ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

15ΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ
ΜΕΡΙΜΝΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ — ΤΜΗΜΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΟΘ. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ: ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΣΧΟΛΗ, ΟΔΟΣ ΝΕΪΓΥ 17, ΤΕΡΜΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ, ΤΗΛ. 881-262
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: Ἐτησία δραχμαὶ 72.— Ἐξάμηνος δραχμαὶ 36.— Τιμὴ τεύχους δραχμαὶ 3

ΕΤΟΣ Γ'. | ΑΘΗΝΑΙ, 15 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1955 | ΤΕΥΧΟΣ 62ΟΝ

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΠΟΛΕΩΝ ΑΠΟ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΟΝ (1921-1955)

Ὑπὸ κ. **Ν. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ** Ἀστυν. Δ/ντοῦ Α'

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

ΙΕ'. Ο ΚΟΚΚΙΝΟΣ ΔΕΚΕΜΒΡΗΣ

V. Η ΕΠΙΘΕΣΗ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ ΤΜΗΜΑΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ — ΤΟ Β' ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΝ ΤΜΗΜΑ —

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ

49.—Σημασία τῆς καταλήψεως τοῦ Β' Ἀστυνομικοῦ Τμήματος (συνοικίας Πλάκας).

50.—Προετοιμασία τοῦ Τμήματος γιὰ τὴν ἄμυνα κατὰ τῆς ἐπερχομένης ἐπιθέσεως.

51.—Ψυχολογικὴ βία τῶν κομμουνιστῶν καὶ ἀπειλές.

52.—Ἡ ἐπίθεση, ἡ ἄμυνα καὶ ἡ κατάληψη τοῦ Τμήματος ἀπὸ τοὺς κομμουνιστάς.

53.—Ἡ δολοφονία τῶν Ἀξιωματικῶν καὶ τῶν ἀνδρῶν τοῦ Β' Ἀστυνομικοῦ Τμήματος.

54.—Ποῖοι οἱ ἡρωϊκῶς πολεμήσαντες ποὺ ἐπέζησαν.

***

49. Σημασία τῆς καταλήψεως τοῦ Β' Ἀστυνομικοῦ Τμήματος (συνοικίας Πλάκας).

Τὸ Β' Ἀστυνομικὸ Τμῆμα Ἀθηνῶν (συνοικίας Πλάκας) ἀποτελοῦσε γιὰ τοὺς κομμουνιστὰς σοβαρὸ ἐμπόδιο στὴν προώθησή τους πρὸς τὸ κέντρο καὶ στὴν ὁλοκλήρωση τῆς πολιορκίας τοῦ Συντάγματος Μακρυγιάννη τῆς Βασιλικῆς Χωροφυλακῆς.

Τὸ Τμῆμα αὐτὸ εἶναι ἐγκατεστημένο στὴν πλατεῖα Ἁγίας Αἰκατερίνης καὶ βρίσκεται στὸ χῶρο μεταξὺ τοῦ Συντάγματος Χωροφυλακῆς, τῶν γραφείων τοῦ Α' Σώματος Στρατοῦ καὶ τοῦ Τήματος Μεταγωγῶν (Χωροφυλακῆς) τῆς ὁδοῦ Νικοδήμου.

Δηλαδὴ ἡ θέση του ἦταν ἀνάμεσα σὲ τρία κέντρα Ἐθνικῆς ἀντιστάσεως, ποὺ οἱ κομμουνισταὶ ἤθελαν μὲ κάθε τρόπο νὰ ἐξουδετερώσουν καὶ ἤξευραν ὅτι στὰ κέντρα αὐτὰ θὰ εὕρισκαν σοβαρώτατη ἀντίσταση, καὶ θὰ πολεμοῦσαν σκληρά.

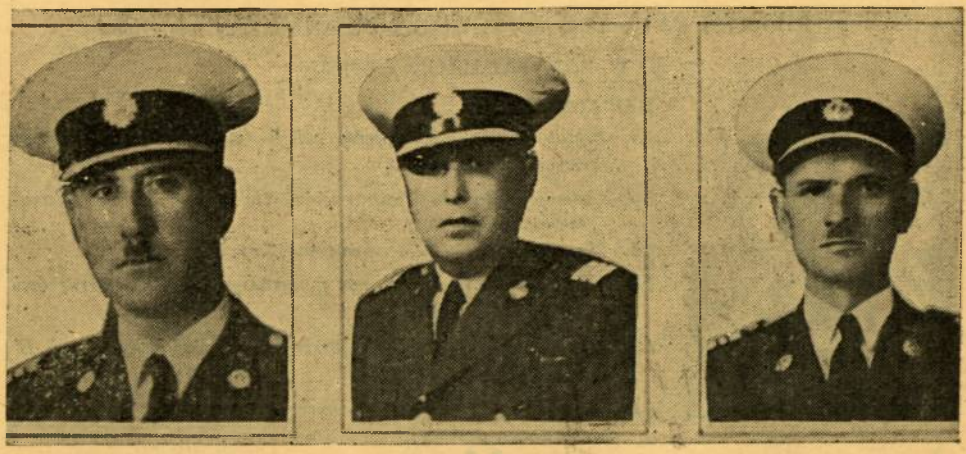
Ἔπρεπε λοιπὸν νὰ πέσῃ πρῶτα τὸ Ἀστυνομικὸ αὐτὸ Τμῆμα, ποὺ θὰ μποροῦσε ἐνδεχομένως νὰ χρησιμεύσῃ ὡς μέσον ἐπαφῆς μεταξὺ τῶν τριῶν αὐτῶν σημαντικῶν ἐχθρῶν τοῦ κομμουνιστικοῦ κινήματος.

Γι' αὐτὸ τὸ λόγο ἡ ἐπίθεση ἐναντίον τοῦ Β' Ἀστυνομικοῦ Τμήματος ἄρχισε λίγο ἐνωρίτερα, παρὰ ἡ ἐπίθεση ἐναντίον τοῦ Συντάγματος Χωροφυλακῆς καὶ τοῦ Τμήμ. Μεταγωγῶν. Τὸ κτίριο ὅπου ἐστεγάζετο τὸ Β' Τμῆμα ἦταν ἀπὸ πάσης ἀπόψεως μειονεκτικό, γιατὶ ἐξετίθετο στὰ πυρὰ τῶν ἀντιπάλων του ἀπὸ διάφορα ὑπερκείμενα κτίρια καὶ ἰδίως ἀπὸ τοὺς οἰκίσκους καὶ τὰ σπήλαια τῆς συνοικίας Ἀναφιώτικα, τῆς ὁποίας ἡ φυσικὴ θέση εἶναι πολὺ ψηλότερα καὶ στὴν ὁποία οἱ στασιασταὶ εἶχαν φτιάξει ἀπὸ ἐνωρίτερα κατάλληλες ὀχυρώσεις γιὰ τὴν ἐπίθεση.

Βέβαια πάνω στὴν Ἀκρόπολη εἶχαν σταθμεύσει Ἄγγλοι ἀλεξιπτωτισταί, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ δὲν μποροῦσαν νὰ βλέπουν τὶ γινόταν στὴν Πλάκα, ποὺ βρίσκεται στοὺς πρόποδες τοῦ Βράχου τῆς Ἀκροπόλεως· ἄλλωστε εἶχαν καὶ ὡρισμένο προορισμό, τὴ φύλαξη δηλ. τῶν μνημείων τῆς Ἀκροπόλεως καὶ ὄχι τὴν ἐπίθεση κατὰ τῶν ἐλασιτῶν.

50. Προετοιμασία τοῦ Τμήματος γιὰ τὴν ἄμυνα κατὰ τῆς ἐπερχομένης ἐπιθέσεως.

Ἤδη ἀπὸ τῆς 4 καὶ 5 Δεκεμβρίου οἱ κομμουνισταὶ ἄρχισαν τὴν ἐπίθεση κατὰ τῶν Ἀστυνομικῶν Τμημάτων τῶν Ἀθηνῶν καὶ αὐτὸ τὸ γνώριζαν οἱ ἀξιωματικοὶ

† Σ. ΚΟΜΨΑΣ † Ι. ΖΑΡΟΥΛΗΣ † Γ. ΜΑΚΡΟΘΥΜΙΟΣ

καὶ οἱ ἄνδρες τοῦ Β' Ἀστυνομικοῦ Τμήματος. Γι' αὐτὸ ἀκριβῶς ὁ Διοικητὴς τοῦ Τμήματος αὐτοῦ Ἀστυνόμος Α' Ἰωάν. Ζαρούλης, μὲ τοὺς Ὑποδιοικητάς του, Ἀστυνόμους Β', Κομψᾶν Σπυρίδωνα καὶ Μακροθύμιον Γεώργιον καθὼς καὶ τὸν Διοικητὴν τοῦ Β' Παραρτήματος Ἀσφαλείας Ἀστυνόμον Β' Κων)νον Πήλιαν καὶ τὸν Ὑγειον. Ἀξιωματικὸν Δ/ντὴν Β' τάξεως κ. Ἀντώνιον Λάσκαρην, σὲ μιὰ σύσκεψη ποὺ ἔκαναν, πῆραν τὴν ἀπόφαση ν' ἀντισταθοῦν στὴν ἐπερχόμενη κομμουνιστικὴ ἐπίθεση, προπαρασκευάζοντας ἀμέσως ἀποτελεσματικὴ ἄμυνα.

Ὡς πρῶτο μέτρο ἀσφαλείας τοῦ οἰκήματος ἐλήφθη ἡ κατάλληλη ἀπομάκρυνση τῶν ὀλίγων ἀστυνομικῶν, ποὺ κατὰ τὶς πληροφορίες των μποροῦσαν νὰ λιποψυχίσουν ἢ νὰ μὴ ἐκτελέσουν τὸ καθῆκον τους. Ἔτσι ἀμέσως οἱ ἀστυνομικοὶ αὐτοὶ τοπο-

θετήθηκαν σὲ ὑπηρεσίες ἢ φρουρὲς ἔξω ἀπὸ τὸ οἴκημα (π.χ. στὴ φρουρὰ τοῦ μονοπωλίου, στὰ ταμεῖα κλπ.).

Κατόπιν ἐτακτοποιήθηκαν οἱ πολεμίστρες, στὶς ὁποῖες ἐτοποθετήθησαν οἱ πιὸ θαρραλέοι ἀστυνομικοὶ μὲ τὰ αὐτόματα ὅπλα. Γενικά, οἱ ἀπομείναντες στὸ Τμῆμα ἀστυνομικοὶ ἦσαν ὅλοι ἀλληλέγγυοι καὶ εἶχαν πάρει τὴν ἀπόφαση νὰ μὴ παραδώσουν μὲ κανένα τρόπο τὰ ὅπλα, καίτοι γνώριζαν ὅτι ἡ θέση τους ἦταν μειονεκτικὴ καὶ ἀπὸ ἀπόψεως τοποθεσίας καὶ ἀπὸ ἀπόψεως δυνάμεως καὶ ὁπλισμοῦ.

51. Ψυχολογικὴ βία τῶν κομμουνιστῶν καὶ ἀπειλές.

Ἀπὸ τὸ ἀπόγευμα τῆς 5 Δεκεμβρίου 1944, οἱ προπαρασκευὲς τῶν κομμουνιστῶν γιὰ τὴν ἐπίθεση κατὰ τοῦ Β' Τμήματος εἶχαν τελειώσει. Κατὰ τὶς πληροφορίες τῆς Ἀστυνομίας, ἡ δύναμη τῶν κομμουνιστῶν ποὺ διετέθη γιὰ τὴν ἐπίθεση κατὰ τοῦ Β' Τμήματος ἀπετελεῖτο ἀπὸ δύο τάγματα ἐλασιτῶν, τῶν συνοικισμῶν Βύρωνος, Νέας Ἑλβετίας καὶ Γούβας, μὲ ἐνίσχυση τοῦ ἐφεδρικοῦ ΕΛΑΣ τῆς συνοικίας Πλάκας. Δηλαδὴ ἐν συνόλῳ εἶχε διατεθῆ δύναμη 1500 ἀνδρῶν, μὲ ἄφθονα ὅπλα καὶ πυρομαχικά, μὲ ὅλμους, χειροβομβίδες καὶ βαρειὰ πολυβόλα, ποὺ εἶχαν ἐγκατασταθῆ σὲ ὑπερκείμενα τοῦ Ἀστυνομικοῦ οἰκήματος σπίτια. Τὸ Διοικητήριο τῶν ἐπιτιθεμένων εἶχε ἐγκατασταθῆ στὴ Γυναικολογικὴ Κλινικὴ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κυδαθηναίων 16 τοῦ ἰατροῦ Ν. Νικολακοπούλου, ποὺ ἦταν κατὰ τὶς πληροφορίες τῆς Ἀστυνομίας ταγματάρχης τοῦ ΕΛΑΣ. Στὴν ταράτσα μάλιστα τῆς κλινικῆς αὐτῆς, ποὺ ἔβλεπε κατ' εὐθεῖαν στὸ Β' Τμῆμα, εἶχαν ἐγκατασταθῆ μυδραλιοβόλα καὶ ὁπλοπολυβόλα.

Τὸ Β' Ἀστυνομικὸ Τμῆμα ἦταν ἀπὸ τὰ Τμήματα ἐκεῖνα ποὺ εἶχαν σὲ λειτουργία τὸ τηλέφωνο καὶ μποροῦσε νὰ ἐπικοινωνῆ μὲ τὴν Ἀστυν. Διεύθυνση καὶ μὲ τὶς γειτονικὲς κρατικὲς ὑπηρεσίες. Τὸ τηλέφωνο ὅμως αὐτὸ ἀπετέλεσε μέσο γιὰ τὴν ἄσκηση ψυχολογικῆς βίας τῶν ἀστυνομικῶν, γιατὶ συνεχῶς ἐκαλοῦντο σ' αὐτὸ ὁ Διοικητὴς καὶ οἱ Ἀξιωματικοὶ ἀπὸ τὴν Κλινικὴ Νικολακοπούλου καὶ

† Σ. ΠΟΤΑΚΗΣ

† Κ. ΠΗΛΙΑΣ

† Θ. ΜΑΡΚΟΥ

ἐγίνετο προσπάθεια πότε μὲ δελεαστικὲς προτάσεις καὶ πότε μὲ ἀπειλὲς νὰ παραδοθῆ τὸ Τμῆμα καὶ ὁ ὁπλισμός του. Οἱ ἀστυνομικοὶ ὅμως ἀπαντοῦσαν σταθερά, ὅτι στὴν τυχὸν ἐπίθεση θ' ἀμυνθοῦν καὶ ὅτι δὲν πρόκειται νὰ παραδώ-

σουν ποτέ τους ὅπλα ποὺ τοὺς ἐνεπιστεύθη ἡ Πατρίς. Εἶχε ληφθῆ ὁριστικὴ ἀπόφαση γιὰ τὴν ἄμυνα, παρ' ὅλο ὅτι ἡ δύναμη τοῦ Τμήματος σὲ ἄνδρες καὶ σὲ πολεμικὸ ὑλικὸ ἦταν δυσανάλογα μικρή, ἔναντι τῆς δυνάμεως τῶν κομμουνιστῶν. Γι' αὐτὸ ὁ Διοικητὴς τοῦ Τμήματος ἀείμνηστος Ἀστυνόμος Α' Ἰωάννης Ζαρούλης, ἐζήτησε ἐπανειλημμένως ἀπὸ τὴν Ἀστυνομικὴ Διεύθυνση ν' ἀποστείλῃ ἐνίσχυση σὲ ἄνδρες καὶ σὲ πολεμικὸ ὑλικό, ὥστε νὰ καταστῇ δυνατὸν ν' ἀντιμετωπισθοῦν ἐπιτυχῶς οἱ ἐπιτιθέμενοι. Δυστυχῶς παρὰ τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως δὲν κατέστη δυνατὸ νὰ σταλῇ καμμία ἀπολύτως ἐνίσχυση. Οἱ διοικοῦντες μάλιστα τὸ Τμῆμα ἐσκέφθησαν ὅπως, ἀφοῦ ἀντισταθοῦν κατὰ τῶν κομμουνιστῶν σθεναρῶς, ἐὰν μὲν τοὺς καταβάλουν νὰ συνεχίσουν κατέχοντες τὸ Τμῆμα ἐρχόμενοι μάλιστα σὲ ἐπικοινωνία μὲ τὸ Σύνταγμα Χωρ/κῆς Μακρυγιάννη, μὲ τὸ Τμῆμα Μεταγωγῶν καὶ τὸ Α' Σῶμα Στρατοῦ, γιὰ τὸ συντονισμὸ τῶν ἐνεργειῶν. Ἐὰν ὅμως παρ' ἐλπίδα ἐξαντληθοῦν τὰ πυρομαχικά, νὰ γίνῃ ἔξοδος τῶν πολιορκημένων ἀστυνομικῶν πρὸς τὴν πύλην Ἀδριανοῦ, ὁπότε οἱ ἀπώλειες σὲ ἔμψυχο ὑλικὸ θὰ ἦταν κατὰ πολὺ μικρότερες, ἀπὸ κεῖνες ποὺ θὰ ἐπακολουθοῦσαν τὴν κατάληψη τοῦ Τμήματος ἀπὸ τοὺς κομμουνιστάς, ὅπως καὶ ἔγινε.

Ὁ Ὑγειονομικὸς μάλιστα ἀξιωματικός, Ἀστυν. Δ/ντὴς Β' κ. Ἀντώνιος Λάσκαρης κατώρθωσε καὶ μετέβη εἰς Ἀστυν. Δ/νσίν, ὅπου ἀνέφερε προφορικῶς πάντα ταῦτα καὶ ζήτησε τὴν ἐνίσχυση τοῦ Τμήματος ἢ ἄλλως τὴν ἔγκριση ἐξόδου τῶν πολιορκουμένων, πλὴν μήτε ἐνίσχυση, μήτε ἔγκριση ἐξόδου ἐδόθη. Ἔτσι ὁ κ. Λάσκαρης ἐπέστρεψε στὸ Β' Τμῆμα, ὅπου καὶ παρέμεινε μετὰ τῶν ἄλλων ἡρωϊκῶν μαχητῶν.

Ἡ νύχτα τῆς 5 πρὸς 6 Δεκεμβρίου πέρασε μὲ ἐλάχιστες ἀψιμαχίες, ἀπὸ τὶς ὁποῖες ὅμως ἐγίνετο φανερὸ ὅτι οἱ κομμουνισταὶ περιέσφιγγαν περισσότερο τὸν κλοιὸ γύρω ἀπὸ τὸ Τμῆμα. Οἱ ἀστυνομικοὶ ἔμειναν ἄγρυπνοι στὶς θέσεις τους, ἀπὸ τὸ Διοικητὴ μέχρι τὸν τελευταῖο ἀστυφύλακα, περιμένοντας τὴν ἔναρξη τῆς ἐπιθέσεως καὶ μὴ ἐπηρεαζόμενοι ἀπὸ τὰ χωνιά, ποὺ τοὺς καλοῦσαν νὰ παραδώσουν τὰ ὅπλα, μὲ ὑποσχέσεις ὅτι θὰ τοὺς ἀφήσουν ἐλεύθερους κατόπιν. Μήτε καὶ τὰ τηλεφωνικὰ τελεσίγραφα, ποὺ ἐγίνοντο στὸ Διοικητὴ καὶ ποὺ ὥριζαν ὥρα παραδόσεως, μπόρεσαν νὰ κάμψουν τὸ ἐθνικὸ φρόνημα τῶν ἀστυνομικῶν.

52. Ἡ ἐπίθεση, ἡ ἄμυνα καὶ ἡ κατάληψη τοῦ Τμήματος ἀπὸ τοὺς κομμουνιστάς.

Ἔτσι ξημέρωσε ἡ 6 Δεκεμβρίου, ἑορτὴ τοῦ Ἁγίου Νικολάου. Στὶς 5.45' ἀκριβῶς ἄρχισε ἡ ἐπίθεση, πρὶν ἀκόμη καλὰ-καλὰ χαράξῃ. Ἡ ἐπίθεση ὑπῆρξε ἀπὸ τὴν ἀρχὴ ἐντονωτάτη. Τὸ θέαμα ποὺ παρουσίαζε ὅλη ἡ περιοχὴ γύρω ἀπὸ τὸ Ἀστυνομικὸ Τμῆμα, ἦταν καταπληκτικό. Ἀπὸ τὴν ὁδὸ Ἀδριανοῦ, ἀπὸ τὴ μικρὴ πλατεῖα τῆς ὁδοῦ Τριπόδων, ἀπὸ τὰ σπίτια ποὺ ἦσαν ἀπέναντι στὴν Ἐκκλησία τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης, ἀπὸ τὰ Ἀναφιώτικα, ἑκατοντάδες ἐλασῖτες ἔβαλλαν συνεχῶς, μὲ ντουφέκια, μὲ περίστροφα, μὲ αὐτόματα, μὲ πολυβόλα, μὲ χειροβομβίδες καὶ μὲ ὅλμους. Γυναῖκες καὶ παιδιὰ ποὺ εἶχαν μὲ τὴ βία ἐπιστρατευθῆ, ἀνεφοδίαζαν διαρκῶς μὲ πυρομαχικὰ τοὺς κομμουνιστάς.

Ἀλλὰ καὶ οἱ ἀστυνομικοὶ ἀπαντοῦσαν μὲ πεῖσμα. Στὶς 10 ἡ ὥρα ἡ ἐπίθεση εἶχε πάρει τρομακτικὴ ἔκταση. Οἱ κομμουνισταὶ βλέποντας πὼς δὲν μπόρεσαν ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμὴ νὰ καταλάβουν τὸ Τμῆμα, ἄρχισαν καταιγιστικὸ πῦρ ἀπὸ ὅλες τὶς πλευρές, χρησιμοποιοῦντες πολλὲς χειροβομβίδες καὶ βαρειὰ πολυβόλα, ποὺ ἔκαναν ὁλόκληρο τὸ οἴκημα τοῦ Τμήματος νὰ σείεται κυριολεκτικά. Ἕνας ὅλμος ἐξερράγη στὴν εἴσοδο τοῦ Τμήματος καὶ ἔκανε καταστροφὴ μεγάλη. Φιάλες μὲ βενζίνη σὲ μεγάλη ποσότητα καὶ ἄλλες χειροποίητες βόμβες μὲ ἐκρηκτικὲς ὕλες ποὺ εἶχαν ἀνάψει, ἔδιναν τραγικὴ ἐντύπωση τῆς καταστάσεως. Παρ' ὅλα αὐτά, ὅλοι οἱ ὑπάλ-

λληλοι μὲ πεῖσμα καὶ θάρρος κρατοῦσαν τὶς θέσεις τους. Ὁ Ἀρχιφύλαξ Ἰωάννης Μπαμπέτας εἶχε ἀναλάβει τὸ γέμισμα τῶν γεμιστήρων τῶν αὐτομάτων, ὁ δὲ ἰατρὸς κ. Λάσκαρης γιὰ νὰ μὴ ἐλαττωθῆ ἔστω καὶ κατὰ ἕνα ἡ δύναμη τῶν μαχητῶν ἀστυνομικῶν μετέφερε τοὺς γεμιστῆρες στὶς θέσεις τῶν αὐτομάτων καὶ ἐνεψύχωνε ὅλους νὰ ἀντισταθοῦν ἐπίμονα, μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι δὲν θὰ ἐβράδυνε νὰ ἔλθῃ ἐνίσχυση ἀπὸ ἔξω. Ἔτσι βάσταξε ἡ μάχη μέχρι τὶς 10, δηλαδὴ 4 καὶ πλέον ὧρες χωρὶς νὰ ὑπάρξῃ καμμία ἀπώλεια σὲ ἀστυνομικούς, ἐνῷ οἱ κομμουνισταὶ εἶχαν ἀρκετοὺς νεκροὺς καὶ τραυματίες. Στὶς 10.15' ὁ Ἀρχιφύλαξ Μπαμπέτας χορηγητὴς τῶν πυρομαχικῶν, ἀνέφερε ὅτι τὰ φυσίγγια τῶν αὐτομάτων ἐξηντλήθησαν καὶ ὅτι μόνον 60 ὑπῆρχαν πλέον. Κείνη τὴ στιγμὴ ἐτραυματίσθη ὁ πρῶτος ἀστυφύλαξ Β. 78 Δούκας Γεώργιος καὶ ἀμέσως μετὰ λίγη ὥρα ὁ ἀστυφύλαξ Β. 102 Γεωργόπουλος Χρῆστος. Ἐνῷ ὁ ἰατρὸς κ. Λάσκαρης ἐπέδενε τὰ τραύματα τῶν ἀστυφυλάκων τούτων, χειροβομβίδα ποὺ ἐρρίφθη μέσα στὸ Τμῆμα ἐξερράγη καὶ ἐτραυμάτισε θανάσιμα τὸν Ἀρχιφύλακα Μάρκου Θεόδωρον καὶ ἐλαφρότερα τὸν Ἀρχιφύλακα Κ. 129 Γεωργίου Παναγιώτην. Ὁ ἰατρὸς Λάσκαρης ἐπελήφθη τοῦ ἔργου του, ἐνῷ ἡ ἐπίθεση τῶν ἐλασιτῶν ἐγίνετο ἐντονώτερη καὶ τὰ πυρομαχικὰ τῶν ἀμυνομένων ἐξηντλήθησαν τελείως, εἰς τρόπον ὥστε οὗτοι νὰ εὑρεθοῦν ἄοπλοι πλέον, σὲ ἐξαιρετικὰ μειονεκτικὴ θέση, γιατὶ καμμιὰ ἐνίσχυση δὲν ἔφθασε στὸ Τμῆμα. Στὶς 11 ἡ ὥρα τὰ πυρὰ τοῦ Τμήματος ἐσίγησαν σχεδὸν τελείως, ἐνῷ τὰ πυρὰ τῶν κομμουνιστῶν ἐξακολουθοῦσαν ἔντονα. Ὁ Διοικητὴς τοῦ Τμήματος ἀείμνηστος Ζαρούλης βλέποντας ὅτι θὰ ἐθυσιάζοντο οἱ ἀστυφύλακες πέφτοντας στὰ χέρια τῶν κομμουνιστῶν, ἐπεκοινώνησε τηλεφωνικῶς μὲ τὸ Α' Σῶμα Στρατοῦ, ἀνέφερε στὸ Διοικητὴ αὐτοῦ τὴν κατάσταση καὶ ἐζήτησε ὅπως ἐγκριθῆ ἵνα μὲ ἔξοδον οἱ ἀστυνομικοὶ καταφύγουν στὸ οἴκημα τοῦ Σώματος. Ἡ αἴτησις ἀπερρίφθη. Κατὰ τὴ διάρκεια ὅμως τῶν ἐνεργειῶν αὐτῶν τοῦ Διοικητοῦ τοῦ Τμήματος, ὁ Ὑπαστυνόμος Σοῦπος Γεώργιος, ὁ ὁποῖος διέκειτο ὡς διεπιστώθη ἐκ τῶν ὑστέρων εὐμενῶς πρὸς τοὺς κομμουνιστάς, ἐπεκοινώνησε μὲ τὸν ἰατρὸ Νικολακόπουλο καὶ κατόπιν βγῆκε ἀπὸ τὸ Τμῆμα καὶ πῆγε στὴν κλινικὴ τούτου. Ὕστερα ἀπὸ λίγο ξαναγύρισε συνοδευόμενος ἀπὸ τὸν ἰατρὸ Νικολακόπουλο, ἕνα ὑπολοχαγὸ τοῦ ΕΛΑΣ, δύο ἐλασῖτες μὲ στολὴ καὶ ἕναν μὲ πολιτικά. Μαζί τους ἦταν καὶ ὁ Ὑπαρχιφύλαξ Β. 14 Βασιλάκης Κων/νος ποὺ εἶχε προσχωρήσει σ' αὐτούς. Σὲ λίγο μπῆκαν καὶ πολλοὶ ἄλλοι ἐλασῖτες. Κατὰ τὴ στιγμὴ ἐκείνη ἐπεκράτησε πλήρης σύγχυσις. Ὁ ἡρωϊκὸς διοικητὴς τοῦ Τμήματος Ζαρούλης, ὄρθιος στὸ κλιμακοστάσιο, ἐφώναζε πρὸς τοὺς ἄνδρας του νὰ ἀμυνθοῦν μέχρις ἐσχάτων. Ἀλλ' ἦτο πλέον ἀργά, γιατὶ πολυάριθμοι πάνοπλοι στασιασταὶ ἔμπαιναν διαρκῶς ἀπὸ τὴν ἀνοικτὴ πλέον πόρτα στὸ ἀστυνομικὸ κατάστημα καὶ ἀφώπλιζαν τὸν ἕνα μετὰ τὸν ἄλλο τοὺς ἀστυφύλακες καὶ τοὺς ἀξιωματικούς των, ποὺ δὲν εἶχαν ἄλλως τε πιὰ φυσίγγια.

Α. ΛΑΣΚΑΡΗΣ

Ὁ κατακτητὴς κομμουνιστὴς ἰατρὸς Νικολακόπουλος συνήντησε τὸν ὑγειονομικὸ ἀξιωματικὸ κ. Λάσκαρη καὶ τὸν κατέκρινε αὐστηρὰ γιατὶ ὡς γιατρὸς δὲν προσπάθησε νὰ μεταπείσῃ τοὺς μαχητὰς τοῦ Τμήματος νὰ τὸ παραδώσουν χωρὶς αἱματοχυσία, ὅπως κατ' ἐπανάληψη τοῦ ἐπρότεινε ἀπὸ τηλεφώνου, τόσον αὐτὸς ὁ

ἴδιος ὅσο καὶ ὁ ταγματάρχης τοῦ ΕΛΑΣ ποὺ διηύθυνε τὴν ἐπιχείρηση κατὰ τοῦ Τμήματος

Οἱ τραυματίαι ἀστυνομικοὶ μετεφέρθησαν στὴν κλινικὴ τοῦ Νικολακοπούλου, ὅπου ὑπῆρχαν καὶ πολλοὶ τραυματίαι κομμουνισταί, πρὸς τοὺς ὁποίους ὁ κ. Λάσκαρης προσέφερε ὑγειονομικὴ περίθαλψη προσδέσας τὰ τραύματά τους.Στὴν ἴδια Κλινικὴ μετεφέρθησαν καὶ οἱ συλληφθέντες ἀστυνομικοί, ἤτοι ὁ Διοικητὴς τοῦ Τμήματος Ἰωάννης Ζαρούλης, οἱ Ἀστυνόμοι Β' Κομψᾶς, Μακροθύμιος καὶ Πήλιας, ὁ Ὑπαστυνόμος Ποτάκης Στ., καθὼς καὶ οἱ Ἀρχιφύλακες καὶ οἱ ἀστυφύλακες. Στὴν Κλινικὴ ἕνας ὑπολοχαγὸς τοῦ ΕΛΑΣ διέταξε νὰ τεθοῦν ὅλοι οἱ ἀστυνομικοὶ ὑπὸ περιορισμόν, γιατὶ ὅπως εἶπε ἔξω ἐξακολουθοῦσε ἡ μάχη μεταξὺ τῶν ἐλασιτῶν καὶ τῆς δυνάμεως τοῦ Τμήματος Μεταγωγῶν.

Ἀργότερα ὁ κομμουνιστὴς ἰατρὸς Νικολακόπουλος ἐπέτρεψε στὸν Ὑγειονομικὸ Ἀξιωματικὸ κ. Λάσκαρη νὰ φροντίσῃ γιὰ τὴ μεταφορὰ τῶν τραυματιῶν ἀστυνομικῶν καὶ κομμουνιστῶν ἀκόμη σὲ Νοσοκομεῖα. Βρέθηκε ἕνα ἀγοραῖο αὐτοκίνητο ὅπου τοποθέτησε τοὺς τραυματίας, ἀλλὰ δὲ μπόρεσε νὰ τοὺς μεταφέρῃ γιατὶ ἐβάλλετο καὶ ἔτσι γύρισε πάλι στὴν κλινική, ὅπου στὶς 16.15' ὑπέκυψε στὰ τραύματά του ὁ Ἀρχιφύλαξ Μάρκου.

Στὶς 7 τὸ ἀπόγευμα, κατόπιν συνεννοήσεων τοῦ κ. Λάσκαρη, ἔφτασε στὴν κλινικὴ τοῦ Νικολακοπούλου ἀσθενοφόρο Ἀγγλικὸ αὐτοκίνητο ποὺ παρέλαβε τοὺς τραυματίες ἀστυνομικοὺς καὶ ἐλασῖτες σὲ δύο διαδρομές.

Τὸ περίεργο εἶναι ὅτι ὁ ἐπικεφαλῆς Ἄγγλος τοῦ νοσοκομειακοῦ αὐτοκινήτου δὲν ἐδέχετο νὰ παραλάβῃ καὶ τὸν κ. Λάσκαρη, διότι ὅπως ἔλεγε εἶχε ἐντολὴ νὰ πάρῃ μόνο τραυματίες, ὁ δὲ κ. Λάσκαρης καίτοι ἰατρός, εἶχε τὴν ἀτυχία γιὰ τὴν περίσταση ἐκείνη νὰ μὴ τραυματισθῇ. Ἐν τούτοις ἀκολουθήσας τὴν τεχνικὴ τοῦ Δουρείου ἵππου κατώρθωσε νὰ φθάσῃ στὴν Ἀστυνομικὴ Διεύθυνση, ἀφοῦ πρῶτα ἀόρατος συνώδευσε τοὺς τραυματίας καὶ τοὺς παρέδωσε στὸν Εὐαγγελισμό.

53. Ἡ δολοφονία τῶν Ἀξιωματικῶν καὶ ἀνδρῶν τοῦ Β' Ἀστυνομικοῦ Τμήματος.

Οἱ συλληφθέντες ἀστυνομικοὶ ἀφοῦ ἐκρατήθησαν ἐπὶ ὥραν περίπου στὴν κλινικὴ τοῦ Νικολακοπούλου, παρελήφθησαν κατόπιν ἀπὸ ὁμάδα ἐλασιτῶν γιὰ τὴν μεταφορά τους στὸν τόπο τῶν μαρτυρίων καὶ τῆς δολοφονίας των. Ἔτσι τὶς μεταμεσημβρινὲς ὧρες τῆς Τετάρτης, 6 Δεκεμβρίου, οἱ περίοικοι τῆς Πλάκας ποὺ παρακολουθοῦσαν ἀπὸ τὰ ξημερώματα μὲ ἀληθινὴ ἀγωνία τὴ σκληρὴ μάχη γύρω ἀπὸ τὸ Τμῆμα, εἶδαν μιὰ ὀχλοκρατικὴ πομπὴ νὰ βγαίνῃ ἀπὸ τὸ κτίριο τῆς κλινικῆς τοῦ Ἰατροῦ Νικολακοπούλου. Ἦσαν οἱ αἰχμάλωτοι ἀξιωματικοὶ καὶ ἄνδρες τοῦ Β' Ἀστυνομικοῦ Τμήματος, ποὺ παρὰ πᾶσα ἔννοια καὶ παρὰ τοὺς κανόνες τοῦ πολέμου, ἀντὶ νὰ τύχουν σεβασμοῦ, γιατὶ ἀκριβῶς πολέμησαν σὰν ἥρωες, ὑπέστησαν ἀφόρητους ἐξευτελισμοὺς καὶ μαρτύρια. Ἡ συνοδεία τῶν ἐλασιτῶν ἔχοντας στὸ κέντρο τοὺς ἀξιωματικοὺς καὶ τοὺς ἀστυφύλακες, τοὺς ὁποίους εἶχαν ὑποχρεώσει νὰ κρατοῦν τὰ χέρια τους δεμένα πίσω ἀπὸ τὰ κεφάλια τους καὶ νὰ βαδίζουν στὴ στάση αὐτὴ σ' ὅλη τὴ διαδρομή, τοὺς περιέφεραν στὴ συνοικία Ψυρρῆ, στὰ Σφαγεῖα, στὸ Νέο Κόσμο,στὴ Γούβα, στὸν Ὑμηττό, καὶ τελικὰ ἔφθασαν στὸν 5ο τομέα Ἡλιουπόλεως καὶ τοὺς φυλάκισαν σὲ μιὰ ἔπαυλη Τζερτούλια ποὺ βρίσκεται στὴν ἄκρη τοῦ συνοικισμοῦ. Σ' ὅλη αὐτὴ τὴ διαδρομή, γύρω στοὺς αἰχμαλώτους αὐτούς, στοὺς ἡρωϊκοὺς μάρτυρες ἀστυνομικούς, πολυάριθμοι ἐλασῖτες εἶχαν τὰ ὅπλα τους προτεταμένα καὶ ἐκράδαιναν οὐρλιάζοντες μὲ ὑπερηφάνεια σπαθιά,ρόπαλα καὶ μαχαίρια.

Ὑπῆρχαν ἀξιόπιστοι μάρτυρες, κάτοικοι τοῦ Ψυρρῆ, ποὺ βεβαίωναν ὅτι κατὰ τὸ μικρὸ χρονικὸ διάστημα, ποὺ ἔζησαν ἀκόμη, οἱ ἥρωες αὐτοὶ ὑπέστησαν παντὸς εἴδους ψυχικὰ καὶ σωματικὰ βασανιστήρια, μέχρις ὅτου γίνῃ ἡ δολοφονία τους ὑπὸ

συνθῆκες ἀπερίγραπτης ἀγριότητος. Ὅσοι ἀπὸ τοὺς ἀστυνομικοὺς αὐτοὺς εἶχαν χρυσᾶ δόντια πρὶν ἀκόμα δολοφονηθοῦν τοὺς τὰ ἔβγαλαν μὲ τανάλια καὶ μὲ μαχαίρια οἱ ἀπαίσιοι ἐγκληματίαι, οἱ ἄνθρωποι ποὺ ἰσχυρίσθησαν ὅτι δὲν πιστεύουν στὸ χρυσάφι.

Στὴν Ἡλιούπολη, στὶς 7 τοῦ Δεκέμβρη, τοὺς δίκασε ἕνα δῆθεν λαϊκὸ δικαστήριο, στὸ ὁποῖο μετεῖχαν καὶ τρεῖς κατάπτυστοι προδότες ἀστυνομικοί, ποὺ ὑπηρετοῦσαν στὸ Β' Τμῆμα, ὁ Ἀνθυπαστυνόμος Κόλιας Ἀλέξανδρος, ὁ ἀστυφύλαξ Β. 50 Βερσῆς Δημήτριος καὶ ὁ ἀστυφύλαξ Β. 34 Μπαμπάτσικος Θεόδωρος.

Ἀφοῦ βγῆκε ἡ ἀπόφαση τὴν 20ὴ ὥρα, μετέφεραν σὲ μικρὴ ἀπόσταση τὸν Διοικητὴ Ἰωάννη Ζαρούλη καὶ τοὺς Ἀστυνόμους Κομψᾶν, Μακροθύμιο καὶ Πήλια, τοὺς ὁποίους ἔδεσαν στὴ σειρὰ καὶ τοὺς ἐγάζωσαν μὲ μανία μὲ τὰ πολυβόλα τους. Τὸ ἄλλο πρωῒ ἐξετελέσθησαν καὶ οἱ Ὑπαστυνόμοι Β' Ποτάκης Σταῦρος, Ἀρχιφύλαξ Γ. Σκούρας καὶ Γ. Καλογερόπουλος καὶ οἱ ἀστυφύλακες Ἰωάννης Κουλιανὸς καὶ Εὐστ. Ξανθός.

54. Ποῖοι οἱ ἡρωϊκῶς πολεμήσαντες ποὺ ἐπέζησαν.

Ἀπὸ τοὺς ἡρωϊκοὺς μαχητὰς ἐπέζησαν ὁ Ὑγειονομικὸς Ἀξιωματικός, Διευθυντὴς Β' κ. Ἀντώνιος Λάσκαρης, ὁ Ὑπαστυνόμος Β' κ. Βασίλειος Καραχάλιος, ὁ Ἀρχιφύλαξ Κ. 126 Ἀναγνώστου Ἐπαμεινώνδας, ὁ Ἀρχιφύλαξ Κ. 129

Π. ΓΕΩΡΓΙΟΥ

Β. ΚΑΡΑΧΑΛΙΟΣ

Ν. ΠΟΛΙΤΗΣ

Γεωργίου Παναγιώτης, ὁ Ὑπαρχιφύλαξ Γ. Βασιλόπουλος, ὁ ἀστυφύλαξ Κ. 396 Πολίτης Νικόλαος, ὁ ἀστυφύλαξ Μεντογιάννης Δημήτριος, ὁ ἀστυφύλαξ Κυμπερόπουλος Γεώργιος, ὁ ἀστυφύλαξ Νικολαΐδης Θεμιστοκλῆς, ὁ ἀστυφύλαξ Γεωργόπουλος Χρῆστος καὶ ὁ ἀστυφύλαξ Δούκας Γεώργιος.

Ὅλοι αὐτοί, πλὴν τοῦ κ. Λάσκαρη ὅστις ἐσώθη ὑπὸ τὰς ἀνωτέρω ἀναφερθείσας συνθήκας, κατώρθωσαν κατὰ τὴν πρώτη στιγμὴ τῆς συγχύσεως καὶ τῆς λεηλασίας ποὺ ἀκολούθησε τὴν εἴσοδο τῶν ἐλασιτῶν στὸ Τμῆμα νὰ διαφύγουν. Εἰς ὅλους αὐτοὺς ὀφείλεται ἠθικὴ ἀναγνώριση καὶ εὐγνωμοσύνη, διότι ἀπέδειξαν ὅτι ἡ Ἀστυνομία Πόλεων δὲν ἀπεμπολεῖ τὰ Ἐθνικὰ ἰδεώδη καὶ εἶναι σὲ θέση ὁποτεδήποτε χρειασθῆ νὰ χρησιμοποιῆ τὸν ὁπλισμὸ τοῦ Κράτους, γιὰ τὴν ἀναχαίτιση παντὸς ἐγκληματίου.

Βέβαια ἐκ τῶν ὑστέρων διετυπώθη ἡ ἄποψη, ὅτι θὰ μποροῦσε καὶ θὰ ἔπρεπε

ΣΥΜΒΟΛΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΣΙΝ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΕΙΣ ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΤΩΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩΝ ΑΝΗΛΙΚΩΝ

Ὑπὸ κ. **Ι. Κ. ΠΑΠΑΖΑΧΑΡΙΟΥ** Ἀντιπρυτάνεως καθηγητοῦ τῆς Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν τῶν Ἀθηνῶν, ὡς καὶ καθηγητοῦ τῶν Σχολῶν Ὑπαστυνόμων καὶ Ἀνθυπομοιράρχων

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενον καὶ τέλος)

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ

V.—Ἐμφάνισις τοῦ θεσμοῦ τῶν δικαστηρίων ἀνηλίκων ἐν Ἑλλάδι.
VI.—Παιδαγωγικὸς σκοπὸς τῶν δικαστηρίων ἀνηλίκων.
VII.—Μόρφωσις τοῦ ἀντικοινωνικοῦ χαρακτῆρος.
VIII.—Παρέκβασις.
IX.—Ἐπίλογος.

***

Υ. Ἐμφάνισις τοῦ θεσμοῦ τῶν δικαστηρίων ἀνηλίκων ἐν Ἑλλάδι.

1. Ὑπάρχει μία διατριβὴ ἐπὶ διδακτορίᾳ γεγραμμένη εἰς γαλλικὴν γλῶσσαν, ἤδη ἀπὸ τοῦ ἔτους 1912, περὶ δικαστηρίων ἀνηλίκων. Ἐγκεκριμένη ὑπὸ τῆς νομικῆς σχολῆς τοῦ πανεπιστημίου τῶν Παρισίων. Ὀφείλεται εἰς τὴν ἑλληνίδα Ἑλένην Τρογιαννοῦ. Ἔφθασεν ἡ ἐργασία αὕτη ἄλλοτε μέχρι τῶν χειρῶν μου ἐν βιβλιοθήκῃ ξένου τινὸς πανεπιστημίου. Καὶ ἐνθυμοῦμαι περίπου μίαν παραστατικὴν περιγραφήν της, διὰ τὴν ἐξ Ἀμερικῆς περαιτέρω διάδοσιν τοῦ θεσμοῦ τῶν εἰδικῶν δικαστηρίων Ἀνηλίκων. Ἔγραφε: «Καὶ ἐξεχύθη ὁ θεσμός. Ὑπερέβη σύνορα, διέβη ὄρη, διέσχισε κύματα, ἐπέρασεν ὠκεανούς. Καὶ διεσκορπίσθη ἡ εὐεργετική του πνοὴ εἰς ὅλας τὰς ἠπείρους καὶ ἐγένετο πλέον κτῆμα διαρκὲς καὶ πολύτιμον ὅλης τῆς πεπολιτισμένης ἀνθρωπότητος τῆς ὑφηλίου».

2. Εἰδικῶς ἐν Ἑλλάδι, ἡ πρώτη κίνησις πρὸς εἰσαγωγὴν τοῦ θεσμοῦ τῶν δικαστηρίων ἀνηλίκων παρ' ἡμῖν, ἐσημειώθη μετὰ τὴν λῆξιν τοῦ πρώτου παγκοσμίου καὶ τοῦ μικρασιατικοῦ πολέμου. Ἐξεπήδησε δὲ ἀπὸ διαφόρους κοινωφελεῖς συλλόγους, φερ' εἰπεῖν τὸ Ἐθνικὸν Συμβούλιον τῶν Ἑλληνίδων (Ραλλοῦ Γεωργαντᾶ κτλ), τὸν Σύλλογον Κρατουμένων Γυναικῶν καὶ Ἀνηλίκων (κυρίαι Ἀμαλία Ψάλτη, Εὐανθία Γκινοπούλου, Παπαγεωργίου κ.ἄ.), ὅστις σήμερον δρᾷ ὡς Σωματεῖον ὑπὸ τὸ ὄνομα «Μέριμνα Ἀνηλίκων» (Αἴγλη Ψάλτη κ.ἄ.), τὴν «Γενικὴν Ἑταιρείαν Προστασίας τῆς παιδικῆς καὶ ἐφηβικῆς ἡλικίας» (Ἄννα Παπαδημητρίου κ.ἄ.) κτλ., καὶ ἰδίως ἀπὸ συμμετεχούσας ὡς μέλη Ἑλληνίδας Κυρίας (Μεταξὺ τῶν πρωτοπόρων ἐκ τῶν ἀνδρῶν μνημονεύομεν τοὺς Α. Ρηγανᾶκον, Α. Κουτσουμάρην, Π. Σκουριώτην, Λουκᾶν Κανακάρην Ροῦφον, Σ. Βέραν, Σωτήριον Σολιώτην, Α. Ζάμπον, Ἀργύριον Κωτούλαν, Η. Ἀαγᾶκον, Ι. Βεργόπουλον, Ε. Φωτάκην κ.ἄ.).

νὰ μὴ ἀφεθῇ χωρὶς ἐνίσχυση τὸ Β' Ἀστυνομικὸ Τμῆμα ἀπὸ μέρους τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως, ὅπου ὑπῆρχε κατὰ τὴν 6 Δεκεμβρίου ἀρκετὴ δύναμη ἀστυνομικῶν ποὺ ἠμποροῦσε νὰ κτυπήσῃ τοὺς κομμουνιστὰς ἀπὸ τὰ πλάγια, δηλαδὴ ἀπὸ τὰς παρόδους τῆς πλευρᾶς τῆς πύλης τοῦ Ἀδριανοῦ καὶ ἔτσι νὰ δώσῃ εὐκαιρία στοὺς μαχητὰς νὰ κάνουν ἔξοδο ἀπὸ τὸ Τμῆμα χωρὶς ἀπώλειες ἢ καὶ νὰ δημιουργήσῃ ἐλεύθερη δίοδο, ὁπότε ἀσφαλῶς θὰ παρέμενε στὰ χέρια τῆς Κυβερνήσεως ἡ περιοχὴ ἐκείνη, μὲ τὰ κέντρα ἀντιστάσεως τοῦ Μακρυγιάννη καὶ τοῦ Ἀβ Σώματος Στρατοῦ.

(Συνεχίζεται)

Καὶ τοῦτο εἶναι εὐεξήγητον. Αἱ ὑψηλαὶ καὶ εὐεργετικαὶ διὰ τὰ ἐν ἠθικῷ κινδύνῳ τελοῦντα τέκνα νέαι ἰδέαι ἐκίνησαν τὰς χορδὰς εὐγενῶν καρδιῶν ἐπιλέκτων γυναικῶν τῆς Ἑλλάδος. Ἔργον ἀγάπης τὸ δικαστήριον ἀνηλίκων, δὲν ἦτο δυνατὸν παρὰ νὰ συγκινήσῃ «τὴν γεμάτη ἀπὸ ἀγάπην καρδιὰ τῆς ἑλληνίδος μάννας».

Τοιουτοτρόπως ἐγεννήθη κατὰ τὸ ἔτος 1931, ἐπὶ πρωθυπουργίας Ἐλευθερίου Βενιζέλου καὶ ἐπὶ ὑπουργίας ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Πετρίδου, ὁ νόμος 5098 περὶ δικαστηρίων ἀνηλίκων. Ἔλαβον ἀφορμὴν κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην, εἰς τὴν πρώτην μου συγγραφικὴν ἐπιστημονικὴν σταδιοδρομίαν, νὰ προβῶ εἰς συγκριτικὴν ἔρευναν τοῦ ποινικοῦ δικαίου ἀνηλίκων, τοῦ ἰσχύοντος εἰς διαφόρους χώρας. Καὶ κατέληξα εἰς τὸ ἀντικειμενικὸν συμπέρασμα μετ' ἐθνικῆς συγκινήσεως, ὅτι ὁ ψηφισθεὶς ἑλληνικὸς νόμος ἦτο ὁ ἀρτιώτερος. Πλὴν δυστυχῶς ὁ νόμος ἐκεῖνος εἶχε τὴν ἀχίλλειόν του πτέρναν, δηλονότι μίαν τελευταίαν διάταξιν, ἥτις ἐπέτρεπεν εἰς τὸ ὑπουργεῖον ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης νὰ ἀναβάλῃ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου. Καὶ τῆς διατάξεως ταύτης ἐγένετο συνεχὴς χρῆσις, δυστυχῶς ὅμως, ἄνευ παραλλήλου προπαρασκευαστικῆς ἐργασίας πρὸς προλείανσιν τοῦ ἐδάφους χάριν τῆς λυσιτελοῦς ἐφαρμογῆς τοῦ νόμου. Ἕως οὗ φαίνεται ὅτι τὸ ὑπουργεῖον ἐβαρύνθη πλέον καὶ τελικῶς μετά τινα ἔτη διὰ νέου νόμου κατήργησε τὸν νόμον 5098 (πλὴν ἐλαχίστων ἐξαιρέσεων). Καὶ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ὁ ἄρτιος ἐκεῖνος νόμος ἀπέθανε πρὶν ἢ προφθάσῃ νὰ ζήσῃ.

3. Θεωρῶ τὸν ἑαυτόν μου εὐτυχῆ, διότι ἀργότερον ἐπὶ ὑπουργίας ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης τοῦ ἐγκρίτου ἀνδρὸς Ἁγιδος Ταμπακοπούλου ἐν ἔτει 1939 εἰσηγήθην ὑπὸ τὴν τότε ἰδιότητά μου ὡς ἐπιστημονικοῦ συνεργάτου τῆς Διευθύνσεως Μελετῶν τοῦ ἐν λόγῳ Ὑπουργείου, τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ νέου θεσμοῦ καὶ εἰσηκούσθην. Τοιουτοτρόπως ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1940 ἤρξατο ἰσχύων ὁ θεσμὸς τῶν δικαστηρίων ἀνηλίκων ἐν Ἑλλάδι, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ παρ' ἐμοῦ συνταχθέντος νόμου 2135 περὶ ἐκδικάσεως τῶν ἐγκλημάτων τῶν ἀνηλίκων. Ὀφείλω ὅμως ἐν ταὐτῷ νὰ παρατηρήσω ὅτι διὰ τοῦ νόμου τούτου ἐπεζήτησα ἁπλῶς νὰ χαράξω τὸ πρῶτον βῆμα. Τὴν ὁλοκληρωτικὴν εἰσαγωγὴν πλήρους συστήματος ἐπεδίωξα ἐκ παραλλήλου διὰ τῆς ὑπ' ἐμοῦ προταθείσης καὶ γενομένης εὐμενῶς ἀποδεκτῆς, συνεπικουροῦντος καὶ τοῦ τότε ἐγκρίτου καὶ ρέκτου Διευθυντοῦ τῆς Διευθύνσεως Μελετῶν, νῦν δὲ καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης Πέτρου Βάλληνδα, τῆς συντάξεως εἰδικοῦ Κώδικος Ἀνηλίκων, περιλαμβάνοντος ἁπάσας τὰς οὐσιαστικάς, δικονομικὰς καὶ ἐκτελεστικὰς διατάξεις. Ὁ ἐκραγεὶς πόλεμος κατὰ τὸ ἔτος 1940 ἀνέκοψε τὴν ἀρξαμένην προσπάθειαν τῆς συγκροτηθείσης εἰδικῆς ἐπιτροπῆς. Σήμερον ἔχει ἡ νομοθεσία περὶ ἀνηλίκων συμπληρωθῆ διὰ τῶν νέων ἑλληνικῶν κωδίκων ἔτους 1950, τοῦ ποινικοῦ καὶ τοῦ δικονομικοῦ, εἰς τοὺς πρωτοπόρους πρωτεργάτας τῶν ὁποίων ἡ ἡμετέρα χώρα ὀφείλει εὐγνώμονα ἀναγνώρισιν.

ΥΙ. Παιδαγωγικὸς χαρακτὴρ τῶν δικαστηρίων ἀνηλίκων.

1. Ἐκ τῆς ἀνωτέρω ἐκτεθείσης ἱστορικῆς ἐπισκοπήσεως τῆς ἐμφανίσεως ἐν τῇ πεπολιτισμένῃ ὑφηλίῳ τοῦ θεσμοῦ τῶν δικαστηρίων ἀνηλίκων, δυνάμεθα νὰ καταλήξωμεν εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι τὸ θεμελιούμενον νέον ποινικὸν δίκαιον ἀνηλίκων εἶναι κατ' ἐξοχὴν δίκαιον ἀγάπης καὶ δίκαιον παιδαγωγικόν. Πρὸς τὴν ψυχὴν δὲ τοῦ πρωτεργάτου ἐκείνου τῶν δικαστηρίων ἀνηλίκων ἐν τῷ κόσμῳ Βεν. Λίνδσεϋ δυνάμεθα νὰ ἐπαναλάβωμεν τὴν ἐν τῷ κατὰ Ματθαῖον Εὐαγγελίῳ 5, 16 ῥῆσιν: «Οὕτω λαμψάτω τὸ φῶς ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὅπως ἴδωσιν ὑμῶν τὰ καλὰ ἔργα καὶ δοξάσωσι τὸν Πατέρα ὑμῶν, τὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς!»

Μετὰ δυνάμεως ὑπογραμμίζομεν ὅτι ἅπασαι αἱ εἰς τοὺς ἀνηλίκους ἀφορῶσαι οὐσιαστικαί, δικονομικαὶ καὶ σωφρονιστικαὶ διατάξεις δέον νὰ ἑρμηνεύωνται καὶ νὰ ἐφαρμόζωνται ὑπὸ παιδαγωγικὴν πνοήν.

Ἂς γίνῃ σαφῶς νοητὸν ὅτι τὰ δικαστήρια ἀνηλίκων εἶναι παιδαγωγικὰ δικαστή-

ρια. Ὅτι οἱ πλαισιοῦντες ταῦτα δικασταί, εἰσαγγελεῖς καὶ ἀνακριταὶ ἀνηλίκων, οἱ ἀνήκοντες εἰς τὴν εἰδικὴν ἀστυνομίαν ἀνηλίκων, ἥτις δυστυχῶς ἀκόμη δὲν ἱδρύθη, ὡς ὤφειλεν, οἱ εἰδικοὶ ἐπιμεληταὶ ἀνηλίκων καὶ γενικῶς πάντες οἱ ἀνήκοντες εἰς τὴν χορείαν τῆς δικαστηριακῆς βοηθείας τοῦ δικαστηρίου ἀνηλίκων ὀφείλουσι νὰ ὦσιν οἱ φιλόστοργοι παιδαγωγοὶ τῆς ἐν ἠθικῷ κινδύνῳ εὑρισκομένης νεότητος. Καὶ τέλος ἂς γίνῃ σαφῶς νοητὸν καὶ ὅτι τὰ πάσης φύσεως καταστήματα, ἐντὸς τῶν ὁποίων εἰσάγονται οἱ ἀνήλικοι ἐγκληματίαι, εἶναι παιδαγωγικὰ ἰατρεῖα, ἐπιδιώκοντα πάσαις δυνάμεσι τὴν παιδαγωγικὴν σωτηρίαν τῶν ἀνηλίκων τροφίμων ἀπὸ τὸν κίνδυνον τοῦ ἠθικοῦ θανάτου.

Ἐὰν παραβλέψωμεν τὴν ἀλήθειαν ταύτην θὰ ἀποτύχωμεν. Ἐὰν ὁ δικαστὴς ἀνηλίκων καὶ οἱ πλαισιοῦντες τοῦτον ἔχωσι πρὸ ὀφθαλμῶν τὸν σκοπὸν τοῦτον, τότε θὰ ἐργάζωνται μετ' ἀσφαλείας καὶ σταθερότητος, θὰ ἀποφεύγωσι τὴν χρησιμοποίησιν μέσων ἀντιπαιδαγωγικῶν καὶ δὲν θὰ ταλαντεύωνται ἐν τῇ ἐξασκήσει τοῦ ἐπιδιωκομένου ἔργου ὑπ' αὐτῶν.

2. Ἐν συναφείᾳ πρὸς τὰ ἀνωτέρω ἐπιθυμοῦμεν νὰ ἀναφερθῶμεν καὶ εἰς μίαν παρ' ἡμῖν ὑπὸ διαφόρων κύκλων ψιθυριζομένην πεπλανημένην γνώμην. Κατὰ τὴν γνώμην ταύτην τὸ δημιουργηθὲν διὰ τοῦ νέου ἑλληνικοῦ ποινικοῦ κώδικος, νέον ποινικόν, δικονομικὸν καὶ σωφρονιστικὸν δίκαιον ἀνηλίκων, ἐπειδὴ εἶναι παιδαγωγικόν, εἶναι ἐπιεικές, καὶ ἐπειδὴ εἶναι ἐπιεικές, εἶναι ἐπιζήμιον, εἶναι βλαπτικόν, καὶ τοῦτο, διότι ἐξασθενεῖ τὴν εὐεργετικὴν δύναμιν τοῦ νόμου. Τὴν γνώμην ταύτην ἀνεγνώσαμεν καὶ εἴς τινας ἀθηναϊκὰς ἐφημερίδας. Ἡ γνώμη αὕτη εἰδικώτερον ἀπέδωκε τὴν τέλεσιν διαφόρων βαρέων ἐγκλημάτων, ἰδίως φονικῶν καὶ λῃστειῶν, κατὰ τὴν τελευταίαν τετραετίαν, ἀκριβῶς εἰς τὴν εἰσαχθεῖσαν διὰ τοῦ νέου ποινικοῦ κώδικος πολιτικὴν τῆς ἐπιεικείας ἔναντι τῶν νεαρῶν ἐγκληματιῶν.

Ἐν τούτοις κατέναντι τῶν τοιούτων ἀντιλήψεων ἀντιτάσσομεν ὅτι οἱ ταῦτα φρονοῦντες δὲν ἀντελήφθησαν τὸ βάθος καὶ τὴν ὑφὴν τῶν νέων θεσμῶν. Ἡ θεμελίωσις τοῦ παιδαγωγικοῦ δικαίου διὰ τοὺς ἀνηλίκους ἐγκληματίας δὲν σημαίνει, οὐδὲ κατ' ἰδέαν, ἐφαρμογὴν ἐπιεικοῦς δικαίου καὶ ἐπιεικοῦς πολιτικῆς. Ἁπλῶς σημαίνει ἐφαρμογὴν δικαίου, προσαρμοζομένου πρὸς τὴν ἰδίου ρυθμοῦ προσωπικότητα τοῦ νέου ἀνθρώπου, ἄρα πλέον ἀποτελεσματικοῦ καὶ πλέον καρποφόρου, οὐσιαστικῶς δὲ πλέον αὐστηροτέρου ἀπὸ πολλῶν ἀπόψεων ἀναφορικῶς πρὸς τὴν εἰς τὸν ἀνήλικον προξενουμένην ἐντύπωσιν.

Πρόκειται περὶ ἀληθειῶν, αἱ ὁποῖαι ἔχουσι κατανοηθῇ βαθέως πανταχοῦ τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου.

VII. Μόρφωσις ἀντικοινωνικοῦ χαρακτῆρος.

1. Καὶ ἔπρεπε νὰ ᾖ τὸ δικαστήριον ἀνηλίκων θεσμὸς χριστιανικῆς ἀγάπης καὶ θεσμὸς διαπαιδαγωγήσεως. Διότι ἀληθῶς τὸ μεγαλύτερον ποσοστὸν τῶν παιδίων, τὰ ὁποῖα διαφθείρονται καὶ φθάνουσι μέχρι τῶν θυρῶν τοῦ δικαστηρίου, εἶναι τέκνα, τὰ ὁποῖα ἐστερήθησαν ἀγάπης καὶ ἐστερήθησαν διαπαιδαγωγήσεως. Καὶ τὰ παιδία ταῦτα δὲν τροφοδοτοῦσι μόνον τὰς φυλακάς, ἀλλὰ πᾶσαν κοινωνικὴν πληγήν λ.χ. τὴν φυγοπονίαν, τὴν ἀθεΐαν, τὰς ὑλιστικὰς κοσμοθεωρίας, τὰς ἀνατρεπτικὰς ἰδέας, τὴν ἑταιρίασιν, τὴν ἀλητείαν, τὸ φρενοκομεῖον ἢ ἄλλας πληγάς. Ταῦτα πάντα ἀποδεικνύονται ἐκ στατιστικῶν. Ἀλλὰ καὶ ἐκ παρατηρήσεων ἀτομικῶν περιπτώσεων. Ὅλα τὰ παιδία ταῦτα εἶναι κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἧττον τέκνα διαλελυμένων οἰκογενειῶν, φερ' εἰπεῖν ἀπορφανισθέντα, νόθα, ἔκθετα, τέκνα τοξικομανῶν, οἰνοφλύγων, πορνῶν, ἐγκληματικῶν γονέων, τέκνα τῶν λίαν πενήτων, τέκνα τελοῦντα ὑπὸ κακὸν πατρυιὸν ἢ κακὴν μητρυιάν, τέκνα στερηθέντα τῆς ἐπιβλέψεως τῶν γεννητόρων κ.ο.κ. Πάντα δὲ τὰ τέκνα ταῦτα σχηματίζουσιν ἀντικοινωνικὴν κοσμοθεωρίαν καὶ γίνονται ἐχθροὶ τῆς κοινωνίας ἀκριβῶς καὶ διότι νομίζουσιν ὅτι δὲν ἀγαπῶνται

εἴτε ἀπὸ τοὺς γονεῖς καὶ τοὺς οἰκείους των, εἴτε ἀπὸ τοὺς συνανθρώπους. Ἐγένοντο ἐχθροὶ τῆς κοινωνίας, διότι ἐτραυματίσθησαν ψυχικῶς καὶ ἠθικῶς, παρ' αὐτῆς καὶ λανθανόντως τὴν ἐμίσησαν.

2. Ἀποσπῶμεν ἐκ τῆς διδασκαλίας τοῦ ἱδρυτοῦ τῆς Σχολῆς τῆς Ἀτομικῆς Ψυχολογίας Alfred Adler, τὰς ἀκολούθους σοφὰς ἀληθείας: «Ἀλλ' ὦ ἄνθρωπε, εἶσαι ὂν κοινωνικόν, τὸ ὁποῖον δὲν δύναται νὰ ζήσῃ χωρὶς τὴν βοήθειαν τῶν ἄλλων. Ἐπλάσθης διὰ νὰ ἀγαπᾷς καὶ ὄχι νὰ μισῇς. Ἡ ἀγάπη εἶναι ἡ πρωταρχικὴ λειτουργία τῆς ζωῆς, λειτουργία, τὴν ὁποίαν ζητεῖ ἡ ἀνθρωπίνη φύσις, εἶναι τὸ θετικόν, εἶναι ἡ ἀλήθεια. Τὸ μῖσος εἶναι ἀρνητικόν, δευτερόγονον, μὴ κείμενον ἐν τῇ ἀνθρωπίνῃ φύσει, εἶναι πλάνη. Ἂν ἐγκληματῇς ἐναντίον τῶν συνανθρώπων σου, τοῦτο πράττεις, διότι δὲν ἐδοκίμασες ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων τὴν ἀπαιτουμένην ἀγάπην. Ἂν κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην εἶχες δοκιμάσει περισσοτέραν ἀγάπην, δὲν θὰ ἦσο ἐγκληματίας, θὰ ἀπέβαλες τὴν σφαλερὰν πεποίθησιν ὅτι ἡ κοινωνία εἶναι κακή. Δὲν θὰ ἐλάμβανες ἐχθρικὴν στάσιν ἀπέναντί της, δὲν θὰ ἐμίσεις αὐτήν. Θὰ ἐμάνθανες καὶ σὺ τότε τὴν τέχνην τοῦ ἀγαπᾶν καὶ θὰ ἐπανήρχεσο εἰς τοὺς κόλπους της φίλος, προσφέρων ἐξ ὁλοκλήρου τὰς ὑπηρεσίας σου πρὸς αὐτήν».

Κρίνων τὴν διδασκαλίαν ταύτην ὁ πρὸς ὃν τρέφω εὐγνώμονα ἀγάπην καὶ ἀπεριόριστον σεβασμὸν διδάσκαλός μου καθηγητὴς καὶ τέως ἐκπαιδευτικὸς σύμβουλος κ. Χ. Γκιτᾶκος παρατηρεῖ εὐστόχως: «Ὁ Adler ἀπέναντι τῆς Χριστιανικῆς Θρησκείας Περιοδ. «Ἀτομικὴ ψυχολογία» τόμος ΣΤ' 1937 σ. 120 ἑπ.:

«Δὲν νομίζετε ὅτι ὁ ψυχολογικὸς ἄμβων τοῦ Adler εὑρίσκεται ἐν ἁρμονίᾳ πρὸς τὸν ἄμβωνα τῆς ἠθικῆς διδασκαλίας τῆς χριστιανικῆς ἐκκλησίας, τῆς ἐκκλησίας τῆς ἀγάπης; Ὅτι τὸ κήρυγμα τοῦ μετὰ λόγου βιώσαντος σοφοῦ εἶναι κήρυγμα τῶν αἰωνίων τῆς χριστιανικῆς ἡμῶν πίστεως ἀληθειῶν, ἀκουόμενον ἀπὸ τοῦ ἐπιστημονικοῦ πεδίου;»

3. Ἂς παρακολουθήσωμεν τὰς ὑπὸ τῆς ἐπιστήμης διδασκομένας τοιαύτας ἀληθείας ἐν τῇ ζωῇ σταχυολογοῦντες ἕνια παραδείγματα, ἅτινα καθιστῶσι σαφῆ τὴν διδασκαλίαν τῆς θεωρίας.

Ἂς παρακολουθήσωμεν αἴφνης τὴν δραματικὴν ἐξέλιξιν τοῦ νόθου παιδίου. Τοῦτο πρὶν ἢ γεννηθῇ ἐστερήθη τῆς ἀγάπης τῶν γεννητόρων, οὐ μόνον δὲ τοῦ ἐγκαταλείψαντος ἀσυνειδήτου πατρός, ἀλλὰ καὶ αὐτῆς τῆς, συνήθως βλακικῆς, μητρός του. Διότι ἡ μήτηρ του θὰ ἐδοκίμασε νὰ ἀπαλλαγῇ ἀπ' αὐτοῦ διὰ τῆς ὁδοῦ τῆς ἀμβλώσεως, ἀργότερον ἡ μήτηρ του θὰ ἐσκέφθη τὴν ὁδὸν τῆς παιδοκτονίας ἢ τῆς ἐκθέσεως. Ἐὰν τὸ ἐκράτησε παρ' ἑαυτῇ, δὲν θὰ τὸ ἐπεριποιήθη, ἀλλὰ θὰ ἐπέδειξε σκόπιμον ἀδιαφορίαν καὶ διὰ τὴν διατροφήν του καὶ διὰ τὴν ὑγείαν του, εὐχομένη ἐν τῷ βάθει τῆς ψυχῆς του ἐνδομύχως νὰ ἀπαλλαγῇ ἀπ' αὐτοῦ διὰ τῆς ὁδοῦ τοῦ ὑποσιτισμοῦ ἢ τῆς ἀσθενείας. Ἐὰν παρὰ ταῦτα τὸ παιδίον κατορθώσῃ νὰ ἐπιζήσῃ, ἡ μήτηρ του θὰ ἐζήτησε νὰ τὸ παραδώσῃ εἰς οἱανδήποτε τροφὸν ἔναντι ἀμοιβῆς, ἀδιαφοροῦσα διὰ τὴν παρὰ τῆς τελευταίας πιθανὴν ἐκμετάλλευσιν τοῦ τέκνου. Ἐὰν πάλιν παρὰ ταῦτα ἡ μήτηρ ἐκράτησε τὸ νόθον τέκνον της παρ' ἑαυτῇ, θὰ συμπεριφέρηται πρὸς αὐτὸ μετὰ σκαιότητος, ἰδίως ἐν στιγμαῖς ἐκνευρισμοῦ καὶ τοῦτο, διότι τὸ πρόσωπον τοῦ νόθου τέκνου της θὰ ὑπενθυμίζῃ εἰς αὐτὴν ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν τὸ ἠθικόν της στῖγμα καὶ θὰ ἀποτελῇ διαρκὲς ἐμπόδιον τῆς ἐν τῇ κοινωνίᾳ ἀποκαταστάσεώς της. Ἀλλὰ τὸ νόθον θὰ αἰσθανθῇ ὅτι ἂν καὶ δὲν πταίῃ, περιφρονεῖται καὶ χλευάζεται καὶ ἐν τῇ κοινωνίᾳ ὑπὸ τῶν λοιπῶν συνανθρώπων ἀκριβῶς ἐπειδὴ εἶναι νόθον. Αἱ τίμιαι οἰκογένειαι δὲν ἐπιτρέπουσι εἰς τὰ τέκνα των νὰ συμπαίζωσι μετὰ νόθου, διότι φοβοῦνται τὴν διαφθοράν. Βαδίζον ἐν τῇ ὁδῷ τὸ νόθον, θὰ ἀκούσῃ πολλάκις ὑπόπτους ψιθύρους περὶ τῆς ἐξωγάμου ἰδιότητός του εἰς βάρος του παρὰ διαφόρων παιζόντων τὸν ρόλον τοῦ ἀπαΐοντος, γειτόνων ἢ ἑτέρων, ἐνίοτε δέ, ἐν στιγμῇ τυχαίας δυσαρεσκείας τρίτου τινὸς κατ' αὐτοῦ, θὰ ἀκούσῃ ἐκτοξευομένην χυδαίως

κατὰ πρόσωπον τὴν ὕβριν ὅτι εἶναι ἐξώγαμον. Μοιραίως λοιπὸν τὸ νόθον θὰ ἀναζητήσῃ τὴν συναναστροφὴν καὶ τὴν φιλίαν εἰς τοὺς κύκλους τῆς σαπρίας τῆς ἀνηθικότητος ἐν τῇ κοινωνίᾳ, ἔνθα ἡ νόθος γέννησις δὲν θεωρεῖται ὡς τι τὸ ἐπίμεμπτον, διότι εἰς τοὺς κύκλους αὐτοὺς τῶν πορνῶν, τῶν ἐγκληματιῶν, τῶν ἀλητῶν, τῶν διεφθαρμένων στοιχείων, ἡ νόθος γέννησις δὲν θεωρεῖται στίγμα, διότι εἶναι συνήθης ἰδιότης. Ἀλλ' ἡ ἄξεστος καὶ πλήρης ποταπότητος τοιαύτη συμπεριφορὰ καὶ τῶν γεννητόρων καὶ τῶν συνανθρώπων τραυματίζει βαθέως τὴν μικρὰν παιδικὴν ψυχὴν τοῦ νόθου τέκνου, καὶ ἐνσταλλάζει βαθὺ μῖσος εἰς τὴν ψυχήν του κατὰ τῆς ἀδίκου καὶ σκληρᾶς κοινωνίας. Καὶ ἀσυνειδήτως σχηματίζει τοῦτο ἀντικοινωνικὴν στάσιν καὶ ἀντικοινωνικὸν χαρακτῆρα. Δὲν πρέπει ἄρα νὰ ἀπορήσωμεν, ἐὰν ἡ στατιστικὴ δεικνύῃ ὅτι τὸ ποσοστὸν τῶν νόθων ἐν τῇ φυλακῇ εἶναι ὑπερδιπλάσιον («H. Kipp. Die Hnehelichkeit, ihre psychologische Situation und Problematik. Leipzig 1933» περὶ οὗ «Κ.Γ. Γαρδίκα. Ἐγκληματολογία. Τόμος Β' Τεῦχος Α' Ἀθῆναι 1947» σ. 13).

Ἀλλ' ἂς παρακολουθήσωμεν καὶ τὰ τέκνα τῶν λίαν πενήτων. Εἰς τὰς τάξεις αὐτὰς θάλλει ὁ πότος, τὸ ἀφροδίσιον νόσημα, ἡ ἑλονοσία, ἡ φυματίωσις, ὁ ὑποσιτισμός, ἡ ἀνθυγιεινὴ καὶ ὑγρὰ κατοικία, ἡ στενότης κατοικίας μὲ ὅλα τὰ κακὰ ἐπακόλουθά της τῆς προώρου γενετησίου ὡριμάνσεως καὶ τῶν ἐνδεχομένων αἱμομειξιῶν, ἡ ἀμάθεια, ἡ τραχυτάτη καὶ σκληρὰ ἐργασία καὶ ἡ ἀφθονία σωματικῶν καὶ ψυχικῶν μειονεξιῶν. Τὰ τέκνα τῶν τάξεων τούτων αἰσθάνονται ὅτι ἡ κοινωνία εἶναι ἄδικος ἔναντι αὐτῶν. Μισοῦν τὴν ἐργασίαν εἰς τὴν ὁποίαν ἀπὸ μικρᾶς ἡλικίας ἐρρίφθησαν, ἐν ᾧ ἄλλα παιδία παίζουσιν θεωροῦντα ταύτην ὡς κατάραν καὶ ὡς ἀγγαρείαν. Ἀποκτῶσι μανίαν ἀποκτήσεως τῶν ὑλιστικῶν ἀγαθῶν λατρεύοντες τὸ χρῆμα τοῦ ὁποίου στεροῦνται καὶ εἰς ὃ μόνον διαβλέπουσι τὴν εὐτυχίαν, καὶ ἀποκτῶσιν ὡς ἐκ τούτου ὑλιστικὰς κοσμοθεωρίας, τάσεις ἀνατρεπτικὰς καὶ ἀντικοινωνικὸν χαρακτῆρα. Τὸ μῖσος δὲ κατὰ τῆς κοινωνίας θὰ εἶναι μεγαλύτερον, ἐὰν τὸ παιδίον συναντήσῃ ἐν τῇ καθ' ἡμέραν ζωῇ του σκηνὰς ἀστοργίας. Ἀναφέρομεν αἴφνης τὴν ἀκόλουθον σκηνὴν δυστυχῶς ἀρκετὰ συνήθη ἐν Ἀθήναις : Ἀποσπῶμεν δὲ τὴν περιγραφὴν τῆς περιπτώσεως ἐκ τοῦ περιοδικοῦ «Φωνὴ Κυρίου» τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἑλλάδος» τῆς 20 Ἰανουαρίου 1955.

«Μέσα στὸ λεωφορεῖο. Οἱ ἐπιβάτες περιμένουν τὸν σωφὲρ γιὰ τὴν ἐκκίνησι. Ἕνα μικρὸ καὶ συμπαθητικὸ παλληκαράκι μπαίνει μέσα. Δὲν εἶναι γιὰ ταξίδι. Ἀκούγεται ἡ βραχνή του φωνή.

—Τσίχλες...Καραμέλλες λεμόνι... γιὰ τὸ δρόμο καραμέλλες.

Σιωπή.

Ἡ φωνή του ξανακούγεται ἱκετευτική. Τὸ πρόσωπό του ἐκφράζει ἐσωτερικοὺς πόθους καὶ ποιὸς ξέρει, τί ἀγωνίες!... Πάντως πολλὰ λέει.

Στὸ κάθισμα πίσω κάποιος κουνιέται. Γιὰ νὰ ἀγοράσῃ καραμέλλες; Τὸ παληκάρι μας, βλέποντάς τον, πετάει ἀπὸ χαρὰ καὶ τὸν πλησιάζει. Τί ἀκούει;

—Τσακίσου ἀπὸ δῶ, λοῦστρο! Μᾶς ζάλισες. Τσιμποῦρι ἔγινες...

Σᾶν νάπεσε κεραυνὸς πάνω του. Κατέβασε τὸ προσωπάκι του καὶ φεύγει. Δὲν μίλησε. Ἀλλὰ πόσα φάνηκε νὰ εἶπε στὴν καρδιά μας;».

Αἱ πικραὶ ὅμως αὗται λέξεις, Κυρίαι καὶ Κύριοι, φονεύουσι τὰς ψυχάς. Καὶ δημιουργοῦσι τοὺς ἐγκληματίας, τοὺς ὀπαδοὺς τῶν ἀνατρεπτικῶν ἰδεῶν καὶ τοὺς ἀνθρώπους τῆς σαπρίας τῆς ἀνηθικότητος.

Γενικῶς ἂς ἔχωμεν ὑπ' ὄψιν ἡμῶν ὅτι τὰ θλιβερὰ ταῦτα βιώματα προκειμένου περὶ τῆς παιδικῆς ἡλικίας ἀποκτῶσιν ὅλως ἰδιαιτέραν σπουδαιότητα. Ὅλοι οἱ δυσμενεῖς οὗτοι ἐρεθισμοὶ δὲν παρέρχονται χωρὶς νὰ καταλείπωσιν ἴχνη ἐπικίνδυνα πρὸς τὴν κατεύθυνσιν τῆς διαφθορᾶς εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ νεαροῦ ἀτόμου. Καὶ ἐπειδὴ εἶναι λίαν πιθανὸν ὅτι θὰ ἐπακολουθήσωσι καὶ ἄλλα τοιαῦτα βιώματα πικρίας, θὰ

δημιουργηθῇ μία ἄλυσσος ἀπὸ θλιβερὰς καταστάσεις. Καὶ ἐντεῦθεν θὰ δημιουργηθῇ ὁ κίνδυνος διαμορφώσεως ἀσυνειδήτου ἀντιβιολογικοῦ καὶ ἀντικοινωνικοῦ προγράμματος ζωῆς. Δηλαδὴ θὰ δημιουργηθῇ μία λανθάνουσα ἐμπόλεμος κατάστασις πρὸς τὸ περιβάλλον. Ὁ ἀνήλικος θὰ ἀποκτήσῃ ἐχθρικὴν διάθεσιν δι' αὐτό. Ἡ διάθεσις αὕτη, ἐξεταζομένη ψυχολογικῶς, ἐκφράζει ὅτι τὸ νεαρὸν ἄτομον συναισθάνεται ἀνικανότητα προσαρμογῆς εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ περιβάλλοντος, ἐν τῷ ὁποίῳ ζῇ, ὅτι δὲν κατώρθωσε νὰ συμβιβάσῃ τὸ ἀτομικὸν πρὸς τὸ κοινωνικὸν συμφέρον. Ὁ νεαρὸς ἄνθρωπος ἀρχίζει νὰ πιστεύῃ ὅτι οἱ συνάνθρωποι εἶναι φορεῖς κινδύνου διὰ τὴν προσωπικότητά του, ἐναντίον τῶν ὁποίων πρέπει νὰ λάβῃ μέτρα ἀμύνης καὶ ἐπιθέσεως. Ἀκριβῶς κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον τίθενται αἱ βάσει τοῦ ἀντικοινωνικοῦ χαρακτῆρος τοῦ μέλλοντος ἐγκληματίου.

Ὅταν δὲ ὁ παῖς λάβῃ ἐχθρικὴν στάσιν ἀπέναντι τῆς κοινωνίας, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει αἱ πνευματικαὶ λειτουργίαι καὶ αἱ σωματικαὶ καὶ αἱ ψυχικαί του δεξιότητες μικρὸν κατὰ μικρὸν θὰ ἐξελιχθῶσι καὶ θὰ ἀναπτυχθῶσιν ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τοῦ κεντρικοῦ αὐτοῦ σκοποῦ.

Ἡ ἀνθρωπίνη ψυχή του ἐζήτει ἀγάπην, διότι μόνον ἐντὸς ἀτμοσφαίρας ἀγάπης ἀναπτύσσεται ὑγιῶς πᾶς ἄνθρωπος. Ἐὰν εἶχε τὴν ἀγάπην αὐτὴν καὶ ἀναγνώρισιν τῆς ἀνθρωπίνης ἀξίας, δὲν θὰ ἐλάμβανε τὴν ἐχθρικὴν στάσιν κατὰ τῶν συνανθρώπων, δὲν θὰ εἶχεν εἰς τὸν χαρακτῆρα του τὰς ἰδιότητας τοῦ ἀντικοινωνικοῦ ἀνθρώπου. Ἡ ἔλλειψις ἀγάπης τὸν μετέβαλεν εἰς ἐγκληματίαν. Ἀφοῦ εἰς τὴν κοινωνίαν, εἰς τὴν ὁποίαν ἔζη, δὲν ἀπήλαυε τιμῆς, ἤρχισε νὰ παλαίῃ κατ' αὐτῆς. Καὶ οὕτως ἦλθεν εἰς σύγκρουσιν πρὸς τοὺς ἰσχύοντας γραπτοὺς καὶ ἀγράφους νόμους τῆς οἰκογενείας, τοῦ σχολείου, τοῦ ἐπαγγέλματος, τῆς πολιτείας. Καὶ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον περιήχθη εἰς ἠθικὴν κρίσιν, διότι ἔχει ἀπωλέσει τὴν ἠθικὴν ἰσορροπίαν του, τὴν ἁρμονίαν τῆς ψυχῆς του.

4. Καὶ ἔρχεται νῦν ἡ ἀποστολὴ τοῦ δικαστοῦ ἀνηλίκων καὶ τῆς συνεργαζομένης μετ' αὐτοῦ κοινωνίας ἐπὶ σκοπῷ ἀποκαταστάσεως τῆς ἠθικῆς ὑγείας τῶν ἐγκληματισάντων παιδίων. Καὶ περιβάλλει οὗτος μετ' ἀνυποκρίτου στοργῆς τὰ ἐξολισθήσαντα λόγῳ ἀστοργίας τῶν οἰκείων των καὶ τῆς κοινωνίας παιδία. Καὶ τὰ περιβάλλει διὰ τῆς προστασίας του.

Ἡ προσέγγισις αὕτη, ἡ ψυχικὴ τοῦ δικαστοῦ ἀνηλίκων μετὰ τῶν παιδίων εἶναι ἀπὸ τὰ εὐγενέστερα ἔργα τοῦ δικαστοῦ τούτου. Εἶναι μία λεπτὴ καὶ συγκινητικὴ συνάντησις δύο ψυχῶν, ἡ ὁποία ἀναβιβάζει τὸ ἔργον τοῦ δικαστοῦ ἀνηλίκων εἰς ὕψιστον λειτούργημα.

Ἀναμένομεν ἀπὸ τὴν συνάντησιν αὐτὴν τῶν δύο ψυχῶν νὰ κερδηθῇ ἡ ἠθικὴ εὐτυχία τῆς παιδικῆς ψυχῆς. Συνάντησις, ἡ ὁποία ἔχει ὡς βάθρον τὴν ἀγάπην· καὶ ἔχει δραματικὸν μεγαλεῖον. Δι' αὐτῆς θὰ ἀναδυθῇ ἀπὸ τὴν ἠθικὴν νόσον τῆς ψυχῆς ὁ νέος ἄνθωπος, ἀνανεωμένος μὲ νέας ἠθικὰς δυνάμεις καὶ νέον προσανατολισμόν, ὁ ὁποῖος θὰ ἐγγυᾶται ὑπὲρ αὐτοῦ ἠθικὴν ἐπιτυχίαν εἰς τὴν ζωήν.

Καὶ κατὰ τὴν συνάντησιν αὐτὴν τῶν δύο ψυχῶν θὰ ὁμιλήσῃ ὡς ἑξῆς ἡ ψυχὴ τοῦ δικαστοῦ πρὸς τὴν παιδικήν :

«Παιδιά μου, μὴ πικραίνεσθε! Ἐὰν εὑρίσκωνται μερικοὶ ἄνθρωποι μέσα εἰς τὴν κοινωνίαν ἀνάγωγοι, ἀνοικτίρμονες, ἀγροῖκοι, δὲν πρέπει νὰ νομίσητε ὅτι τοιαύτη εἶναι ἡ κοινωνία τῶν συνανθρώπων ἐν τῷ συνόλῳ της. Ἡ ὑγιὴς κοινωνία τὸ ἐκλεκτὸν μέρος τῆς κοινωνίας εἶναι μαζί σας.

Καὶ ὁ Χριστὸς Σᾶς ἀγαπᾷ. Μ' αὐτούς, ποὺ περιφρονοῦσαν, ἔκαμε ὁ Χριστός μας τὴν πιὸ γλυκειὰ συντροφιά. Γιὰ Σᾶς σταυρώθηκε ἕνας Θεός. Γίνετε τίμια καὶ ἠθικά. Μὴ παρασύρεσθε ἀπὸ αὐτά, ποὺ βλέπετε ἀπὸ τοὺς ὀλίγους ἀναγώγους. Κρατᾶτε καλὰ τὸν ἑαυτόν Σας, μακρυὰ ἀπὸ τὸ μῖσος καὶ τὸ μόλυσμα τοῦ κακοῦ!»

Καὶ κατὰ αὐτὸν τὸν τρόπον θὰ προσπαθήσῃ ὁ δικαστὴς ἀνηλίκων νὰ κτίσῃ

μίαν νέαν προσωπικότητα, ἠθικῶς καὶ ψυχικῶς ἰσορροπημένην, ἡ ὁποία θὰ ἔχῃ ψυχικὴν ἁρμονίαν καὶ μίαν εἰλικρινῆ ἐσωτερικὴν ζωήν, ἄρα καὶ ἱκανότητα νὰ νικᾷ τὰς δυσκολίας τῆς ζωῆς.

5. Δι' αὐτὸν ἀκριβῶς τὸν λόγον θεωροῦμεν γενικῶς εἰπεῖν ὡς ἀπαραίτητον προϋπόθεσιν οἱουδήποτε ἔργου ἠθικῆς ἀναμορφώσεως τοῦ ἐγκληματίσαντος ἀνηλίκου, τὴν συναίσθησιν εἰλικρινοῦς ἀγάπης ἔναντι αὐτοῦ ἐκ μέρους παντὸς τεταγμένου ὀργάνου δικαστοῦ ἀνηλίκων ἢ ἑτέρου. Ἀποκρούομεν μετὰ δυνάμεως τὴν συμμετοχὴν προσώπων, μὴ ἐμφορουμένων ὑπὸ πλούτου συναισθημάτων κοινωνικῆς φιλαλληλίας, ἀδόλου χριστιανικῆς ἀγάπης ὑπὲρ τῶν συνανθρώπων, καὶ εἰδικώτερον καὶ ἀγνῆς στοργῆς πρὸς τὰ παιδία.

Κατὰ τὸν κορυφαῖον τῶν ἀνθρωπιστῶν Desiderius Erasmus ("Ορα σχετικῶς «Δημ. Γ. Μωραΐτου. Ἱστορία τῆς Παιδαγωγικῆς. Ἀθῆναι 1953 «σ. 79) (1467—1536) «ὡς τὰ δῶρα συνήθως δὲν εἶναι ποτὲ εὐπρόσδεκτα, παρὰ ὅταν προέρχωνται ἀπὸ ἀγαπητὰ πρόσωπα, τοιουτοτρόπως καὶ ἡ ἀγωγὴ ἐπηρεάζει μόνον, ὅταν ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος τὴν προσφέρει, ἀγαπᾶται ὑπὸ τοῦ διαπαιδαγωγουμένου». Οὕτως ἐξηγεῖται καὶ ἡ παιδαγωγικὴ σημασία τῆς διαπαιδαγωγήσεως, τὴν ὁποίαν προσφέρει ἡ καλὴ μάννα στὰ παιδιά της καὶ τίποτε δὲν ζητεῖ διὰ τὸν ἑαυτόν της».

«Ἀλλὰ δυστυχῶς ὑπάρχουσι καὶ παιδαγωγοὶ δυσάρεστοι διὰ τοὺς τρόπους των, ἄνθρωποι ἔχοντες πρόσωπον συνοφρυωμένον, μὲ συναναστροφὴν ἀποκρουστικήν, κακῆς διαθέσεως, ἀνίκανοι νὰ εἴπωσι μίαν χαριτολογίαν, θὰ ἔλεγέ τις ὅτι αἱ Χάριτες ἀπέστρεψαν κατὰ τὴν γέννησίν των ἀπ' αὐτῶν τὸ πρόσωπόν των. Ἀλλ' ὅμως εἰς τοιούτους ἀνθρώπους παραδίδομεν πρὸς διαπαιδαγώγησιν τὴν νεολαίαν, νομίζοντες ἐσφαλμένως ὅτι τὸ σοβαρὸν των πρόσωπον ἀποδεικνύει παιδαγωγὸν ἀνεπίληπτον καὶ ἱκανόν. Ἀλλ' ὅμως ἔχομεν ἄδικον νὰ ἐμπιστευώμεθα εἰς τὴν ἐξωτερικὴν μορφὴν τοῦ σοβαροῦ ἀνθρώπου. Διότι οἱ τοιοῦτοι δυσάρεστοι τύποι εἶναι δήμιοι διὰ τὴν μόρφωσιν ὁμαλοῦ παιδικοῦ χαρακτῆρος, ἐμπνέοντες μόνον τρόμον εἰς τὰ παιδία. Τὸ πρῶτον, τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ ἐπιτύχουν οἱ παιδαγωγοί, εἶναι ἡ ἀγάπη. Ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἔρχεται οὐχὶ ὁ βλαπτικὸς τρόμος, ἀλλὰ τὸ σέβας, ὅπερ μόνον ἐπιτυγχάνει καὶ ὠφελεῖ».

Ἐπαναλαμβάνομεν. Ἀληθῶς τὸ μέγα μυστικὸν τῆς ἐπιτυχίας τῶν δικαστηρίων ἀνηλίκων εἶναι ἡ ἀγάπη.

«Διὰ τῆς ἀγάπης, ἥτις τὰ πάντα στέγει, τὰ πάντα ἐλπίζει, τὰ πάντα ὑπομένει. Διὰ τῆς ἀγάπης, ἥτις οὐδέποτε ἐκπίπτει».

ΥΙΙΙ. Παρέκβασις.

Πλησιάζων εἰς τὸ πέρας τῆς ὁμιλίας μου θεωρῶ καθῆκον μου τὴν στιγμὴν ταύτην νὰ προβῶ εἰς μίαν ὀφειλομένην παρέκβασιν καὶ ὡς Ἕλλην καὶ ὡς ἄνθρωπος. Ἔχει καὶ ἡ Ἑλλὰς προσωπικότητας ὡς ἐκεῖνος ὁ ὑπέροχος Βενιαμὶν Λίνδσεϋ. Τὸ λέγω μετὰ συγκινήσεως. Μεταξὺ τῶν ἀκροατῶν τῆς σημερινῆς ὁμιλίας μου ἀκριβῶς παρακάθηται μία Ἑλληνικὴ Χριστιανικὴ φυσιογνωμία, ἥτις, κατ' ἐμὲ κριτήν, ἀποτελεῖ ἔτι ὑπεροχωτέραν μορφὴν ἐκείνου, ὁ Αἰδεσιμώτατος Πατὴρ Ἱερεὺς κ. Γεώργιος Πειρουνάκις, ἱερουργῶν ἐν Ἐλευσῖνι. Ὡς πνεῦμα, ὡς ψυχὴ καὶ ὡς δρᾶσις κορυφαῖος καὶ θρῦλος.

Μία ἄλλη χώρα, ἐὰν εἶχε τὴν εὐτυχίαν νὰ διαθέτῃ τοιοῦτον ὑψίστης πνοῆς ἄνδρα, θὰ ἀνήγειρε πρὸς τιμήν του ἄγαλμα, θὰ ἀφιέρωνε ἐνθουσιώδη ἄρθρα δι' αὐτόν, θὰ ἐπεδείκνυε μεθ' ὑπερηφανείας κινηματογραφικὰς ταινίας ἀναφερομένας εἰς τὴν ὑπέροχον δρᾶσιν του.

ΙΧ. Ἐπίλογος.

Νῦν ἐπιθυμῶ νὰ ἀναφερθῶ εἰς τὴν ἀνάγκην τῆς συνεργασίας τῆς ἠθικῶς ὑγιοῦς καὶ ἠθικῶς ἐπιλέκτου κοινωνίας μετὰ τοῦ δικαστηρίου ἀνηλίκων, ὅπερ συνιστᾷ ἔργον

πίστεως καὶ ἀγάπης. Ἄνθρωποι καλωσύνης, ἄνδρες καὶ γυναῖκες, γέροντες, ὥριμοι καὶ νέοι, οἱονδήποτε ἐπάγγελμα καὶ ἂν ἀσκῆτε, οἱανδήποτε μόρφωσιν, καὶ ἐὰν κέκτησθε, εἰς οἱανδήποτε κοινωνικὴν καὶ οἰκονομικὴν τάξιν καὶ ἐὰν ἀνήκητε, ἄνθρωποι καλωσύνης, συναισθανθῆτε τὸν θεσμὸν τῶν δικαστηρίων ἀνηλίκων ὡς ἰδικόν Σας. Καὶ ἀγαπήσατε αὐτὸν καὶ ἀφοσιωθῆτε καὶ εἰς αὐτόν. Ὁ δικαστὴς ἀνηλίκων εἶναι ὁ Φύλαξ Ἄγγελος τῶν τέκνων Σας. Περιβάλλατε αὐτὸν καὶ τὸ ἐπιτελεῖον του, ἐπιτελεῖον ἀνθρώπων τῆς καλωσύνης, μὲ ἐμπιστοσύνην καὶ μὲ τιμήν. Καὶ ὑποστηρίξατε τὸ ἔργον του πάσῃ δυνάμει καὶ πάσαις θυσίαις. Συνεργαζόμενοι μετὰ τοῦ δικαστηρίου ἀνηλίκων τίθεσθε εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν τῆς Ἀγάπης. Ὁ παλμὸς τῆς καλωσύνης Σας, ἂς Σᾶς καλέσῃ νὰ ἔλθητε πλησίον τῶν ἐν ἠθικῷ κινδύνῳ τελούντων παιδίων καὶ ἐφήβων, ἵνα γίνηται ἀρωγοὶ εἰς τὰς δυσχερεῖς στιγμὰς τῆς ζωῆς των καὶ βοηθήσητε αὐτοὺς νὰ ἀνεύρωσι τὴν ὁδὸν τῆς ἀληθοῦς κατ' ἀρετὴν ζωῆς. Ἀποβλέψατε εἰς τὸ ἔργον τῆς συνεργασίας μετὰ τοῦ δικαστηρίου ἀνηλίκων ὑπὸ τὸ φῶς τῆς χριστιανικῆς ἀγάπης. Διὰ τῆς ἐμπράκτου συνδρομῆς τοῦ ἔργου αὐτοῦ ἡ ζωή Σας θὰ ἀναχθῇ εἰς ἱερὸν λειτούργημα καὶ θὰ ἀποκτήσῃ νόημα, καὶ δὴ βαθύτατον καὶ ὡραιότατον. Μὲ τὴν συνεργασίαν αὐτὴν ἡ καλωσύνη τῆς ψυχῆς Σας θὰ ἀποκτήσῃ περιεχόμενον, θὰ εὕρῃ ὡραίους καὶ ἀνωτέρους, θείας πνοῆς, προσανατολισμούς. Γίνεται φωτεινοὶ ὁδηγοὶ εἰς μίαν πολιτιστικὴν προσπάθειαν ἀνεκτιμήτου ἀξίας. Ἡ ζωή Σας θὰ γίνῃ ζωὴ πνοῆς Θεοῦ. Βοηθοῦντες τὸν δικαστὴν ἀνηλίκων βοηθεῖτε τὴν κοινωνικὴν συμφιλίωσιν καὶ τὴν δημιουργίαν κοινωνίας ἀγάπης. Σπείρατε τὸν καλὸν σπόρον, ὁ ὁποῖος δὲν θὰ ἀργήσῃ νὰ φέρῃ τοὺς ὡραίους καρπούς του. Ἐν τῇ ὁδῷ τῆς τοιαύτης συνεργασίας διανοίγεται πλέον ἐνώπιον Ὑμῶν ἡ θύρα τῆς ἐμπράκρου ἀγάπης καὶ ἐστὲ βέβαιοι ὅτι ἡ εὐτυχία θὰ οἰκήσῃ ἐν τῇ ψυχῇ Ὑμῶν, ὅτι «ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἐντὸς Ὑμῶν ἐστί» (Λουκ. κεφ. ζ' 21).

ΤΕΛΟΣ

Τὰ "ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ„ εὔχονται εἰς τοὺς συνδρομητάς των Καλὰ Χριστούγεννα καὶ Εὐτυχὲς τὸ ἀνατέλλον Νέον Ἔτος 1956.

ΧΡΟΝΙΚΑ ΟΡΙΑ ΙΣΧΥΟΣ ΤΩΝ ΠΟΙΝΙΚΩΝ ΝΟΜΩΝ

—ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΝΕΟΝ ΠΟΙΝΙΚΟΝ ΚΩΔΙΚΑ—

(ΑΡΘΡΑ 1—4 Π.Κ.)

Ὑπὸ κ. **ΔΗΜ. Κ. ΝΤΖΙΩΡΑ** Ὑπαστ. Α'

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Α'

ΤΟ ΑΞΙΩΜΑ «NULLUM CRIMEN, NULLA POENA SINE LEGE»

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ

IV.—Τὰ εἰδικώτερα προβλήματα. (Ἔθιμον—Ἀναλογία—Ἑρμηνεία).

***

IV. Τὰ εἰδικώτερα προβλήματα.

1. Ἔθιμον. Εἰσερχόμενοι ἤδη εἰς τὴν ἐπὶ μέρους εἰδικὴν τοῦ ἀξιώματος ἀνάπτυξιν παρατηροῦμεν τὰ ἑξῆς: Διὰ τῆς εἰρημένης ἀρχῆς ἐπιδιώκεται οὐ μόνον ὁ περιορισμὸς τῶν καταχρήσεων τῆς δικαστικῆς ἐξουσίας, ἀλλὰ καὶ τῆς νομοθετικῆς τοιαύτης. Διότι ὁ μὲν δικαστὴς δὲν δύναται νὰ ἐπιβάλῃ ποινήν, ἐὰν προηγουμένως νόμος τις δὲν ὥρισε ταύτην, ὁ δὲ νομοθέτης δὲν δύναται νὰ θεσπίσῃ νόμον μὲ ἀναδρομικὴν ἰσχύν, οὐδὲ τοιοῦτον προβλέποντα ἐντελῶς ἀορίστους ποινάς.

—Περαιτέρω ἐκ τῆς ἀρχῆς ταύτης, ἔπεται ὅτι οὔτε τὸ ἔθιμον, οὔτε ἡ ἀναλογία (περιορισμὸς τοῦ δικαστοῦ ἕτερος) δύνανται νὰ χρησιμεύσωσιν ὡς πηγαὶ κανόνων πρὸς θεμελίωσιν ἢ ἐπαύξησιν τοῦ ἀξιοποίνου. Περὶ τούτου οὐδεμία ἀμφιβολία ὑπάρχει, ὁμοφώνως δὲ γίνεται δεκτόν, ὅτι μόνον ὁ νόμος καὶ δὴ ὁ γραπτὸς τοιοῦτος (lex scripta) ἀποτελεῖ πηγὴν δικαίου , πρὸς θεμελίωσιν ἢ ἐπαύξησιν τοῦ ἀξιοποίνου. Λέγοντες δ' ἐν προκειμένῳ νόμον δὲν νοοῦμεν τοῦτον, ὑπὸ τὴν στενὴν τοῦ ὅρου ἔννοιαν, ἀλλὰ καὶ τὰ νομοθετικὰ διατάγματα, τὰ ἐκδιδόμενα κατὰ νομοθετικὴν ἐξουσιοδότησιν συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 35 τοῦ παρ' ἡμῖν ἰσχύοντος Συντάγματος, ὡς ἐπίσης καὶ τὰς ἀστυνομικὰς διατάξεις, τὰς ἐκδιδομένας, ὑπὸ τῶν ἑκάστοτε ἁρμοδίων καὶ ἐπὶ τῇ βάσει νόμων, τέλος δὲ (πολλῷ μάλλον) καὶ τὸ Σύνταγμα.

Ἐλέχθη ἀνωτέρω, ὅτι ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει δύναται νὰ ἐπιβληθῇ ποινὴ βάσει ἐθίμου. Ἐρωτᾶται ὅμως· δύναται τὸ ἔθιμον νὰ καταργήσῃ ποινικὸν νόμον, ἀφοῦ μία τοιαύτη κατάργησις, δὲν ἀποτελεῖ ἐπιβολὴν ποινῆς, ἥτις καὶ μόνον εἶναι ἀπηγορευμένη δυνάμει τοῦ ὑπὸ ἐξέτασιν θεμελιώδους ἀξιώματος n.c.n.p.s.l., ἢ μήπως οἱαδήποτε τοιαύτη δι' ἐθίμου κατάργησις ἐν τῷ ποινικῷ δικαίῳ, δὲν εἶναι νοητή; Ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἡ θεωρητικῶς παρ' ἡμῖν κρατοῦσα ἄποψις, δέχεται ὅτι τοῦτο εἶναι δυνατόν, καθ' ὅσον δὲν ἀντίκειται εἰς τὴν ἀρχήν. Ἀλλὰ τοῦτο θεωρητικὴν μόνον ἔχει ἀξίαν, καθ' ὅσον ἤδη, δυνάμει τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν.Δ. τῆς 7/5/46 «Περὶ ἀποκαταστάσεως τοῦ Α.Κ. κλπ.» ρητῶς ὁρίζεται ὅτι τὸ ἔθιμον δὲν καταργεῖ νόμον.

Ἐν τούτοις ὅμως καὶ διὰ τὸ Ποινικὸν δίκαιον ἡ ἀξία τοῦ ἐθίμου δὲν στερεῖται οἱασδήποτε σημασίας. Διότι ἐν αἷς περιπτώσεσιν αὐτὸς ὁ ποινικὸς νόμος δὲν προσδιορίζει ἐπακριβῶς ὡρισμένας ἐννοίας, τότε πρὸς περαιτέρω προσδιορισμὸν τούτων, ἀναμφισβητήτως θὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν τὸ ἔθιμον καὶ δὴ ὑφ' ἣν τοῦτο ἐμφανίζεται ἔννοιαν, εἰς ἄλλον ἢ ἄλλους κλάδους τοῦ δικαίου

Οὕτω λ.χ. οἱ ὅροι «ἀσελγὴς πρᾶξις» Π.Κ. 337», «ἀκόλαστος πρᾶξις» Π.Κ. 353, «ξένον πρᾶγμα» Π.Κ. 372 ἐπ. «τιμή, ἢ ὑπόληψις» Π.Κ. 361 καὶ 362 «πρᾶγμα ἰδιαιτέρως μεγάλης ἀξίας», Π.Κ.377 καὶ 387 «ἀπειλὴ σπουδαίου καὶ ἀμέσου κινδύνου» Π.Κ. 336 καὶ 337 κλπ. θὰ ἑρμηνευθοῦν καὶ θὰ ἐκτιμηθοῦν συμφώνως πρὸς τὰ

ἐθυμικὰ δεδομένα, ἢ τὰ ἐν τῷ ἀστικῷ δικαίῳ κρατοῦντα κλπ. Εἰς τὰς περιπτώσεις λοιπὸν ταύτας ὁ δικαστής, διὰ νὰ ἑρμηνεύσῃ τὰ διάφορα στοιχεῖα τοῦ ἀδικήματος, ἔχει ἀνάγκην τῶν ποριςμάτων ἄλλων κλάδων τοῦ δικαίου, ἄλλων ἐνίοτε ἐπιστημῶν καὶ τέλος ἰδιαιτέρων γνώσεων σχετιζομένων μὲ ὡρισμένας **ἠθικὰς** ἐκτιμήμήσεις καὶ μὲ τὰς ἑκάστοτε καὶ ἑκασταχοῦ κρατούσας ἀντιλήψεις πολιτισμοῦ, αἵτινες καὶ ἰσχύουν καθ' ὃν χρόνον καλεῖται οὗτος ν' ἀποφανθῇ. Αὐτὰ εἶναι τὰ καλούμενα **μὴ ἀληθῆ κενὰ** τοῦ δικαίου, ἤτοι ἐκεῖνα, ἅτινα συνίστανται, εἰς τὸ ὅτι ἠθελημένως ὁ νομοθέτης παραπέμπει τὸν δικαστὴν πρὸς πλήρωσίν των εἰς ἐννοίας ἄλλων κλάδων τοῦ δικαίου ἢ ἐξωνομικὰς τοιαύτας (λ.χ. συνουσία, ἀσελγὴς πρᾶξις) ἢ καὶ εἰς ἔθιμον.

2. Ἀναλογία. Ἐλέχθη ἀνωτέρω, ὅτι λόγῳ τῆς ἰσχύος τοῦ ἀξιώματος ἐκτὸς τοῦ ἐθίμου καὶ ἡ ἀναλογία, δὲν δύναται νὰ χρησιμεύσῃ, ὡς πηγὴ κανόνων, πρὸς θεμελίωσιν ἢ ἐπαύξησιν τοῦ ἀξιοποίνου. Ἀντιθέτως οὐδεμία δύναται νὰ γεννηθῇ ἀμφιβολία, ὅτι εἶναι ἐπιτρεπτὴ αὕτη πρὸς κατάλυσιν ἢ μείωσιν τοῦ ἀξιοποίνου. Οὕτω λ.χ. εἰς τὰς κάτωθι περιπτώσεις Α. Κατὰ τὸ ἄρθρον 343 Π.Κ. ὁ δημόσιος ὑπάλληλος ὅστις ἐνεργεῖ ἀσελγῆ πρᾶξιν, μετὰ προσώπου τελοῦντος ἐν ὑπηρεσιακῇ ἐξ αὐτοῦ ἐξαρτήσει, καταχρώμενος τῆς τοιαύτης σχέσεως, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως. Ἐὰν τώρα ἡ σχέσις ἐξαρτήσεως πηγάζῃ οὐχὶ ἐκ δημοσίας, ἀλλ' ἐξ ἰδιωτικῆς ὑπηρεσίας, δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ἐφαρμοσθῇ καὶ διὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην, κατ' ἀνάλογον ἐφαρμογὴν ἡ προκειμένη διάταξις, καθ' ὅσον μία τοιαύτη λύσις θὰ εἶχεν ὡς συνέπειαν παράβασιν τῆς ἀρχῆς. Ἀντιθέτως Β. Δεκτικὴ ἀναλόγου ἐφαρμογῆς εἶναι ἡ διάταξις τῆς § 5 τοῦ ἄρθρου 304 Π.Κ. (περιπτώσεις ἠθικῶς ἐνδεδειγμένης ἀμβλώσεως) καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς ἀπατηλῆς ἐπιτεύξεως συνουσίας τοῦ ἄρθρου 341 Π.Κ. (6).

3. Ἑρμηνεία. Ἡ ἀναλογία ὅμως δὲν πρέπει νὰ συγχέηται πρὸς τὴν καλουμένην διασταλτικὴν ἑρμηνείαν. Διότι ὡς γνωστὸν οἱ ὅροι «ἀνάλογος ἐφαρμογὴ» καὶ «διασταλτικὴ ἑρμηνεία» εἶναι μὲν παρεμφερεῖς, δὲν ταυτίζονται ὅμως. Καθ' ὅσον διασταλτικὴ μὲν ἑρμηνεία ὑπάρχει, ἐν αἷς περιπτώσεσιν ὁ νομοθέτης ὀρθῶς μὲν ἐσκέφθη, ἠστόχησεν ὅμως περὶ τὴν ἐκλογὴν τῶν καταλλήλων λέξεων πρὸς διατύπωσιν τοῦ νόμου, ἐν ᾧ περὶ ἀναλογίας ὁμιλοῦμεν, εἰς τὰς περιπτώσεις ἐκείνας, καθ' ἃς οὗτος ὅ,τι ἐσκέφθη καλῶς τὸ διετύπωσεν, ἀλλ' ἡ σκέψις του ὑπῆρξεν ἀτελής.

Ἐπὶ τοῦ προκειμένου καὶ δὴ ὁσάκις πρόκειται περὶ διασταλτικῆς ἑρμηνείας, κατ' ἀντίθεσιν πρὸς ὅ,τι συμβαίνει μὲ τὸ ἔθιμον καὶ τὴν ἀναλογίαν, αὕτη εἶναι ἐνδεδειγμένη εἰς πᾶσαν περίπτωσιν, διότι δι' αὐτῆς ἐπιδιώκεται ἡ ἐπίτευξις ἀποδόσεως τοῦ ἀληθοῦς νοήματος συγκεκριμένης τινὸς ποινικῆς διατάξεως, χωρὶς καὶ νὰ θεμελιοῦται κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἀξιόποινον κατὰ παράβασιν τῆς ἀρχῆς. Διαφωτιστικὸν ἐπὶ τοῦ προκειμένου εἶναι τὸ ἑξῆς παράδειγμα: ὁ Κῶδιξ εἰς τὸ ἄρθρον 13 αὐτοῦ χρησιμοποιεῖ τὸν ὅρον «ὑπάλληλος» καθορίζει δὲ γενικώτερον τίνες δέον νὰ λογίζωνται, ὡς ὑπάλληλοι. Ἀντιθέτως εἰς τὰ ἄρθρα 247 καὶ 343 τοῦ αὐτοῦ Κώδικος γίνεται χρῆσις τοῦ ὅρου «δημόσιος ὑπάλληλος». Ἐρωτᾶται λοιπόν· διὰ τοῦ τελευταίου αὐτοῦ ὅρου του ὁ νόμος νοεῖ τὸν stricto sensu δημόσιον ὑπάλληλον, ἢ τὸν ὑπάλληλον γενικῶς ὑφ' ἣν ἔννοιαν ἐκλαμβάνει τοῦτον εἰς τὸ ἄρθρον 13 αὐτοῦ; Ὀρθώτερον εἶναι νὰ εἴ-

6. Περὶ τοῦ ὅτι ἡ κατ' ἀναλογίαν ἐφαρμογὴ εἶναι ἐπιτρεπτή, ὅταν διὰ ταύτης δὲν πρόκειται νὰ παραβιασθῇ ἡ ἀρχὴ n. c. n. p. s. l. σχεδὸν πάντες οἱ παρ' ἡμῶν συγγραφεῖς εἶναι σύμφωνοι. Οὕτως οἱ ἀείμνηστοι καθηγηταὶ Κ. Ράλλης, Ἠλιόπουλος, Τζωρτζόπουλος καὶ οἱ σύγχρονοι κ. κ. Χωραφᾶς καὶ Γάφος. Ἀντιθέτως κατ' ἄλλους (ἐλαχίστους) ἡ ἀναλογικὴ ἑρμηνεία, ἀπαγορεύεται ἀπολύτως, τόσον ὅταν πρόκειται νὰ χειροτερεύσῃ τὴν θέσιν τοῦ τατηγορουμένου, ὅσον καὶ ὅταν αὕτη πρόκειται νὰ ἀγάγῃ εἰς ἐπιεικεστέραν διὰ τὸν κατηγορούμενον γνώμην. Ἀπαγορεύεται δηλ. ἡ analogia in malam partem καὶ in bonam partem, διότι κατ' αὐτοὺς εἶναι σαφὴς καὶ ἀπόλυτος τόσον ἡ σχετικὴ διάταξις τοῦ Συντάγματος, ὅσον καὶ τὸ ἑρμηνευόμενον ἄρθρον τοῦ Ποιν. Κώδικος. (Οὕτω παρ' ἡμῖν Στάϊκος σελ. 17.—Ὁμοίως Liszt).

πωμεν, ὅτι ἡ καταφατικὴ ἀπάντησις κατὰ διασταλτικὴν ἑρμηνείαν, εἶναι ἡ προσήκουσα. Διότι ἐκ τοῦ ὅλου πνεύματος τῶν γενικῶν ἀρχῶν τοῦ Κώδικος συνάγεται ὅτι οἱ ὅροι εἶναι ταυτόσημοι, οὕτω δὲ δὲν θίγεται καὶ ἡ ἐξεταζομένη ἀρχή. Συνεπῶς περιπτώσεως συντρεχούσης εἶναι δυνατὸν νὰ τιμωρηθῇ κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 247 καὶ 343 καὶ ὁ ὑπάλληλος τοῦ νομικοῦ προσώπου (οἷον Τραπέζης, Πανεπιστημίου κλπ.) ὡς ἐπίσης καὶ ὁ Δημοτικὸς ἢ Κοινοτικὸς τοιοῦτος (7).

Ἤδη ἐρωτᾶται· τί ρητέον, ὅσον ἀφορᾷ τὴν περαιτέρω ἑρμηνείαν τῶν ἐπὶ μέρους διατάξεων τῶν Ποινικῶν νόμων; Παλαιότερον συγγραφεῖς τινὲς στενῶς ἐξηγοῦντες τὸ θεμελιῶδες ἀξίωμα, ὑπεστήριξαν τὸν ἀποκλεισμὸν πάσης ἑρμηνείας, ἀπὸ τὸ πεδίον τοῦ Ποινικοῦ δικαίου. Οὕτω καὶ ὁ Βαυαρικὸς Κῶδιξ τοῦ 1813, οὗτινος αἱ σχετικαὶ διατάξεις ἀνήκουν εἰς τὰ ἱστορικὰ περίεργα, διότι δι' αὐτῶν ἀπηγορεύθη οἱαδήποτε ἐπ' αὐτοῦ ἑρμηνεία, ὡς ἑρμηνευτικὸν δὲ βοήθημα ἐδέχθη τὰς ἐπισήμους ἐπ' αὐτοῦ γενομένας ἑρμηνευτικὰς παρατηρήσεις καὶ μόνον. Αἱ ἀπόψεις αὗται βεβαίως σήμερον παρ' οὐδενὸς εἶναι δυνατὸν νὰ υἱοθετηθοῦν. Διότι ὅπως καὶ οἱ ἄλλοι κλάδοι τοῦ δικαίου οὕτω καὶ τὸ Ποινικὸν δίκαιον χρήζει ἑρμηνείας, ἐφ' ὅσον βεβαίως διὰ τῆς ἑρμηνείας δὲν θίγεται ἡ βασικὴ ὑπὸ ἐξέτασιν θεμελιώδης ἀρχή. Εἰδικώτερον καὶ διὰ τὴν ἑρμηνείαν τῶν ποινικῶν νόμων ἰσχύουν κατὰ βάσιν αἱ αὐταὶ γενικαὶ ἀρχαί, αἵτινες καὶ εἰς πάντα κλάδον τοῦ Δικαίου. Οὕτω πως λοιπὸν ὁ ἑρμηνευτὴς τοῦ Ποιν. νόμου, ἄρχεται χρησιμοποιῶν τὴν **γραμματικὴν** ἑρμηνείαν, εἰς ἣν δὲ περίπτωσιν τὸ ἐκ ταύτης ἀποτέλεσμα δὲν εἶναι ἱκανοποιητικόν, ἀναζητεῖ τὴν ἔννοιαν αὐτοῦ διὰ τῆς **λογικῆς** ἑρμηνείας ἤτοι τῆς διὰ τῶν κανόνων τῆς λογικῆς καὶ τοῦ ὀρθῶς σκέπτεσθαι πραγματοποιουμένης. Ὡς ὅμως εἶναι γνωστόν, ἡ γραμματικὴ καὶ λογικὴ ἑρμηνεία δὲν εἶναι δύο διάφοροι ἀλλήλων ἐργασίαι, ἀλλὰ δύο σ τ ά δ ι α μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς ἐργασίας. Ὁ ἑρμηνευτὴς λοιπὸν μὴ ἐπαναπευόμενος, εἰς τὸ πόρισμα τῆς γραμματικῆς ἑρμηνείας, ὑποβάλλει τοῦτο καὶ ὑπὸ τὴν κριτικὴν τῆς λογικῆς βάσανον.

Ἀλλὰ χωρῶν ἔτι περαιτέρω καὶ διὰ τῆς καλουμένης **ἱστορικῆς** μεθόδου, ἤτοι τῆς ἀναζητήσεως τῆς Ἱστορικῆς ἐξελίξεως τοῦ νόμου, ἀπὸ τῆς ἐμφανίσεώς του μέχρι καὶ τῆς τελικῆς αὐτοῦ διατυπώσεως (συζ. ἐπιτροπῶν, αἰτιολ. ἐκθέσεις, σχέδια, εἰσηγητικαὶ ἐκθέσεις κλπ.) ἐπιζητεῖ ν' ἀνεύρῃ τὴν ἀληθῆ τοῦ νομοθέτου βούλησιν.

Τέλος πάλιν ἐρωτᾶται· δύναται νὰ χωρήσῃ ἔτι περαιτέρω ὁ δικαστής, πρὸς ἐξακρίβωσιν τοῦ νοήματος τοῦ νόμου χρησιμοποιῶν πρὸς τοῦτο τὴν καλουμένην **τελολογικὴν** ἑρμηνείαν; Καὶ ἡ ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἀπάντησις εἶναι, ὅτι τελολογικὴ ἔρευνα δὲν δύναται νὰ χρησιμοποιηθῇ πρὸς θεμελίωσιν ἢ ἐπαύξησιν τῆς ποινῆς. Ἀλλὰ καὶ ἡ ἀντίθετος ὑποστηρίζεται ἐκδοχή.

Κατὰ τοὺς ὁπαδοὺς τῆς τελευταίας ἀπόψεως, ὁ ἐπιδιωκόμενος σκοπὸς τοῦ νόμου (ratio legis) ἐν τῷ δικαίῳ γενικῶς ἀναζητεῖται καὶ διὰ τῆς τελολογικῆς ἐρεύνης. Τῆς ἐρεύνης τ.ἔ., καθ' ἣν ὁ νομικὸς δὲν ἀρκεῖται μόνον, εἰς τὸ ἐκ τῆς κατανοήσεως τῶν λέξεων καὶ τῶν φράσεων πόρισμα, ἀλλὰ τείνει εἰς τὴν ὅσον οἱοντε πληρεστέραν σύλληψιν τοῦ νοήματος τοῦ νόμου. Κατὰ ταῦτα λοιπὸν δύναται ὁ δικαστὴς ἐπὶ τῇ βάσει τῶν δεδομένων τούτων, νὰ θεμελιώσῃ ἢ ἐπαυξήσῃ τὸ ἀξιόποινον, **ἐν συγκεκριμένῃ τινὶ περιπτώσει,** πειθόμενος ὅτι ἡ τοιαύτη ἀπόφασίς του, εἶναι σύμφωνος πρὸς τὴν ἀληθῆ ἔννοιαν τῆς ἑρμηνευομένης διατάξεως. Οὕτω λ.χ. διὰ τῆς τοιαύτης ἑρμηνείας δύναται νὰ ὁδηγηθῇ ὁ δικαστὴς εἰς τὴν ἐκδοχήν, ὅτι ὡς ἰδιοποίησις π.χ. ξένου κινητοῦ πράγματος νοεῖται οὐχὶ μόνον ἡ διὰ τῆς ἀφαιρέσεως ἐξουσίασις αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ ἡ ἐνσωμάτωσις τοῦ πράγματος εἰς τὴν περιουσίαν τοῦ δράστου, εἰς τρόπον ὥστε νὰ δύναται οὗτος νὰ ἐκμεταλλεύεται τὸ πρᾶγμα κατὰ τρό-

(7) Ἴδε σχετικῶς καὶ Χωραφᾶ «Ἑλλην. Ποιν. Δίκαιον» 1952 σ. 41.

πον ἀπόλυτον. Καθ' ὅμοιον τρόπον καὶ αἱ περὶ τύπου διατάξεις δυνατὸν νὰ ἐφαρμοσθῶσιν εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν διὰ τοῦ κινηματογράφου ἐξυβρίσεων ἢ δυσφημήσεων κλπ. Ἡ ἄποψις αὕτη ἥτις δίδει λύσιν ἰδίᾳ εἰς τὸ μεγίστης θεωρητικῶς καὶ πρακτικῶς σπουδαιότητος ζήτημά τοῦ κολασμοῦ τῆς κλοπῆς χρήσεως, ἐδιδάχθη παρ' ἡμῖν τὸ πρῶτον ὑπὸ τοῦ Καθηγητοῦ κ. Χωραφᾶ (8), ἐγένετο δὲ ἐσχάτως ἀποδεκτὴ ὑπὸ τῆς νομολογίας τῶν δικαστηρίων μας. Οὕτω καθ' ἃ εἶναι γνωστὸν τὰ δικαστήρια καθημερινῶς καταδικάζουν ἐπὶ κλοπῇ νεαρὰ προπάντων ἄτομα, τὰ ὁποῖα χάριν παιδιᾶς ἐπιβαίνουν ξένων αὐτοκινήτων, ἅτινα καὶ ἐγκαταλείπουν ἀφ' οὗ διασκεδάσουν. Περὶ τοῦ ἐὰν ὅμως ἡ λύσις αὕτη εὐσταθῇ ἀπὸ θεωρητικῆς ἀπόψεως ὑπάρχει ἀμφισβήτησις. Τὸ ζήτημα ἔχει μεγίστην σημασίαν, δι' ὃ καὶ ἐπ' αὐτοῦ θὰ ἀφιερώσωμεν εἰδικὴν μελέτην ἢ θὰ ἀσχοληθῶμεν ἰδιαιτέρως κατὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν περὶ κλοπῆς διατάξεων τοῦ Ποιν. Κώδικος.

Συμπληροῦντες ἤδη τὰς περὶ ἑρμηνείας ἐν τῷ Ποιν. δικαίῳ ἀρχάς, παρατηροῦμεν καὶ τὸ ἑξῆς. Εἰς τὸ Ποιν. δίκαιον κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τοὺς ἄλλους κλάδους αὐτοῦ, περιπτώσεων συντρεχουσῶν, πρέπει νὰ ἐφαρμόζηται ἡ περιοριστικὴ ἑρμηνεία, ἀντὶ τῆς εὐρείας τοιαύτης. Τοῦτο σημαίνει ὅτι ὁσάκις εὑρισκόμεθα ἐνώπιον διατάξεως, ἥτις δύναται νὰ ἑρμηνευθῇ κατὰ δύο ἀντιλήψεις ἐξ ἴσου ἰσχυράς, διατάξεως δηλ. ἡ ἔννοια τῆς ὁποίας εἶναι ἀμφίβολος, τότε δέον νὰ προτιμᾶται ἡ εὐνοϊκωτέρα, διὰ τὸν κατηγορούμενον ἐκ τῆς ἑρμηνείας προκύπτουσα γνώμη (In dubio mitius ἢ pro mitiore). Ὁ ὅρος οὗτος in dubio mitius δὲν πρέπει νὰ συγχέεται πρὸς τὸν τοιοῦτον in dubio pro reo, δικονομικῆς ὄντα φύσεως. Λέγοντες in dubio pro reo, ἐννοοῦμεν ὅτι ὁσάκις ὁ δικαστὴς ἀμφιβάλλῃ ὁπωσδήποτε περὶ τῆς ἐνοχῆς τοῦ κατηγορουμένου, πρέπει ν' ἀποφανθῇ ὑπὲρ τῆς ἀπαλλαγῆς του. Ἄλλως (παρεμφερὲς τοῦτο) προτιμωτέρα ἡ ἀπαλλαγὴ 99 ἐνόχων, ἀπὸ τὴν καταδίκην ἑνὸς ἔστω ἀθῴου.

—Ὡμιλήσαμεν ἀνωτέρω περὶ τῆς γραμματικῆς, λογικῆς, ἱστορικῆς καὶ τελολογικῆς ἑρμηνείας. Αἱ ἑρμηνεῖαι αὗται, ὡς γνωστὸν ἐν τῷ συνόλῳ των, ἀποτελοῦν τὴν καλουμένην ἐπιστημονικὴν ἑρμηνείαν. Ἐκτὸς ὅμως ταύτης εἰς τὸ δίκαιον γενικῶς ὑφίσταται καὶ ἡ αὐθεντικὴ καλουμένη ἑρμηνεία. Εἶναι δὲ τοιαύτη ἡ γενομένη ὑπ' αὐτοῦ τοῦ νομοθέτου δι'ἑτέρου νόμου. Κατὰ τὸ ἄρθρον 26 τοῦ ἰσχύοντος Συντάγματος, ἡ αὐθεντικὴ ἑρμηνεία τῶν νόμων ἀνήκει εἰς τὴν Νομοθετικὴν ἐξουσίαν. Τοῦτο ἀποτελεῖ ἐφαρμογὴν τῆς γνωστῆς ἐπιστημονικῆς ἀρχῆς «ejus est legem interpretari cujus est contere» δηλ. «εἰς ἐκεῖνον ἀνήκει ἡ αὐθεντικὴ ἑρμηνεία τοῦ νόμου, εἰς ὃν ἀνήκει καὶ ἡ ἔκδοσις αὐτοῦ». Ἡ αὐθεντικὴ ἑρμηνεία γενομένη διὰ νόμου, εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸν δικαστήν, ἔστω καὶ ἄν, προφανῶς, παρερμηνεύῃ τοῦτον. Ὁ δικαστὴς ἑπομένως θὰ δεχθῇ ὡς ἀληθῆ ἔννοιαν τοῦ νόμου, ἐκείνην, τὴν ὁποίαν δίδει ὁ ἑρμηνευτικὸς τοιοῦτος, ἀνεξαρτήτως τοῦ ἐὰν ὁ ἴδιος δὲν πείθεται περὶ τῆς ὀρθότητος αὐτοῦ. Περαιτέρω, ὁ ἑρμηνευτικὸς νόμος διαφέρει ἀπὸ τοὺς ἄλλους νόμους, διότι ἐκ τῆς φύσεως αὐτοῦ ἔχει ἀναδρομικὴν δύναμιν. Καὶ ὁ ἑρμηνευόμενος δηλ. νόμος καὶ ὁ ἑρμηνευτικὸς ἀποτελοῦν ἓν σῶμα. Ἑπομένως ὁ παλαιὸς θεωρεῖται ἐξ ὑπαρχῆς ἰσχύσας μὲ τὴν ἔννοιαν τὴν ὁποίαν τοῦ δίδει ὁ ἑρμηνευτικός.

Καὶ ταῦτα μὲν ὅσον ἀφορᾷ τοὺς ἄλλους κλάδους τοῦ δικαίου. Συμβαίνει ὅμως τὸ αὐτὸ καὶ μὲ τὸ Ποινικὸν δίκαιον καὶ δὴ τὸ οὐσιαστικὸν τοιοῦτον; Ἡ ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἀπάντησις εἶναι πάντοτε ἡ ἰδία. Ἡ αὐθεντικὴ ἑρμηνεία εἰς νόμον ποινικοῦ περιεχομένου ἀπαγορεύεται ἀπολύτως, ὁσάκις διὰ ταύτης δύναται νὰ παραβιασθῇ ἡ ἀρχὴ n. cr. n. p. s. l. Ἀτιθέτως ἐπιτρέπεται τοιαύτη, ἐν αἷς περιπτώσεσι δι' αὐτῆς δὲν θεμελιοῦται, ἀλλὰ καταργεῖται ἢ μειοῦται τὸ ἀξιόποινον. Εἰδικώτερον: α) Δὲν δύναται νὰ ἰσχύσῃ ἑρμηνευτικὸς νόμος, ὅταν τὸ πρῶτον δημιουργῇ ἐγκλήματα ἢ ἀπαγγέλλῃ ποινάς, μὴ προβλεπόμενα ὑπὸ τοῦ αὐθεντικῶς ἑρμηνευομένου

(8) Ἴδε Χωραφᾶ «Ἑλλην. Ποιν. Δίκαιον» 1952 σ. 42.

νόμου, β) ὅταν ὁ ἑρμηνευτικὸς νόμος ἐπαυξάνῃ (εἰς ἔκτασιν, εἶδος καὶ μέτρον) τὴν ποινήν, ἣν ἠπείλει ὁ αὐθεντικῶς ἑρμηνευθείς, αὕτη δὲν δύναται νὰ ἔχῃ ἐφαρμογὴν διὰ τὰς πρὸ αὐτοῦ (τοῦ ἑρμηνευτικοῦ) τελεσθείσας πράξεις καὶ γ) ὅταν ὁ ἑρμηνευτικὸς θεσπίζῃ παρεπομένας ποινάς, ἐνῷ τοιαύτας δὲν ἐθέσπιζεν, οὐδὲ προέβλεπεν ὁ αὐθεντικῶς ἑρμηνευθείς, ὁ πρῶτος τούτων δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐφαρμοσθῇ ἐπὶ πράξεων πρὸ τῆς ἐκδόσεώς του τελεσθεισῶν. Ἀντιθέτως ἐφαρμόζεται οὗτος: α) ὅταν δὲν θεωρῇ ὡς ἐγκλήματα, ὡρισμένας πράξεις ἢ παραλείψεις, αἵτινες ἐθεωροῦντο ὡς τοιαῦτα, ὑπὸ τὴν ἰσχὺν τοῦ ἑρμηνευομένου, β) ὅταν μειοῖ (κατ' ἔκτασιν, εἶδος καὶ μέτρον) τὴν ποινήν, ἣν προέβλεπεν ὁ ἑρμηνευόμενος καὶ γ) ὅταν δὲν ἀπειλῇ παρεπομένας ποινάς, διὰ τὰ αὐτὰ ἐγκλήματα, δι' ἃ ἠπείλει τοιαύτας ὁ αὐθεντικῶς ἑρμηνευθεὶς νόμος (ἴδε καὶ Στάϊκον σελ. 19 ἐπ.).

—Τὸ γράμμα τοῦ νόμου οὐδέποτε δύναται νὰ διορθωθῇ ὑπὸ τοῦ ἑρμηνευτοῦ, μὲ τὴν δικαιολογίαν, ὅτι ὀφείλεται εἰς συντακτικὴν παραδρομήν. Τυχὸν παραδρομαὶ κατὰ τὴν σύνταξιν τῶν νόμων δύνανται νὰ διορθωθοῦν μόνον νομοθετικῶς. Τυπογραφικὰ ὅμως λάθη παρεμπεσόντα κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ νόμου, διορθοῦνται ὑπὸ τοῦ ἑρμηνευτοῦ ἄνευ διατυπώσεων. Συνήθως ἀκολουθεῖ ἀναδημοσίευσις.

Ἐλέχθη ἀνωτέρω, ὅτι ὡς νόμος δέον νὰ λογίζηται καὶ τὸ Σύνταγμα, αἱ Συντακτικαὶ πράξεις, οἱ Νόμοι καὶ τὰ Νομοθετικὰ Διατάγματα τὰ κατ' ἐξουσιοδότησιν νόμου ἐκδιδόμενα, ὡς ἐπίσης καὶ αἱ Ἀστυνομικαὶ διατάξεις. Ὁ δικαστὴς εἰς πᾶσαν περίπτωσιν, οὐ μόνον δικαιοῦται, ἀλλὰ καὶ ὑποχρεοῦται νὰ ἐξετάζῃ τὴν συνταγματικότητα αὐτῶν, νὰ μὴ ἐφαρμόζῃ δὲ πάντα νόμον ἀντισυνταγματικόν. Εἰδικώτερον δέ, ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἀστυνομικὰς διατάξεις, δὲν ἐρευνᾷ μόνον κατὰ πόσον τὸ περιεχόμενον αὐτῶν προσάδει πρὸς τὸ Σύνταγμα, ἀλλ' ὑποχρεωτικῶς ἐρευνᾷ περαιτέρω κατὰ πόσον ὑφίσταται νόμος παρέχων ἐξουσιοδότησιν, πρὸς τὴν οἰκείαν ἀστυνομικὴν ἀρχὴν πρὸς ἔκδοσιν αὐτῶν, καθὼς καὶ τὰ ὅρια τῆς ἐξουσιοδοτήσεως ταύτης.

(Συνεχίζεται)

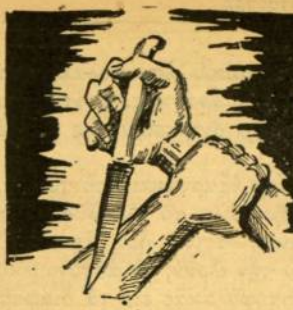
ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΒΑΛΙΤΖΑ ΠΟΥ ΕΚΛΕΨΕ ΕΒΓΗΚΕΝ ΕΝΑΣ ΤΕΡΑΣΤΙΟΣ ΠΥΘΩΝ ΚΑΙ ΕΤΥΛΙΧΘΗ ΕΙΣ ΤΟ ΣΩΜΑ ΤΟΥ

(Ἐκ τῆς Ἐφημερίδος «Καθημερινὴ» τῆς 7-11-55)

Ἡ Ἀστυνομία τοῦ Χάγκερστάουν τῆς Μαίρυλαντ ἀνεκοίνωσεν ὅτι ὁλόκληρον Ἀστυνομικὸν Τμῆμα ἀνεστατώθη ἀπὸ δύο ἀλλεπάλληλα τηλεφωνήματα. Τὸ πρῶτον προήρχετο ἀπὸ τὸν γνωστὸν θηριοδαμαστὴν Χάρρυ Ἄλμπακερ, ὁ ὁποῖος ἐπληροφόρει τὴν Ἀστυνομίαν ὅτι ἄγνωστοι τοῦ εἶχον κλέψει ἀπὸ τὸ ὀπίσθιον κάθισμα τοῦ αὐτοκινήτου του μίαν βαλίτζαν περιέχουσαν ἕνα ἐξημερωμένον...πύθωνα μήκους 5 μέτρων!

Μόλις ὅμως ὁ Ἀρχιφύλαξ τῆς ὑπηρεσίας ἐπανετοποθέτησε τὸ ἀκουστικὸν καὶ προτοῦ ἀκόμη συνέλθῃ ἀπὸ τὴν πρώτην ἔκπληξιν, ἄλλο τηλεφώνημα τοῦ ἀνέφερεν ὅτι ἀπεγνωσμέναι φωναὶ ἀγωνίας ἀκούονται ἀπὸ κάποιο διαμέρισμα ἐκεῖ πλησίον καὶ ὁ ἄγνωστος ἐζήτει τὴν ἐπέμβασιν τῆς Ἀστυνομίας. Φαντασθῆτε ὅμως τὴν ἔκπληξιν τῶν ἀστυνομικῶν ὅταν κατέφθασαν εἰς τὸ ἀναφερθὲν διαμέρισμα καὶ παρεβίασαν τὴν πόρταν του. Ἕνας πελώριος πύθων εὑρίσκετο ἐπὶ τοῦ δαπέδου περιτυλιγμένος εἰς τὸ σῶμα ἑνὸς ἀνθρώπου καὶ ἀνικάνου νὰ ἀμυνθῇ! Ἦτο ὁ κλέψας τὴν βαλίτζαν τοῦ Ἄλμπακερ.

Ἐπειδὴ ὅμως, ὡς διεπίστωσαν οἱ ἀστυνομικοί, εἶναι πολὺ δύσκολον νά... συνεννοηθῇ κανεὶς μὲ ἕνα φίδι ὅταν δὲν ξεύρῃ τὴν γλῶσσαν του, εἰδοποίησαν τὸν θηριοδαμαστήν, ὁ ὁποῖος καὶ διέταξε τὸ ἑρπετὸν νά...παραδώσῃ τὸν λωποδύτην εἰς τὴν δικαιοσύνην.

ΕΓΚΛΗΜΑ ΚΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ

Ὑπὸ ANTHONY MARTIENSSEN, κατὰ μετάφρασιν τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. ΧΡΗΣΤΟΥ ΠΑΤΣΟΥΡΗ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ

13.—Σύστημα 'Αμπερντήην (Σκωτίας).
14.—'Ο περιορισμὸς τῶν ἁρμοδιοτήτων τοῦ σκοποῦ ἀστυφύλακος.
15.—'Η σπουδαιότης τοῦ ἐν στολῇ ἀστυφύλακος καὶ καθήκοντα (γενικῶς).
16.—Δημόσιαι συγκεντρώσεις.
17.—Καθορισμὸς τῆς ἀπαιτουμένης ἀστυνομικῆς δυνάμεως.
18.—'Υπηρεσίαι Γραφείου.
19.—'Απαιτουμένη δύναμις.

*
* *

13. Σύστημα 'Αμπερτήην (Σκωτίας).

'Αντὶ νὰ προσπαθοῦν νὰ «στριμώξουν» τὸν διωκόμενον ἢ νὰ τρυπήσουν τὰ «λάστιχα» τοῦ αὐτοκινήτου του μὲ πυροβολισμούς, τὸ παρακολουθοῦν ἁπλῶς ἐκ μικρᾶς ἀποστάσεως. 'Εὰν ἀρνηθῇ νὰ σταματήσῃ δὲν κάνουν καμμιὰ προσπάθεια νὰ τὸ προσπεράσουν ἀλλὰ τὸ ἀκολουθοῦν ὥστε οἱ διωκόμενοι ν' ἀντιλαμβάνωνται διὰ τοῦ κατόπτρου τοῦ ὁδηγοῦ τὴν παρουσίαν τοῦ ἀστυνομικοῦ αὐτοκινήτου εἰς κάθε στιγμήν. Τὸ ἀστυνομικὸν ὄχημα ἐλαττώνει ἢ αὐξάνει ταχύτητα ἀναλόγως τῆς ταχύτητος τοῦ αὐτοκινήτου τῶν διωκομένων καὶ ἀποβλέπει πάντοτε εἰς τὴν σενεχῆ καὶ ἐκ μικρᾶς ἀποστάσεως παρακολούθησιν τοῦ δευτέρου. 'Αργὰ ἢ γρήγορα ὁ διωκόμενος χάνει τὴν ψυχραιμίαν του καὶ τότε ἢ παραδίδεται ἢ ἀναπτύσσει μεγάλην ταχύτητα ἕνεκα τῆς ὁποίας συνήθως πίπτει θῦμα αὐτοκινητιστικοῦ δυστυχήματος. Τὸ μόνο ποὺ ἔχουν νὰ κάνουν οἱ διώκοντες ἀστυνομικοὶ εἶναι νὰ περισυλλέξουν «τὰ κομμάτια» τοῦ ἐγκληματίου χωρὶς αὐτοὶ καὶ τὸ ὄχημά των νὰ διακινδυνεύσῃ.

Βασικῶς, ἡ χρησιμοποίησις μηχανοκινήτων μέσων εἰς τὴν ἀστυνομικὴν προσπάθειαν ἀπεσκόπει νὰ διευκολύνῃ τὴν ἀντιμετώπισιν ἐγκληματιῶν χρησιμοποιούντων τὸ αὐτοκίνητον διὰ τοὺς ἐγκληματικούς των σκοπούς. Πλὴν ὅμως αἱ ἐξελίξεις εἰς τὴν ἀσύρματον τηλεπικοινωνίαν, ἡ τελειοποίησις τῆς «Αἰθούσης Διοικήσεως» καὶ ἡ εὐρεῖα χρησιμοποίησις τῶν 'Αστυνομικῶν συστημάτων «συναγερμοῦ» συνετέλεσαν ὥστε αἱ μηχανοκίνητοι περιπολίαι (ἀστυν. αὐτοκινήτων) νὰ ἐπιτελοῦν τὸ ἴδιον ἔργον ὅπως καὶ ὁ πεζὸς σκοπὸς ἀστυφύλαξ.

Μερικὰ 'Αστυνομικὰ Σώματα, ὡς τὸ τοῦ 'Αμπερντήην (Aberdeen) ἔχουν συνδυάσῃ τὸ σύστημα τῶν σκοπιῶν καὶ τὸ τοιοῦτον τῆς μηχανοκινήτου περιπολίας.

Κατὰ τὸ σύστημα 'Αμπερντήην συγκροτοῦνται ὁμάδες ἀστυνομικῶν, ἑκάστη τῶν ὁποίων ἔχει ἴδιον ὄχημα. 'Αντὶ τοῦ ἑνὸς ἀστυφύλακος ὁλόκληρος ἡ ὁμὰς εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὴν περιοχήν της ἡ ὁποία περιλαμβάνει ἀριθμὸν σκοπιῶν. Τὸ ὄχημα μεταφέρει τοὺς ἀστυφύλακας εἰς «τὸ σημεῖον» τῶν σκοπιῶν κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ὑπηρεσίας των καὶ τοὺς παραλαμβάνει μετὰ πάροδον ἡμισείας περίου ὥρας ἐξ ἄλλων «σημείων» αὐτῶν. 'Εν τῷ μεταξὺ ὁ ἀστυφύλαξ ἔχει περιέλθει ὡρισμένον τμῆμα τῆς σκοπιᾶς του πεζῇ. Κατὰ τὸν χρόνον αὐτὸν τὸ ὄχημα εὑρίσκεται ἐν ἐπαφῇ μετὰ τῆς αἰθούσης Διοικήσεως τοῦ 'Αρχηγείου καὶ λαμβάνει οὕτω ἐνδεχομένην ἐπείγουσαν κλῆσιν διὰ παρέμβασιν. Τὸ σύστημα τοῦτο ἔχει τὸ πλεονέκτημα ὅτι μειώνει

τὴν μονοτονίαν τῆς σκοπιᾶς, διὰ τῆς μετακινήσεως τοῦ σκοποῦ ἀστυφύλακος καὶ ἐξασφαλίζει ἀστυνομικὴν δύναμιν εἰς περίπτωσιν ἐκτάκτου ἀνάγκης, διότι εἶναι γνωστὴ ἡ θέσις τῶν ἐν ὑπηρεσίᾳ ἀστυνομικῶν καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ὑπηρεσίας των.

Ἡ ἐπιτυχία ἢ ἀποτυχία τοῦ συστήματος Ἀμπερντήην ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὸ ὕψος τῆς ἐγκληματικότητος τῆς οὕτω καλυπτομένης περιοχῆς. Εἰς τὸ Λονδῖνον, ἐπὶ παραδείγματι, ὅπου τὰ ἀστυνομικῆς σημασίας συμβάντα—ἅτινα δὲν ἀποτελοῦν ἅπαντα ἀδικήματα—εἶναι πάρα πολλά, δεκαπέντε περίπου τὴν ὥραν, τὸ ἀστυνομικὸν αὐτοκίνητον δὲν θὰ εἶχε χρόνον διὰ νὰ μεταφέρῃ τοὺς ἀστυφύλακας εἰς τὰ διάφορα σημεῖα τῶν σκοπιῶν τῆς περιοχῆς ἑκάστης «ὁμάδος» καὶ νὰ παραλάβῃ αὐτοὺς ἀργότερον καὶ νὰ ἀντιμετωπίζῃ ταυτοχρόνως τὰς κλήσεις διὰ παροχῆς ἀστυνομικῆς βοηθείας. Ἐὰν ὁ ἀριθμὸς τῶν ὀχημάτων ηὐξάνετο θὰ ἦτο ἀπαραίτητος καὶ ἡ αὔξησις τῆς ἀστυνομικῆς δυνάμεως. Εἷς ἐκ τῶν κυριωτέρων ἀντικειμενικῶν σκοπῶν τοῦ συστήματος, δηλαδὴ ἡ οἰκονομία ἀστυνομικῆς δυνάμεως θὰ παρέμενε ἀνεκπλήρωτος. Ἐπὶ πλέον ὁ σκοπὸς ἀστυφύλαξ ἔχει μεγαλυτέραν εὐχέρειαν νὰ παρατηρῇ καὶ νὰ ἐξετάζῃ τὴν σκοπιάν του ἀπὸ ὅ,τι ὁ ἐποχούμενος συνάδελφός του, ἔστω καὶ ἂν ὁ τελευταῖος κινεῖται μὲ μικρὰ ταχύτητα. Ὁ σκοπὸς ἀστυφύλαξ ἴσως δὲν εἶναι ἀπολύτως εἰς θέσιν νὰ συλλαμβάνῃ τοὺς ἐγκληματίας, ἀλλὰ εἶναι ἐξαιρετικὸν προληπτικὸν μέσον, διὰ ν' ἀναγκάσῃ τοὺς ἐκληματίας νὰ παραιτηθοῦν τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἐγκληματικῶν των σκοπῶν.

14. Ὁ περιορισμὸς τῶν ἁρμοδιοτήτων τοῦ σκοποῦ ἀστυφύλακος.

Εἶναι ἕνα γενικὸν παράπονον τῶν ἀστυνομικῶν τάξεως μιᾶς πόλεως ὅτι ἡ ἐργασία των μὲ τὴν πάροδον τοῦ χρόνου καθίσταται ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον μονότονος. Οἱ εἰδικευμένοι εἰς τοὺς διαφόρους κλάδους τοῦ ἀστυνομικοῦ ἔργου χρησιμοποιοῦνται συχνότερον ἀπὸ ὅτι εἰς τὸ παρελθὸν καὶ τοῦτο δίδει βάσιν εἰς τοὺς πρώτους ὅτι ἔχουν καταστῇ ἁπλᾶ ἀναφέροντα ὄργανα καὶ δὲν εἶναι πλέον οἱ κύριοι ἐφαρμοσταὶ τοῦ νόμου. Πρὸ τῆς γενικεύσεως τῆς χρησιμοποιήσεως τῶν εἰδικῶν, ὁ ἀστυφύλαξ, ὁ ὁποῖος ἀνεκάλυπτε π.χ. διερρηγμένον κατάστημα, ἀντὶ ν' ἀναφέρῃ τὸ γεγονὸς εἰς τὸ Τμῆμα του, προχωροῦσε περαιτέρω καὶ διεπίστωνε τὸ τί ἔλαβε χώραν. Σήμερον εἰς πολλὰ μεγάλα Ἀστυνομικὰ Σώματα καὶ εἰδικώτερον εἰς τὴν Μητροπολιτικὴν Ἀστυνομίαν, ἡ ἀποστολὴ τοῦ ἀστυφύλακος εἰς μίαν περίπτωσιν ὡς ἡ προαναφερθεῖσα, λήγει ἅμα τῇ ἀφίξει τῶν εἰδικῶν, δηλ. τῶν ἀστυνομικῶν ἀσφαλείας (C. I. D.). Δὲν ἔχει παρὰ ἐλάχιστον χρόνον μεταξὺ τῆς ἀναφορᾶς καὶ τῆς ἀφίξεως τῶν εἰδικῶν τοῦ C. I. D. κατὰ τὸν ὁποῖον θὰ συλλέξῃ ὅ,τι εἶναι δυνατὸν νὰ συλλεγῇ διὰ νὰ τὸ ἀναφέρῃ εἰς τοὺς τελευταίους καὶ μ' αὐτὴν τὴν ἀναφορὰν ἐτελείωσεν ἡ ἐργασία του εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτὴν διὰ τὴν ὁποίαν μόνον ἐνδεχομένως νὰ κληθῇ ὡς μάρτυς εἰς τὸ δικαστήριον.

15. Ἡ σπουδαιότης τοῦ ἐν στολῇ ἀστυφύλακος καὶ καθήκοντα (γενικῶς).

Τὰ παράπονα αὐτὰ δικαιολογοῦνται μόνον ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐργασίαν τῶν ἀστυνομικῶν ἀσφαλείας (C. I. D.) ἡ ὁποία εἶναι ἕνα μικρὸ μόνον μέρος τοῦ ὅλου ἀστυνομικοῦ ἔργου. Ὁ ἐν στολῇ ἀστυνομικὸς φέρει εἰς τοὺς ὤμους του τὸν ὑπόλοιπον ὄγκον τῶν ἀστυνομικῶν καθηκόντων διὰ τὰ ὁποῖα δὲν ὑπάρχουν εἰδικοὶ καὶ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ὁποίων ἀπαιτεῖται ὑψηλὸν φρόνημα καὶ εὐφυΐα.

Θάνατοι ἐκ φυσικῆς αἰτίας, γεννήσεις, δυστυχήματα, φιλονικίαι τῶν πολιτῶν, συμβουλαὶ πρὸς αὐτοὺς δι' ὡρισμένας περιπτώσεις καὶ γενικῶς ἕνα πλῆθος ὑποθέσεων ἑνὸς πολίτου ἐμπίπτουν εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ σκοποῦ ἀστυφύλακος καὶ συχνάκις δημιουργοῦν ἀναπάντεχα προβλήματα εἰς αὐτόν. Τὰ πολυάριθμα ἄτομα, ἐπὶ παραδείγματι, τὰ ὁποῖα αἰφνιδίως ἀποθνήσκουν εἰς τὰς ὁδοὺς ἢ ἄλλα δημόσια μέρη

συνεπείᾳ καρδιακῶν νοσημάτων ἢ ἄλλων παθήσεων ἀποτελοῦν καθήκοντα τοῦ σκοποῦ ἀστυφύλακος, διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν ὁποίων συναντᾷ ὄχι ὀλίγας δυσκολίας. Πολλὰ Νοσοκομεῖα καὶ Τοπικαὶ Ἀρχαὶ δὲν διαθέτουν τὰ νοσοκομειακά των αὐτοκίνητα δι' ἄτομα τὰ ὁποῖα ἔχουν ἤδη ἀποθάνει καὶ ἔτσι ὁ ἀστυφύλαξ συχνάκις ἐγκαταλείπεται μὲ ἕνα πτῶμα καὶ ἄνευ τῶν μέσων διὰ τὴν μεταφοράν του εἰς τὸ Νεκροτομεῖον.

Παραδειγματικῶς ἀναφέρομεν ὅτι εἰς μίαν πόλιν τῆς Ἀνατολικῆς Ἀγγλίας πρὸς ἑνὸς ἔτους, ἕνας ἀστυφύλαξ ἐκτελῶν ὑπηρεσίαν περιπόλου εἰς μίαν τῶν κεντρικωτέρων ὁδῶν τῆς πόλεως, εἶδε μίαν ἡλικιωμένην γυναῖκα νὰ ἔχῃ πέσει πάνω εἰς τὸ πηδάλιον ὁδηγήσεως (τιμόνι) τοῦ αὐτοκινήτου της. Ὁ ἀστυφύλαξ ἐνόμισε ὅτι αὕτη λιποθύμησε, ἔτρεξε νὰ τῆς παράσχῃ Πρώτας Βοηθείας, πλὴν ὅμως διεπίστωσε ὅτι αὕτη ἦτο νεκρή. Ἀμέσως προσεκλήθη ἰατρὸς καὶ ἐπεβεβαίωσε τὴν διαπίστωσιν τοῦ ἀστυφύλακος. Οὐδεὶς ἐκ τῶν συγκεντρωθέντων ἐκεῖ ἐγνώριζεν ποία ἦτο καὶ ποῦ κατοικοῦσε. Αἱ ἁρμόδιαι Ὑγειονομικαὶ Ὑπηρεσίαι ἠρνήθησαν νὰ προσέλθουν δοθέντος ὅτι ἡ γυναῖκα αὐτὴ ἦτο ἤδη νεκρά. Εἰς τὴν πόλιν αὐτὴν δὲν εἶχε ρυθμισθῆ, ὡς εἰς ἄλλας, ἡ ἀντιμετώπισις περιπτώσεων ὡς ἡ προκειμένη ὑπὸ τῶν ἰδιωτικῶν Γραφείων Κηδειῶν, ἐξόδοις τῶν Τοπικῶν Ἀρχῶν. Ὁ ἀστυφύλαξ ἔπρεπε νὰ εὕρῃ τρόπον καὶ πράγματι παρεκάλεσε τὸν ὁδηγὸ ἑνὸς φορτηγοῦ αὐτοκινήτου ποὺ διήρχετο ἀπὸ ἐκεῖ, ὁ ὁποῖος ἐδέχθη καὶ μετέφερε τὸ πτῶμα εἰς τὸ νεκροτομεῖον ἔνθα ἐξητάσθη καὶ ἀκολούθως ἀνεγνωρίσθη ὑπὸ τῶν οἰκείων της.

Αἱ γεννήσεις δὲν ἐνδιαφέρουν τὸν ἀστυφύλακα τόσον ὅσον οἱ θάνατοι, ἀλλὰ ὑπάρχουν περιπτώσεις κατὰ τὰς ὁποίας οὗτος εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ παρέμβῃ. Εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ 1949 ἕνας νεαρὸς ἀστυφύλαξ ἐκτελῶν ὑπηρεσίαν περιπόλου εἰς ἕνα ἀπομεμακρυσμένον χωρίον τῆς Χώρας, κατὰ τὰς πρώτας πρωϊνὰς ὥρας μιᾶς ἡμέρας, ἐκλήθη ἀπὸ ἕνα πτωχὸν ἀγρότην τοῦ ὁποίου ἡ σύζυγος ἔφερε προώρως εἰς τὸν κόσμον ἕνα βρέφος. Δὲν ὑπῆρχεν ἄλλη ἐλπὶς διὰ τὸν ἀγρότην εἰς τὴν ἀμηχανίαν του, ἐκτὸς ἀπὸ τὸ ἀστυνομικὸν ὄργανον πρὸς τὸ ὁποῖον κατέφυγε διὰ νὰ τὸν βοηθήσῃ καὶ ἔτσι ὁ ἀστυφύλαξ ἔκαμε χρέη μαίας. Παρ' ὅ,τι οὐδέποτε μέχρι τότε εἶχε κάνει κάτι παρόμοιον, κατώρθωσε ν' ἀνταποκριθῇ εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς περιπτώσεως καὶ ν' ἀποσπάσῃ τὰ συγχαρητήρια τῶν Ὑγειονομικῶν Ἀρχῶν τῆς περιοχῆς. Μία ἄλλη ἀποστολὴ τοῦ ἐν στολῇ Κλάδου εἶναι ὁ ἔλεγχος τῶν δημοσίων συναθροίσεων, ἡ ἐποπτεία τῶν πολιτικῶν συγκεντρώσεων καὶ τῶν ἀπεργιῶν τοῦ προσωπικοῦ τῶν Βιομηχανιῶν, ὡς καὶ ἡ ἀντιμετώπισις στάσεων. Ὁ τομεὺς αὐτὸς τοῦ ἀστυνομικοῦ ἔργου διαφέρει τῶν λοιπῶν, εἰς τὸ ὅτι διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν ἀνωτέρω καταστάσεων ἀπαιτεῖται ἀριθμὸς ἀστυνομικῶν οἱ ὁποῖοι ἐργάζονται «καθ' ὁμάδας» καὶ οὐχὶ μεμονωμένως καὶ ἀνεξαρτήτως.

16. Δημόσιαι συγκεντρώσεις.

Μόνον εἰς τὰς περιπτώσεις αὐτὰς ἡ ἀστυνομικὴ παρέμβασις λαμβάνει μέχρις ἑνὸς βαθμοῦ στρατιωτικὸν χαρακτῆρα. Ὅπου εἶναι δυνατόν, καταρτίζονται ἐκ τῶν προτέρων καὶ μετὰ προσοχῆς ἐπιτελικὰ σχέδια καὶ ἀνώτεροι ἀξιωματικοὶ ἀναλαμβάνουν τὴν διοίκησιν τῆς «ἐπιχειρήσεως» ἐπὶ τόπου, κατὰ τὸν ἴδιον περίπου τρόπον ὅπως ὁ διοικητὴς στρατιωτικοῦ τμήματος ἐκτελεῖ μίαν κίνησιν τῆς μονάδος του. Ἡ πλειονότης τῶν δημοσίων συναθροίσεων, ὅπως εἰς γήπεδα διὰ τὴν παρακολούθησιν ποδοσφαιρικῶν συναντήσεων, εἰς τὰς ὁδοὺς διὰ τὴν παρακολούθησιν Βασιλικῶν πομπῶν ἢ ἄλλων παρελάσεων καὶ ἑορτῶν, ἀντιμετωπίζονται εὐκόλως διὰ τῆς τοποθετήσεως ἀστυνομικῆς δυνάμεως εἰς τὰ κύρια σημεῖα τῆς περιοχῆς, ἐντὸς τῆς ὁποίας θὰ λάβῃ χώραν ἡ συνάθροισις, καὶ ἐξασφαλίσεως ἀστυνομικῆς ἐφεδρείας διὰ τὰς περιπτώσεις ἀνάγκης. Πλὴν ὅμως τὸ κοινὸν σήμερον ἔχει εἰς τοιοῦτον βαθμὸν συνηθίσει, ὥστε νὰ ἀρκῇ μία καὶ μόνη λέξις ἑνὸς ἀστυφύλακος διὰ νὰ

ὑπακούσῃ. Χαρακτηριστικὸν παράδειγμα ἀποτελεῖ ἡ διέλευσις τῆς Βασιλικῆς Οἰκογενείας διὰ τῶν ὁδῶν τοῦ Λονδίνου κατὰ τὴν «Ἡμέραν τῆς Νίκης» τὸν Ἰούνιον τοῦ 1946. Κατὰ τὴν διαδρομὴν μήκους, εἴκοσι δύο (22) μιλίων (35 χιλιόμετρα), ὑπῆρχον πολλὰ σημεῖα, ἀποστάσεως 400 μ. καὶ μεγαλύτεραι, ὅπου ἡ τοποθέτησις ἀστυνομικῆς δυνάμεως ἦτο ἀδύνατος καὶ ἡ συγκέντρωσις κοινοῦ μεγάλη, βάθους δέκα ἢ δώδεκα ἀτόμων. Παρ' ὅλα ὅμως αὐτὰ σπανίως «ἔσπασε ἡ γραμμὴ» καὶ οὐδαμοῦ παρετηρήθη ἀταξία.

Αἱ πολιτικαὶ συγκεντρώσεις—εἰδικώτερον τῶν κομμουνιστῶν καὶ φασιστῶν—αἱ ἀπεργίαι καὶ αἱ στάσεις διαφέρουν κατὰ πολὺ τῶν ἀνωτέρω συναθροίσεων. Τὸ ἀποδοτικώτερον μόνον διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν αὐτῶν θεωρεῖται ἡ ἔφιππος Ἀστυνομία. Ἡ πεῖρα ἔχει καταδείξει ὅτι τίποτε δὲν ἐπιδρᾷ ἀποφασιστικώτερον καὶ ταχύτερον ἐπὶ ἑνὸς μαινομένου ὄχλου ἀπὸ τὸν ὄγκον ἑνὸς νευρικοῦ ἵππου ἀνάμεσα σ' αὐτόν. Ἀλλ' ἀκόμη καὶ διὰ τοῦ τρόπου αὐτοῦ ἡ ἀντιμετώπισις μιᾶς στάσεως εἶναι ἐκ τῶν πλέον δυσκολωτέρων θεμάτων τῆς Ἀστυνομίας. Αἱ ἐνέργειαι τῆς Ἀστυνομίας καὶ ἡ εὐχέρεια χρησιμοποιήσεως ἀστυνομικῆς δυνάμεως εἶναι περιωρισμέναι καὶ μόνον ὅσοι ἔχουν ἀντικρύσει τὸ θέαμα γνωρίζουν πόσον δύσκολος εἶναι ἡ ἀντιμετώπισις ὄχλου μετὰ τὴν χρησιμοποίησιν βίας. Ἡ ἐφαρμοζομένη τακτικὴ εἰς τὴν Χώραν αὐτὴν συνίσταται εἰς τὴν πρόσκλησιν ἐφίππων ἀστυνομικῶν διὰ τὴν ἐνίσχυσιν συνήθους, ἀστυνομικῆς δυνάμεως, ἥτις προσπαθεῖ νὰ ἀπωθήσῃ τὸ πλῆθος εἰς τὰ πεζοδρόμια τῶν ὁδῶν ἢ στενωπούς διὰ τὴν ταχυτέραν διάλυσίν του. Ἐν τῷ μεταξὺ ἄλλοι ἀστυνομικοὶ προσπαθοῦν νὰ διαπιστώσουν τοὺς Ἀρχηγοὺς τοῦ συγκεντρωθέντος πλήθους τοὺς ὁποίους συλλαμβάνουν διὰ τὰ περαιτέρω. Ἡ μέθοδος αὕτη συνήθως ἐπιτυγχάνει, ἀλλ' ἀπαιτεῖται χρόνος, ὑπομονὴ καὶ θάρρος διὰ τὴν ἐφαρμογήν της. Δὲν λείπουν ὅμως κατὰ καιροὺς ἔξυπνα τεχνάσματα ὅπως τῶν Ἰνδῶν ἀστυνομικῶν (εἰς τὴν πόλιν Punsab), οἱ ὁποῖοι διὰ ν' ἀντιμετωπίσουν μίαν συγκέντρωσιν, ἐπυροβόλησαν ἐπὶ κυψέλην εὑρισκομένην εἰς παρακείμενον κῆπον. Αἱ μέλισσαι ξεχύθησαν πάνω στὸ πλῆθος τὸ ὁποῖον διελύθη ἀμέσως.

Ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὴν γνώμην πολλῶν, ἡ Ἀστυνομία δὲν λαμβάνει θέσιν καὶ παραμένει οὐδετέρα εἰς τὰς πολιτικὰς συγκεντρώσεις, παρ' ὅ,τι οἱ φασισταὶ τὴν κατηγοροῦν ὅτι ὑποστηρίζει τοὺς κομμουνιστὰς καὶ οἱ κομμουνισταὶ ὅτι ὑποστηρίζει τοὺς φασίστας. Ἡ Ἀστυνομία ἐφαρμόζει τὸ βασικὸν ἀξίωμά ὅτι ἀποστολή της εἶναι ἡ διατήρησις τῆς τάξεως καὶ ἡσυχίας (τοῦ Βασιλέως) τοῦ Κοινοῦ καὶ ὄχι ν' ἀποφαίνεται καὶ νὰ κρίνῃ τὰ ἀντιμαχόμενα κόμματα. Οἱοσδήποτε διαταράσσει τὴν τάξιν καὶ τὴν ἡσυχίαν τῶν πολιτῶν, εἴτε φασιστὴς εἴτε κομμουνιστής, ἀνεξαρτήτως τῆς αἰτιολογίας ἣν προβάλλει, ἀδικοπραγεῖ καὶ πρέπει νὰ συγκρατηθῇ ἢ νὰ συλληφθῇ. Οἱ ἀνήκοντες εἰς τὸ ἄκρον δεξιὸν καὶ ἄκρον ἀριστερὸν γνωρίζουν καλῶς τὸ ἀξίωμα αὐτὸ καὶ προσπαθοῦν νὰ ἐξασφαλίσουν τὴν ἀστυνομικὴν προστασίαν εἰς τὰς νομίμους αὐτῶν ἐνεργείας ἢ συγκεντρώσεις. Εἰς περίπτωσιν συμπλοκῆς μεταξὺ αὐτῶν, περίπτωσις συγκεντρώσεως τῆς μιᾶς παρατάξεως καὶ ἐπίθεσις τῆς ἄλλης ἐναντίον τῶν συγκεντρωθέντων, οἱ τελευταῖοι καλύπτονται ὄπισθεν τῶν γραμμῶν τῆς Ἀστυνομίας καὶ δίδεται οὕτω ἡ ἐντύπωσις ὅτι οἱ ἀστυνομικοὶ εἶναι μὲ τὸ μέρος των. Μόνον τότε θὰ λυθῇ τὸ πρόβλημα αὐτὸ ἂν ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν ἀπαγορεύσῃ τὰς συγκεντρώσεις τοῦ εἴδους, μέχρις ὅτου νὰ συμπληρωθῇ ἡ Ὀργανικὴ Δύναμις τῆς Ἀστυνομίας.

17. Καθορισμὸς τῆς ἀπαιτουμένης ἀστυνομικῆς δυνάμεως.

Ἕνα ἀπὸ τὰ πλέον δύσκολα θέματα εἶναι ὁ καθορισμὸς τῆς ἀπαιτουμένης ἀστυνομικῆς δυνάμεως διὰ τὴν πρόληψιν τοῦ ἐγκλήματος, δηλαδὴ πόσοι ἀστυνομικοὶ ἀπαιτοῦνται διὰ συγκεκριμένην περιοχήν. Πολλαὶ προσπάθειαι ἔχουν καταβληθῇ διὰ νὰ διατυπωθῇ ὡρισμένος τύπος πλὴν ὅμως ἀνεπιτυχῶς.

Ἡ δυσκολία ἔγκειται εἰς τὸ ὅτι διάφοροι παράγοντες ἐπιδροῦν ἐπὶ τοῦ θέματος οἱ ὁποῖοι εἶναι δύσκολον νὰ σταθμισθοῦν, ὅπως ἡ ἔκτασις τῆς περιοχῆς, ἡ πυκνότης τοῦ πληθυσμοῦ αὐτῆς, τὸ ὕψος τῆς ἐγκληματικότητος, ἡ ἀξία καὶ τὸ εἶδος τῆς εἰς αὐτὴν εὑρισκομένης περιουσίας καὶ τὸ ὁδικὸν δίκτυον αὐτῆς.

Ἕνα προάστειον μεγαλουπόλεως, λ.χ., δύναται νὰ ἔχῃ τρεῖς χιλιάδας κατοίκους διαβιοῦντας πλουσίως καὶ ἡσύχως εἰς περιοχὴν δύο τετραγωνικῶν μιλίων (ἔκτασις 1.600μ Χ 3.200 μ). Ἐὰν αὐτοὶ καὶ μόνον οἱ παράγοντες ἐλαμβάνοντο ὑπ' ὄψιν ἑπτὰ μόνον ἀστυφύλακες θὰ ἦσαν ἀρκετοὶ διὰ τὴν ἀστυνόμευσιν τοῦ προαστείου αὐτοῦ. Ἐπὶ πλέον ἂν τὸ ὕψος τῆς ἐγκληματικότητος εἶναι μικρόν, ὅπως συμβαίνει εἰς τὰ προάστεια ὡς τὸ ὡς ἄνω, ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀστυνομικῶν θὰ ἠδύνατο νὰ μειωθῇ εἰς τρεῖς ἢ ὀλιγωτέρους.

Δὲν ὑπάρχει εὔκολος λύσις τοῦ προβλήματος καὶ εἰς τὴν πρακτικὴν οἱ Ἀρχηγοὶ τῶν Ἀστυνομικῶν Σωμάτων χονδροειδῶς ὑπολογίζουν τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀπαιτουμένων ἀστυνομικῶν, ἐν συναρτήσει μὲ τὰς ὑπαρχούσας δυνατότητας προσλήψεως (κατατάξεως). Οἱ τρεῖς κυριώτεροι παράγοντες εἶναι, ὁ ἀριθμὸς τῶν κατοίκων, τὸ ὕψος τῆς ἐγκληματικότητος καὶ τὸ μῆκος τοῦ ὁδικοῦ δικτύου τῆς περιοχῆς. Εἰς ἡσύχους ἀπὸ ἀστυνομικῆς πλευρᾶς περιοχάς, ὑπολογίζεται ὅτι ἀρκεῖ εἷς ἀστυφύλαξ ἀνὰ 1.500 πολίτας καὶ κατὰ τετραγωνικὸν μίλιον (1.600 Χ 1.600 μ). Εἰς περιοχὰς ὀλιγώτερον ἡσύχους, ὡς πόλεις ἀνθρακωρύχων ἢ λιμένας, ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀπαιτουμένων ἀστυφυλάκων αὐξάνεται. Εἰς μίαν πόλιν τοῦ Βορείου τμήματος τῆς Χώρας λ.χ., ὑπάρχουν 100 ἀστυφύλακες διὰ πληθυσμὸν περίπου 37.000, ἤτοι εἷς ἀστυφύλαξ ἀνὰ 370 ἄτομα.

18. Ὑπηρεσίαι Γραφείου.

Ἡ Ἀστυνομία οὐσιωδῶς διαφέρει τῶν στρατιωτικῶν ὑπηρεσιῶν, διὰ τὸ ὀλιγάριθμον τῶν ἀπασχολουμένων εἰς διοικητικὰς θέσεις (Γραφεῖα ἐπιμελητείας). Εἰς ὀλίγα μόνον Σώματα τὸ προσωπικὸν τῶν γραφείων ἀνέρχεται εἰς τὸ 10 ο/ο τοῦ συνόλου, ἐνῷ αἱ στρατιωτικαὶ ὑπηρεσίαι χρησιμοποιοῦν μεγαλύτερον ποσοστόν. Ὁπωσδήποτε ὅμως κάθε ἔγκλημα πρέπει ν' ἀναφερθῇ γραπτῶς, κάθε σύλληψις ἀπαιτεῖ συμπλήρωσιν ὡρισμένων ἐντύπων καὶ δι' ὅλας τὰς σοβαρὰς ὑποθέσεις εἶναι ἀπαραίτητον νὰ σχηματισθῇ πλήρης καὶ λεπτομερὴς φάκελλος μ' ὅλα τὰ στοιχεῖα διὰ τὴν Εἰσαγγελικὴν Ἀρχήν. Τὸ μεγαλύτερον μέρος τῆς ἐργασίας αὐτῆς ἐκτελεῖται ὑπὸ τοῦ ἀστυνομικοῦ εἰς ὃν ἀνετέθη ἡ ὑπόθεσις ἢ διεπίστωσε τὸ ἔγκλημα, ὥστε ἡ ἐργασία τῆς γραμματείας περιορίζεται εἰς τὰ καθαρῶς διοικητικὰ θέματα. Ἡ Ἀστυνομία τελευταίως χρησιμοποιεῖ καὶ στενοδακτυλογράφους διὰ νὰ ὑποβοηθοῦν εἰς τὴν διεκπεραίωσιν τῆς καθαρῶς ἀστυνομικῆς γραφικῆς ἐργασίας (δικογραφιῶν).

19. Ἀπαιτουμένη δύναμις.

Ἐξετάζοντες τὴν Μ. Βρεττανίαν ἐν τῷ συνόλῳ αὐτῆς, ἡ προβλεπομένη ἀστυνομικὴ δύναμις ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν ἀνέρχεται εἰς τὰς 70.000, ἤτοι ἕνας ἀστυνομικὸς ἀνὰ 600 ἄτομα περίπου. Τὸ 1949 ἡ ὑπάρχουσα δύναμις ἦτο μικροτέρα τῆς ὀργανικῆς κατὰ 12.000 μὲ προφανῶς ἄμεσον ἀποτέλεσμα τὴν αὔξησιν τῆς ἐγκληματικότητος. Κατόπιν μελέτης τῆς πρὸ τοῦ πολέμου πείρας, ἡ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐσωτερικῶν καθορισθεῖσα δύναμις, ἂν συμπληρωθῇ, θὰ εἶναι ἐπαρκὴς διὰ τὴν τελείαν Ἀστυνόμευσιν τῆς Χώρας.

Καθίσταται ἀπαραίτητος ἡ αὔξησις τῆς δυνάμεως ἐὰν τοῦτο εἶναι δυνατόν, διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῆς αὐξηθείσης μεταπολεμικῶς ἐγκληματικότητος, μὲ προοπτικὴν νὰ ἐπανέλθωμεν εἰς τὴν προπολεμικὴν ὀργανικὴν δύναμιν τῆς Ἀστυνομίας ἡ ὁποία ἀπεδείχθη ἐπαρκὴς διὰ τὴν ἀποστολήν της. (Συνεχίζεται)

ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΚΟΣ ΑΛΚΟΟΛΙΣΜΟΣ

Ὑπὸ κ. **ΘΑΛΕΙΑΣ ΠΟΤΑΜΙΑΝΟΥ** Ἰατροῦ

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ

1.—Διάκρισις μέθης καὶ ἀλκοολισμοῦ.
2.—Κληρονομικὸς ἀλκοολισμός.
3.—Ὁ ἀλκοολισμὸς ὡς αἰτία στειρώσεως.
4.—Πότε ὁ ἀλκοολισμὸς τῆς γυναικὸς εἶναι ἐπικίνδυνος.
5.—Ἀλλοιώσεις προκαλούμεναι εἰς τὰ τέκνα τῶν ἀλκοολικῶν γονέων.
6.—Πειράματα καθορισμοῦ τῆς βλαβερᾶς ἐνεργείας τοῦ ἀλκοὸλ ἐπὶ τοῦ γονιμοποιουμένου ᾠοῦ.
7.—Ὁ ἀλκοολισμὸς καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν ὀπαδῶν.
8.—Σχέσις τοῦ οἰνοπνεύματος μὲ τὸ ἔγκλημα.

***

1. Διάκρισις μέθης καὶ ἀλκοολισμοῦ.

Ὁ ἀλκοολισμὸς σήμερα ἀποτελεῖ ἕνα ἀπὸ τὰ μεγαλύτερα προβλήματα τῆς κοινωνικῆς ἰατρικῆς καὶ τῆς δημοσίας ζωῆς καὶ ἔχει ἄμεσον ἐπίδρασιν εἰς τὴν γενικὴν ἀνάπτυξιν τοῦ λαοῦ. Δι' αὐτὸ ἀκριβῶς ἐξετάζεται ἀπὸ τὰς διαφόρους ἀνθρωπιστικὰς ὀργανώσεις καὶ ἀπὸ αὐτὴν ταύτην τὴν Κυβέρνησιν τῶν Κρατῶν, ὅπου τὰ ἐπικίνδυνα δείγματα τῆς διαβρώσεως τοῦ ἀλκοολισμοῦ εἶναι ἔκδηλα.

Κατ' ἀρχὴν δὲν πρέπει νὰ γίνεται σύγχυσις μεταξὺ τῆς καταστάσεως **μέθης** καὶ τῆς καταστάσεως τοῦ **ἀλκοολισμοῦ**.

Ἡ **μέθη** εἶναι μία στιγμιαία καὶ ἐπεισοδιακὴ κατάστασις καὶ ἐμφανίζει σύνολον διαταραχῶν, αἵτινες παρουσιάζονται εὐθὺς μετὰ τὴν ἀπορρόφησιν ὑπερβολικῆς ποσότητος οἰνοπνευματωδῶν.

Ἡ ποσότης ἡ ἱκανὴ νὰ προκαλέσῃ τὴν μέθην ποικίλλει καὶ εἶναι ἀνάλογος μὲ τὴν ἐπήρρειαν τοῦ οἰνοπνεύματος ἐπὶ ἑκάστου ἀτόμου ὡς καὶ μὲ τὴν ἀπορροφηθεῖσαν ἑκάστοτε ὑπὸ τοῦ ὀργανισμοῦ ποσότητα οἰνοπνεύματος.

Ὁ **ἀλκοολισμὸς** ἀπεναντίας, ἀποτελεῖ διαρκῆ κατάστασιν τοῦ ὀργανισμοῦ, ὀφειλομένην εἰς τὴν ἐπανειλημμένην λῆψιν μικρῶν δόσεων οἰνοπνεύματος τὰς ὁποίας περιέχουν τὰ οἰνοπνευματώδη ποτά, καὶ αἱ ὁποῖαι προκαλοῦν ἀληθεῖς ἀσθενείας, τόσον εἰς τὸ πνεῦμα ὅσον καὶ εἰς τὸ σῶμα.

Κατὰ τὸν καθηγητὴν Derobert, «ὁ ἀλκοολισμὸς» προκαλεῖται ἀνεξαρτήτως ἂν τὸ ποτὸν περιέχῃ οἰνόπνευμα 10° ἢ 80°. Σημασίαν ἔχει, μόνον ἡ ἀπορροφομένη ποσότης οἰνοπνεύματος.

Κατ' ἀρχὰς ὁ ὀργανισμὸς ἀμύνεται ἐναντίον τοῦ ἀλκοὸλ καὶ ἡ περίοδος αὕτη λέγεται, περίοδος ἀνοχῆς. Ἀργότερον συνηθίζει καὶ τέλος τὸ ἀπαιτεῖ καὶ γίνεται ποτὸν ἀπαραίτητον.

Ὁ **χρόνιος ἀλκοολισμὸς** δὲν ἐκδηλοῦται θορυβωδῶς ὅπως ἡ μέθη. Εἶναι δὲ ἡ περίπτωσις μεγάλου ἀριθμοῦ ἀτόμων, τὰ ὁποῖα δηλητηριάζονται καθημερινῶς, μὲ **μικρὰς δόσεις,** χωρὶς νὰ τὸ ἀντιλαμβάνονται καὶ αὐτὸ ἀποτελεῖ τὸν μέγαν ἐκ τοῦ οἰνοπνεύματος κίνδυνον.

Ὁ ἀλκοολισμὸς εἶναι λοιπόν, ἀσθένεια πιὸ ὕπουλη ἀπὸ τὴν σύφιλιν, τὴν φυματίωσιν καὶ τὸν καρκίνον, διότι προκαλεῖται ἀπὸ μίαν βραδεῖαν καὶ ἄνευ πόνων διείσδυσιν τοῦ ἀλκοὸλ εἰς τὸν ὀργανισμόν.

Ὑπάρχουν ἑκατοντάδες χιλιάδων ἄτομα, τὰ ὁποῖα διατείνονται ὅτι δὲν εἶναι ἀλκοολικοί, μὲ τὸ πρόσχημα, ὅτι οὐδέποτε μεθοῦν ἢ ἔχουν κἂν μεθύσει πίνοντες οἶνον ἢ ἄλλα οἰνοπνευματώδη ποτέ.

Ὅλοι αὐτοὶ πρέπει νὰ γνωρίζουν ὅτι μπορεῖ νὰ γίνῃ κανεὶς ἀλκοολικός, χωρὶς

νὰ ἔχῃ μεθύσει ποτέ. Δι' αὐτὸ ἀκριβῶς ὑπάρχουν καὶ εἰς τὴν χώραν μας περισσότεροι ἀλκοολικοὶ παρ' ὅσον γνωρίζομεν, ἀλκοολικοὶ ποὺ δὲν τὸ ξεύρουν οὔτε οἱ ἴδιοι. Τοῦτο διεπιστώθη κατὰ τὸ ἔτος 1933 ἀπὸ τὸ 'Ανώτατον 'Υγειονομικὸν Συμβούλιον, τὸ ὁποῖον καὶ κατέταξε τὴν χώραν μας μεταξὺ τῶν χωρῶν ποὺ πάσχουν ἀπὸ τὸν κρύφιον ἀλκοολισμόν. 'Η μορφὴ αὕτη εἶναι ἡ βαρυτέρα μορφὴ διότι δὲν εἶναι ἔκδηλος, παίζει ὅμως μέγιστον ρόλον διὰ τοὺς ἀπογόνους.

2. Κληρονομικὸς ἀλκοολισμός.

Τὸ θέμα μας ὅμως ἐν προκειμένῳ δὲν εἶναι τὸ τοῦ ἀλκοολισμοῦ, ἀλλὰ τὸ τοῦ κληρονομικοῦ ἀλκοολισμοῦ.

Τί ἐννοοῦμεν ὅταν λέγομεν ἀλκοολισμὸς καὶ κληρονομικότης. 'Εννοοῦμεν ἀκριβῶς τὴν κατάστασιν ἐκείνην, τὴν ὁποίαν οἱ ἀλκοολικοὶ ἢ κρυπτοαλκοολικοὶ κληρονομοῦν εἰς τοὺς ἀπογόνους των. 'Η κατάστασις αὐτὴ ἦτο γνωστὴ ἀπὸ ἀρχαιοτάτους χρόνους, διὰ τοῦτο καὶ ὁ Διογένης, ὅταν ἕνας ἡλίθιος νέος θέλησε νὰ τὸν πειράξῃ, τοῦ εἶπε: «μεθυσμένος σὲ ἔσπειρε νέε μου ὁ πατέρας σου;».

Μεγάλην ὤθησιν εἰς τὴν μελέτην τῆς καταστάσεως τῶν ἀπογόνων τῶν ἀλκοολικῶν, ἔδωσαν αἱ ἐργασίαι τοῦ Niclow, ὅστις κατώρθωσε ν' ἀνιχνεύσῃ οἰνόπνευμα εἰς τοὺς ὄρχεις καὶ τὰς ὠοθήκας τῶν ζώων, 5' λεπτὰ τῆς ὥρας μετὰ τὴν χορήγησιν οἰνοπνεύματος εἰς αὐτά, καὶ διεπίστωσε ὅτι τόσον εἰς τὸν ἄνδρα, ὅσον καὶ εἰς τὴν γυναῖκα, τὰ γεννητικὰ ὄργανα εἶναι λίαν εὐαίσθητα εἰς τὸ ἀλκοόλ.

Εἰς τὸν ἄνδρα, οἱ δύο ὄρχεις περιέχουν κύτταρα σπερμογόνα, ἅτινα παράγουν εἰδικὰ κύτταρα τὰ σπερματοζῳάρια. Αὐτὰ μεταφέρονται ὡς εἶναι γνωστὸν εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τῶν γεννητικῶν ὀργάνων τῆς γυναικὸς διὰ τῆς γενετησίου ἐπαφῆς, ὅπου ἓν σπερματοζῳάριον ἑνοῦται μεθ' ἑνὸς ᾠαρίου καὶ γίνεται ἡ σύλληψις.

Τὸ ᾠάριον αὐτὸ εἰς διάστημα ἐννέα μηνῶν ἐγκυμοσύνης ἀναπτύσσεται διὰ νὰ δώσῃ ζωὴν εἰς τὸ βρέφος. Εἰς κάθε λοιπὸν στάδιον μιᾶς τοιαύτης ἀναπτύξεως, τὸ οἰνόπνευμα εἶναι ἰδιαιτέρως δηλητηριῶδες· τοῦτο προέρχεται ἐκ τοῦ ὅτι τὰ κύτταρα τῶν ὄρχεων τοῦ ἀλκοολικοῦ ταχέως ὑφίστανται ἀλλοιώσεις καὶ γεννοῦν σπερματοζῳάρια ἐλαττωματικά, δηλαδὴ ἀλλοιοῦται ὁ σπόρος, ὁ ὁποῖος ἀργότερα γίνεται ἀφορμὴ διανοητικῶν καὶ σωματικῶν διαταραχῶν, ὅπως ἡ καθυστέρησις, ἡ βλακεία, ἡ ἀνισορροπία, ὁ ραχιτισμός, ἡ λαγοχειλία, ἡ παράλυσις κλπ. περὶ τῶν ὁποίων θὰ ὁμιλήσωμεν κατωτέρω ἐκτενῶς.

3. 'Ο ἀλκοολισμὸς ὡς αἰτία στειρώσεως.

"Ας ἴδωμεν τώρα τί γίνεται ἐὰν ὁ ἄνθρωπος ἐξακολουθῇ δηλητηριαζόμενος ἀπὸ τὸ ἀλκοόλ.

Εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτὴν ἐπακολουθεῖ στείρωσις τοῦ ἀτόμου, διὰ τὴν ὁποίαν δυνάμεθα νὰ ἰσχυρισθῶμεν ὅτι πρέπει νὰ εἴμεθα εὐχαριστημένοι θεωροῦντες ὡς δῶρον τῆς φύσεως, διότι ὅταν ἓν ἄτομον φθάσῃ εἰς τοιοῦτον στάδιον δηλητηριάσεως δὲν θὰ ἠμπορέσῃ ν' ἀποκτήσῃ ὑγιεῖς ἀπογόνους, ἀλλὰ πλάσματα ἀξιοθρήνητα καὶ ἐπικίνδυνα διὰ τὴν Κοινωνίαν.

Εἰς τὴν γυναῖκα, τὰ κύτταρα τῆς ὠοθήκης, τὰ ὁποῖα γεννοῦν τὰ ᾠάρια, εἶναι ἐπίσης λίαν εὐαίσθητα εἰς τὸ ἀλκοόλ, ἀλλ' ὀλιγώτερον ἀπὸ τὰ τοῦ ἀνδρός. 'Ημποροῦμεν νὰ εἴπωμεν λοιπὸν ὅτι ὁ μεγαλύτερος κίνδυνος διὰ τοὺς ἀπογόνους προέρχεται κατ' ἀρχὴν ἀπὸ τὸν ἀλκοολισμὸν τοῦ πατρὸς ὀλιγώτερον δὲ ἀπὸ τὸν ἀλκοολισμὸν τῆς μητρός.

Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο θεωροῦμεν ὑποχρέωσιν νὰ ἐπιστήσωμεν τὴν προσοχὴν τῶν μὴ εἰδικῶν ἐπὶ μιᾶς ἀρχῆς, τῆς ἀρχῆς δηλονότι τοῦ κινδύνου καὶ ἐκ τῆς παροδικῆς ἀκόμη μέθης κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς συλλήψεως.

"Ενας ἄνθρωπος ποὺ διατελεῖ ὑπὸ τὴν ἐπήρρειαν τοῦ οἰνοπνεύματος δὲν πρέπει νὰ προέλθῃ εἰς γενετήσιον ὁμιλίαν, ἀλλὰ πρέπει νὰ ἀποφύγῃ ὁπωσδήποτε μίαν πρό-

σκαιρον ἡδονήν, παρὰ νὰ ριψοκινδυνεύσῃ ν' ἀποκτήσῃ τέκνον ἐλαττωματικὸν διὰ νὰ τὸ λυπᾶται εἰς ὅλην του τὴν ζωήν. Τὸ παρ' ἡμῖν ἰσχῦον ἔθιμον τοῦ γλεντιοῦ μετὰ τὸν γάμον διὰ οἰνοποσίας, ἐφ' ὅσον εἶναι ἀδύνατον νὰ καταργηθῇ θὰ πρέπει νὰ περιορίζεται σ' ὅλους τοὺς συγγενεῖς καὶ φίλους καὶ ὄχι εἰς τοὺς νεονύμφους, οἱ ὁποῖοι καλὸν εἶναι μετὰ τὴν τελετὴν τοῦ μυστηρίου τοῦ γάμου νὰ ἀπέρχωνται ἥρεμοι καὶ εὐτυχεῖς διὰ τὴν συζυγικὴν παστάδα ἀπηλλαγμένοι τοῦ οἰνοπνεύματος.

4. Πότε ὁ ἀλκοολισμὸς τῆς γυναικὸς εἶναι ἐπικίνδυνος.

Ὁ ἀλκοολισμὸς τῆς γυναικὸς εἶναι ἐπίσης ἐπικίνδυνος κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἐγκυμοσύνης καὶ τοῦ θηλασμοῦ.

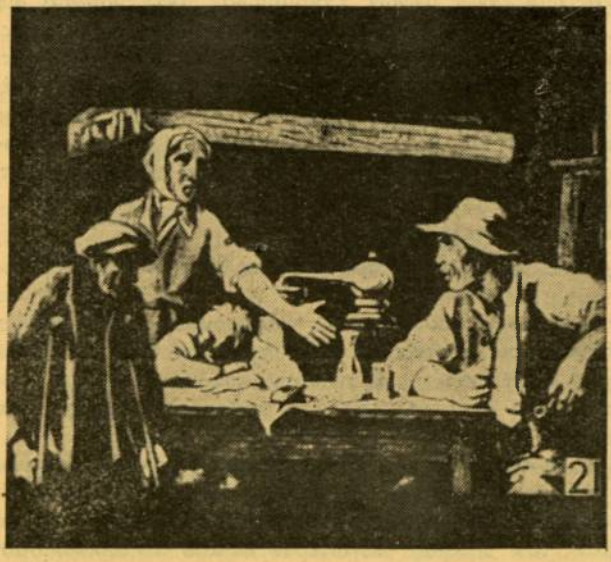
Ὡς εἶναι γνωστὸν ἡ διατροφὴ τοῦ ἐμβρύου ἐξασφαλίζεται διὰ τοῦ μητρικοῦ αἵματος, τὸ ὁποῖον ἔρχεται εἰς ἐπαφὴν μὲ τὸ αἷμα τοῦ ἐμβρύου διὰ τοῦ πλακοῦντος. Ὑπάρχει βεβαίως μία μεμβράνη μεταξὺ τῶν δύο αἱμάτων, ἀλλὰ ἐὰν ἡ μεμβράνη αὕτη ἐπιτρέπῃ τὴν διάβασιν τῶν θρεπτικῶν στοιχείων ἐπιτρέπει ἐξίσου τὴν διάβασιν καὶ τῶν βλαβερῶν τοιούτων.

Ὁ Nicloux μὲ τὰς ἐργασίας του ἀπέδειξε ὅτι ἡ ἀπορρόφησις οἰνοπνεύματος παρ' ἐγκύου γυναικός, ἀπέδιδε τὴν ἰδίαν δόσιν ἀλκοὸλ εἰς τὸ μητρικὸν αἷμα καὶ εἰς τὸ αἷμα τοῦ ἐμβρύου. Οὕτω μία γυναῖκα ἔγκυος ἡ ὁποία πίνει, καθιστᾷ ἐπίσης ἀλκοολικὸν καὶ τὸ παιδὶ ποὺ κυοφορεῖ.

5. Ἀλλοιώσεις προκαλούμεναι εἰς τὰ τέκνα τῶν ἀλκοολικῶν γονέων.

Εἶναι ἀδύνατον νὰ φαντασθῇ τις πόσας ζημίας προκαλεῖ τὸ οἰνόπνευμα ἐπὶ τοῦ ἐμβρύου.

Ἀλλοιώσεις τοῦ ἥπατος, τοῦ ἐγκεφάλου, τῶν ἐνδοκρινῶν ἀδένων, διαταραχὴ τῆς σκελετοποιήσεως καὶ τῆς ἐκφύσεως τῶν ὀδόντων εἶναι τὰ ἄμεσα ἐπακόλουθα. Ὁ ἀλκοολισμὸς τῆς μητέρας κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἐγκυμοσύνης, εἶναι ἐπίσης ἀφορμὴ τῶν τερατωδῶν γεννήσεων. Κατὰ τὴν ἐπικρατοῦσαν γνώμην σχετικαὶ ἀλλοιώσεις ἐπέρχονται καὶ κατὰ τὸν θηλασμὸν ὑπὸ ἀλκοολικῶν μητέρων. Πολλοὶ πιστεύουν ὅτι τὰ οἰνοπνευματώδη ποτὰ προκαλοῦν τὴν ἔκκρισιν ἀφθονωτέρου γάλακτος καὶ συμβαίνει πράγματι αὐτὸ λόγῳ τῆς ὑπεραιμίας ἥτις προκαλεῖται εἰς τοὺς γαλακτοφόρους ἀδένας. Τὸ γάλα ὅμως αὐτὸ εἶναι δηλητήριον διὰ τὸν ὀργανισμὸν τοῦ παιδιοῦ.

Οἰκογένεια ἀλκοολικῶν

Πολλοὶ διαπρεπεῖς ἐρευνηταί, ὅπως ὁ Ross, ὁ Mourigan, ὁ Alexander, διεπίστωσαν καὶ ἐξηκρίβωσαν τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἀλλοιώσεων ποὺ προαναφέραμε ἐπὶ τῶν παιδιῶν ποὺ γεννῶνται ἀπὸ τὰς ἁμαρτωλὰς συλλήψεις, κατέληξαν δὲ εἰς τὸ αὐτὸ συμπέρασμα. Συ-

νεφώνησαν δηλαδὴ ὅτι τὰ παιδιὰ τῶν ἀλκοολικῶν γεννῶνται μὲ κληρονομικὰ στίγματα, καὶ ὅτι ἀπὸ ὅλα τὰ ὄργανα τοῦ ἀνθρωπίνου ὀργανισμοῦ, οἱ ἐνδοκρινεῖς ἀδένες, οἱ ἀδένες τῆς πέψεως καὶ τὸ Κεντρικὸν Νευρικὸν Σύστημα εἶναι τὰ μᾶλλον εὐπαθῆ εἰς τὸ ἀλκοὸλ ὄργανα. Ἀλλὰ καὶ ἀπὸ ὅλους τοὺς ἀδένας οἱ περισσότερον εὐπαθεῖς εἶναι οἱ ὄρχεις, διότι ἐναποθηκεύουν τὸ περισσότερον οἰνόπνευμα, τὸ ὁποῖον προσβάλλει τὰ κύτταρα καὶ προκαλεῖ λιπώδη ἐκφύλισιν αὐτῶν.

Τὰ παιδιὰ λοιπόν, ποὺ γεννῶνται ἀπὸ σπερματοζωάρια ὑποστάντα τοιαύτας ἀλλοιώσεις, παρουσιάζουν βλάβας πνευματικὰς καὶ σωματικάς, δηλ. ἔχουν τριχωτὸν σύστημα πρωτόγονον, γεννητικὰ ὄργανα ὄχι ἐπαρκῶς ἀνεπτυγμένα καὶ νευρικὸν σύστημα χαλαρωμένον.

Ἠθικῶς εἶναι τελείως ἐξαχρειωμένα καὶ εἶναι καταδικασμένα εἰς τὰς χειροτέρας τῶν ἕξεων (αἱμομιξίαν, παρὰ φύσιν ἀσέλγειαν) αἵτινες εἶναι τελείως ἀνεξήγητοι δι' ἐκεῖνον ὅστις ἀγνοεῖ τὴν παθολογικὴν κληρονομικότητα αὐτῶν.

Τὰ ἔκφυλα αὐτὰ παιδιά, ὑπὸ ἐκφύλων γεννηθέντα, συχνὰ προσβάλλονται ἀπὸ μανιώδη τρέλλαν.

Καὶ εἶναι γεγονὸς ἀναμφισβήτητον ὅτι μέσα ἀπὸ αὐτὸ τὸ ἀξιοθρήνητο κοπάδι τῶν παιδιῶν τῶν ἀλκοολικῶν, στρατολογοῦνται οἱ ἐπαναστατημένοι, οἱ ἀναπροσάρμοστοι, οἱ ἐλαττωματικοί, οἱ πεπωρωμένοι τὴν συνείδησιν καὶ οἱ ἐγκληματίαι κατ' ἀναλογίαν 40—70 ο/ο. Βεβαίως ὅλοι γενικῶς οἱ ἐκ κληρονομικότητος ἀλκοολικοὶ δὲν εἶναι καταδικασμένοι σὲ ὀργανικὲς καὶ ψυχικὲς παθήσεις, στὸ ἔγκλημα ἢ τὴν τρέλλα.

Ὑπάρχουν διαβαθμίσεις, αἵτινες ἐξαρτῶνται ἀπὸ τὸ κατὰ πόσον εἶναι παλαιὰ ἡ ἕξις, καὶ συνεπῶς μεγάλαι αἱ ἀλλοιώσεις καὶ σοβαρώτερα τὰ ἐπακόλουθα.

Ἐπὶ παραδείγματι τὰ παιδιὰ τῶν ποιούντων μετρίαν χρῆσιν οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν παρουσιάζουν συνήθως ἐξασθένησιν τοῦ ἥπατος καὶ τοῦ νευρικοῦ συστήματος. Εἰς τὸ σχολεῖον ἐμφανίζονται ταῦτα ὡς διηγερμένα καὶ ἀνίκανα πρὸς συγκέντρωσιν τῆς προσοχῆς των.

Ἐκεῖνο ὅμως ποὺ εἶναι ἀξιοσημείωτον εἶναι ὅτι τὰ παιδιὰ τῶν ἀλκοολικῶν οὐδέποτε γεννῶνται ἐντελῶς ὑγιᾶ.

Διότι, καὶ ἂν ἀκόμη δὲν ἐμφανίζουν ὀφθαλμοφανεῖς ἀλλοιώσεις τῶν μελῶν, τοῦ κρανίου, τοῦ θώρακος ποὺ εἶναι τόσον συνήθεις, ὑποφέρουν περισσότερον ἀπὸ τὰς ἄλλας παθήσεις οἷον γαστρεντερικὰς διαταραχάς, εἶναι νευρικά, διαρκῶς ταραγμένα καὶ καχεκτικά, ὑπολοίπονται εἰς ἀνάπτυξιν καὶ εἰς ἡλικίαν 20 ἐτῶν ἔχουν συνήθως τὸ ἀνάστημα παιδιῶν 12 ἐτῶν.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐφυΐαν των ἀκόμη καὶ εἰς τὰς πλέον εὐνοϊκὰς περιπτώσεις παρουσιάζουν καθυστέρησιν ἀντιλήψεως ἢ δυσχέρειαν κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον μεγάλην, ἀκόμη καὶ ἀδυναμίαν προσηλώσεως τῆς προσοχῆς, λόγῳ ἀνεπαρκοῦς ἀναπτύξεως τοῦ ἐγκεφάλου ἢ εἶναι τέλος ἐντελῶς βλάκες (μικρόνοες).

Διὰ νὰ συμπληρώσωμεν τὸν δυσάρεστον αὐτὸν πίνακα πρέπει νὰ προσθέσωμεν ὅτι, τὰ παιδιὰ συνήθως καταλαμβάνονται ἀπὸ σπασμωδικὰς κρίσεις ἢ ἐπιληπτικὰς τοιαύτας.

Τὰ δύο τρίτα τουλάχιστον τῶν τοιούτων κρουσμάτων ἐπιληψίας, ὡς βεβαιώνουν οἱ εἰδικοὶ (Alexander, Mourigan καὶ ἄλλοι) προέρχονται ἀπὸ κληρονομικὸν ἀλκοολισμὸν λόγῳ παχυμενιγγίτιδος.

Ἀξιοσημείωτον τυγχάνει ὅτι τὰ παιδιὰ τῶν μεθύσων δύνανται ἐνίοτε νὰ συμπεριφερθοῦν ὄχι μόνον ὡς ὄντα ὁμαλὰ ἀλλὰ ἀκόμη καὶ λαμπρά. Μερικὰ π.χ. φέρουν καλλιτεχνικὴν ψυχικὴν διάθεσιν. Κατέχουν ἀσφαλῆ γοῦστα καὶ μίαν θαυμασίαν εὐαισθησίαν, καὶ ἰδιοφυΐαν ἀκόμη. Ἀναφέρεται τοιαύτη περίπτωσις ἀριθμομνήμονος διαπιστωθεῖσα εἰς τὸ Ψυχολογικὸν Ἐργαστήριον τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν παρὰ τῶν καθηγητῶν κ.κ. Σακελλαρίου καὶ Θεοδωροπούλου. Ἡ κατάστασις ὅμως αὐτὴ δὲν

διαρκεῖ ἐπὶ μακρόν, μιὰ μέρα ἡ πνευματικὴ ἀκμὴ σταματᾷ καὶ αἱ μεγάλαι ἐλπίδες ποὺ ἐναπετέθησαν εἰς τὸν ἐγκέφαλόν του, ἀδυνατοῦν καὶ ἐξαντλοῦνται. Εἶναι ὅμως περίεργον ὅτι οἱ καλλιτεχνικὲς ἰδιότητές των ἐξαφανίζονται τελευταῖαι.

Καὶ ὅταν καμμιὰ φορὰ ἡ φύσις πονετικὴ δὲν ἀφήνει νὰ ναυαγήσουν τοιαῦτα ὄντα, μέσα εἰς τὴν πλήρη ἀποβλάκωσιν καὶ διατηροῦν ὀλίγην λάμψιν πνευματικήν, γίνονται ἀλκοολικοὶ ἢ ἰδιόρρυθμοι καὶ προσβάλλονται ἀπὸ μανίες, ἀπὸ ἀντικοινωνικότητα, ἀπὸ φόβον ἢ ἀπὸ κρίσεις τρέλλας ποὺ ὁδηγοῦν εἰς τὴν αὐτοκτονίαν.

6. Πειράματα καθορισμοῦ τῆς βλαβερᾶς ἐνεργείας τοῦ ἀλκοὸλ ἐπὶ τοῦ γονιμοποιουμένου ᾠοῦ.

Πειραματιζόμενος ὁ Stocart καὶ ἡ Miss Gray πρὸ ὀλίγων μόλις ἐτῶν, ἀπέδειξαν τὴν βλαβερὰν ἐνέργειαν τοῦ ἀλκοὸλ ἐπὶ τοῦ γονιμοποιουμένου ᾠοῦ καὶ εἰς τὰ διάφορα στάδια ἐξελίξεως αὐτοῦ.

Παρετήρησαν λοιπὸν ὅτι ἡ συνεύρεσις (ἀνδρῶν διατελούντων ὑπὸ τὴν ἐπήρειαν τοῦ οἰνοπνεύματος μετὰ γυναικῶν ὑγιῶν) ἀπέδωσε 40 ο/ο θνησιγενῆ βρέφη καὶ 35 ο/ο μὲ σπασμούς. Βρέφος ὁμαλὸν δὲν ὑπῆρξεν οὔτε ἕν. Ἀπεναντίας διεπιστώθη ὅτι ἐὰν τὸ θῆλυ εἶναι δηλητηριασμένον ἀπὸ τὸ οἰνόπνευμα καὶ τὸ ἄρρεν ὑγιὲς ὑπάρχουν 60 ο/ο θνησιγενῆ, ἀλλὰ τὰ ὑπόλοιπα 40 ο/ο τῶν ζώντων εἶναι ὁμαλά.

Ἐκ τούτου συμπεραίνομεν ὅτι ὁ ἀλκοολισμὸς τοῦ πατρός, εἶναι κατὰ πολὺ ἐπικινδυνωδέστερος διὰ τοὺς ἀπογόνους ἀπὸ τὸν ἀλκοολισμὸν τῆς μητρός.

Ἂς ἴδωμεν τώρα, ἂν καὶ οἱ δύο δὲν ἔπινον κατὰ τὸ διάστημα τῆς συλλήψεως τί θὰ ἐπηκολούθη; Οὐδὲν ἀπολύτως.

Ἐὰν ὅμως ἡ μήτηρ δὲν εἶναι ἐγκρατὴς καὶ πίνῃ οἰνοπνευματώδη ποτὰ κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἐγκυμοσύνης, ἐκεῖνο ποὺ πληρώνει πάντα ἐκ τοῦ ἀσφαλοῦς εἶναι τὸ ἔμβρυον. Αἱ ὀργανικαὶ ζημίαι θὰ εἶναι κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον σημαντικαὶ καὶ ἀνάλογοι μάλιστα μὲ τὴν ἡλικίαν τῆς ἐγκυμοσύνης.

Οὕτω κατὰ τοὺς δύο πρώτους μῆνας τὸ μητρικὸν αἷμα μεταφέρει τὸ δηλητήριον εἰς τὸ ἔμβρυον, καὶ τὸ μεταφέρει σὲ μία στιγμὴ ποὺ ὅλα εἶναι ἀκόμη θολά, μέσα εἰς αὐτὴν τὴν ζωήν, ποὺ θέλει νὰ σχηματισθῇ καὶ ν' ἀναπτυχθῇ εἰς σῶμα. Ὅλη ἡ οἰκοδομικὴ ἐργασία, ὅλη ἡ προσπάθεια τοῦ σχηματισμοῦ τῶν ἱστῶν, δύναται νὰ ἀλλοιωθῇ ἐξ ὁλοκλήρου καὶ τὸ παιδὶ θὰ γεννηθῇ, ἐὰν ποτὲ γεννηθῇ μὲ ἀνωμαλίες ψυχικὲς καὶ σωματικές, διότι πολλὲς φορὲς τὰ παιδιὰ αὐτὰ γεννῶνται νεκρά.

Ὅταν ὅμως ἡ ἐπίδρασις τοῦ οἰνοπνεύματος γίνῃ ἀργότερα, δηλ. ὅταν τὸ ἔμβρυον ἔχῃ ἤδη τὴν ὁριστικὴν αὐτοῦ μορφὴν καὶ τὰ ὄργανά του εἶναι πλέον προσδιωρισμένα, αἱ ψυχικαὶ διαταραχαὶ καὶ αἱ ὀργανικαὶ ἀνωμαλίαι δὲν εἶναι καὶ τόσον μεγάλαι.

Ὁ ἀλκοολισμὸς λοιπὸν τῆς μητρὸς μπορεῖ νὰ εἶναι καταστρεπτικὸς γιὰ τὸ ἔμβρυον καὶ ν' ἀποκτήσῃ τὸ τελευταῖον τοῦτο κακοσχημίαν ἢ ἀτελῆ διάπλασιν ποὺ διαιωνίζεται εἰς πολλὰς γενεὰς κατὰ τὸν πρῶτον χρόνον τῆς κυήσεως.

Ἀλλὰ δὲν εἶναι μόνον ἡ κακοσχημία, διότι αἱ σοβαρώτεραι βλάβαι μὲ τὰς ὁποίας τὰ παιδιὰ τῶν ἀλκοολικῶν ἔρχονται εἰς τὴν ζωὴν εἶναι ἄλλαι.

Γενικῶς τὰ παιδιὰ τῶν ἀλκοολικῶν δὲν ἀνθίστανται εἰς τὰς μολύνσεις. Εἰς τὴν βρεφικὴν ἡλικίαν προσβάλλονται ἀπὸ γαστρεντερίτιδα, πιὸ μεγάλα ἀπὸ πυρετοὺς αἰφνιδίως καὶ τέλος εἰς πᾶσαν ἡλικίαν ἀπὸ τὴν φυματίωσιν, ὅπως πολὺ ὀρθῶς παρετήρησεν ὁ Arondel καὶ ἄλλοι ἐρευνηταί.

7. Ὁ ἀλκοολισμὸς καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν παιδιῶν.

Οἱ ἀλκοολικοὶ ἔχουν μεγάλον ἀριθμὸν παιδιῶν. Πολλοὶ μάλιστα παραδέχονται πὼς καὶ μόνον ὁ μεγάλος ἀριθμὸς τῶν παιδιῶν εἶναι σημεῖον ἀλκοολισμοῦ γονέων. Καὶ ἂν ἀκόμη θελήσωμεν ν' ἀπορρίψωμεν τὴν γνώμην ταύτην, εἶναι γνωστὸν ὅτι ἡ

εὐρεῖα χρῆσις οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν προκαλεῖ γενετήσιον ἐρεθισμόν, εἰς τρόπον ὥστε νὰ παραμελοῦνται αἱ προφυλάξεις ἔναντι τῆς τεκνογονίας.

Αὐτὸ ἀποδεικνύεται καὶ ἀπὸ ἐργασίας Γάλλων καὶ Ἀμερικανῶν ἐρευνητῶν ὅπως ὁ Herthman, Cochau, Perrain, οἱ ὁποῖοι ἀποδεικνύουν ὅτι ἡ εἴσοδος εἰς τὰ Μαιευτήρια εἶναι συχνοτέρα καὶ εἰς μεγάλον ἀριθμὸν 9 μῆνας ἀργότερον μετὰ ἀπὸ μερικὰς ἑορτάς, εἰς τὴν Γαλλίαν π.χ. μετὰ τὴν 14 Ἰουλίου.

Ἐπίσης παρετηρήθη ὅτι αἱ ἀποβολαὶ εἰς τὰς ἀλκοολικὰς γυναῖκας ἢ γυναῖκας ἁπλῶς ἐλθούσας εἰς γενετήσιον ὁμιλίαν μὲ ἀλκοολικὸν ἄνδρα εἶναι συχνότεραι.

Ἄλλοι ἐμβριθεῖς ἐπιστήμονες παρετήρησαν τὰ ἑξῆς:

Ὁ Laitiman ἐσημείωσεν ὅτι αἱ ἀποβολαὶ εἰς οἰκογενείας ἀλκοολικῶν εἶναι 7,11 ο/ο, ἐνῷ εἰς οἰκογενείας ἐγκρατῶν εἶναι 1,07 ο/ο.

Ὁ Arrive ἐσημείωσεν ὅτι αἱ ἀποβολαὶ εἰς οἰκογενείας ἀλκοολικῶν εἶναι 11,54 ο/ο, ἐνῷ εἰς οἰκογενείας ἐγκρατῶν εἶναι 6,6 ο/ο.

Ὁ Dehais ἐσημείωσεν ὅτι αἱ ἀποβολαὶ εἰς οἰκογενείας ἀλκοολικῶν εἶναι 8,1 ο/ο, ἐνῷ εἰς τὰς οἰκογενείας ἐγκρατῶν εἶναι 1,2 ο/ο.

Ἐπίσης ἔχει παρατηρηθῆ ὅτι, ἐὰν τὰ ζῶντα τέκνα τῶν ἀλκοολικῶν εἶναι 6 ἢ 8 ἢ 10, ὁ ἀριθμὸς τῶν κυήσεων εἶναι ἀνώτερος καὶ ἡ ἐγκυμοσύνη βαίνει μὲ ταχὺν ρυθμόν.

Ποιοτικῶς ὅμως πῶς εἶναι οἱ ἀπόγονοι αὐτοί; Ὁ Sullivan παρετήρησε ὅτι ἐπὶ 120 οἰκογενειῶν ἀλκοολικῶν γονέων 335 ἦσαν θνησιγενῆ τέκνα ἢ ὑπέκυψαν εἰς τὰ δύο πρῶτα ἔτη τῆς ἡλικίας των, δηλ. 55, 8 ο/ο, ἐνῷ ὁ μέσος ὅρος θνησιμότητος εἰς ὁλόκληρον τὸν πληθυσμὸν τῆς Γαλλίας εἶναι 23, 9ο/ο

Ὁ Boss παρετήρησεν ὅτι τὰ τέκνα τῶν ἀλκοολικῶν γυναικῶν εἶναι δύο φορὲς περισσότερα καὶ γεννῶνται πρόωρα ἢ θνησιγενῆ. Ἐπίσης σὲ ἀλκοολικὲς γυναῖκες ὁ θάνατος τῶν βρεφῶν εἶναι 3 φορὲς μεγαλύτερος παρὰ εἰς τὰς ὑγιεῖς (ἐγκρατεῖς) γυναῖκας.

Ὁ Denne συνέκρινε τὴν καταγωγὴν 10 οἰκογενειῶν μέσα εἰς τὰς ὁποίας ὁ πατὴρ ἦτο ἀλκοολικὸς καὶ 10 οἰκογενειῶν εἰς ἃς ὁ πατὴρ δὲν ἦτο ἀλκοολικός. Εἰς τὴν πρώτην περίπτωσιν 43, 8ο/ο τῶν παιδιῶν ἀπέθανον εἰς μικρὰν ἡλικίαν, ἐνῷ ἐπὶ τῶν μὴ ἀλκοολικῶν πατέρων 8,2 ο/ο μόνον ἀπέθανον εἰς μικρὰν ἡλικίαν.

Ὁ Deshare ἐσχάτως παρετήρησεν ὅτι ἐπὶ 48 οἰκογενειῶν ἀλκοολικῶν 24 ο/ο τῶν παιδιῶν ἀπέθανον εἰς μικρὰν ἡλικίαν, ἔναντι 8,7 ο/ο θανάτων ποὺ παρατηροῦνται εἰς ὁμαλὰς οἰκογενείας. Ἀλλὰ καὶ μεταξὺ τῶν ἐπιζώντων τέκνων ἀπεκαλύφθη μία ἰσχυρὰ ἀναλογία ἀνωμάλων τοιούτων.

Φυσικὰ ἐλαττώματα, παρατηρούμενα εἰς παιδιὰ πότου εἶναι ὁ ραχιτισμός, ἡπατικὴ ἀνεπάρκεια, ἀνορεξία, ἀπίσχνασις, παθήσεις τοῦ ἥπατος, τῶν νεφρῶν, τῶν ἐνδοκρινῶν ἀδένων κλπ. Λόγῳ δὲ τῆς ὑπολειτουργίας ὅλων αὐτῶν τῶν ἀδένων τὰ παιδιὰ αὐτὰ ὑστεροῦν εἰς ἀνάπτυξιν.

Ἀλλὰ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐμφανίζεται τρομερὸν εἰς τοὺς ἀπογόνους τῶν ἀλκοολικῶν εἶναι αἱ ψυχικαὶ διαταραχαί, αἱ ὁποῖαι πολλάκις συνυπάρχουν μὲ σωματικὰς τοιαύτας, ὅπως αἱ ἡμιπληγίαι, ἡ παραπληγία συνοδευομένη ἀπὸ διανοητικὴν ἐξασθένησιν ἐλάττωσιν τῆς μνήμης, ἀνικανότητα πρὸς ἀποστήθησιν, ἐλάττωσιν τῆς αὐτοσυγκεντρώσεως συνοδευομένην καὶ ἀπὸ ἐλαττωματικὸν χαρακτῆρα, πρᾶγμα ποὺ αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ ἀποτελεῖ κληρονομικὸν στίγμα.

Περιπτώσεις ἐπίσης μανιώδους ξεσπάσματος γέλωτος καὶ μανιώδεις ὑπερδιεγέρσεις, τὰς ὁποίας ἔχει περιγράψει ὁ καθηγητὴς Derobert Legran. Καὶ ἡμεῖς δὲ ἔσχομεν τὴν εὐκαιρίαν, νὰ σημειώσωμεν τρεῖς ὁμοίας περιπτώσεις ἐπὶ τέκνων ἀλκοολικῶν γονέων.

8. Σχέσις τοῦ οἰνοπνεύματος μὲ τὸ ἔγκλημα.

Ἀφοῦ ἀνεφέραμεν πῶς οἱ ἀπόγονοι τῶν ἀλκοολικῶν ἐμφανίζονται μὲ διαφό-

ρους ἐκδηλώσεις βλάβης ἐν τῇ ψυχικῇ σφαῖρᾳ καὶ εἰς τὴν σωματικὴν διάπλασιν, θὰ ἐξετάσωμεν κάπως λεπτομερέστερον τὴν σχέσιν τοῦ **οἰνοπνεύματος μὲ τὸ ἔγκλημα.**

Ἔχει βεβαιωθῆ ἐκ στατιστικῶν, ὅτι ὁ ἀλκοολισμὸς ὡς κληρονομικὸν στοιχεῖον συντελεῖ τὰ μέγιστα εἰς τὴν ἐγκληματικότητα. Ὡς ἀναγράφει ὁ Καθηγητὴς κ. Κ. Γαρδίκας εἰς τὸ σύγγραμά του τὰ παιδιὰ ἀλκοολικῶν (οἰνοφίλων) κατὰ 26,30 ο/ο ἐξελίσσονται εἰς ἐγκληματίας. Κατ' ἄλλους δὲ οἱ ἐγκληματίαι ποὺ εἶναι παιδιὰ οἰνοφίλων ἀνέρχονται εἰς 50 ο/ο.

Ἡμεῖς διεπιστώσαμεν ἐπὶ συνόλου 3758 κρατουμένων, ὅτι οἱ 1692 (45, 02 ο/ο) ἐποίουν χρῆσιν οἰνοπνεύματος καὶ ἄλλων ναρκωτικῶν καὶ συγκεκριμένως τὰ 39, 5 ο/ο ἐχρησιμοποίουν οἰνοπνευματώδη ποτὰ (οἱ ἴδιοι μόνον ἢ καὶ οἱ γονεῖς των) καὶ τὰ 5,5 ο/ο ἐχρησιμοποίουν ναρκωτικά. Ἡ κατάταξίς των ἀναλόγως τοῦ διαπραχθέντος ἀδικήματος, ἔχει ὡς ἑξῆς:

Πίναξ 1. Εἶδος ἀδικήματος ὑπὸ καταδίκων ποιουμένων χρῆσιν ἀλκοὸλ καὶ ναρκωτικῶν. Ἀριθμὸς ὑποδίκων καὶ ποσοστὰ ἐπὶ συνόλου κρατουμένων.

Τοξικομανεῖς 3758	Φόνος καὶ ἀναίρεσις		Κλοπὴ — ὑπεξαίρεσις — λῃστεία		Λοιπὰ ἀδικήματα		Σύνολον	
	ἀριθμ.	ποσοσ. %	ἀριθμ.	ποσοσ. %	ἀριθμ.	ποσοσ. %	ἀριθμ.	ποσοσ. %
1. Ἀλκοὸλ οἱ ἴδιοι	449	12,0	337	9,0	500	13,3	1286	34,2
2. Ἐκτὸς τούτων καὶ γονεῖς	351	9,3	172	4,6	344	9,1	867	23,0
3. Μόνον οἱ γονεῖς	69	1,8	58	1,5	73	1,9	200	5,3
4. Σύνολον περιπτώσ. 1 καὶ 3	518	13,8	395	10,5	573	15,2	1486	39,5
5. Ναρκωτικὰ οἱ ἴδιοι	11	0,3	84	2,3	108	2,9	203	5,5
6. Ναρκωτικὰ οἱ γονεῖς	—	—	1	0,0	2	0,0	3	0,0
7. Ἀλκοὸλ καὶ ναρκωτικὰ ἴδιοι	7	0,2	68	1,8	58	1,5	140	3,7
8. Ἀλκοὸλ-ναρκωτικὰ γονεῖς	3	0,0	2	0,0	—	—	5	0,3
Ἀλκοὸλ οἱ ἴδιοι - γονεῖς	518	13,8	395	10,5	573	15,2	1486	39,5
Ναρκωτικὰ οἱ ἴδιοι	11	0,3	84	2,3	108	2,9	203	5,5
Ναρκωτικὰ γονεῖς	—	—	1	0,0	2	0,0	2	0,0
Σύνολον	529	14,1	480	12,8	683	18,1	1692	45,0

Ἐκ τοῦ ἀνωτέρω πίνακος ἐμφαίνεται ὅτι δι' ὅλα τὰ ἀδικήματα 34,2 ο/ο ἐπὶ τῶν κρατουμένων ἐποίουν οἱ ἴδιοι χρῆσιν οἰνοπνεύματος καὶ 28 ο/ο ἐκτὸς τούτων καὶ οἱ γονεῖς των (1).

Ὁ Sichart εὗρεν ὅτι, ἐκ τῶν κρατουμένων εἰς τὰς φυλακὰς τῆς Βυτεμβέργης 16,2 % κατάγονται ἐκ γονέων ποτῶν, ὁ δὲ Laurent ἐν Γαλλίᾳ διεπίστωσεν ὅτι σχεδὸν πάντες οἱ βαρεῖς ἐγκληματίαι τῆς χώρας του εἶχον πατέρα οἰνόφλυγα. Ἐκ τῶν 105 ἠθικῶς διεφθαρμένων καὶ ἐγκληματικῶν παιδιῶν, ἅτινα ἕνεκα τοῦ λόγου τούτου ὑφίστανται ἀναγκαστικὴν ἀγωγὴν εἰς τὸ ἵδρυμα Flehigen, ὁ Grumle εὗρεν ὅτι 34,

(1) Τὰ ἀνωτέρω στοιχεῖα παρεχωρήθησαν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Δικαιοσύνης εἰς τὸ Τμῆμα Ἀντιαλκοολικοῦ Ἀγῶνος τῆς Χριστιανικῆς Ἑνώσεως Γυναικῶν Ἠθικῆς Ἐξυψώσεως, τὰ ἐπεξεργάσθη δὲ ἡ Πρόεδρος τῆς Ἑνώσεως Ἰατρὸς κ. Θάλ. Ποταμιάνου, μετὰ τῆς ὑπευθύνου τῆς Βιοστατιστικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Ι.Κ.Α. κ. Ἑλένης Σαλογλοπούλου Ἰατροῦ Ὑγιεινολόγου.

29 ο/ο εἶχον τὸν ἕτερον ἢ ἀμφοτέρους τοὺς γονεῖς πότας. Εἰς τὴν Σουηδίαν 31,7 ο/ο τῶν ἠθικῶς διεφθαρμένων καὶ ἐγκληματικῶν παιδιῶν εἶχον οἰνόφλυγας γονεῖς (Lund).

Ἐκ τῶν 2855 ἠθικῶς ἀνωμάλων παίδων τοῦ ἐν Moll τοῦ Βελγίου κέντρου, ὁ Rouyroy παρατηρεῖ ὅτι 24,4 % εἶχον τὸν πατέρα οἰνόφλυγα, 9,2 ο/ο τὴν μητέρα οἰνόφλυγα καὶ 8,7 ο/ο ἀμφοτέρους τοὺς γονεῖς μεθυσκομένους καθ' ἑκάστην.

Ὁ Schnell ἐξετάσας περὶ τὰς 502 ὑποτροπὰς εὗρεν ὅτι εἶχον οἰνόφλυγα πατέρα 39 ο/ο, μητέρα 2,3 ο/ο, τὸν ἕτερον τῶν γονέων 40 ο/ο.

Ὁ Schmid ἐξετάσας περὶ τὰς 502 περιπτώσεις τὸ πρῶτον ἐγκληματησάντων ἀνθρώπων, εὗρε ὅτι εἶχον πατέρα οἰνόφλυγα 14,7 ο/ο, μητέρα Ο.

Ὁ Krassnuschkin, ἐξετάσας 2150 ἐγκληματίας εὗρεν ὅτι εἶχον τὸν ἕτερον τῶν γονέων οἰνόφλυγα, οἱ ὀξεῖς μὲν ἐγκληματίαι 33 ο/ο, οἱ δὲ χρόνιοι 55 ο/ο.

Ὁ Healy ὁμοίως εὗρεν ὅτι 30 ο/ο τῶν ἀνηλίκων ἐγκληματιῶν τοῦ Chicago εἶχον γονεῖς οἰνόφλυγας, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον συνεπάγεται πενίαν, ἔλλειψιν πατρικῆς ἐπιβλέψεως, σκληρότητα, ἀναισχυντίαν, αἰσχρότητα καὶ γενετήσιον ἀνηθικότητα συχνάκις ἐξικνουμένην καὶ μέχρις αἱμομιξίας, ἐξοικείωσιν πρὸς τὴν κοινωνικὴν ἀταξίαν καὶ τὸ ἔγκλημα, οἰκιακὰς ἔριδας καὶ βιαιότητας μὲ ἀποτέλεσμα τὴν διάλυσιν τῆς οἰκογενείας. Τὰ παιδιὰ τῶν ποτῶν, ἐκ πρωϊμοτάτης ἡλικίας, βλέπουσι κτηνώδεις οἰκιακὰς σκηνὰς καὶ πολλάκις διαφυλάττωσι τὴν μητέρα ἀπὸ τὴν ἐπίθεσιν τοῦ μεθύσου πατρός.

Τέλος τὰ ἀποτελέσματα, τὰ ὁποῖα ἔχει ὁ ἀλκοολισμὸς εἰς τὸ ἄτομον, τὴν οἰκογένειαν, τὴν κοινωνίαν, τὴν Πολιτείαν ἐξηγεῖ γλαφυρότατα ἡ περίπτωσις τῆς ADA Γιοῦγκερ ἀλκοολικῆς λωποδυτρίας ποὺ πέθανε τὸ 1740. Ἀπὸ τοὺς 830 ἀπογόνους της, οἱ 710 κατεδιώχθησαν κατὰ καιροὺς δικαστικῶς, 106 ἦσαν νόθα παιδιά, 206 ἐπαῖτες, 182 κοινὲς γυναῖκες, 76 ἐγκληματίαι καὶ 7 φονιάδες.

Πόσες τώρα ἦσαν οἱ ἐπιληψίες, οἱ πρόωροι φυματιώσεις καὶ οἱ ἀποβολὲς καὶ ἠλιθιότητες. Πόσοι ἐγκλείσθησαν νωρὶς στὰ φρενοκομεῖα, δὲν συμπεριλαμβάνοντα στὴν τραγικὴ αὐτὴ στατιστική.

Τὰ ἔξοδα ποὺ ἐδημιούργησε εἰς τὸ Κράτος ἡ ἀλκοολικὴ αὐτὴ κυρία ὑπελογίσθησαν σὲ 5 ἑκατομμύρια χρυσᾶ Μάρκα.

Ἐξ ὅσων σᾶς ἐξέθεσα ἀνωτέρω πιστεύω πὼς καὶ σεῖς θὰ συμφωνήσετε ὅτι ὁ ἀλκοολισμὸς εἶναι πρόβλημα Ἠθικόν, Κοινωνικὸν καὶ Οἰκονομικὸν ἀπὸ τὰ μεγαλύτερα τῆς Κοινωνικῆς Ἰατρικῆς καὶ τῆς Δημοσίας Ὑγείας. Καὶ πιστεύω ὅτι πολλοὶ ἀπὸ τοὺς ἀναγνώστας μας θὰ συνενώσουν τὰς προσπαθείας των μὲ ἡμᾶς, διὰ ν' ἀποτρέψωμεν τώρα ποὺ ἀκόμη εἶναι νωρὶς τὴν φοβερὰν αὐτὴν μάστιγα, γιὰ νὰ σώσωμεν τὸ σπίτι μας, τὴν Κοινωνίαν μας, τὴν Ἑλλάδα μας.

ΘΑΛΕΙΑ ΠΟΤΑΜΙΑΝΟΥ

«Ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους...»

....«Ἐφ' ὅσον ἐποιήσατε ἑνὶ τούτων τῶν ἀδελφῶν μου τῶν ἐλαχίστων, ἐμοὶ ἐποιήσατε....»

(Ματθαίου ΚΑ 31-46)

Δεκέμβριος 1955...

Οἱ γραμμὲς αὐτὲς γράφτηκαν σὲ μιὰ ὥρα κλυκειᾶς γαλήνης, ὕστερα ἀπὸ μιὰ ἀτέλειωτη στιγμὴ προσευχῆς...

Καὶ ἀπευθύνονται σὲ ὅλους...στοὺς καλοὺς συναδέλφους μου, στοὺς φίλους ἀναγνῶστες μου, σὲ κάθε συνάνθρωπό μου...

Στὸ κατῶφλι μιᾶς καινούργιας ζωῆς βρίσκεται ὁ γράφων...Καὶ θέλει πρὶν ν' ἀποχαιρετήσῃ τὸ ἀγαπημένο του παληὸ περιβάλλον νὰ συγχωρέσῃ ὅσους τὸν πίκραναν καὶ νὰ ζητήσῃ συγχώρεση ἀπὸ ὅσους ἔχει πικράνει...

Καὶ αὐτὰ ὅλα ἐν ὀνόματι τῆς ἐντολῆς τῆς Χριστιανικῆς Ἀγάπης...

Τὸ ξέρω. Καὶ λυπᾶμαι γι' αὐτό. Δὲν εἶναι «κοσμικὸ» καὶ εὐχάριστο αὐτὸ τὸ θέμα στὴ σύγχρονη ζωή...Δὲν εἶναι «χτυπητὸ» καὶ «μοντέρνο»... Δὲν ἔχει φῶτα, σκηνικά, φαντασία...Ξεπερασμένο κι' ἀνιαρὸ θεωρεῖται ἀπὸ πολλούς... Μονάχα οἱ ἀμόρφωτοι πιστεύουν στὸν Θεό...Μονάχα οἱ βλάκες συγχωροῦν καὶ ἀγαπᾶνε τοὺς ἄλλους...Αὐτὴ περίπου εἶναι, νομίζω, ἡ περίληψη τοῦ πολιτισμοῦ μας....

Ὁ γράφων δὲν ξέρει ἂν εἶναι ἀμόρφωτος, ἂν εἶναι βλάκας, ἂν εἶναι χωριάτης, ἂν εἶναι ἕνας φτωχὸς ὀνειροπαρμένος...Ξέρει ὅμως ὅτι πιστεύει μὲ ὅλη του τὴν καρδιὰ στὸ Θεὸ τῆς Ἀγάπης καὶ τῆς Συγγνώμης...

Ναί! Πιστεύει πολύ...Γιατὶ μ' αὐτὴν τὴν Πίστη γεννήθηκε, μεγάλωσε, σπούδασε, ἔζησε...

Συγχωρέστε μου λοιπὸν αὐτὴν τὴν παρένθεση...Μὴ μὲ κουτσομπολέψετε. Μὴ στεναχωρεθῆτε γι' αὐτό...

Χρειάζεται καμμιὰ φορὰ μιὰ ταπεινὴ ἀναδρομὴ στὴν παληὰ Πίστη τῶν πατέρων μας...Γιὰ νὰ βροῦμε μέσα στὴν θεϊκὴ ἀνάταση τὴν Εὐτυχία καὶ τὴ δύναμη νὰ ξαναφτειάξουμε πάνω στὰ Ἐρείπια τοὺς Κόσμους τῆς Ψυχῆς μας...

Ἴσως οἱ γραμμές μου αὐτὲς νὰ εἶναι ὁ Ἐπίλογος τοῦ Ἡμερολογίου μου... ἑνὸς ἡμερολογίου ποὺ γράφτηκε μὲν ἀπὸ μένα, ὑπαγορεύτηκε ὅμως ἐξ ὁλοκλήρου ἀπὸ τὸν Ἄνθρωπο ποὺ χίλιες φορὲς μὲ εὐεργέτησε καὶ ἕνα ἑκατομμύριο ἀλήθειες μὲ δίδαξε ἁπλᾶ μὰ ὁλότελα πειστικὰ μέσα στὰ δυὸ χρόνια ποὺ εἶχα τὴν ἀπέραντη τιμὴ νὰ ὑπηρετήσω ὑπὸ τὶς Διαταγές Του...

Ἂν ἡ Πίστη πρὸς τὸν Θεὸν εἶναι ἐπιτακτικὴ ἀνάγκη τῆς Ψυχῆς, ἡ εὐγνωμοσύνη εἶναι καθῆκον...

Καὶ ὅσα χρόνια κι' ἂν περάσουν δὲν θὰ ξεχάσω ποτέ, μὰ ποτέ, τὸν Μεγάλο αὐτὸ Δάσκαλό μου, ποὺ σὲ μιὰ ἄτυχη ὥρα τῆς ζωῆς μου μὲ κάλεσε νὰ γίνω ἄξιος τῆς Ἀποστολῆς μου...

Σ' αὐτὸν Τὸν καλὸ εὐεργέτη μου θέλω ν' ἀφιερώσω τὸ ἀποψινό μου ἡμερολόγιο, τὸ τελευταῖο ποὺ γράφω σὰν ἕνας ἀστυφύλακας...Καὶ θέλω ἀκόμα πρὶν ἀποχαιρετήσω γιὰ πάντα ἐτούτη τὴν ἀγαπημένη μου στήλη νὰ γονατίσω δακρυσμένος μπροστὰ στὸ εἰκόνισμα τοῦ Χριστοῦ μου καὶ νὰ Τοῦ πῶ μὲ κατάνυξη: «Ἂς εἶναι εὐλογημένο τὸ ὄνομά Σου, Κύριε, γιὰ ὅλες τὶς εὐεργεσίες Σου...»

★

Σᾶς παρακαλῶ, φίλοι μου, νὰ μὲ προσέξετε...

Δὲν θὰ σᾶς μιλήσω γιὰ φανταχτερὰ κατορθώματα ἡρώων...

Δὲν θὰ βρῆτε στὸ ἀποψινὸ φτωχό μου ἡμερολόγιο ἐγκλήματα, συμμορίες, ἀπάτες, ἀπαγωγές...Οὔτε καὶ ἐγωϊσμὸ θὰ βρῆτε...Οὔτε μιὰ στάλα...Θὰ σᾶς μιλήσω

μονάχα ἁπλᾶ γιὰ τὴν Πίστη μου, ποὺ ζῇ ἔντονα καὶ δυνατὰ μέσα στὴν ἁμαρτωλὴ καρδιά μου...

Διαβᾶστε με δίχως προκατάληψη...

Ἴσως οἱ γραμμές μου νὰ σᾶς ξυπνήσουν ἕναν γαλάζιο κόσμο ἀπὸ τὰ παιδικά σας χρόνια, ὅταν ἡ ζωή σας κυλοῦσε εὐτυχισμένα μέσα στὴ γαλήνη τοῦ Χριστοῦ καὶ τὴν «Εἰρήνη τὴν πάντα Νοῦν ὑπερέχουσαν...»

Δὲν θἄθελα, ἀπόψε τουλάχιστον, νἆμαι ὁ χρονογράφος τῆς μόδας τοῦ χοροῦ καὶ τῆς Μεγάλης Ζωῆς...

Νοσταλγῶ ἀπόψε νὰ μείνω ἕνας ἁπλὸς ἄνθρωπος, ἕνας ἁπλὸς Χριστιανός, ἕνας ἁπλὸς ἀστυφύλακας—ἂν προτιμᾶτε...

Κι' ἔτσι, ἀπὸ χαμηλά, νὰ κουβεντιάσω μὲ τὴν ψυχή μου...

Δὲν θὰ τῆς κουβεντιάσω γιὰ «μέριμνες βιωτικές», γιὰ τὰ προβλήματα ποὺ μὲ ἀπασχολοῦν, γιὰ τὸ χθές, γιὰ τὸ αὔριο...θὰ τῆς ἐξομολογηθῶ μονάχα πῶς πέρασα αὐτὴ τὴν Μέρα μου...μιὰ μέρα ἀφιερωμένη ἐξ ὁλοκλήρου στὴν ἀκατάλυτη ἐντολὴ τῆς 'Αγάπης...

★

'Αλήθεια, δὲν σᾶς ρώτησα : ξέρετε τὶ εἶναι 'Α γ ά π η ;

'Αστεία ἐρώτηση βέβαια, μὰ βάζω στοίχημα πὼς πολὺ λίγοι ἄνθρωποι μποροῦνε νὰ τὴν αἰσθανθοῦν, ὄχι ἁπλῶς σὰν μιὰ φευγαλέα ἀνάμνηση, μὰ σὰν ἕνα ἐπιτακτικὸ α ἴ τ η μ α τῆς ψυχῆς...

Δὲν ἐννοῶ τὴν ἐρωτικὴ ἀγάπη...Οὔτε καὶ 'κείνη ποὺ στηρίζεται σὲ δεσμοὺς καὶ τύπους... 'Εννοῶ τὴν ἀγάπη τὴν ἄλλη, τὴν πιὸ ὄμορφη καὶ λιγάκι πιὸ δύσκολη : τὴν 'Αγάπη τοῦ Χριστοῦ...

Πόσοι ἆρά γε ἄνθρωποι μπόρεσαν νὰ καταλάβουν ὁλότελα γ ι α τ ὶ π έ θ α ν ε ὁ Χ ρ ι σ τ ὸ ς π ά ν ω σ τ ὸ Σ τ α υ ρ ὸ, αἴρων τὶς ἁ μ α ρ τ ί ε ς τ ο ῦ Κ ό σ μ ο υ;

Πολὺ φοβᾶμαι ὅτι ἐλάχιστοι μπόρεσαν νὰ ἐξηγήσουν σωστὰ αὐτὴ τὴν ἀπεριόριστη ἀλήθεια...

Ζήτημα γνώσεων ἴσως γιὰ τοὺς ἄλλους... Γιὰ τὸν ἀστυνομικὸ ὅμως δὲν εἶναι μιὰ ἐγκυκλοπαιδικὴ σελίδα...Εἶναι ἡ ἴδια ἡ ζωή του... Πάνω σ' αὐτὴν τὴν ἀκαταμάχητη 'Αγάπη θεμελιώνει τοὺς Κόσμους τοῦ καθήκοντός του...

★

Νὰ σᾶς ἀναλύσω θεωρητικὰ τὴν ἐντολὴ τῆς 'Αγάπης; Μὰ μήπως θὰ τὰ καταφέρω νομίζετε κι' ἐγώ;

Νὰ κάνω ἀπόψε ἄμβωνα αὐτὴ τὴ στήλη καὶ νὰ κηρύξω τὸ Εὐαγγέλιο; Μακάρι νἄχα τέτοιες δυνάμεις καὶ νἄχα τὴν καρδιὰ καθαρή... Ὅμως ἕνας ἁμαρτωλὸς εἶμαι κι' ἐγώ, ἕνας φτωχὸς χρονογράφος τῆς ζωῆς μου...

Λοιπόν;

Νὰ κλείσω αὐτὴν τὴν παρένθεση καὶ νὰ σᾶς πῶ: «Ἔχετε δίκηο, ἂς ἀλλάξουμ' ὁμιλία κι' ἂς ποῦμε κάτι ἄλλο σχετικό;»

Ὄχι... Οὔτε τόνα... Οὔτε τἄλλο...

Οὔτε ἱεροκήρυκας θὰ γίνω γιὰ νὰ σᾶς μπλέξω μὲ θεωρίες τῆς χριστιανικῆς ἠθικῆς... ἀλλὰ οὔτε καὶ θὰ κλείσω τὸ στόμα μου ἀπὸ ἀδυναμία...

Θ' ἀνοίξω ἁπλῶς τὸ 'Ηρερολόγιό μου καὶ θὰ σᾶς ἀφηγηθῶ πὼς πέρασα τὴ σημερινή μου μέρα... Κι' ἐσεῖς μονάχοι σας θὰ διδαχθῆτε ὅσα πρέπει... Κι' εὔχουμαι νὰ διδαχτῆτε πολλά...

Κι' εὔχουμαι ἀκόμα νὰ γίνουν αὐτὲς οἱ ἄτεχνες γραμμές μου ἀφορμὴ γιὰ νὰ πλημμυρίσετε κατάνυξη καὶ νὰ πνιγῆτε μέσα στὴν ἀπέραντη θάλασσα τῆς γλυκειᾶς, πανανθρώπινης 'Αγάπης... ὅπως ἀκριβῶς τὴ δίδαξε ὁ Χριστός...

Ἡ ὥρα εἶναι ἕξη... ἕξη τὸ πρωΐ... ἡ ἀρχὴ τοῦ ἀστυνομικοῦ 24ώρου...

Ἡ καταιγίδα μαίνεται ἀπειλητική... ὁ ἄνεμος μουγγρίζει μανιασμένος...

Ἡ πόλη κοιμᾶται... οὔτ' ἕνα φῶς δὲν διακρίνεται τριγύρω... Καὶ οἱ λευκοὶ τοῖχοι τῶν σπιτιῶν μοιάζουν μὲ κάστρα ποὺ θέλουν νὰ κουρσέψουν οἱ πειρατὲς τῆς καταιγίδας...

Μέσα στὴν ψυχή μου βασιλεύει ἀπόλυτη γαλήνη, καθὼς ἀρχινάω τὸ δρομολόγιό μου μέσα στὴν παγωνιά... Τίποτε δὲν σκέφτουμαι... Μονάχα βλέπω...

Καὶ προσέχω μήπως κάποιος συνάνθρωπός μου ἔχει ἀπόψε αὐτὴν τὴν ἄγρια νύχτα, ἀνάγκη ἀπ' τὴ βοήθειά μου...

Στέκω ἀδιάφορος μπροστὰ στὴ μανία τῶν στοιχείων τῆς φύσεως...

Ἀχάριστο καὶ ἄγνωστο τὸ ἔργο μου... Ποιὸς μὲ προσέχει! Ποιὸς ἀναγνωρίζει τὶς ὑπηρεσίες μου!...

Καὶ μοναδική μου ἀνταμοιβὴ τῆς Συνειδήσεώς μου οἱ ἔπαινοι...

Ὁ βορρᾶς ὁλοένα ἀγριεύει...

Μιᾶς ἐκκλησιᾶς τὸ Μεγάλο Ρολόϊ σημειώνει ἀργὰ—ἀργὰ τὶς ὧρες... μιὰ γάτα χωμένη κάτω ἀπὸ ἕνα ἀναποδογυρισμένο κάρρο, μὲ κυττάζει παραξενεμένη... Ἴσως μὲ περνάει καὶ γιὰ τρελλό, καθὼς μὲ βλέπει νὰ βολτάρω ἀμέριμνος μέσα στὸ κρῦο καὶ τὰ σκοτάδια.

Πιὸ κάτω ὁ δρόμος γίνεται ἀνηφορικός... Ὅλο λάσπες, λακκοῦβες, καὶ χώματα... Μονάχος, βασιλιᾶς ἐγὼ τῆς Καταιγίδας, συνεχίζω τὸ δρόμο μου...

Δὲν θὰ μὲ ἀπασχολήσῃ τίποτε μέσα στὴ βροχή;

Ἄξαφνα ὅμως κάποια ἀνησυχία μὲ κυριεύει... Ἕνα προαίσθημα πὼς «κάτι» θὰ μοῦ συμβῇ...

Ἡ ἕκτη αἴσθηση, λένε οἱ Σοφοί...

Καί, λίγο πιὸ κάτω, τοὺς δικαιώνω... Γιατί, πάνω στὸ λασπωμένο καλντερίμι, οἱ ἀστραπὲς φωτίζουν ἕνα πτῶμα...

Ἡ καρδιά μου δίνει τὸ παράγγελμα... ἡ πρακτικὴ Διδασκαλία ἔρχεται νὰ σταθῇ κοντά μου, ἀνοιχτὴ στὸ κεφάλαιο «περὶ πτωμάτων» κι' ἐγὼ βγάζω τὸν φανὸ καὶ τὸ περίστροφό μου... Καὶ πλησιάζω...

Ναί! Εἶναι ἕνας ἄνθρωπος... Καὶ στέκει ἀναίσθητος μέσα στὴν καταιγίδα....

Μὰ ἀναπνέει...

Τὴν ξέρετε τὴν περίπτωση; Πρέπει νὰ τὴν ξέρετε ὅσοι τουλάχιστο δώσατε ἐξετάσεις γιὰ κάποιο ἀνώτερο βαθμό... Εἶναι «ο ἰ ν ό φ λ υ ξ».

Μὰ ἂς ἀφήσουμε τὴ θεωρία γιὰ ἄλλοτε...

Σκύβω κοντά του καὶ πλησιάζω τὸν ἀναμμένο μου ἠλεκτρικὸ φανό... Μά, μόλις φωτίζω τὸ πρόσωπό του, ἀποτραβιέμαι ταραγμένος...

Αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος!!!

Αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος ποὺ στέκει τούτη τὴν ὥρα κουλουριασμένος μπροστὰ στὰ πόδια μου!!!...

Αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος ἔχει βυθίσει τὸ σπίτι μου στὴ Συμφορά... Ἕνας ἐχθρός μου... Μὲ μισεῖ θανάσιμα, χωρὶς νὰ τοῦ δώσω ποτὲ ἀφορμή...

Εἶναι ἕνας φανατισμένος ἐχθρός μου ποὺ κόντεψε νὰ ξεκληρίσῃ τὸ σπιτικό μου σὰν δολοφόνος συχαμερός...

Ναί! Αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος ποὺ κοίτεται σωριασμένος μπροστά μου εἶναι ἕνα σκουλίκι συχαμερό...

Γιὰ μιὰ στιγμὴ ὀπισθοχωρῶ... Οἱ βροντὲς καὶ τ' ἀστροπελέκια μὲ περιζώνουν ἄγρια... Καὶ μέσα στὴ βοὴ τῆς καταιγίδας, ἀκούω μιὰ φωνὴ σὰν νἄρχεται ἀπὸ τὰ Τάρταρα, νὰ μοῦ ψιθυρίζῃ σαρκαστικά: «Κλῶτσα τον καὶ φῦγε... Μὴν τὸν προσέχεις!!! Ἄστον νὰ πεθάνῃ... τοῦ ἀξίζει. Κανεὶς δὲν σὲ βλέπει... Φ ῦ γ ε!!! Ἄ σ τ ο ν ν ὰ π ε θ ά ν ῃ. Ἂν ζήσῃ, μόλις συνέλθῃ, καὶ πάλι θὰ σοῦ ξαναεπιτεθῇ... Κλῶ-

τσα τον καὶ φύγε... Φύγε γρήγορα ἀπὸ κοντά του... Τὶ στέκεσαι ἀκόμα; Ξέχασες λοιπόν; ξέχασες πόσο πόνο σοῦ προξένησε; πόση ντροπή; πόσα δάκρυα;... Φύγε λοιπόν. Μὴν εἶσαι βλάκας... Τὶ πᾶς νὰ κάνῃς; Κανεὶς δὲν θὰ σοῦ ἀναγνωρίσῃ τὴν ὑπηρεσία σου αὐτή!!!

...Στέκω μπροστὰ στὸν ἐχθρό μου κλονισμένος, ἐνῷ ἡ γρήγορη ἀναπνοή του ἀρχίζει νὰ γίνεται σιγὰ-σιγὰ ἀργή...

Μιὰ ἀστραπὴ φωτίζει ἀπέναντι μιὰ κατάλευκη Ἐκκλησούλα... Κι' ἄξαφνα μοῦ φαίνεται πὼς εἶμαι μέσα... πὼς παρακολουθῶ τὴν Λειτουργία...

Κι' ἀκούω τὸ διάκο, πάνω στὸν ἄμβωνα, νὰ ψέλνῃ γλυκά :

«Ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν, εὐλογεῖται τοὺς καταρωμένους ὑμᾶς... Ἐντολὴν καινὴν δίδωμι ὑμῖν ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους...»...

Σκύβω τότε μπροστά του, σχεδὸν χωρὶς νὰ τὸ σκεφτῶ, τὸν παίρνω στὸν ὦμο μου καὶ τραβῶ γιὰ τὸ γειτονικὸ διανυκτερεῦον φαρμακεῖον...

Ἡ κούραση γίνεται ὁλοένα πιὸ ἔντονη... τὸ σῶμα ποὺ μεταφέρω γίνεται σιγὰ-σιγὰ βαρύτερο, σχεδὸν ἀσήκωτο... ὅμως νομίζω ὅτι μπροστά μου περπατᾷ ὁ Χριστός... Τὸν βλέπω νὰ σέρνῃ πάνω στοὺς ὤμους Του τὸ θεόρατο Σταυρὸ τοῦ μαρτυρίου Του...

«...Ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν καὶ ἀράτω τὸν Σταυρὸν αὐτοῦ καὶ ἀκολουθήτω μοι...»...

Καὶ βιάζουμαι, ὅλο βιάζουμε νὰ γλυτώσω ἀπὸ τὸ θάνατο ἐκεῖνον ποὺ κόντεψε νὰ ξεκληρίσῃ τὸ σπιτικό μου...

Καὶ τὸν γλύτωσα... Μὴ ζητᾶτε ἄλλα νὰ σᾶς πῶ... Τὶ μοῦπε δὲν ἔχει σημασία. Σημασία ἔχει νὰ συνεχίσω τὸ δρομολόγιό μου, γιατὶ ἡ ὥρα πέρασε καὶ ἔχω ἀπασχοληθῆ πολύ...

Ἴσως κάποιος ἄλλος δυστυχισμένος νὰ μὲ καλῇ...

Ἀφήνοντας ὅμως τὸ σῶμα τοῦ ἐχθροῦ μου στὸ κρεβάτι του νοιώθω νὰ φεύγῃ κάποιο βάρος ἀπὸ πάνω μου... Ἔχω μιὰ χαρά... χαρὰ μεγάλη...

Μπορεῖτε νὰ τὸ ἐξηγήσετε αὐτό;

Μονάχα ἂν μπορέσετε νὰ τὸ ἐξηγήσετε θὰ μπορέσετε καὶ νὰ καταλάβετε γιατὶ πέθανε ὁ Χριστός, σὰν λῃστής, πάνω στὸ Σταυρό, αἴρω τὶς ἁμαρτίες τοῦ Κόσμου...

★

Τώρα ἡ συμμορία τῆς Καταιγίδας διαλύθηκε...

Ἡ βροχή, οἱ κεραυνοί, τ' ἀστροπελέκια, ὁ ἄγριος ἄνεμος κρύφτηκαν στοὺς κρυψῶνες τους... Καὶ τὸ σκοτάδι χάθηκε κι' αὐτό...

Ἕνας ἥλιος ὁλοστρόγγυλος ζεστός, πανόμορφος, εὐεργετικός, βασιλεύει στὸν Οὐρανό... Καὶ οἱ ἀχτῖδες του ξεχύθηκαν στοὺς δρόμους, στὶς πλατεῖες, στοὺς κήπους, στὰ σπίτια, στὶς ταράτσες, στὰ ὑπόγεια, στὰ μέγαρα—σὰν καλοὶ καὶ εὐσυνείδητοι ἀστυφύλακες—γιὰ νὰ ἐπανορθώσουν τὶς ζημίες τῆς νυχτερινῆς μανιασμένης καταιγίδας...

Κοντεύει δέκα...

Λίγα λεπτὰ μένουν ἀκόμα γιὰ νὰ παραδώσω ὑπηρεσία...

Τὸ σκέφτουμαι καὶ πλημμυρίζω χαρά, γιατὶ εἶμαι μουσκεμμένος καὶ κατάκοπος...

Λίγο πρὶν ἀπὸ τὸ Τμῆμα εἶναι μιὰ πλατεῖα...

Κι' αὐτὴ τὴν ὥρα εἶναι γεμάτη ἀπὸ παιδιὰ ποὺ χαλᾶνε τὸν κόσμο μὲ τὶς φωνὲς καὶ τὰ παιχνίδια τους...

Στέκω νὰ τὰ καμαρώσω καὶ νὰ θυμηθῶ μιὰν ἄλλη φτωχὴ πλατειούλα... Ἐκεῖ ποὺ πρωτόπαιξα κι' ἐγὼ κάποτε τὰ πρῶτα μου παιχνίδια. Γλυκειὰ ἀνάμνηση;!!! πολύτιμη, μάλιστα σὲ μερικὲς περιπτώσεις... Δὲν εἶμαι βέβαια γέρος, μὰ πάντως,

ἐδῶ ποὺ τὰ λέμε μεταξύ μας, τὰ ἔχω κι' ἐγὼ τὰ χρονάκια μου... Ἀλλά, σᾶς παρακαλῶ αὐτὸ νὰ μείνῃ μεταξύ μας...

Σὲ λίγο ἕνας τυφλὸς γέρος ζητιᾶνος, ὁδηγούμενος ἀπὸ ἕνα κοκκαλιασμένο καὶ ρακένδυτο καριτσάκι ἦρθε νὰ προστεθῇ στὴν συντροφιὰ τῶν παιδιῶν... Κι' ἀκούμπησε στὸ πεζοῦλι, ἁπλώνοντας τὸ γέρικο χέρι του στοὺς διαβάτες, ἐνῷ ἡ μικρὴ ἔφερνε ὁλόγυρα τὰ βήματά της, ἱκετεύοντας «μιὰ βοήθεια» ἀπὸ τοὺς περαστικούς...

Μὰ ὅπου κι' ἂν πήγαινε ὅ,τι κι' ἂν ἔκανε τὰ ματάκια της δὲν ξεκολλοῦσαν ἀπὸ μιὰ πελώρια καλοντυμένη κούκλα, ποὺ κράταγε στὴν ἄλλη ἄκρη τῆς πλατείας, ἕνα πλούσιο κοριτσάκι τῆς ἡλικίας της...

Ἄξαφνα ἕνας διαβολεμένος πιτσιρῖκος εἶχε μιὰ σατανικὴ ἔμπνευση, καὶ παίρνοντας δυὸ—τρεῖς ἀκόμη «ἀγυϊόπαιδες», ἔπεσαν πάνω στὸν τυφλό, τοῦ πῆραν τὴν μαγκούρα καὶ τοῦ ἀναποδογύρισαν τὸ καπέλλο, μέσα στὸ ὁποῖο εἶχαν τοποθετήσει τὴ βοήθειά τους οἱ ἐλεήμονες διαβάτες... Καὶ οἱ πενταροδεκάρες κύλησαν μ' ἕνα παράξενο θόρυβο πάνω στὸ λιθόστρωτο κι' ἤλθαν καὶ χώθηκαν στὸ σιδερένιο σκέπασμα ἑνὸς ὑπονόμου, ἐνῷ τὸ κοριτσάκι τοῦ τυφλοῦ ἔβαζε τὰ κλάμματα...

Κι' ἄλλη περίπτωση...

Αὐτὴν ἴσως νὰ μὴν τὴν γράφουν τὰ βιβλία... Μὰ δὲν εἶναι καὶ δύσκολο, νομίζω νὰ μαντεύσῃς ποιὸ εἶναι τὸ καθῆκον σου...

Ἔτρεξα κοντά, ξαναπῆρα τὴ μαγκούρα, ἀγρίεψα στὰ κακομαθημένα παιδιά, κι' ὕστερα πλησίασα τὸν τυφλό :

—«Τὸ μπαστούνι σας καὶ τὸ καπέλλο σας»... τοῦ εἶπα.

—«Καὶ τὰ λεφτά μου; Μοῦ τὰ κλέψανε;» μὲ ρώτησε μὲ σπαραγμό...

Στάθηκα τότε συλλογισμένος. Κι' ὕστερα καὶ πάλι χωρὶς νὰ σκεφτῶ, ἔβαλα τὸ χέρι μου στὴν τσέπη, ἔβγαλα ὅσα λεφτὰ εἶχα καὶ εἶπα :

—«Νὰ καὶ τὰ λεφτά σας! Δὲν σᾶς τὰ κλέψανε...»

—«Τὴν εὐχή μου νἄχῃς ἀφέντη μου. Πάντα γεμᾶτο νἄναι τὸ πορτοφόλι σου» μοῦ εἶπε μ' εὐγνωμοσύνη...

Γεμᾶτο νἄναι τὸ πορτοφόλι μου!!! Μὰ τί εἶχε μείνει μέσα; Δυὸ-τρία δεκάρικα γιὰ νὰ περάσω μέχρι τὸ τέλος τοῦ μηνός. Σπουδαῖος ἀφέντης εἶμαι, μὰ τὴν ἀλήθεια!!!

—«Πατερούλη, πᾶρε μου μιὰ κουκλίτσα σὰν κι' αὐτὴ ποὺ ἔχει ἐκεῖνο τὸ κοριτσάκι! παρακάλεσε δακρυσμένη ἡ μικρή...

Ὁ γέρος ἀναστέναξε βαρειά...

«—Δὲν βγαίνουν τὰ λεπτά, παιδάκι μου, γιὰ κούκλα. Ἐκεῖνο τὸ κοριτσάκι θἄναι πλούσιο, μὰ ἐσὺ εἶσαι φτωχούλη. Δὲν τὸ κατάλαβες ἀκόμη; Ἀλλὰ ἔχει καὶ γιὰ σένα ὁ Θεός!!! Ποῦ ξέρεις! Μπορεῖ κάποτε ν' ἀποκτήσῃς δική σου κούκλα»...

Τὸ κοριτσάκι μαζεύτηκε συλλογισμένο κοντά του.

«...Ὅταν θὰ μπορῶ ν' ἀγοράσω κούκλα, θἄμαι πιὰ μεγάλη, πατερούλη, καὶ δὲν θὰ μοῦ χρειάζεται πιά...»

Λογικὴ τετράγωνη... Μὰ παρὰ τὴν ἀκαταμάχητη λογικότητά της ἔκρυβε μέσα ἕνα βαθὺ λυρισμό...

«...Ἄλλη φορά, παιδάκι μου, θὰ σοῦ πάρω. Μ' αὐτὰ τὰ λεφτὰ ποὺ μαζέψαμε σήμερα θὰ φᾶμε. Σὲ λίγο ἴσως νὰ ξαναβρέξῃ καὶ πάλι, καὶ θὰ γυρίσουμε σπίτι. Πῶς νὰ σοῦ πάρω κούκλα; Νὰ μείνουμε νηστικοί; Μὴ μὲ στεναχωρῇς κοριτσάκι μου. Δὲν ἔχω ἄλλα λεφτά...

...Ἦταν μιὰ σκηνὴ σπάνια... Καὶ σὰν μοναδικὸς θεατὴς της ἔνοιωσα τὴν καρδιά μου νὰ ματώνῃ ἀπὸ τὸν πόνο...

Τί κρῖμα ποὺ δὲν εἶμαι πλούσιος!!!

—«Βᾶλε τὸ χέρι στὴν καρδιὰ» νόμισα πὼς ἄκουσα νὰ μοῦ λέῃ τὸ κοριτσάκι...

Καὶ κάνοντας ἀσυναίσθητα αὐτὴν τὴν κίνηση ἄγγιξα ἄθελά μου τὸ πορτοφόλι μου...

Κύτταξα ὕστερα παραξενεμένος τὸ ζητιανάκι...

«Τὸ πορτοφόλι μου δὲν ἔχει μέσα τίποτε» συλλογίστηκα...

«Δηλαδή... σχεδὸν...τίποτε...βέβαια...κάτι ἔχει... Δυὸ—τρία δεκάρικα... Μ' αὐτὰ ὅμως θὰ περάσω μέχρι τὸ τέλος τοῦ μηνός... Τί νὰ κάνω;... Κρῖμα!... Δὲν μπορῶ, δυστυχῶς, νὰ βοηθήσω, ἂν καὶ πολὺ θὰ τὄθελα. Λυπᾶμαι βέβαια μά...

Λέγοντας αὐτὰ στὸν ἀδιόρθωτο ἑαυτό μου, ποὺ κάτι μοῦ ψιθύριζε χωρὶς νὰ μπορῶ νὰ ἀκούσω καλὰ τὶς κουβέντες του, εἶχα βγάλει τὸ πορτοφόλι μου, ποὺ ἦταν-ἦταν ἐπικίνδυνα ἀδυνατισμένο τὸν τελευταῖο καιρό, καὶ χάϊδευα τὰ δύο—τρία δεκάρικά του...

—«Δηλαδή...τὶ... πρέπει...νὰ... νὰ κάνω;» ἔλεγα καὶ ξανάλεγα.

Τότε κάποιος ἀόρατος Τρίτος μὲ πλησίασε καὶ μὲ ρώτησε :

—«Ἀλήθεια, γιὰ πές μου: ἡ ἀδελφούλα σου πόσα παιχνίδια ἔχει;»

«—Τί σημασία ἔχει αὐτό;» διαμαρτυρήθηκα.

«—Κάποια σημασία ἔχει» μοῦ ξανᾶπε «δὲν μποροῦσε ἀρά γε νἄταν στὴ θέση τῆς μικρῆς;»

«—Δηλαδή... τὶ...ποῦ...ποῦ θέλεις νὰ...καταλήξῃς;» ρώτησα σχεδὸν ἀπότομα.

—«Ἐκεῖ ποὺ θὰ καταλήξῃς κι' ἐσὺ σὲ λίγο» μοῦ ψιθύρισε, πιὸ γλυκὰ τώρα.

«Ἄντε! μὴν σκέφτεσαι. Τὸ ἀπέναντι μαγαζὶ ἔχει κοῦκλες. Καὶ κάνουν ὅσα ἀκριβῶς λεφτὰ ἔχεις ἐπάνω σου. Ἄντε! Τί στέκεσαι;»

—«Καλὰ ντέ!» εἶπα νευριασμένος «θὰ πάω—θὰ πάω μόνος μου, ὄχι γιατὶ μοῦ τὸ λὲς ἐσύ. Μά, τέλος πάντων, ἐσὺ ποιὸς εἶσαι μὲ ποιὸ δικαίωμα ἀνακατεύεσαι στὰ... οἰκονομικά μου;»

Γέλασε τότε ἤσυχα καὶ μοῦ ξαναψυθύρισε, ἀκόμα πιὸ σιγά :

—«Ξέρεις ποιὸς εἶμαι. Μὰ δὲν ἔχει σημασία. Σημασία ἔχει ἡ πίστη σου. Νὰ τὴν ἀποδεικνύῃς πάντα μὲ ἔργα, εἰδ' ἄλλως θἄσαι «χαλκὸς ἠχῶν καὶ κύμβαλον ἀλλαλάζον»...

Πῆρα τότε τὸ κοριτσάκι ἀπὸ τὸ χέρι, τὸ πῆγα στὸ ἀπέναντι μαγαζί, τοῦ ἀγόρασα τὴν κούκλα του, κι' ἔβαλα ὕστερα ξανὰ τὸ ἀδειανὸ πορτοφόλι μου στὸ μέρος τῆς καρδιᾶς μου...

Κι' ἐνῷ τὸ κοριτσάκι εἶχε παραδοθῆ σ' ἕνα παραλήρημα ἐνθουσιασμοῦ, ἀγαλιάζοντας σφιχτὰ τὴν κούκλα του, καὶ ὁ τυφλὸς γέρος μοῦ ἔδινε κλαίγοντας τὶς εὐχές του, ἐγὼ ἔφυγα, χαρούμενος, μεθυσμένος ἀπὸ εὐτυχία καὶ ἐνθουσιασμό, σὰν νἄχα κερδίσει τὸν πρῶτο ἀριθμὸ τοῦ Λαχείου τῶν Συντακτῶν καὶ χωρὶς νὰ μὲ σκοτίζῃ πὼς θὰ περάσω μέχρι τὸ τέλος τοῦ μηνὸς χωρὶς πεντάρα στὴν τσέπη μου...

Αὐτὸ μπορεῖτε νὰ τὸ ἐξηγήσετε;

Μονάχα ἂν μπορέσετε νὰ τὸ ἐξηγήσετε θὰ μπορέσετε νὰ καταλάβετε γιατὶ πέθανε ὁ Χριστός, σὰν ληστής, πάνω στὸ Σταυρό, αἴρων τὶς ἁμαρτίες τοῦ Κόσμου.....

★

Ἡ βροχὴ ξανάρχισε τὸ μεσημέρι...

Καὶ τὸ ἀπόγευμα διατέθηκα σὲ «ἔκτακτη» ὑπηρεσία...

Μέσα σὲ πλημμυρισμένα ὑπόγεια καὶ σὲ εἰκόνες ἀθλιότητος κινήθηκα, πέντε σχεδὸν ὧρες. Ὅσα ἔκανα ἀνώνυμα ἦταν καθῆκον μου. Μὰ ὅσο περισσότερο κουραζόμουνα καὶ κοπίαζα, τόσο περισσότερο εὐτυχισμένο ἔνοιωθα τὸν ἑαυτό μου.

Κι' ὅταν μετὰ γύρισα στὸ δωμάτιό μου ν' ἀλλάξω καὶ νὰ ξαπλώσω νὰ κοιμηθῶ ἤμουνα περήφανος γιὰ τὸ ἔργον μου...

Στὸ σπίτι ἡ ἀδελφή μου εἶχε πιάσει «ψιλὴ» κουβεντούλα μὲ μιὰ γειτόνισσά της, ποὺ εἶχε μιὰ γλῶσσα σὰν ὁπλοπολυβόλο...

'Εκείνη τὴ στιγμὴ ποὺ μπῆκα ἔρριχνε ριπὲς μὲ εὐσυνειδησία ἀγωνιστοῦ ποὺ ἀγωνίζεται «ὑπὲρ βωμῶν καὶ ἑστιῶν» (ξένων ὅμως).

Οἱ γυναῖκες ξέρετε εἶναι ἐγκυκλοπαιδικότατα καταρτισμένες πάνω στὰ νέα τῆς γειτονιᾶς τους. Τὰ ξέρουν ὅλα, τὰ συγκρατοῦν μάλιστα μὲ ἀξιοθαύμαστη ἐπιδεξιότητα. Μ' αὐτὰ ἀσχολοῦνται μέρα καὶ νύχτα. «Τέρατα μορφώσεως» εἶναι πάνω στὰ ζητήματα τῶν ἄλλων...

Στὸ γενικὸ αὐτὸ κανόνα ὑπάγονται ὅλες ἀνεξαιρέτως οἱ γυναῖκες. Μὲ τὸ συμπάθειο καλές μου ἀναγνώστριες. Δὲν θἄθελα νὰ κλείσω τὸ ἡμερολόγιό μου μ' ἕνα φιλιππικὸ ἐναντίον σας, ἀλλὰ πρέπει νὰ τὸ παραδεχτῆτε ὅτι εἶστε κινητὰ πρακτορεῖα εἰδήσεων ποὺ μεταφέρετε, μὲ θαυμαστὴ μάλιστα ταχύτητα—μεγαλύτερη κι' ἀπὸ τοῦ ἤχου—ὅλα τὰ νέα τῆς συνοικίας σας, ἀπὸ τὸν τόπο τῆς παραγωγῆς στὸν τόπο τῆς καταναλώσεως.

Δὲν ξέρω ἂν εἶναι κακὸ αὐτὸ βέβαια. Δὲν σᾶς κατηγορῶ. Μὴν μοῦ ξαναπῆτε, σὰν ἄλλοτε, πὼς εἶμαι μισογύνης.

Τὸ λοιπὸν ἡ γειτόνισσα τῆς ἀδελφῆς μου τὴν ὡρισμένη ὥρα ἄρχισε σὲ ρυθμὸ ὑπαγορεύσεως τὴν μετάδοση ὅλων τῶν ἐξωτερικῶν γεγονότων, ἐνῷ ἡ ἀδελφή μου τὴν ἄκουγε μὲ κατάνυξη, ἀδιαφορῶντας ἂν τὰ φασόλια στὴν κουζίνα της εἶχανε πιάσει καὶ μύριζαν μάλιστα ἀπελπιστικά.

'Αδικα τῆς ὑπενθύμιζα ὅτι πεινοῦσα, ὅτι τὰ φασόλια εἶναι τὸ ἀγαπημένο μου φαγητό, ὅτι μυρίζουν ὅτι στὸ τέλος θὰ μείνουμε νηστικοί.

Τὸ μοτὲρ τῆς γειτόνισσας εἶχε τεθῆ σὲ λειτουργία καὶ καμμιὰ δύναμη δὲν μποροῦσε νὰ τὸ σταματήσῃ.

Δὲν θὰ σᾶς πῶ βέβαια ὅ,τι ἄκουσα, γιατὶ δὲν θὰ σχηματίσετε καλὴ ἐντύπωση γιὰ τὴν σοβαρότητά μου.

'Ανάμεσα ὅμως στὰ ἄλλα πληροφορήθηκα ἄθελά μου—κάπου ἐκεῖ πρὸς τὸ τέλος τοῦ Δελτίου Εἰδήσεων, καὶ ἐνῷ τὰ φασολάκια μου εἶχαν μαυρίσει πάνω στὴν ἠλεκτρικὴ κουζίνα—ὅτι ὁ Κώστας καὶ ἡ 'Αννούλα, ἕνα εὐτυχισμένο ἀντρόγυνο, ποὺ τὸ καμάρωνε ὅλη ἡ γειτονιά, εἶχαν ἀποφασίσει νὰ χωρίσουν ὕστερα ἀπὸ ἕνα γενναῖο καυγά. Αἰτία ἡ ἀνεργία τοῦ Κωστάκη. Καὶ ἀφορμὴ τὸ ἀδειανὸ στομάχι καὶ τῶν δύο.

Κακὸ βέβαια, μὰ παρατηρημένο.

'Η φτώχεια εἶναι πολύ, πολὺ ἐπικίνδυνος σύντροφος.

Διαλύει σπίτια.

'Οχι πάντοτε βέβαια. 'Αλλὰ τὶς πιὸ πολλὲς φορές.

Τὰ γλυκόλογα τοῦ «ἐκείνου» δὲν ἀκούγονται εὐκρινῶς, ὅταν τὸ στομάχι τῆς «εἰκείνης» ἔχει παράσιτα καὶ οἱ ὅμορφες ἐρωτικὲς ἀναμνήσεις παίρνουν ἄσχημη ὄψη ὅταν τὴν πόρτα κτυποῦν ἀπαιτητικὰ ὁ φούρναρης, ὁ μπακάλης, ὁ ράφτης, ὁ δανειστής...

Τὰ ἐρωτικὰ ραβασάκια παίρνουν τότε στὴν φαντασία τὶς διαστάσεις καὶ τὴ μορφὴ τῶν λογαριασμῶν τοῦ νεροῦ ἢ τοῦ ἠλεκτρικοῦ, καὶ τὰ φιλιὰ πνίγονται μέσα στὶς φωνὲς τοῦ σπιτονοικοκύρη ποὺ ἀπαιτεῖ τὰ νοίκια του.

Εἶναι πολὺ μεγάλη ἀλήθεια αὐτή. Πρέπει ὁ ἄνθρωπος νἄναι ρεαλιστής, ἂν θέλῃ νἄναι ἐν τάξει μὲ τὸν ἑαυτό του.

'Ετσι ὁ Κωστάκης καὶ ἡ 'Αννούλα, κυνηγημένοι ἀπὸ τὴν ἀδυσώπητη φτώχεια τους, ἔβγαζαν σὲ «πλειστηριασμὸ» τὸν ἔρωτά τους, κηρύσσοντας σὲ «πτώχευση» τὸ ἐρωτικὸ παλατάκι τους, μέσα στὸ ὁποῖο εἶχαν γνωρίσει στιγμὲς ἀλησμόνητης εὐτυχίας, ποὺ ἐπισφραγίστηκε καὶ ἀξιοποιήθηκε μὲ τὴ γέννηση μιᾶς χαριτωμένης κορούλας.

'Η εἴδηση αὐτὴ μοῦ τράβηξε ὁλόκληρη τὴν προσοχὴ καὶ ἔννοιωσα ἕνα παράπονο νὰ μὲ κυριεύῃ, σὰν νἄταν δικός μου αὐτὸς ὁ πόνος. «'Εκτὸς ὑπηρεσίας» ἤμουνα

βέβαια, καὶ τὸ διαζύγιο τῶν δύο ἄτυχων φίλων μου ἤτανε «ἀστική» ὑπόθεση, ἔξω ἀπὸ τὴν ἁρμοδιότητά μου, μὰ ἡ καρδιὰ δὲν ἔχει σύνορα καὶ ἁρμοδιότητες, καὶ ὑπάρχουν στιγμὲς ποὺ τὸ Καθῆκον ξεφεύγει ἀπὸ τὸ ἀγαπημένο μου μάθημα τῶν Κανονισμῶν καὶ γίνεται ἀπέραντο...

Μπροστὰ στὸ τραπέζι ἀνοιχτὸ ἕνα περιοδικό... «Η ΖΩΗ»... Καὶ πάνω στὴν τέταρτη σελίδα, μιὰ περικοπὴ ἀπὸ τὴν πρὸς Ρωμαίους ἐπιστολὴ τοῦ Ἀποστόλου Παύλου: «Χαίρειν μετὰ χαιρόντων καὶ κλαίειν μετὰ κλαιόντων»...

Ναί! Σ' αὐτὴ τὴ δύσκολη στιγμὴ τοῦ νεαροῦ ζευγαριοῦ, κάποιο Μεγάλο Καθῆκον πρόβαλε μπροστά μου...

Κι' ἀφήνοντας τὴν γειτόνισσα τῆς ἀδελφῆς μου νὰ συνεχίζῃ τὸ Δελτίον της καὶ τὰ φασόλια νὰ καίγωνται, χωρὶς ν' ἀλλάξω, χωρὶς νὰ φάω, χωρὶς νὰ ξεκουραστῶ, ἔτσι ὅπως ἤμουνα ἐτράβηξα γιὰ τὸ σπίτι τῶν φίλων μου.

Βρῆκα τὸν Κωστάκη ἀναστατωμένο. Καὶ τὴν Ἀννούλα κλαμμένη νὰ τοῦ λέῃ πὼς τῆς κατάστρεψε τὴ ζωή της, πὼς εἶναι ἀνάξιος νὰ συντηρήσῃ μιὰ γυναῖκα, καὶ ἄλλα πολλὰ καὶ διάφορα, ποὺ τὰ ἔχετε ἴσως ξανακούσει.

Μὲ ὑποδέχτηκαν ψυχρά.

Μὰ δὲν πρόσεξα τὴν ὑποδοχή τους, καὶ βάλθηκα στὸ ἔργο μου, σὰν νἄμουνα σὲ «διατεταγμένη ὑπηρεσία» καὶ νὰ περίμενα ἀπὸ ὥρα σὲ ὥρα νὰ μὲ ἐπιθεωρήσῃ ἡ Συνείδησή μου...

Νὰ σᾶς πῶ τί εἶπα; θὰ μὲ περνούσατε γιὰ μεγάλο ρήτορα. Ὑπάρχουν ὅμως στιγμὲς ποὺ ὁ ἄνθρωπος, κάτω ἀπὸ τὸ βάρος ἑνὸς σοβαροῦ καὶ ἐπιτακτικοῦ καθήκοντος, ἔχει σπουδαῖες ἐμπνεύσεις καὶ ἀποκτᾷ εὐγλωττία ποὺ καταπλήσσει κι' αὐτὸν τὸν ἴδιο ἀκόμα. Σὲ μιὰ τέτοια στιγμὴ βρέθηκα κι' ἐγώ, ὁ μέτριος χειριστὴς τοῦ προφορικοῦ λόγου, κι' ἔκανα θαύματα.

Τοὺς μίλησα γιὰ τὴν παληά τους ἀγάπη, γιὰ τὴν εὐτυχία ποὺ τοὺς ἔνωνε, γιὰ κάποιους ὕπουλους σκόπελους ποὺ κρύβει ἡ φουρτουνιασμένη θάλασσα τοῦ πλούτου, ἔφερα παράδειγμα ἐσᾶς, ἐμένα, τὸν βασιληᾶ Ἐδουάρδο...

Ἡ καρδιά μου, ζεσταμένη ἀπὸ τὴ ἀγάπη τοῦ Γλυκοῦ Ναζωραίου ἀποδείχτηκε 'κείνη τὴν ἀποφασιστικὴ στιγμή, πηγὴ ἐμπνεύσεως. Ὅλα πήγαιναν καλά, μὰ ὅταν φτάσαμε στὴν ἀνεργία τοῦ Κωστάκη, ἡ Ἀννούλα ἀναλύθηκε καὶ πάλι σὲ δάκρυα.

Τὶ θὰ γίνῃ; Πῶς θὰ τὰ κατάφερναν;

Ἄξαφνα ἦλθε στὸ μυαλό μου ὁ «ἀπὸ μηχανῆς θεός»... ἕνας παληὸς συμμαθητὴς μου, καλὸς φίλος μου, ἐργοστασιάρχης ἀπὸ τὴ Σῦρο, ποὺ ἀνῆκε στὴν τάξη τῶν ἀνθρώπων ποὺ «δὲν ξέρουν τὶ ἔχουν».

Ποτὲ δὲν τὸν εἶχα ἐνοχλήσει γιὰ τίποτε. Καὶ τοῦ κακοφαινότανε μάλιστα.

Θὰ τοῦ ζητοῦσα λοιπὸν μιὰ γενναία συνδρομὴ, για λογαριασμὸ ὅλου τοῦ χρόνου ποὺ πέρασε χωρὶς νὰ τοῦ ζητήσω τίποτε. Πῆρα τὸ λοιπὸν τὸν Κωστάκη καὶ τὴν Ἀννούλα καὶ πήραμε τὸ δρόμο γιὰ τὴν Κυψέλη, μὲ τὰ πόδια φυσικά, γιὰ λόγους εὐνοήτους.

Κάποτε φτάσαμε, βρήκαμε τὸ φίλο μου, μὲ ἄκουσε πρόθυμα καὶ μὲ βοήθησε ἀποτελεσματικά.

Ὁ Κωστάκης θἄπιανε δουλειὰ ἀπὸ τὴν ἄλλη βδομάδα καὶ οἱ τάξεις τῶν ἀνέργων θὰ χάνανε ἕνα σημαντικό τους στέλεχος. Θὰ κέρδιζε ὅμως ἡ παράταξη τῶν εὐτυχισμένων οἰκογενειῶν ἕνα καλὸ μέλος.

Ἔτσι κι' ἔγινε.

Ὁ Κωστάκης καὶ ἡ Ἀννούλα ξανασυμφιλιώθηκαν, ἀγγαλιάστηκαν, φιλήθηκαν καί, μέσα στὸν ἐνθουσιασμό τους, παρὰ λίγο νὰ σκίσουν καὶ τοὺς λογαριασμοὺς τῶν δανειστῶν τους.

Αὐτὸ μ' ἔκανε εὐτυχισμένο, χωρὶς νὰ ξέρω γιατί.

Κι' ὅταν γύρισα στὸ σπίτι μου ἀνήγγειλα τὸ νέο στὴν ἀδελφή μου μὲ τόση χαρὰ ὥστε ἐκείνη μὲ κύτταξε σαστισμένη. Ὕστερα, ὅταν συνῆλθε ἀπὸ τὴν πρώτη κατάπληξη, μοῦφερε λίγο ψωμὶ καὶ τυρὶ νὰ φάω (τὰ φασόλια ἔμειναν ὄνειρο χειμερινῆς νυκτὸς) καὶ κάθησε κοντά μου γιὰ νὰ συμπληρώσῃ τὶς γνώσεις της.

Ἔφαγα τὸ τυρὶ καὶ τὸ ψωμί, ὅπως θἄτρωγα τὸ καλλίτερο καὶ ἀκριβώτερο γεῦμα τοῦ κόσμου, κι' ὅταν ἔπεσα νὰ κοιμηθῶ ἤμουνα τόσο χαρούμενος, ὥστε σιγοτραγουδοῦσα στὸ κρεβάτι, χωρὶς νὰ ξέρω γιατί...

Ἐσεῖς ξέρετε;

Μονάχα ἂν μπορεῖτε νὰ τὸ ἐξηγήσετε θὰ μπορέσετε καὶ νὰ καταλάβετε γιατὶ πέθανε ὁ Χριστὸς σὰν λῃστὴς πάνω στὸ Σταυρό, αἴρων τὶς ἁμαρτίες τοῦ Κόσμου...

★

Ἴσως αὐτὲς οἱ γραμμές μου νἄναι τὸ τελευταῖο ἀπόσπασμα τοῦ Ἡμερολογίου μου. Ἴσως νὰ τὸ συνεχίσῃ κάποιος ἄλλος συνάδελφός μου κι' ἐγὼ νὰ μεταπηδήσω σὲ ἄλλη στήλη...

Θεώρησε λοιπόν, φίλε μου ἀναγνώστη, τὰ ἀποψινά λόγια μου σὰν τὸν ἐπίλογο τοῦ Ἡμερολογίου μου... Καὶ μάλιστα αὐτὲς τὶς μέρες, λίγο πρὶν τὰ Χριστούγεννα, ποὖναι Μέρα Ἀγάπης, γιὰ ὅλους τοὺς Χριστιανούς.

Πρέπει κι' ἐσὺ νὰ νοιώσῃς τὴν Ἐντολὴ τῆς Ἀγάπης βαθειὰ μέσα στὴν καρδιά σου.. Ν' ἀγαπήσῃς τὸν «πλησίον σου» ὅποιος καὶ νἄναι. Καὶ τὸν ἐχθρό σου καὶ τὸ φίλο σου. Δὲν εἶναι καὶ τόσο δύσκολο, ὅσο φαίνεται ἐκ πρώτης ὄψεως. Φτάνει νὰ πιστεύῃς καὶ νὰ βάζῃς τὸ πορτοφόλι σου ἀπὸ τὸ μέρος τῆς καρδιᾶς σου.

Μπορεῖς τότε νὰ προσφέρῃς πολλά, χωρὶς νἄσαι πλούσιος...

Ἂν δὲν ἔχῃς καθόλου λεφτὰ μπορεῖς νὰ κάνῃς μιὰ καλὴ πράξη... «Ὁ ἐλεῶν πτωχὸν δανείζει Θεόν». Αὐτὸ μὴν τὸ ξεχνᾷς. Κι' ὅταν βρίσκῃς εὐκαιρία δάνειζε τὸν Θεόν. Κι' αὐτὸς θὰ σοῦ ἀνταποδώσῃ χιλιοπλάσια.

«Ἐφ' ὅσον ἐποιήσατε ἑνί τούτων τῶν ἀδελφῶν μου τῶν ἐλαχίστων, ἐμοὶ ἐποιήσατε» τὸ εἶπε ὁ ἴδιος.

Καὶ ὁ «ἐλάχιστος» ἀκόμη εἶναι ἀδελφός του. Καὶ αὐτὸν πρέπει νὰ τὸν ἀγαπήσῃς. Δὲν ἔχει σημασία ἂν συναντᾷς καμμιὰ φορὰ τὴν ἀχαριστία, τὸν φθόνο, τὴν μικρότητα. Κι' ἂν ἀκόμα «σὲ ἀφορίσουσι καὶ σὲ διώξουσι καὶ σὲ μισήσουσι καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα ψευδόμενοι ἕνεκα τῆς ἀληθείας», κι' ἂν ζῇς ἀκόμα κυνηγημένος «ἐν χώρᾳ καὶ σκιᾷ θανάτου» κάνε καὶ τότε τὸ καθῆκον σου δίχως νὰ ταράσσεσαι.

Καὶ ὁ Θεὸς θὰ σὲ ἀνταμείψῃ.

★

Αὐτὴ εἶναι ἡ καινούργια Ἐντολή, ποὺ ἐνίκησε ὅλες τὶς θεωρίες καὶ κυριάρχησε στοὺς λαοὺς καὶ στὶς συνειδήσεις. Ἐκεῖ στηρίχθηκαν τὰ Νοσοκομεῖα τὰ φιλανθρωπικὰ ἱδρύματα, οἱ ἡρωϊσμοί, οἱ αὐτοθυσίες...Ἐκεῖ στηρίζεται καὶ ὁλόκληρο τὸ Ἀστυνομικὸ Οἰκοδόμημα. Καὶ γι' αὐτὸ εἶναι ἀσάλευτο στοὺς χρόνους καὶ τοὺς καιρούς...

Μὴν ἀκοῦς τὶ λένε τὰ κοράκια τοῦ μίσους καὶ τῆς συμφορᾶς. Δὲν στηρίζεται ποτὲ ἡ εὐτυχία πάνω στὸ μῖσος, στὸ αἷμα καὶ στὸ ἔγκλημα.

Θεμελιώνεται μονάχα καὶ βασιλεύει πάνω στὸν Σταυρὸ τοῦ Θεανθρώπου, ποὺ ἄφησε σὰν ὑποθήκη ἐτοῦτα τὰ ὑπέροχα λόγια: **«Ἐντολὴν καινὴν δίδωμι ὑμῖν, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους....»**.

ΕΝΑΣ ΑΣΤΥΦΥΛΑΚΑΣ
Σ.Κ.Π.

ΔΙΑΦΟΡΑ

ΜΕΓΑΛΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΣ ΜΕ ΜΙΚΡΟ ΚΕΡΔΟΣ

— ΔΙΕΡΡΗΞΕ ΜΙΑΝ ΤΡΑΠΕΖΑΝ ΑΛΛΑ ΔΕΝ ΗΜΠΟΡΕΣΕ ΝΑ ΚΛΕΨΗ, ΠΑΡΑ ΕΝΝΕΑ...ΣΕΛΙΝΙΑ ΜΟΝΟΝ —

('Εκ τῆς ἐφημερίδος «Καθημερινὴ» τῆς 18-11-55)

"Οταν ὁ Μπέρναντ Οὐΐλλεϋ, ἀπὸ τὸ Μπρίξτον, ἀπεφάσισε νὰ...«ὀρθοποδήσῃ» δι' ὅλην του τὴν ζωήν, ἐμελέτησε πολὺ προσεκτικὰ τὸ πρόβλημα. "Ετσι κατέληξεν εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι θὰ πρέπει νὰ συγκεντρώσῃ πολλὰ χρήματα. Καὶ ποῦ ἀλλοῦ θὰ τὰ εὕρισκεν εὐκολώτερα παρὰ εἰς μίαν τράπεζαν :

Μολονότι ὁ 30ετὴς Οὐΐλλεϋ εἶναι «θεόκουφος» δὲν παρέβλεψε τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ διάρρηξις μιᾶς τραπέζης θὰ προεκάλῃ κάποιον θόρυβον. "Ετσι ἐπροτίμησε τὴν τράπεζαν Λόϋντς, εἰς Τούτιγκ, παρὰ τὸν ὑπόγειον σταθμὸν τοῦ Τούτιγκ, ὁ ὁποῖος ἦτο σχετικῶς θορυβώδης.

Κατόπιν ἀνέλαβεν ἐργασίαν καὶ ἔμαθε νὰ χρησιμοποιῇ τὸ ἠλεκτρικὸν σφυρί, τὸ πριόνι καὶ ἄλλα ἐργαλεῖα. 'Ενῷ ἀκόμη εἰργάζετο, διέρρηξε...δοκιμαστικῶς, ἕνα κατάστημα εἰς "Ανω Νόργουντ, ἀπὸ ὅπου παρέλαβεν ἕνα ἠλεκτρικὸν σφυρί, πριόνια, τρυπάνια, ψαλίδια καὶ ἄλλα ἐργαλεῖα, τὰ ὁποῖα ἐφόρτωσεν εἰς τὸ ποδήλατόν του.

"Οταν ἐπεχείρησε τὴν διάρρηξιν τῆς τραπέζης, ἐπριόνισε μερικὰς σιδηρᾶς δοκοὺς ποὺ ἔφρασσον ἕνα παράθυρον τῆς ὀψισθίας ὄψεως τῆς οἰκοδομῆς καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὴν τράπεζαν. 'Εκεῖ εἶδεν ὅτι τὸ τσιμέντο γύρω ἀπὸ τὸ θησαυροφυλάκιον τῆς τραπέζης θὰ ὑπεχώρῃ εὐκόλως εἰς τὸ ἠλεκτρικὸν σφυρί. Καί συνέδεσε τὸ σφυρί του μὲ τὸ ἠλεκτρικὸν δίκτυον τῆς τραπέζης.

'Αλλ' αὐτὸ ἦτο τὸ μεγάλο σφᾶλμα του. Τὸ σφυρὶ εἰργάζετο μόνον μὲ βιομηχανικὸν ρεῦμα τῶν 120 βόλτ, ἐνῷ ἡ τράπεζα εἶχε ρεῦμα φωτισμοῦ. "Ετσι τὸ σφυρὶ ὑπέστη ἀμέσως βραχυκύκλωσιν καὶ ἐκάη. 'Απογοητευμένος ὁ Οὐΐλλεϋ ἠρεύνησε τὰ συρτάρια καὶ τὰ γραφεῖα διὰ νὰ πάρῃ ὅσα χρήματα θὰ ὑπῆρχον ἐκεῖ. Κατόπιν ἐφόρτωσε τὰ ἐργαλεῖα εἰς τὸ ποδήλατόν του καὶ ἐξεκίνησε διὰ τὸ σπίτι του. 'Αλλ' εἰς τὸν δρόμον ἐκύτταζε τοὺς ἀστυνομικοὺς «σὰν βρεμένη γάτα» προεκάλεσε τὰς ὑποψίας των καὶ τὸν συνέλαβαν.

'Αμέσως ὡμολόγησεν μὲ προθυμίαν τὸ σχέδιόν του, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ καταδικασθῇ ἀπὸ τὰ δικαστήρια τοῦ Λονδίνου εἰς ἐννέα ἐτῶν προληπτικὴν φυλάκισιν διότι διέρρηξε μίαν Τράπεζαν καὶ ἔκλεψεν...ἐννέα σελλίνια!

ΕΙΔΗΣΕΙΣ & ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ

ΜΕΤΑΒΟΛΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

—Παρητήθησαν τοῦ 'Αστυν. Σώματος, ὁ 'Υπαρχιφύλαξ Ππαδόπουλος 'Αθ. καὶ ἀστυφύλακες Χειμάρρας 'Ηλίας, Ἄγριος ἢ 'Αγριόπουλος Σταῦρος, Τσογιάννης Γεώργιος, Μαυρογεώργης Μαντζουράνης, Καρέτζος Δῆμος, Παπαθανασόπουλος Περικλῆς καὶ 'Αθηναῖος Παναγιώτης.

—'Επανεφέρθη εἰς τὴν κατάστασιν τῆς ἐνεργοῦ ὑπηρεσίας, ὁ μέχρι τοῦδε ἐν μονίμῳ διαθεσιμότητι τελῶν 'Ανθυπαστυνόμος Γεωργίου Παναγιώτης.

—'Επανῆλθεν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν, ὁ ἀστυφύλαξ Παπαστάμου Θεμιστοκλῆς.

—'Απελύθησαν τοῦ 'Αστυν. Σώματος διὰ λόγους πειθαρχίας, οἱ ἀστυφύλακες Μητρόπουλος Χρῆστος τοῦ Δημ. καὶ Ψαρρᾶς 'Ιωάννης τοῦ Ζήση.

—Διεγράφησαν τοῦ 'Αστυνομικοῦ Σώματος λόγῳ θανάτου, ὁ 'Αρχιφύλαξ Μιχόπουλος Μιχαὴλ τοῦ Βασιλείου καὶ ὁ 'Υπαρχιφύλαξ Μπάλλας 'Αθανάσιος.

***

ΑΜΟΙΒΑΙ

—Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. 'Αρχηγοῦ τοῦ 'Αστυν. Σώματος ἀπενεμήθη ἔπαινος εἰς τοὺς ἀστυφύλακας: 1) Μαστρολιᾶν Δημοσθένην. 2) Παρασπύρου Δημήτριον 3) Γρανᾶν 'Αλέξανδρον καὶ 4) Εὐαγγελινὸν Σοφοκλῆν, διότι κατὰ τὰς πλημμύρας τῆς 13-10-55 ἐξαρθέντες εἰς τὸ ὕψος τῆς ἀποστολῆς των εἰργάσθησαν μὲ ζῆλον καὶ δραστηριότητα, κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ καθήκοντός των.

—Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. 'Αρχηγοῦ τοῦ 'Αστυν. Σώματος ὠνομάσθησαν τακτικοὶ ἀστυφύλακες οἱ κάτωθι μέχρι τοῦδε μαθητευόμενοι τοιοῦτοι: 1) Παυλόπουλος Κ. 2) Ζῶτος Δ., 3) Καντιάκης Γ., 4) Τζανάκης Σ., 5) Τσαγκάνης Ν., 6) Γουρνιᾶς Ν., 7) Τσιτσιμπῖκος Εὐάγ., 8) Ζερβουλᾶκος Κ. 9) Κρημνιώτης Γ., 10) Γραμωλᾶκος Γ., 11) 'Αργυρῆς Φ., 12) Πανταζῆς Χ., 13) Παλλῆς Θ., 14) Ρεπούλλιας Ν., 15) Πανουσάκης Θ., 16) Κουτσαβλῆς Σ., 17) Γκουζούλης Κ., 18) Πατακὸς 'Ιάκωβος, 19) Καλλιτέρης Γ., 20) Εὐθυμόπουλος Θ., ἢ Στυλ., 21) 'Ανδρουτσόπουλος Ν., 22) Στεργίου Χ., 23) Ζαλαχώρης Α., 24) Σερέτης Α., 25) 'Ασωνίτης Σ., 26) Κατσιώρης Γ., 27) Καρλῆς Χ., 28) Κύρκος 'Αριστείδης, 29) Ρήγας Ν., 30) Παπαδάκης Κ., 31) Παναγιωτόπουλος Κ., 32) Νικολάου Κ., 33) Λαΐνᾶς Σ., 34) Χανδρινὸς Γεώργιος, 35) Γκίκας Γ., 36) 'Αρμενιᾶκος Δ., 37) Στραβᾶκος Π., 38) Καρακωσταντόπουλος Α., 39) Βλαχοδημητρᾶκος Γ., 40) Μπελεχρῆς Α., 41) Καπούτσης Κ., 42) Παπαβασιλείου Ε., 43) Διαμαντῆς Α., 44) Παραρᾶς Σ., 45, Κανακάρης Κ., 46) Μιχελῆς Π., 47) Κουκλουντζαλῆς Ν., 48) Κυριακόπουλος Κ., 49) Σκρεπετὸς Γ., 50) Κουλουβᾶκος Γ., 51) Νταμάνης 'Αριστοτέλης, 52) 'Αδὰμ Γ. καὶ 53) Καλαματιανὸς Δ.

***

ΕΠΙΤΥΧΟΝΤΕΣ ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ ΑΡΧΙΦΥΛΑΚΕΣ

'Εκ τῶν μετασχόντων εἰς τὰς εἰσαγωγικὰς ἐξετάσεις Σχολῆς 'Αρχιφυλάκων ἐπέτυχον 93, ἐκ τῶν ὁποίων οἱ 50 πρῶτοι εἰσήχθησαν τὴν 1ην τρέχοντος εἰς τὴν Σχολὴν πρὸς ἐκπαίδευσιν. Οἱ ἐπιτυχόντες κατὰ σειρὰν βαθμολογίας εἶναι οἱ ἑξῆς: 1) Βούζας Σ., 2) 'Αλεξόπουλος Σ., 3) Τσάκαλος Ι., 4) Πηλὸς Σ., 5) Κουρελῆς Γ., 6) Σύρος Κ., 7) Μπουρδάκος Ν., 8) Λάππας Γ., 9) Σαντᾶς Σ., 10) Παγκαλάκης Ι., 11) Σοῦλτος Ν., 12) Μυροβολάκης Κ., 13) Μανώλης Κ., 14) Χατζημιχαὴλ Π., 15) Παγκράτης Κ., 16) Μπερτσιᾶς Θ., 17) Σταμάτης Χ., 18) 'Αποστολόπουλος Ν., 19) Τζαβάρας Δ., 20) Περδίου Α., 21) 'Αντωνιάδης Μ., 22) Μακρῆς Δ., 23) Καλογερόπουλος Ε., 24) 'Αντωνόπουλος Χ. 25) Σαλτερῆς Δ., 26) Κουρέτας Δ., 27) Μόγιας Κ., 28) Μπούρας Γ. 29) Κούρτης Θ., 30) Κουνέλης Χ., 31) Σηφάκης Ε., 32) Σταυρακάκης Ε., 33) Φερέτος Ε., 34) Ματσούκης Λ., 35) Γάλλος Π.,

36) Πετράκης Π., 37) Γιαννοῦτσος Θ., 38) 'Αντωνόπουλος Κ., 39) Μάλλιος Ε., 40) Λαγουβάρδος Γ., 41) Κόλλιας Π., 42) Δημόπουλος Γ., 43) Χόνδρος Μ., 44) Πάζας Ι., 45) Παντελιὸς Κ., 46) Γαλλικᾶς Γ., 47) 'Ανδριτσόπουλος Α., 48) Ζαφειρόπουλος Σ., 49) Ζαφειρόπουλος Ν., 50) 'Αποστολόπουλος Λ., 51) Κοκκορόγιαννης Γ., 52) Κατσαμπέκης Μ., 53) 'Αθανασίου Α., 54) 'Αδαμόπουλος Π., 55) Δῆμος Α., 56) Κατζουράκης Β., 57) Μπέλης Γ., 58) Παπαδᾶτος Π., 59) Γιαννόπουλος Ι., 60) Παναγιωτάκης 'Ιωάννης, 61) Σολωμὸς Δ., 62) Κασέλλας Ε., 53) Φαραντούρης Δ., 64) Σποῦλος Ι., 65) Τσέρος Α., 66) 'Ανδρεάδης Σ., 67) Μούφης Π., 68) Μουρλᾶς Α., 69) Κυριακουλᾶκος Ι., 70) 'Αντωνόπουλος Λ., 71) Μπακῆς Α., 72) Γεωργόπουλος Δ., 73) Ντόκας Χ., 74) Λορετζᾶτος Σ., 75) Κορδᾶτος Π., 76) Κουτρουμπέλης Χ., 77) Τζίφας Π., 78) Σαράντης Κ., 79) Μπουχοῦτσος Σ., 80) Δαλᾶς Γ., 81) Κατσαρέας Ν., 82) Κωνσταντακόπουλος Γ., 83) Καραμπᾶτσος Θ., 84) Βαρούχας Κ., 85) Πιερρακάκης Γ., 86) Δανέλλης Κ., 87) Μαυρογιάννης Β., 88) Ραυτόπουλος Α., 89) Πολυχρονόπουλος Π., 90) Ραπτάκης Γ., 91) Πεντζῆς Κ., 92) Βεργῆς Γ. καὶ 93) Τσατάλας Κ.

***

ΕΝΑΡΞΙΣ ΜΑΘΗΜΑΤΩΝ ΣΧΟΛΗΣ ΑΡΧΙΦΥΛΑΚΩΝ ΙΒης ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥ

Τὴν 3ην Δεκεμβρίου ἐ.ἔ. ἐγένετο ἁγιασμὸς καὶ ἔναρξις μαθημάτων τῆς ΙΒ' 'Εκπαιδευτικῆς περιόδου τῆς Σχολῆς 'Αρχιφυλάκων.

Πρὸς τοὺς νέους δοκίμους 'Αρχιφύλακας ὁ Διοικητὴς τῆς Σχολῆς κ. Ν. 'Αρχιμανδρίτης, 'Αστυνομικὸς Διευθυντὴς Α', εἶπε τὰ ἑξῆς:

«Κύριοι,

'Η 'Αστυνομικὴ Σχολὴ 'Αρχιφυλάκων σᾶς ὑποδέχεται σήμερα μὲ χαρὰ καὶ εὐχαρίστηση.

'Η εὐλογία τοῦ Θεοῦ καὶ οἱ εὐχὲς τῆς 'Εκκλησίας ποὺ σᾶς ἐδόθησαν ἀπὸ τὸ λειτουργὸ τοῦ ὑψίστου, κατὰ σὴ σεμνὴ αὐτὴ τελετὴ τοῦ ἁγιασμοῦ, γιὰ τὴν ἔναρξι τῶν μαθημάτων, θὰ σᾶς συνοδεύουν σ' ὅλο τὸ διάστημα τῆς φοιτήσεώς σας.

Τώρα, θὰ ἐκπαιδευθῆτε ὡς βαθμοφόροι τῆς 'Αστυνομίας, ὡς ἡγήτορες δηλαδὴ πρώτου βαθμοῦ.

Καὶ ὅσον ἀφορᾶ μὲν τὴν ἐπιμέλειάν σας, στὰ μαθήματα τῆς Σχολῆς, δὲν ἔχω καμμιὰ ἀμφιβολία ἢ ἀνησυχία, γιατὶ ἀποδείξατε ἤδη μὲ τὰς εἰσιτηρίους ἐξετάσεις, ὅτι κατέχετε ἀρκετὰ καλὰ τὶς πρῶτες καὶ βασικὲς γνώσεις τῶν ἀστυνομικῶν σας καθηκόντων.

'Εκεῖνο ποὺ μὲ ἀνησυχεῖ εἶναι, ἂν παράλληλα πρὸς τὴ μάθηση ποὺ θ' ἀποκτήσετε στὴ Σχολή, συμπληρώνοντας καὶ πλουτίζοντας τὴ γενικὴ ἀστυνομικὴ καὶ ἐγκυκλοπαιδική σας μόρφωση, θὰ κατορθώσετε νὰ διαπλάσετε καὶ τὸ χαρακτῆρα σας ἐπὶ τὸ τελειότερον.

Εἶναι πολὺ δύσκολο καὶ γιὰ σᾶς καὶ γιὰ μᾶς ν' ἀποβάλουμε πολλὲς φορὲς ἕξεις ποὺ ἀπὸ τὰ πολὺ μικρὰ χρόνια, εἶναι ριζωμένες βαθειὰ στὸν ἐσωτερικό μας κόσμο καὶ εἶναι προσαρμοσμένες στερεὰ στὸν τρόπο τῆς συμπεριφορᾶς μας.

'Υπάρχουν συχνὰ στὴν ψυχή μας μερικὰ μικρὰ ἀπομεινάρια κακίας ἀπροσδιόριστης, ζήλειας, φθόνου, ἀλαζονείας, ἐγωπαθείας καὶ ἄλλων ἐλαττωμάτων ποὺ ἐνῶ δὲν περιλαμβάνονται στοὺς κανονισμοὺς τῆς Σχολῆς, ὅταν δὲν ἐκδηλώνωνται, ἐν τούτοις, ἀπὸ μιὰ διαίσθηση καὶ ἀπὸ ὡρισμένα ἔκδηλα σημεῖα γίνονται ἀντιληπτὰ καὶ προκαλοῦν τὴν ἀντιπάθεια καὶ πολλὲς φορὲς τὴν περιφρόνηση τῶν ἄλλων πρὸς αὐτούς.

Στὴ Σχολή, ὅπου ὑπάρχει ἡ ὁμαδικὴ συμβίωση, σᾶς δίδεται ἡ ἐξαιρετικὴ εὐκαιρία, ν' ἀποβάλλετε τὰ ἐλαττώματα αὐτὰ καὶ νὰ τ' ἀντικαταστήσετε **μὲ τὴν ἀγάπη, μὲ τὴν ἀλληλεγγύη, μὲ τὴν κατανόηση μεταξύ σας, μὲ τὸ σεβασμὸ**

καὶ τὴν ὑπακοὴ πρὸς ὅλους τοὺς ἀνωτέρους σας, μὲ τὴν ἀκριβῆ συμμόρφωση πρὸς τὸν κανονισμὸ τῆς Σχολῆς **καὶ μὲ τὴν εὐγενῆ συμπεριφορά σας πρὸς ὅλους,** εἴτε κατώτεροί σας εἶναι οὗτοι, εἴτε ἀνήκουν στὸ προσωπικὸ τῆς Σχολῆς.

Θὰ εἶμαι πολὺ εὐχαριστημένος, ἂν περάσῃ ὁλόκληρη ἡ περίοδος τῆς φοιτήσεώς σας χωρὶς νὰ βρεθῶ στὴν ἀνάγκη νὰ ἐλέγξω κανέναν ἀπὸ σᾶς, ἔστω καὶ γιὰ τυπικὰ παραπτώματα. Ἐπιβάλλεται, ὅπως ἡ ζωή σας ἐδῶ περάσῃ μέσα σὲ ἀτμόσφαιρα ἀπολύτου τάξεως, αὐστηρᾶς εὐσυνειδήτου πειθαρχίας, ἀλληλοσεβασμοῦ καὶ κατανοήσεως.

Ἡ Σχολὴ ὅπως ἄλλως τε θὰ ἔχετε πληροφορηθῇ ἤδη θὰ σᾶς βοηθήσῃ, ὥστε μὲ κάθε τρόπο, νὰ εἶναι εὐχάριστη ἡ περίοδος τῆς φοιτήσεώς σας, ποικίλλοντας τὴν ἐκπαίδευση μὲ πάσης φύσεως μορφωτικὴ ψυχαγωγία, μὲ ἐκπαιδευτικὲς ἐκδρομές, μὲ κοινωνικὲς συγκεντρώσεις καὶ μὲ κάθε τὶ ποὺ θὰ σᾶς τέρψῃ, συνάμα ὅμως θὰ σᾶς ὠφελῇ, εἰς τρόπον ὥστε νὰ διατηρήσετε μετὰ τὴν ἔξοδό σας τὶς πιὸ εὐχάριστες ἀναμνήσεις ἀπὸ τὴ σχολική σας αὐτὴ ζωή.

Μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι θὰ ἀκολουθήσετε τὶς συστάσεις μου αὐτὲς σᾶς εὔχομαι τὸ καλῶς ὡρίσατε».

***

ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΑΙ ΕΚΠΟΜΠΑΙ ΑΣΤΥΝ. ΠΟΛΕΩΝ

Μὲ διαλεκτὸ περιεχόμενο, μὲ ἐκλεκτὴ μουσικὴ καὶ μὲ τὴν συμμετοχὴ πάντοτε τῶν διασημοτέρων καλλιτεχνῶν τῆς Ἑλλάδος (ἀλλὰ καὶ ξένων ποὺ περνοῦν ἀπὸ τὴν Ἀθήνα), οἱ ἀστυνομικὲς ραδιοφωνικὲς ἐκπομπὲς κατακτοῦν ὁλοένα καὶ καινούργιο ἔδαφος καὶ γνωρίζουν κάθε βδομάδα μεγαλύτερη ἐπιτυχία. Σὲ κάθε Κέντρο, σὲ κάθε σπίτι, σὲ κάθε κατάστημα ἀκούγονται, κάθε Τετάρτη ἀπόγευμα,ἀπὸ τοὺς πολυπληθεῖς ἀκροατές τους, τὰ πιὸ ἐνθουσιώδη σχόλια καὶ οἱ πιὸ κολακευτικὲς κρίσεις γιὰ τὴν ποιότητα τῶν προγραμμάτων τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, στὴν ὁποίαν ἀνταναklᾷ ἡ πρωτοφανὴς αὐτὴ ἐπιτυχία καὶ γύρω ἀπὸ τὴν ὁποίαν δημιουργεῖται ἀτμόσφαιρα συμπαθείας καὶ ἐνθουσιασμοῦ.

Μέσα σ' αὐτὲς ἀκριβῶς τίς, εὐοίωνες γιὰ τὸ μέλλον τῶν ἀστυνομικῶν ραδιοφωνικῶν ἐκπομπῶν, συνθῆκες, προστέθηκαν τρεῖς ἀκόμα, ποὺ γνώρισαν μὲ τὴ σειρά τους μιὰ καινούργια μεγαλειώδη ἐπιτυχία.

—Στὴν πρώτη, τῆς 23/11/1955, πῆραν μέρος ἡ ἐξαίρετη ντιζὲζ Ἐβελίνα μὲ τὸ Τρίο-Ἄλεξ, ὁ ὀνομαστὸς Νᾶσος Πατέτσος μὲ τὸν Ἄκη Λυμούρη στὸ πιάνο, ὁ περίφημος Νῖκος Παπαδάκης καὶ ὁ Καφεντέρης στὰ δημοτικὰ τραγούδια. Στὸ πλούσιο αὐτὸ καὶ κεφᾶτο μουσικὸ πρόγραμμα ἔλαβεν ἐπίσης μέρος ἡ Μαρία Νίνου καὶ ἡ ὀρχήστρα Ρουχωτᾶ.

Μὲ ἀφηγητὴ δὲ τὸν Γιῶργο Ντούμα μεταθόθηκεν ἀπόσπασμα ἀπὸ τὸ «ἡμερολόγιον τοῦ ἀστυφύλακος» γραμμένο ἀπὸ τὸν ἀστ/κα Σπῦρο Πηλὸ καὶ μὲ τίτλον «Ἀπὸ μιὰ ἡμερησία διαταγὴ τῆς κοινῆς γνώμης».

—Στὴν δεύτερη, τῆς 30/11/1955, πῆραν μέρος ἡ Ἰωάννα Ἄλβα, ἡ Λέλα Κατσαροῦ, ὁ Τζώνης Κατσούρης, τὸ τρίο-Ἀμίγκο, ὁ Ἄκης Λυμούρης, ὁ Γιῶργος Καρδάκης, ὁ Ζάχος στὰ δημοτικὰ τραγούδια.

Μὲ ἀφηγητὴ δὲ τὸν Τᾶσσο Γκούβα, μεταδόθηκεν ἀπόσπασμα ἀπὸ τὸ «ἡμερολόγιον τοῦ ἀστ/κος» γραμμένο ἀπὸ τὸν ἀστ/κα Σπῦρο Πηλό,μὲ τίτλο «Ἡ εὐτυχία».

—Στὴν Τρίτη τῆς 7/12/1955, μεταδόθηκαν μερικὰ στιγμιότυπα ἀπὸ ἕνα ψυχαγωγικὸ ἀπόγευμα τῶν δοκίμων τῶν Ἀστυνομικῶν Σχολῶν, ποὺ ἔλαβε χώρα τὴν Πέμπτη 1 Δεκεμβρίου, στὴν Ἀστυνομικὴ Σχολὴ καὶ στὸ ὁποῖον πῆρε μέρος μιὰ πολυπληθὴς ἀντιπροσωπεία καλλιτεχνῶν τοῦ «Οἴκου τῶν Τυφλῶν» σ' ἕνα πλούσιο, εὔθυμο μουσικὸ πρόγραμμα.

ΕΥΡΕΤΗΡΙΟΝ Γ΄ ΤΟΜΟΥ 1955

Α΄ ΓΕΝΙΚΟΝ

Ι. ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΠΟΛΕΩΝ ΑΠΟ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΟΝ (1921—1955). Ὑπὸ κ. Νικ. Ἀρχιμανδρίτου, Ἀστυν. Δ)ντοῦ Α΄.

ΙΓ΄. Ἡ Ἀστυνομία κατὰ τὴν Κατοχὴν (1911—1944).

12. Ἡ Ἀστυνομία ἔναντι τῶν Φασιστῶν, τῶν Ναζὶ καὶ τῶν Κομμουνιστῶν κατὰ τὸ 1941 μέχρι τῶν μέσων τοῦ 1942 1877
13. Οἱ κομμουνισταὶ προπαρασκευάζουν καὶ ἀρχίζουν τὸν ἐμφύλιον πόλεμον. 1878
14. Ἐνίσχυσις τοῦ ἐμφυλίου πολέμου ὑπὸ τῶν κατακτητῶν καὶ ἐκμετάλλευσις τούτου 1879
15. Ποία ἡ στάσις τῆς Ἀστυνομίας Ἀθηνῶν κατὰ τὴν περίοδον 1943—1944. 1880
16. Ἐγκλήματα τῶν κατακτητῶν κατὰ τῶν Ἑλλήνων Πατριωτῶν 1971

ΙΔ΄. Οἱ κομμουνισταὶ ἐν δράσει. 2067, 2115, 2218

ΙΕ΄. Ὁ Κόκκινος Δεκέμβρης 2271, 2366

Ι. Προπαρασκευὴ τῆς Δεκεμβριανῆς στάσεως

1. Προετοιμασία γιὰ τὴν κατάληψη τῆς ἀρχῆς στὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τοὺς κομμουνιστάς 2451
2. Συγκρότηση τῆς Π.Ε.Ε.Α. καὶ προσπάθεια γιὰ τὸ καμουφλάρισμα τῶν κομμουνιστικῶν προθέσεων μὲ τὶς ψευτοεκλογὲς γιὰ τὴν ἀνάδειξη τοῦ «Ἐθνικοῦ Συμβουλίου» 2452
3. Ἐξόντωση τοῦ Συνταγματάρχου Ψαρροῦ καὶ τῶν ἐθνικοφρόνων 2453
4. Φαινομενικὲς μεταρρυθμίσεις μετὰ τὴν συγκρότηση τῆς Π.Ε.Ε.Α. Ἐπιμελητεία τοῦ ἀντάρτη καὶ Ἐθνικὴ Πολιτοφυλακή 2453
5. Προετοιμασία τῆς Π.Ε.Ε.Α. στὸ Κάϊρο 2453
6. Ἀποτυχία τοῦ κομμουνιστικοῦ σχεδίου ἐπικρατήσεως στὴν Ἑλλάδα μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσή της. 2499
7. Οἱ ἐκπρόσωποι τοῦ Κ.Κ.Ε., τοῦ Ε.Α.Μ. κλπ. ἀλλάζουν τακτικὴ καὶ ἀναγκάζονται νὰ καταδικάσουν τὶς ἀντεθνικὲς ἐνέργειες τῶν κομμουνιστῶν 2500
8. Ἀποδοχὴ τῶν ὅρων καὶ συμφωνιῶν στὸ συνέδριο τοῦ Λιβάνου τῆς 17 Μαΐου 1944. 2500
9. Τὸ Ε.Α.Μ. ἐνώπιον διλήμματος. 2500
10. Ὁ Σιάντος καὶ οἱ κομμουνισταὶ στὴν Ἑλλάδα ἀποκηρύσσουν τὸ Σύμφωνο τοῦ Λιβάνου. Δυσκολίες στὴν ἐπιστροφή 2500
11. Δυσφορία τῶν Ἄγγλων καὶ τῶν ἐκπροσώπων τοῦ Ε.Α.Μ. κλπ. Ρωσικὲς συστάσεις. Συμμόρφωση πρὸς τὴ συμφωνία τῶν κομμουνιστῶν... 2501
12. Διορισμὸς τοῦ Στρατηγοῦ Σπηλιωτοπούλου, Στρατιωτικοῦ Διοικητοῦ Ἀθηνῶν 2547
13. Τὸ Κ.Κ.Ε. ἑτοιμάζει νέο σχέδιο βιαίας ἐπικρατήσεως στὴν Ἑλλάδα καὶ κατηγορεῖ τὸ Στρατηγὸ Σπηλιωτόπουλο 2548
14. Ἐνέργειες τοῦ γηραιοῦ Διοικητοῦ Ἀθηνῶν, Στρατηγοῦ Σπηλιωτόπουλου 2549
15. Προετοιμασία τῶν κομμουνιστῶν γιὰ τὴν κατάληψη τῶν Ἀθηνῶν..... 2549
16. Πῶς οἱ κομμουνισταὶ κατελάμβανον τὰς πόλεις ποὺ ἐξεκένωναν οἱ Γερμανοί 2549

Σελὶς

17. Σχέσεις ἀστυνομικῶν καὶ λαοῦ κατὰ τὴν κατοχὴ καὶ στάση αὐτῶν ἔναντι τῶν κομμουνιστῶν..... 2595
18. Πῶς οἱ κομμουνισταὶ προπαρεσκεύασαν τὸν ἐμφύλιο πόλεμο στὴν κατοχή. 2597
19. Ἐνίσχυση τοῦ ἐμφυλίου πολέμου ἀπὸ τοὺς κατακτητὰς καὶ ἐκμετάλλευση αὐτοῦ. 2598
20. Στάση τῆς Ἀστυνομίας Ἀθηνῶν κατὰ τὴν περίοδο τοῦ ἐμφυλίου πολέμου (1943—1944). 2598
21. Τακτικὴ τῆς διαβρώσεως τοῦ Κράτους. 2643
22. Δυὸ βδομάδες ἥσυχες. 2644
23. Ἡ πολιορκία τῶν Ἀθηνῶν ἀπὸ τοὺς κομμουνιστάς. Διάρρηξις τῶν φυλακῶν Συγγροῦ. 2644
24. Ἀπόφαση γιὰ τὴ διάλυση τῶν ἀνταρτῶν. 2644
25. Ὁ ΕΛΑΣ καταλαμβάνει ἐπίκαιρα σημεῖα τῶν Ἀθηνῶν 2645
26. Οἱ τελευταῖες προετοιμασίες τῶν κομμουνιστῶν. Ἀπαίτηση νὰ διαλυθῇ ἡ Ταξιαρχία τοῦ Ρίμινι καὶ ὁ Ἱερὸς Λόχος. 2645
27. Προσπάθειες τοῦ Ἄγγλου Στρατηγοῦ Σκόμπυ γιὰ τὴ συμμόρφωση τῶν κομμουνιστῶν πρὸς τὴ συμφωνία τῆς Καζέρτας. 2691
28. Τὸ συνέδριο τοῦ ΕΑΜ κηρύσσει τὸν ΕΛΑΣ ἀνεξάρτητον καὶ ἀποφασίζει μυστικὰ τὴν ἔκρηξη τοῦ κινήματος γιὰ τὴν κατάληψη τῆς Ἀρχῆς..... 2693
29. Τὸ ἔνοπλο συλλαλητήριο τῆς 3 Δεκεμβρίου 1944. Ἔναρξη τῆς στάσεως. 2694
30. Ἄλλες στασιαστικὲς ἐνέργειες τῶν κομμουνιστῶν. 2695
31. Τὰ θύματα τῆς 3 Δεκεμβρίου 1944. 2695

II. Ἐπίθεσις τῶν στασιαστῶν κατὰ τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως Πειραιῶς καὶ κατάληψις τῶν Ἀστυνομικῶν Τμημάτων.

32. Πῶς πέρασε ἡ 3 Δεκεμβρίου 1944 στὸν Πειραιᾶ. 2739
33. Ἐπίθεση γιὰ τὴν κατάληψη τῆς Ἀστυνομικῆς Δ/νσεως καὶ τῶν Ἀστυνομικῶν Τμημάτων τοῦ Πειραιῶς. 2740
34. Ὁ Σταθμὸς Κορυδαλλοῦ ἀμύνεται. 2740
35. Ἐπίθεση κατὰ τοῦ Α' Ἀστυνομικοῦ Τμήματος καὶ ἄμυνα αὐτοῦ. 2741
36. Ἐπίθεση κατὰ τῆς Ἀστυνομικῆς Δ/νσεως, τοῦ Τμήματος Ἀσφαλείας, τῶν Β, Γ, Δ, Ε, ΣΤ, Ζ, Η καὶ Θ' Ἀστυνομικῶν Τμημάτων, τοῦ Τμήματος Ἀγορανομίας, τοῦ Τμήματος Τροχαίας καὶ τοῦ Σταθμοῦ Καλλιπόλεως καὶ κατάληψη αὐτῶν. 2742
37. Ἐπίθεση κατὰ τοῦ Τμήματος Ἐπιφυλακῆς, ἄμυνα καὶ ἔξοδος αὐτοῦ..... 2742

III. Ἐπίθεσις τῶν στασιαστῶν κατὰ τῆς Σχολῆς Δοκίμων

38. Κέντρα ἀντιστάσεως κατὰ τῶν στασιαστῶν ἡ Σχολὴ Δοκίμων καὶ ἡ Ναυτικὴ Διοίκησις (μέγαρον Βάττη) 2787
39. Σύλληψις ἀπὸ τοὺς κομμουνιστὰς Ἀξιωματικῶν τοῦ Ναυτικοῦ. 2788
40. Ἐπίθεση κατὰ τοῦ Ἄγγλου Πλοιάρχου 2788
41. Ἐπέμβαση τῶν Ἀγγλικῶν πλοίων. 2789

IV. Μία μακαβρία σκηνοθεσία κηδείας στὰς Ἀθήνας, τῶν δῆθεν θυμάτων τοῦ συλλαλητηρίου τῆς Κυριακῆς.

42. Ἡ σκηνοθεσία τῆς κηδείας τῶν θυμάτων. 2839
43. Τελευταία προπαρασκευὴ γιὰ τὴν ἐπίθεση κατὰ τῶν Ἀθηνῶν. 2840
44. Τὰ προβλεπόμενα εἰς Ἀθήνας κέντρα ἀντιστάσεως ἐθνικοφρόνων δυνάμεων κατὰ τῶν κομμουνιστῶν. 2841
45. Σχέδιον ἐπιθέσεως τῶν κομμουνιστῶν κατὰ τῶν Ἀθηνῶν. 2841

Σελὶς

V. Ἡ ἐπίθεσις κατὰ τῶν Ἀστυνομικῶν Τμημάτων Ἀθηνῶν.

46. Σημασία καταλήψεως τῶν Ἀστυνομικῶν Τμημάτων Ἀθηνῶν—Διακοπὴ τοῦ ἠλεκτρικοῦ ρεύματος καὶ τῶν τηλεφώνων. 2931
47. Ἐπίθεση ἐναντίον 20 Ἀστυνομικῶν Τμημάτων—Ἡ ἀγωνία τῶν πολιορκημένων. 2932
48. Πολιορκία τοῦ ΙΑ' Ἀστυνομικοῦ Τμήματος Καλλιθέας καὶ ἐπίθεση κατ' αὐτοῦ· ἄμυνα καὶ ἔξοδος τῆς δυνάμεως. 2933
49. Σημασία τῆς καταλήψεως τοῦ Β' Ἀστυνομικοῦ Τμήματος, (συνοικίας Πλάκας) 2979
50. Προετοιμασία τοῦ Τμήματος γιὰ τὴν ἄμυνα κατὰ τῆς ἐπερχομένης ἐπιθέσεως. 2980
51. Ψυχολογικὴ βία τῶν κομμουνιστῶν καὶ ἀπειλές. 2981
52. Ἡ ἐπίθεση, ἡ ἄμυνα καὶ ἡ κατάληψη τοῦ Τμήματος ἀπὸ τοὺς κομμουνιστάς. 2984
53. Ἡ δολοφονία τῶν Ἀξιωματικῶν καὶ τῶν ἀνδρῶν τοῦ Β' Ἀστυνομικοῦ Τμήματος. 2983
54. Ποῖοι οἱ ἡρωϊκῶς μαχόμενοι ποὺ ἐπέζησαν. 2985

ΙΙ. ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΛΟΓΙΚΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ

Πρωτότυπος πλαστογραφία χαρτονομισμάτων..... 1914

Ἐξέτασις κηλίδων αἵματος καὶ σπέρματος—Καθορισμὸς ὁμάδων αἵματος. Ὑπὸ κ. Δ. Καψάσκη, Ἰατροδικαστοῦ..... 1938

Σεξουαλικαὶ διαστροφαὶ—Τὰ ἐκ τοῦ γενετησίου πάθους ἐγκλήματα. Ὑπὸ κ. Ἀναστ. Γαρδίκα, Ὑπαστυνόμου Α' 1951, 1999, 2037

Ἡ ἐπιστήμη εἰς τὴν δίωξιν τοῦ ἐγκλήματος. Ὑπὸ κ. Νικ. Κίννα, τ. Ἀρχηγοῦ Ἀστυν. Πόλεων. 2025

Ἡ κρυπτογραφία εἰς τὴν ἐγκληματολογικὴν ὑπηρεσίαν. Ὑπὸ κ. Edmond Locard, προϊσταμένου τοῦ ἐργαστηρίου Τεχνικῆς Ἀστυνομίας Λυών. 2060

Ἀστυνομία καὶ προσόντα ἀστυνομικῶν. Ὑπὸ κ. Γρηγ. Κάτσα, καθηγητοῦ Ἰατροδικαστικῆς. 2072

Ψυχικὰ φαινόμενα καὶ ἐγκληματολογικὴ Ἀστυνομία. Ὑπὸ κ. Ν. Ἀρχιμανδρίτου, Ἀστυν. Δ/ντοῦ Α'. 2129

Αἱ Ἀστυνομικαὶ Ὑπηρεσίαι εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας τῆς Ἀμερικῆς.

Εἰσαγωγή. 2329

Α'. Ὑπηρεσίαι Ὁμοσπονδιακῶν Ὑπουργείων ἔχουσαι Ἀστυνομικὴν δικαιοδοσίαν, ἐφ' ὅλων τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν. 2331

Β'. Τοπικαὶ Ἀστυνομίαι (State—Police—Sheriff—City Police) 2337

Ἀστυνομία τῆς Νέας Ὑόρκης 2376

Ἐθνικὴ Ἀστυνομικὴ Ἀκαδημία 2386

Συμπεράσματα—Παρατηρήσεις 2387

Ἡ ὑπόθεσις τῆς ἀγνώστου χειρός. Ὑπὸ κ. Hanna F. Suluer, κατὰ μετάφρασιν κ. Δ. Καραγιαννοπούλου, Ὑπαστυνόμου Α'. 2389

Ἀρχεῖα δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων, εἰς Ἔφ—Μπὶ—Ἄϊ (F.B.I.). Ὑπὸ κ. Δ. Καψάσκη, Ἰαδροδικαστοῦ. 2403

Σελὶς

Μοντέρνον ἔγκλημα καὶ σύγχρονος ἀστυνομικὴ τακτική. Ὑπὸ κ. Ἀναστασίου Γαρδίκα, Ὑπαστυνόμου Α'. 2425
Τὸ Διεθνὲς Διαβατήριον. Ὑπὸ κ. C. Sannie, προϊσταμένου τοῦ Γραφείου Ἐγκληματολογικῆς Σημάνσεως τῆς Ἀστυνομίας Παρισίων 2428
Ἡ Ἀστυνομία τῆς Νορβηγίας. Ὑπὸ κ. Gullbrand Nyhus, κατὰ μετάφρασιν κ. Δ. Ντζιώρα, Ὑπαστυνόμου Α'. 2431
Σχιζοφρενικοὶ ἐγκληματίαι. Ὑπὸ κ. Ν. Ἀρχιμανδρίτου, Ἀστυνομικοῦ Διευθυντοῦ Α'. 2463
Ἡ ἐξακρίβωσις τῆς ταυτότητος ἀτόμου. Ὑπὸ κ. Νικ. Κίννα, τ. Ἀρχηγοῦ Ἀστυνομίας Πόλεων. 2512
Ἡ Ἀστυνομικὴ Σχολὴ Ἀμβέρσης. Ὑπὸ κ. Yves Driesen, κατὰ μετάφρασιν κ. Δ. Ν. Ντζιώρα Ὑπαστυνόμου Α'. 2529
Ἀπάταις εἰς ἀσφαλιστικὰς ἑταιρίας. Ὑπὸ κ. Franssen, Ἀστυν. Δ/ντοῦ παρὰ τῇ δικαστικῇ ἀντιπροσωπείᾳ Βρυξελλῶν. 2610
Πρόοδοι τῆς Διεθνοῦς Ἀστυνομίας. Ἡ «Interpol» ἐγκαθιστᾷ ἰσχυρὸν ραδιοφωνικὸν πομπόν. 2667
Ἀναγνώρισις φωτογραφικῶς τῶν ἐκ τῆς σήψεως ἀλλοιωθέντων πτωμάτων δι' ἐπανορθώσεως τῶν μορφολογικῶν χαρακτήρων. Ὑπὸ κ. Ι. Γεωργιάδου, τ. καθηγητοῦ Ἰατροδικαστικῆς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν. 2675
Σοβαρὰ ἐγκλήματα—Ἡ λῃστεία τῆς ὁδοῦ Ἑρμοῦ. Ὑπὸ κ. Νικ. Ἀρχιμανδρίτου, Ἀστυν. Δ/ντοῦ Α'. 2708
Ἔγκλημα καὶ Ἀστυνομία. Ἀστυνομικὴ μονογραφία, ὑπὸ Antony Martiessen, κατὰ μετάφρασιν κ. Χρ. Πατσούρη, Ὑπαστυνόμου Α'.
Εὐχαριστίαι—Πρόλογος 2555
Α'. Βασικαὶ Ἀστυνομικαὶ Ἀρχαί. 2612, 2668
Β'. Ὀργάνωσις καὶ Διοίκησις 2671, 2714, 2761
Γ'. Ὑπηρεσία Ἐγκληματολογικῶν Ἀναζητήσεων 2762, 2797, 2860
Δ'. Ὁ ἐν στολῇ κλάδος 2904, 2956, 2999
Τὰ μυστικὰ τῆς «Interpol» (Διεθνοῦς Ἀστυνομίας). Ὑπὸ κ. J. Fleming κατὰ μετάφρασιν κ. Δ. Μόρου Ἀστυν. Α'. 2751
Ἀτομικὴ ταυτότης—Περὶ τῆς ἀνάγκης δακτυλοσκοπήσεως παντὸς τοῦ πληθυσμοῦ. Ὑπὸ κ. Γρηγ. Κάτσα, τ. καθηγητοῦ Ἰατροδικαστικῆς. 2790
Σοβαρὰ ξένα ἐγκλήματα — Συγκλονιστικὴ ἐξαφάνισις στὴν Ἀμερικὴ (φάκελλος ὑπ' ἀριθ. 13595). Ὑπὸ κ. C. Siheikis, κατὰ μετάφρασιν κ. Κ. Γιαννούλη, Ὑπαστ. Α'. 2800
Αἱ μυστικαὶ γραφαί. Ὑπὸ κ. Γ. Πανοπούλου Δ/ντοῦ τοῦ Γεν. Χημείου τοῦ Κράτους. 2853
Ἐπιτυχίαι ξένων Ἀστυνομιῶν. Ἀστυφύλαξ σωτὴρ τῆς πατρίδος του. Ὑπὸ κ. κ. J. Morandi καὶ E. Muller, κατὰ μετάφρασιν κ. Δ. Μόρου, Ἀστυνόμου Α'. 2856
Ἐξέτασις ἐκρηκτικῶν φακέλλων, διὰ τῶν ἀκτίνων «Χ». Ὑπὸ στρατηγοῦ Duquent, Δ/ντοῦ τῆς Σχολῆς Ἐγκληματολογίας καὶ Ἐπιστημονικῆς Ἀστυνομίας Βρυξελλῶν. 2969
Ἡ δίκη τῶν Ἑρμοκοπιδῶν, ἀπὸ σκοπιᾶς Ἰατροδικαστικῆς. Ὑπὸ κ. Γρ. Κάτσα, τ. καθηγητοῦ Ἰατροδικαστικῆς. 2843, 2886
Μία δικαστικὴ πλάνη, κατὰ μετάφρασιν κ. Δ. Μόρου, Ἀστυνόμου Α'. 2896
Οἱ ἀστυνομικοὶ σκύλλοι εἰς τὴν Αἴγυπτον. Ὑπὸ κ. Ν. Κουτσούμη .. 2204

Σελὶς

Ὁ Ἕλλην ἀστυφύλαξ—Κρίσεις Ἰνδοῦ καθηγητοῦ. Ἀπάντησις τοῦ κ. Ν. Κοκκίνου Γεν. Δ)ντοῦ τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν. 2277

ΙΙΙ. ΔΙΚΑΙΟΝ

Ἐγκλήματα κατὰ τῆς ζωῆς—κατὰ τὸν νέον Ποινικὸν Κώδικα (Ἄρθρα 299—307 Π.Κ.). Ὑπὸ κ. Δημ. Ν. Ντζιώρα, Ὑπαστυνόμου Α'.

Α'. Περὶ ἀνθρωποκτονίας ἐν γένει 1888
Β'. Περὶ τῆς ἐκ προθέσεως ἀνθρωποκτονίας (Π.Κ. 299) 1944
Γ'. Περὶ παιδοκτονίας (Π. Κ. 303) 2081
Δ'. Περὶ ἀμβλώσεως. 2182
Ε'. Περὶ ἐκθέσεως (Π. Κ. 306 καὶ 307) 2324, 2370
ΣΤ'. Ἀνθρωποκτονία ἐξ ἀμελείας (Π. Κ. 302) 2421

Περὶ ἐξυβρίσεως (Π.Κ. 361).

Α'. Γενικαὶ παρατηρήσεις 2653
Β'. Περὶ ἐξυβρίσεως (Π. Κ. 361) 2654
Γ'. Δυσφήμησις. (Π. Κ. 362) 2702
Δ'. Συκοφαντικὴ δυσφήμησις (Π. Κ. 363) 2755
Ε'. Δυσφήμησις ἀνωνύμου ἑταιρίας (Π. Κ. 364) 2757
ΣΤ'. Συμπληρωματικαί τινες διατάξεις 2757

Χρονικὰ ὅρια ἰσχύος τῶν ποινικῶν νόμων—κατὰ τὸν νέον Ποινικὸν Κώδικα (Ἄρθρα 1—4 Π.Κ.). 2943, 2994

ΙΥ. ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟΣ—ΕΘΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΕΙΑ

Πιστοποιητικὰ κοινωνικῶν φρονημάτων. Ἀγόρευσις εἰς τὴν βουλὴν τοῦ Ὑφυπουργοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν κ. Εὐαγγέλου Καλαντζῆ 2172
Ὁ Κόκκινος δολοφόρος τοῦ Χρήστου Λαδᾶ. Ὑπὸ κ. Ν. Ἀρχιμανδρίτου Ἀστυν. Δ/ντοῦ Α'. 2314
Συλλήψεις κομμουνιστῶν—Ρούλα σύζυγος Νικ. Ζαχαριάδη. Ἀνακοινώσεις τοῦ Ὑφυπουργοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν κ. Εὐαγγέλου Καλαντζῆ. 2627
Διεθνὴς κομμουνισμός. Ἡ ζωὴ στὰ δορυφόρα κράτη εἶναι καὶ παραμένει ἀφόρητος παρὰ τὰς περιστερὰς τῆς εἰρήνης. 2865
Αἱ κομμουνιστικαὶ θεωρίαι τοῦ Κρεμλίνου ὅπως τὰς ἑρμηνεύῃ ἡ «Πράβδα». Τὸ κόμμα ἐμφανίζεται ἀδιάλλακτον εἰς τὴν πίστιν του πρὸς τὸν Μαρξισμὸν—Λενινισμόν 2968

Υ. ΕΘΝΙΚΟΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΚΑΙ ΗΘΙΚΟΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Ἐργάτης διατελῶν ἐν μέθῃ ἐφόνευσε τὴν κόρην του. 2014
Ἡ 25η Μαρτίου—Πίστις-Πατρὶς-Ἐλευθερία. Ὑπὸ κ. Νικ. Ἀρχιμανδρίτου, Ἀστυν. Δ/ντοῦ Α' 2163
Ἡ δίκη τοῦ Ἰησοῦ. Ὑπὸ Γεωργ. Ἀσπρέα † 2211, 2259, 2307
Ἐλευθερία καὶ Πατρίς. Ὑπὸ κ. Κ. Δ. Κωνσταντινίδου, καθηγητοῦ τῆς νευρολογίας καὶ Ψυχιατρικῆς τοῦ Παν/μίου Ἀθηνῶν. 2221

Σελὶς

Δηλητηριάσεις διὰ μεθυλικῆς Ἀλκοόλης (ξυλοπνεύματος) καὶ Αἰθυλικῆς Ἀλκοόλης (οἰνοπνεύματος). Ὑπὸ κ. Γρηγ. Κάτσα, καθηγητοῦ Ἰατροδικαστικῆς 2226, 2267

Τὸ παράδειγμα. Ὑπὸ κ. Ἀναστ. Γαρδίκα, Ὑπαστυνόμου Α'. 2243

Βαλτέτσι—Ἡ νίκη τῶν Ἑλλήνων τῆς 12—13 Μαΐου 1821. Ὑπὸ κ. Νικ. Ἀρχιμανδρίτου, Ἀστυν. Δ/ντοῦ Α'. 2355

Ἡ Ἑλληνικὴ Μακεδονία, οἱ Βούλγαροι, οἱ Σλαῦοι καὶ ὁ κομμουνισμός. Ὑπὸ κ. Θεμ. Κ. Θεοδωροπούλου, συγγραφέως 2412, 2466, 2519

Ὁ ἀντιαλκοολικὸς ἀγὼν εἰς τὴν Γαλλίαν. 2424

Ἠθικὴ καὶ Ὑγεία. Ὑπὸ κ. Γρηγ. Κάτσα, καθηγητοῦ ἰατροδικαστικῆς.. 2454

Αἱ ἀπεργίαι. Ὑπὸ κ. Ἀναστ. Γαρδίκα, Ὑπαστυνόμου Α'. 2558

Τὰ Δερβενάκια. Ἀπὸ τὶς ἐνδοξώτερες σελίδες τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως. 2673

Ἡ Εὐθανασία. Ὑπὸ κ. Γρηγ. Κάτσα, καθηγητοῦ ἰατροδικαστικῆς, 2647, 2696, 2744

Ἔβαλε φωτιὰ εἰς τὴν κατοικίαν του, παραφρονήσας ἀπὸ κατάχρησιν ποτοῦ. 2828

Ὁ ἀλκοολισμὸς εἰς τὴν Γαλλίαν. 2867

Πόσον οἰνόπνευμα πίνουν οἱ διάφοροι λαοὶ τοῦ κόσμου. 2973

Κληρονομικὸς ἀλκοολισμός. Ὑπὸ κ. Θάλειας Ποταμιάνου, ἰατροῦ 3002

ΥΙ. ΥΓΙΕΙΝΗ—ΠΡΩΤΑΙ ΒΟΗΘΕΙΑΙ

Πρῶται βοήθειαι καὶ στοιχεῖα Ὑγιεινῆς. Ὑπὸ κ. Ἀναργ. Ἀνδρεοπούλου Ἀστυν. Α' (ἰατροῦ) 1983

Μέρος Α'. Περὶ τοῦ σώματος τοῦ ἀνθρώπου 1984

Μέρος Β'. Περὶ τῶν πρώτων βοηθειῶν 1993, 2040, 2050, 2089

Μέρος Γ'. Περὶ λοιμωδῶν νοσημάτων 2099, 2137, 2198

Νοσήματα ἀστυνομικῶν—Προφύλαξις ἀπὸ τούτων—Στοιχεῖα ἀτομικῆς ὑγιεινῆς τοῦ ἀστυνομικοῦ. Ὑπὸ κ. Νικ. Χανιώτη, Ἀστυν. Δ/ντοῦ Β'—Ἰατροῦ. 2030

ΥΙΙ. ΑΝΗΛΙΚΟΙ ΚΑΙ ΣΩΦΡΟΝΙΣΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Ἀστυνομία Ἀνηλίκων. Ὑπὸ κ. Ν. Ἀρχιμανδρίτου Ἀστυν. Δ/ντοῦ Α'. 1893

Τὸ πρῶτον σχέδιον σωφρονιστικῆς ἀποικίας ἐν Ἑλλάδι. Ὑπὸ κ. Ἰω. Βεργοπούλου, Δ/ντοῦ Ὑπουργείου Δικαιοσύνης. 2409

Ἀνήλικοι καὶ Ποινικὸν Δίκαιον. Ὑπὸ κ. Ι. Παπαζαχαρίου Ἀντιπρυτάνεως καθηγητοῦ Ἐγκληματολογίας καὶ Σωφρονιστικῆς ἐν τῇ Παντείῳ Ἀνωτάτῃ Σχολῇ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν. 2503

Παιδικὴ ἐγκληματικότης—Παράγοντες συμβάλλοντες εἰς αὐτήν. Ὑπὸ κ. Κωνστ. Μάργαρη, Ἐπιθεωρητοῦ Σχολείων Δράμας. 2603

Συμβολὴ εἰς τὴν συμπαράστασιν τῆς Κοινωνίας, εἰς τὸ ἔργον τῶν Δικαστηρίων Ἀνηλίκων. Ὑπὸ κ. Ἰωάν. Παπαζαχαρίου, Ἀντιπρυτάνεως καθηγητοῦ τῆς Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν. 2938, 2986

Σελὶς

ΥΙΙΙ. ΒΡΩΜΑΤΟΧΗΜΕΙΑ

Ἡ γνωμάτευσις τῶν τροφίμων. Ὑπὸ κ. Σπ. Δ. Γαλανοῦ, Καθηγητοῦ τῆς Χημείας τῶν τροφίμων ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν. 1881, 1930
..... 2019

ΙΧ. ΑΕΡΑΜΥΝΑ

Περὶ πολέμου ἀμύνης καὶ πολιτικῆς ἀμύνης. Ὑπὸ κ. Ἀναστ. Γαρδίκα Ὑπαστυνόμου Α'. 2949

Χ. ΔΙΑΦΟΡΑ

Ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων Γεώργιος Α' καὶ ἡ Γαλλικὴ Ἀστυνομία. Μετάφρασις ὑπὸ κ. Σοφ. Χουδαβερδόγλους—Θεοδότου..... 2075, 2119
Ἑορτὴ Ο.Κ.Φ.Α. Πειραιῶς. Ὑπὸ κ. Σ. Πολιτοπούλου Ἀστυνομικοῦ Δ/ντοῦ Α'. 1941
Ἰωάννης Πολυχρονόπουλος. Ἀστυν. Δ/ντὴς Α'. (Νεκρολογία). 2015
Προσφορὰ 2360 γραμμαρίων αἵματος ὑπὸ Ἑλλήνων αἱμοδοτῶν εἰς μνήμην πεσόντων ἀεροπόρων 2029
Ψήφισμα Συνδέσμου Ἑλλήνων αἱμοδοτῶν..... 2193
Ὁ Δεκέμβριος τοῦ 1944. Ὑπὸ κ. Σπ. Τσάλτα Ἀστυνόμου Α'..... 1942
Εὐάγγελος Καλαντζῆς, ὁ νέος Ὑφυπουργὸς Ἐσωτερικῶν (Δημ. Ἀσφαλείας) ὑπὸ Ν. Α. 1913
Θεόδωρος Λεονταρίτης, ὁ νέος Ἀρχηγὸς τοῦ Α. Σ. 2677
Μέσα ἀπὸ τὴν βαλίτζα ποὺ ἔκλεψε ἐβγῆκεν ἕνας τεράστιος πύθων καὶ ἐτυλίχθη εἰς τὸ σῶμα του..... 2998
Διέρρηξε μίαν τράπεζαν, ἀλλὰ δὲν ἠμπόρεσε νὰ κλέψῃ παρὰ ἑννέα... σελίνια μόνον..... 3021

ΧΙ. ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ—ΛΑΟΓΡΑΦΙΑ

Ναρκό. Ρεαλιστικὸ διήγημα, ὑπὸ κ. Νίκου Ἀρκαδιανοῦ. 1915; 1965, 2009
..... 2062, 2110
Τὸ Ἔγκλημα τοῦ Φοιτητοῦ. Ἀστυνομικὸν Διήγημα. Ὑπὸ κ. Χάρη Στάμου. 2302, 2346, 2395, 2443, 2493, 2538
..... 2578, 2636
Μαριχουάνα—ὁ δρόμος τῶν λαθρεμπόρων. Ὑπὸ Norman Daniels μετάφρ. κ. Γ. Κομηνοῦ. 2542, 2575, 2633
..... 2682, 2733, 2771
Ντόλμαν—ὁ ἐγκληματίας ἄνθρωπος. Διασκευὴ κ. Γ. Κομηνοῦ, ἀπὸ τὸ βιβλίο τοῦ κ. Edwin James. 2829, 2876, 2924, 2974
Ἀπὸ τὸ ἡμερολόγιον τοῦ ἀστυφύλακος.
«Ἀπ' τὴν ζωήν μας» Ὑπὸ κ. Χ. Σταμάτη ἀστυφύλακος 1902
«Ἐκτὸς ὑπηρεσίας». Ὑπὸ κ. Σ.Κ.Π., ἀστυφύλακος 2005
«Ἡ μετάνοια τοῦ Κομμουνιστή». Ὑπὸ κ. Σ.Κ.Π., ἀστυφύλακος.. 1906
«Τὰ πρῶτα βήματα». Ὑπὸ κ. Χ. Σταμάτη ἀστυφύλακος 1954
«Μὲ τὸν Ο.Φ.Α. στὴν Ἐκάλη». Ὑπὸ κ. Σ.Κ.Π., ἀστυφύλακος .. 1961

Σελὶς

«Ἀστυφύλαξ «Χ». Ὑπὸ κ. Χ. Σταμάτη ἀστυφύλακος 2053
«Ὁ φίλος μου ὁ Μπάμπης». Ὑπὸ κ. Χ. Σταμάτη ἀστυφύλακος 2102
«Μερίμνη τῆς Ἀστυνομικῆς Σχολῆς». Ὑπὸ κ. Σ.Κ.Π., ἀστυφύλακος 2152
«Τὸ βοσνό». Ὑπὸ κ. Σ.Κ.Π., ἀστυφύλακος 2200
«Κολομπίνα». Ὑπὸ κ. Χ. Σταμάτη ἀστυφύλακος 2239
«Καὶ τὸν ἐτήρησαμε. Μάρτυς μου ὁ Θεός». Ὑπὸ κ. Σ.Κ.Π., ἀστυφύλακος 2246
«Πασχαλινὴ γιορτὴ στὴ Σχολὴ Ἀστυνομίας Πόλεων». Ὑπὸ κ. Σ.Κ.Π., ἀστυφύλακος 2287
«Ἡ εὐτυχία». Ὑπὸ κ. Σ.Κ.Π., ἀστυφύλακος 2342
«Ὅσα σέρνει ἡ σκούπα». Ὑπὸ κ. Σ.Κ.Π., ἀστυφύλακος 2392
«Γενέθλια». Ὑπὸ κ. Σ.Κ.Π., ἀστυφύλακος 2435
«Τοὺς ἀξίζει ἡ ἀγάπη σας». Ὑπὸ κ. Σ.Κ.Π., ἀστυφύλακος 2490
«Τοῦ μπάρμπα Θύμιου οἱ κότες διδάσκουν». Ὑπὸ κ. Σ.Κ.Π., ἀστυφύλακος 2535
«Ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν ἀκουέτω». Ὑπὸ κ. Σ.Κ.Π., ἀστυφύλακος .. 2570
«Μιὰ λουλουδιασμένη παρένθεσις». Ὑπὸ κ. Σ.Κ.Π., ἀστυφύλακος .. 2631
«Ἀκοῦτε τὴ φωνή μας—Σᾶς ἀγαποῦμε». Ὑπὸ κ. Σ.Κ.Π., ἀστυφύλακος 2672
«Οἱ ἄθλιοι». Ὑπὸ κ. Σ.Κ.Π., ἀστυφύλακος 2720
«Ἀναστάσιμη πνοή». Ὑπὸ κ. Χ. Σταμάτη ἀστυφύλακος 2725
«Ἀπαγορεύεται». Ὑπὸ κ. Σ.Κ.Π., ἀστυφύλακος 2767
«Μιὰ κραυγὴ μέσα στὴ νύκτα». Ὑπὸ κ. Χ. Σταμάτη ἀστυφύλακος 2815
«Ἀπολωλός». Ὑπὸ κ. Χ. Σταμάτη ἀστυφύλακος 2868
«Ἡ βουλὴ τῆς κοινῆς γνώμης συνεδριάζει». Ὑπὸ κ. Σ.Κ.Π., ἀστυφύλακος 2872
«Ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους». Ὑπὸ κ. Σ.Κ.Π., ἀστυφύλακος 3010

Ἐκθέσεις Ἰδεῶν

«Ποία ἡ ἀξία τῆς θελήσεως καὶ τοῦ θάρρους διὰ τὴν ἐπιτυχίαν εἰς τὴν ζωήν». Ὑπὸ κ. Ι. Ράϊκου, ἀστυφύλακος 2280
«Ἄρχεσθαι μαθών, ἄρχειν ἐπιστήσει». Ὑπὸ κ. Ι. Ράϊκου, ἀστυφύλακός 2477
«Ὁ Τουρισμὸς ὡς παράγων ἐθνικῆς οἰκονομίας». Ὑπὸ κ. Ι. Ράϊκου, ἀστυφύλακος 2526
«Θερμοπύλαι Σεπτέμβριος 480 π. Χ.—Ἰούνιος 1955». Ὑπὸ κ. Ι. Ράϊκου, ἀστυφύλακος 2567
«Ἀστυνομία καὶ Κράτος εὐνομούμενον». Ὑπὸ κ. Ι. Ράϊκου, ἀστυφύλακος 2717
«Κάλλιστον ἐστὶ μάθημα καὶ χρησιμώτατον τὸ πειθαρχεῖν τοῖς ἡγουμένοις». Ὑπὸ κ. Ι. Ράϊκου, ἀστυφύλακος 2813
«Ἡ συγκοινωνία ὡς παράγων Πολιτισμοῦ». Ὑπὸ κ. Σ. Πηλοῦ, ἀστυφύλακος 2966
«Στὸ διάβα τῆς Νιότης.—Συμβουλὲς στοὺς νέους». Ὑπὸ κ. Ι. Ράϊκου δοκ. Ὑπαστ/μου 2971

Εὐθυμογραφήματα

Τὸ «Ἐγώ». Ὑπὸ κ. Βαλσ. Παυλ. 2907

Σελὶς

Ποίησις

«Χριστούγεννα». Ὑπὸ κ. Π. Γιολδασέα, ἀστυφύλακος 1899
«Αἰωνία ἁρμονία». Ὑπὸ δοκ. ἀστυφ. Β. Πηλιχοῦ 2059
«Ἤπια κρασί». Ὑπὸ κ. Κ. Νιάσκου, δοκ. Ὑπαστυνόμου..... 2811
«Ἀλήτη τὸν εἶπαν». Ὑπὸ κ. Κ. Νιάσκου, δοκ. Ὑπαστυνόμου 2864
«Ὁ θάνατος τοῦ Μπεκρῆ». Ὑπὸ κ. Κ. Νιάσκου, δοκ. Ὑπαστυνόμου.. 2961

Λαογραφία

«Ἥλιος καὶ δημοτικὴ ποίηση». Ὑπὸ κ. Π. Παπαρρηγοπούλου Ὑπαστυνόμου Α'..... 2474
«Τὸ πανηγύρι τοῦ τρύγου στὴν Ἑλληνικὴ ὕπαιθρο». Ὑπὸ κ. Π. Παπαρρηγοπούλου Ὑπαστυνόμου Α'..... 2811

XII. ΨΥΧΟΦΥΣΙΟΛΟΓΙΑ

ΨΥΧΟΦΥΣΙΟΛΟΓΙΚΑΙ ΕΡΕΥΝΑΙ. Ὑπὸ κ. Ἀγγέλου Τανάγρα, Προέδρου Ἑταιρίας Ψυχικῶν ἐρευνῶν.
Τὸ ἀνθρώπινον μυστήριον. 2460
Διαισθητικὰ ἄτομα (Μέντιουμ). 2509
Ὁ ψυχοδυναμισμὸς τῶν ψυχοραγούντων 2600
Τὰ ἀσύρματα ψυχικὰ κύματα. 2650
Ὀσφρητικὴ καὶ ἠχητικὴ τηλεπάθεια. 2699
Ἐπικοινωνοῦν οἱ νεκροὶ μὲ τοὺς ζῶντας; 2748
Ἀκουστικὴ ψευδαίσθησις. 2794
Διαισθητικαὶ καὶ δυναμολυτικαὶ ἰδιότητες. 2850
Τηλεπάθεια ζῴων καὶ διαίσθησις θανάτου ὑπ' αὐτῶν. 2892
Ἀνακάλυψις κλοπῆς ὑπὸ μέντιουμ. 2948

XIII. ΓΕΝΙΚΗ ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΕΙΑ

Ἀστυνομία καὶ Ἐκκλησία—«Ἀστυνομικὰ Χρονικά». Ὑπὸ Σεβ. Μητροπολίτου Χίου κ. Παντελεήμονος Φωστίνη..... 1900
Νέαι πρόοδοι εἰς τὴν τηλεόρασιν 2454
Διαθήκη κομμουνιστὴ 2479
Ἔπεσεν, ἔπεσεν, Βαβυλὼν ἡ μεγάλη 2525
Ὁ καταπέλτης. Ὑπὸ κ. Ι. Φραγκιουδάκη τ. Γυμνασιάρχου. 2665
Ὕμνος στὴ Βουλγαρικὴ Νεολαία. 2707
Ὁ πληθυσμὸς τῆς γῆς. 2789

XIV. ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ

Τὸ Ποδόσφαιρον. Ὑπὸ κ. Γ. Ζουμπουλάκη Ὑπαστυνόμου Α'..... 2282
Τουρισμὸς—Ἀθλητισμός. Ὑπὸ κ. Ι. Κορρὲ Ἀστυνόμου Β'..... 2625

XV. ΕΓΚΥΚΛΙΟΙ ΔΙΑΤΑΓΑΙ—ΔΙΑΓΓΕΛΜΑΤΑ

Ἐγκύκλιος Ὑφυπουργοῦ Ἐσωτερικῶν κ. Εὐαγγ. Καλαντζῆ, ἐπὶ τῇ ἀναλήψει τῶν καθηκόντων του 1875

Σελὶς

Μήνυμα τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως Στρατάρχου Ἀλ. Παπάγου ἐπὶ τῷ Νέῳ ἔτει 1955. 1925
Ἐγκύκλιος τοῦ Ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν κ. Ι. Νικολίτσα πρὸς τὰ Σώματα Ἀσφαλείας ἐπὶ τῷ Νέῳ ἔτει 1955..... 1926
Ἐγκύκλιος τοῦ Ὑφ. ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν (Δ. Ἀσφαλείας) κ. Εὐαγγ. Καλαντζῆ πρὸς τὰ Σώματα Ἀσφαλείας ἐπὶ τῷ Νέῳ ἔτει 1955..... 1926
Ἡμερησία Διαταγὴ τοῦ Ἀρχηγοῦ Ἀστυν. Πόλεων κ. Θεοδ. Λεονταρίτου, ἐπὶ τῷ Νέῳ ἔτου 1955. 1928
Διάγγελμα τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων ΠΑΥΛΟΥ, ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς 28ης Ὀκτωβρίου 2883
Διάγγελμα τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως κ. Κ. Καραμανλῆ, ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς 28ης Ὀκτωβρίου 2884
Ἐγκύκλιος τοῦ Ὑφυπουργοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν (Δ. Ἀσφαλείας) κ. Ε. Καλαντζῆ πρὸς τὰ Σώματα Ἀσφαλείας, ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς 28ης Ὀκτωβρίου. 2885

ΧΥΙ. ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ

Κανονισμὸς ὑπ' ἀριθ. 69. «Περὶ ἀντικαταστάσεως τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 63 Κανονισμοῦ τοῦ Ἀστυν. Σώματος, «περὶ κανονισμοῦ στολῆς Ἀξιωματικῶν τῆς Ἀστυν. Πόλεων τῶν ἀρχιφυλάκων, ὑπαρχιφυλάκων, ἀστυφυλάκων καὶ μαθητῶν τῶν Ἀστυνομικῶν Σχολῶν». 2685

ΧΥΙΙ. ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Ὑπ' ἀριθ. 78. «Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς ὑπ' ἀριθ.54/51 Ἀστυν. Διατάξεως, «περὶ κανονισμοῦ κυκλοφορίας τροχοφόρων ὀχημάτων πάσης κατηγορίας καὶ κινήσεως πεζῶν». 2583
Ὑπ' ἀριθ. 79. «Περὶ συμπληρώσεως τῆς ὑπ' ἀριθ. 54/51 Ἀστυν. Διατάξεως, «περὶ κανονισμοῦ κυκλοφορίας τροχοφόρων ὀχημάτων πάσης κατηγορίας καὶ κινήσεως πεζῶν». 2585
Ὑπ' ἀριθ. 80. «Περὶ συμπληρώσεως τῆς ὑπ' ἀριθ. 54/51 Ἀστυν. Διατάξεως, «περὶ κανονισμοῦ κυκλοφορίας τροχοφόρων ὀχημάτων πάσης κατηγορίας καὶ κινήσεως πεζῶν» 2585
Ὑπ' ἀριθ. 81. «Περὶ καταργήσεως τῆς ὑπ' ἀριθ. 75/54 Ἀστυν. Διατάξεως καὶ ἀντικαταστάσεως τοῦ ἄρθρου τῆς ὑπ' ἀριθ.29/51, «περὶ ὅρων λειτουργίας κέντρων τεχνικῶν παιγνίων καὶ λεσχῶν». 2586
Ὑπ' ἀριθ. 82. «Περὶ ὑποχρεώσεων τῶν ἀσχολουμένων μὲ τὴν ἀγοραπωλησίαν ἢ ἐνεχειρίασιν μεταχειρισμένων ἀντικειμένων» 2587
Ὑπ' ἀριθ. 83. «Περὶ καταργήσεως Ἀστυν. τινων Διατάξεων καὶ ὡρισμένων ἄρθρων ἑτέρων τοιούτων». 2588
Ὑπ' ἀριθ. 84. «Περὶ φυλάκων καὶ νυκτοφυλάκων» 2589
Ὑπ' ἀριθ. 85. «Περὶ προστασίας τῶν βρεφῶν» 2590
Ὑπ' ἀριθ. 86. «Περὶ τροποποιήσεως τῆς ὑπ' ἀριθ. 54/51 Ἀστυν. Διατάξεως, «περὶ κανονισμοῦ κυκλοφορίας τροχοφόρων ὀχημάτων πάσης κατηγορίας καὶ κινήσεως πεζῶν» 2591
Ὑπ' ἀριθ. 87. «Περὶ τροποποιήσεως τῆς ὑπ' ἀριθ. 50/51 Ἀστυν. Διατάξεως «περὶ μέτρων πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς ἐλευθέρας κυκλοφορίας» 2592

ΧΥΙΙΙ. ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑΙ ΣΧΟΛΑΙ—ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΑ

Σελὶς

Ἀρχαῖο Θέατρο—Ἐκδρομαὶ—Τουρισμὸς

Μυκῆναι—Ἐπίδαυρος—Ἐκδρομὴ Ἀστυνομικῶν σχολῶν 2480
Ἑκάβη. Ὑπὸ Χ. Σταμάτη, ἀστυφύλακος 2486
Ἱππόλυτος. Ὑπὸ Χ. Σταμάτη, ἀστυφύλακος 2563
Οἰδίπους Τύραννος. Ὑπὸ Χ. Σταμάτη, ἀστυφύλακος. 2617
Ταξιδεύοντας στὴ Βόρειο Ἑλλάδα μὲ τὴ Σχολὴ Ὑπαστυνόμων. Ἐκδρομὴ στὴ Θεσσαλονίκη. Ὑπὸ κ. Ἰω. Ράϊκου, δοκ. Ὑπ/νόμου 2775
Ἐκδρομὴ στοὺς Δελφούς 2819
Ὁ Χορὸς τῶν Ἀπόκρεω εἰς τὴν Ἀστυνομικὴν Σχολὴν 2150
Ὁρκωμοσία ἀρχιφυλάκων 2206
Προσφώνησις τοῦ Ὑφυπουργοῦ Ἐσωτερικῶν κ. Εὐαγγ. Καλαντζῆ πρὸς νέους Ἀρχιφύλακας..... 2237
Τελετὴ ὁρκωμοσίας 300 νέων ἀρχιφυλάκων καὶ ἀστυφυλάκων 2911
Βλέπω...Διαβάζω...Ἀκούω... 2963

ΧΥΙΙΙ. ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Ἀνέκδοτο ἀπὸ τὸ Παραπέτασμα. 1918
Ἀντίλαλοι ἀπ' τὸ κρατητήριο 2074
Ἀπὸ τὴν διάσκεψη τοῦ Πότσδαμ 2554
Μουσικοὶ Κρατικῆς ὀρχήστρας Οὐγγαρίας 2602
Ἀπὸ ἕναν Γεωργικὸ Συνεταιρισμὸ 2681
Ἀπὸ τὴν Κομμουνιστικὴ Βουλγαρία. 2760

ΧΙΧ. ΕΠΕΤΕΙΟΙ

Ἡ 25η Μαρτίου. Ὑπὸ κ. Ν. Ἀρχιμανδρίτου, Ἀστυν. Δ/ντοῦ Α'. 2163
Βαλτέτσι. Ὑπὸ κ. Ν. Ἀρχιμανδρίτου, Ἀστυν. Δ/ντοῦ Α'. 2355
Τὰ Δερβενάκια. 2673
Ἡ 28η Ὀκτωβρίου. Ὑπὸ κ. Κ. Ν. 2835

ΧΧ. ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΚΑΙ ΚΡΙΣΕΙΣ ΔΙΑ ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

Ἐπιστολὴ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Χίου κ. Παντελεήμονος Φωστίνη. 2028
Εὐχαὶ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Νικοπόλεως καὶ Πρεβέζης κ. Στυλιανοῦ. 2137
Ἀπάντησις τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος κ. Θεοδώρου Λεονταρίτου εἰς τὸν Μητροπολίτην Πρεβέζης. 2128
Ἐπιστολὴ κ. Χρ. Π. Γιώτη, δικηγόρου 2203
Ἐπιστολὴ κ. Ἰω. Φραγκιδάκη, τ. Γυμνασιάρχου 2351
Ἐπιστολὴ κ. Θεοδ. Κυπραίου, Δημοσιογράφου 2351
Ἐπιστολὴ κ. Ἀμαράντου Στεφάνου, συγγραφέως 2352
Κρίσεις τῆς κ. Εὐανθίας Γκινοπούλου 2866
Ἐπιστολὴ τοῦ τ. Γυμνασιάρχου κ. Ἰω. Φραγκιδάκη 2962

Β΄. ΑΛΦΑΒΗΤΙΚΟΝ

Α

Ἀγορανομικά: (Θέματα). Ἴδε λ. τρόφιμα.

Ἀγοραπωλησία: (Μεταχειρισμένων ἀντικειμένων). Ὑποχρεώσεις ἀσχολουμένων μὲ αὐτήν, σ. 2527.

Ἀγωγή: (Θέματα). Τὸ παράδειγμα, σ. 2243.

Ἀγών: (Ἀντιαλκοολικὸς), σ. 2267.

Ἀθλητισμός: (Ἀθλητικὰ ἀγωνίσματα), τὸ ποδόσφαιρον, σ. 2282.

Ἀλκοόλη: (Ξυλόπνευμα—Οἰνόπνευμα). Εἰσαγωγή, σ. 2226. Μεθυλική, σ. 2226, Αἰθυλικὴ — Γενικά, σ. 2227. Παρασκευὴ τῆς αἰθυλικῆς, σ. 2228. Περιεκτικότης αὐτῆς εἰς τὰ ποτά, σ. 2228. Φυσιολογικὴ ἐνέργεια, σ. 2228. Ἐπακόλουθα καταχρήσεως οἰνοπνεύματος, σ. 2229. Διάγνωσις ἀλκοολισμοῦ, σ. 2231. Κλινικὴ εἰκών, σ. 2232. Ἐξέτασις αἵματος δι' οἰνόπνευμα, σ. 2232. Ὠφέλεια ἐκ τῆς ἀνιχνεύσεως οἰνοπνεύματος, σ. 2233. Θεραπεία, σ. 2234. Προφύλαξις, σ. 2234. Πόλεμος κατὰ τοῦ ἀλκοολισμοῦ, σ. 2267. Πόσον οἰνόπνευμα πίνουν οἱ διάφοροι λαοὶ τοῦ κόσμου, σ. 2973.

Ἀλκοολισμός: Διάγνωσις αὐτοῦ, σ. 2231. Πόλεμος ἐναντίον του, σ. 2267. Εἰς τὴν Γαλλίαν, σ. 2867. Κληρονομικός, σ. 3002.

Αἷμα: Ἐξάτασις κηλίδων, σ. 1938. Ὁμάδες, σ. 1939.

Ἄμαχος: (Πληθυσμὸς). Ἡ θέσις τῶν ἀμάχων κατὰ τοὺς πολέμους τοῦ παρελθόντος, σ. 2950. Προσβολὴ ἀμάχων πληθυσμῶν καὶ δικαιολογητικὴ βάσις τῆς προσβολῆς αὐτῶν, σ. 2951.

Ἀμβλωσις: (Τὸ ἔγκλημα τῆς ἀμβλ.—). Γενικὰ—ὁρισμός, σ. 2182. Ὑποκείμενον, σ. 2183. Ἀντικείμενον, σ. 2183. Ὁ δόλος ὡς ὑποκειμενικὸν στοιχεῖον τοῦ ἐγκλήματος, σ. 2185. Ποινὴ μητρός, τρίτου καὶ συμμετόχων, σ. 2186. Περιπτώσεις ἐπιτρεπομένης ἀμβλ., σ. 2190. Διαφήμησις μέσων ἀμβλ., σ. 2193.

Ἀμερική: Αἱ Ἀστυνομικαὶ Ὑπηρεσίαι εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας. Ἴδε λ. Ἀστυνομία (ξένη).

Ἄμυνα: (Πολιτική). **Περὶ πολέμου, ἀμύνης καὶ πολιτικῆς ἀμύνης.** Σκοπὸς τῆς πραγματείας, σ. 2949. Γενικῶς περὶ πολέμου καὶ πολεμικῶν μηχανῶν, σ. 2950. Αἱ δυνάμεις τῶν ἐμπολέμων, ἄλλοτε καὶ νῦν, σ. 2950. Προσβολὴ ἀμάχων πληθυσμῶν καὶ δικαιολογητικὴ βάσις τῆς προσβολῆς αὐτῶν, σ. 2951. Ὁλοκληρωτικὸς πόλεμος, σ. 2952. Ἀποτελέσματα συγχρόνου πολέμου, σ. 2953. Ἄμυνα καὶ προστασία ἐνδοχώρας, σ. 2954. Ἡ πολιτικὴ ἄμυνα καὶ τὸ ἔργον της, σ. 2954.

Ἀνήλικοι: (Εἰδικὴ ἀστυνομία). Σχέδιον νόμου, σ. 1893. **Ἀνήλικοι καὶ Ποινικὸν Δίκαιον.** Πρόλογος, σ. 2503. Διάφοροι ἐπὶ μέρους προτάσεις, σ. 2504. Ἐπίλογος, σ. 2508. Συμβολὴ εἰς τὴν συμπαράστασιν τῆς κοινωνίας, εἰς τὸ ἔργον τῶν δικαστηρίων ἀνηλίκων. Πρόλογος σ. 2938. Γενικὴ ἐπισκόπησις τοῦ προβλήματος τῆς νεότητος, σ. 2938. Ἡ μέριμνα ὑπὲρ τῆς νεότητος ἐν τῷ κύκλῳ τοῦ δικαίου, ἰδία δὲ τῆς ποινικῆς ἐπιστήμης, σ. 2940. Ἐμφάνισις τοῦ θεσμοῦ τῶν δικαστηρίων ἀνηλίκων ἐν τῷ κόσμῳ, σ. 2940. Ἐμφάνισις τοῦ θεσμοῦ τῶν δικαστηρίων ἀνηλίκων ἐν Ἑλλάδι, σ. 2986. Παιδαγωγικὸς χαρακτὴρ τῶν δικαστηρίων ἀνηλίκων, σ. 2087. Μόρφωσις ἀντικοινωνικοῦ χαρακτῆρος, σ. 2988. Παρέκβασις—Ἐπίλογος σ. 2092.

Ἀνθρωποκτονία: (Τὸ ἔγκλημα τῆς ἀνθρ.), σ. 1888. Ἀντικείμενον, σ. 1888. Ὑποκείμενον, σ. 1889. Τετελεσμένον καὶ ἀπόπειρα ἐγκλήματος, σ. 1922.

Ἐκ προθέσεως, σ. 1944. Ἡ ἀναίρεσις ὡς ἐλαφροτέρα μορφὴ τοῦ ἐγκλήματος, σ. 1944. Τὸ ἔγκλημα τῆς ἀνθρωποκτονίας ὑπὸ βαρυτέραν μορφήν, σ. 1945. Ἡ ἀναίρεσις ὡς ἐλαφροτέρα μορφὴ τοῦ ἐγκλήματος, σ. 1949. Συμμετοχὴ πλειόνων εἰς τὴν διάπραξιν αὐτοῦ, σ. 1949. **Ἀνθρωποκτονία ἐξ ἀμελείας.** Γενικά, σ. 2421. Αἱ διατάξεις τοῦ νέου Κώδικος ἐν συγκρίσει πρὸς τὰς τοιαύτας τοῦ καταργηθέντος Π.Ν., σ. 2421. Ὁ ἀντικειμενικὸς αἰτιώδης σύνδεσμος ὡς στοιχεῖον τοῦ ἐγκλήματος. Λοιπὰ στοιχεῖα, σ. 2422. Ποινή, σ. 2424.

Ἀντικείμενα: (Μεταχειρισμένα). Ὑποχρεώσεις ἀσχολουμένων μὲ ἀγοροπωλησίαν ἢ ἐνεχυρίασιν τοιούτων, σ. 2587. Καταγγελία ὑπόπτων, σ. 2587.

Ἀπάται: (Εἰς ἀσφαλιστικὰς ἑταιρίας), σ. 2610.

Ἀπεργίαι: Ὁρισμὸς καὶ χαρακτηριστικὰ στοιχεῖα, σ. 2558. Ἱστορικὴ ἐξέλιξις, σ. 2558. Φύσις, σ. 2559. Νομικὴ θεμελίωσις, σ. 2560. Δικαιολογητικὴ βάσις νομικῆς θεμελιώσεως, σ. 2560. Εἴδη καὶ μορφαὶ ἀπεργιῶν, σ. 2562. Ἡ ἐλευθερία τῆς ἐργασίας, σ. 2561. Οἰκονομικαὶ συνέπειαι, σ. 2562. Αἱ ἀπεργίαι δημιουργοῦν ζητήματα δημοσίας τάξεως, σ. 2562.

Ἀποικία: (Σωφρονιστική). Τὸ πρῶτον σχέδιον σωφρονιστικῆς ἀποικίας ἐν Ἑλλάδι, σ. 2409.

Ἀργυραμοιβοί: (καὶ Χρυσοχόοι). Ὑποχρεώσεις αὐτῶν, σ. 2587.

Ἀρχεῖα: Δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων εἰς F.B.I., σ. 2403. Ἀρχεῖα δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων Ἀγγλικῆς ἀστυνομίας, σ. 2799.

Ἀστυνομία: (Ἐν Ἑλλάδι). **Ἡ Ἀστυνομία Πόλεων ἀπὸ τῆς ἱδρύσεώς της μέχρι σήμερον. Ἡ Ἀστυνομία κατὰ τὴν κατοχήν.** Ἡ Ἀστυνομία ἔναντι τῶν Φασιστῶν, τῶν Ναζὶ καὶ τῶν Κομμουνιστῶν κατὰ τὸ 1941 μέχρι τῶν μέσων τοῦ 1942, σ. 1877. Στάσις τῆς Ἀστυνομίας Ἀθηνῶν κατὰ τὴν περίοδον 1943—44. Ἐγκλήματα τῶν κατακτητῶν κατὰ τῶν Ἑλλήνων πατριωτῶν σ. 1971.

Οἱ κομμουνισταὶ ἐν δράσει, σ. 2067—2115—2218—2266—2271. **Ὁ κόκκινος δολοφόνος τοῦ Χρήστου Λαδᾶ,** σ. 2314. **Ὁ κόκκινος Δεμέμβρης. Προπαρασκευὴ τῆς Δεκεμβριανῆς στάσεως.** Προετοιμασία γιὰ τὴν κατάληψη τῆς ἀρχῆς στὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τοὺς κομμουνιστάς, σ. 2451. Συγκρότηση τῆς Π.Ε.Ε.Α. καὶ προσπάθεια γιὰ τὸ καμουφλάρισμα τῶν κομμουνιστικῶν προθέσεων μὲ τὶς ψευτοεκλογὲς γιὰ τὴν ἀνάδειξη τοῦ «Ἐθνικοῦ Συμβουλίου», σ. 2452. Ἐξόντωση τοῦ Συνταγματάρχου Ψαρροῦ καὶ τῶν ἐθνικοφρόνων, σ. 2453. Φαινομενικὲς μεταρρυθμίσεις μετὰ τὴν συγκρότηση τῆς Π.Ε.Ε.Α. Ἐπιμελητεία τοῦ Ἀντάρτη καὶ Ἐθνικὴ Πολιτοφυλακή, σ. 2453. Προετοιμασία τῆς Π.Ε.Ε.Α. στὸ Κάϊρο, σ. 2453. Ἀποτυχία τοῦ κομμουνιστικοῦ σχεδίου ἐπικρατήσεως στὴν Ἑλλάδα μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσή της, σ. 2499. Οἱ ἐκπρόσωποι τοῦ Κ.Κ.Ε., τοῦ Ε.Α.Μ. κ.λ.π. ἀλλάζουν τακτικὴ καὶ ἀναγκάζονται νὰ καταδικάσουν τὶς ἀντεθνικὲς ἐνέργειες τῶν κομμουνιστῶν, σ. 2500. Ἀποδοχὴ τῶν ὅρων καὶ συμφωνιῶν στὸ Σύνδεσμο τοῦ Λιβάνου τῆς 17 Μαΐου 1944, σ. 2500. Τὸ Ε.Α.Μ. ἐνώπιον διλήμματος, σ. 2500. Ὁ Σιάντος καὶ οἱ κομμουνισταὶ στὴν Ἑλλάδα ἀποκηρύσσουν τὸ σύμφωνο τοῦ Λιβάνου. Δυσκολίες στὴν ἐπιτροπή, σ. 2501. Δυσφορία τῶν Ἄγγλων καὶ τῶν ἐκπροσώπων τοῦ Ε.Α.Μ., κλ.π. Ρωσικὲς συστάσεις. Συμμόρφωση πρὸς τὴ συμφωνία τῶν κομμουνιστῶν, σ. 1502. Διορισμὸς τοῦ Στρατηγοῦ Σπηλιωτοπούλου Στρατιωτικοῦ Διοικητοῦ Ἀθηνῶν, σ. 2547. Τὸ Κ.Κ.Ε. ἑτοιμάζει νέο σχέδιο βιαίας ἐπικρατήσεως στὴν Ἑλλάδα καὶ κατηγορεῖ τὸ Στρατηγὸ Σπηλιωτόπουλο, σ. 2548. Ἐνέργειες τοῦ γηραιοῦ Διοικητοῦ Ἀθηνῶν Στρατηγοῦ Σπηλιωτοπούλου, σ. 2549. Προετοιμασίες τῶν κομμουνιστῶν γιὰ τὴν κατάληψη τῶν Ἀθηνῶν,

σ. 2549. Πῶς οἱ κομμουνισταὶ κατελάμβαναν τὶς πόλεις ποὺ ἐξεκένωναν οἱ Γερμανοί, σ. 2549. Σχέσεις ἀστυνομικῶν καὶ λαοῦ κατὰ τὴν κατοχὴ καὶ στάση αὐτῶν ἔναντι τῶν κομμούνιστῶν, σ. 2595. Πῶς οἱ κομμουνισταὶ προπαρασκεύασαν τὸν ἐμφύλιο πόλεμο κατὰ τὴν κατοχή, σ. 2597. Ἐνίσχυση τοῦ ἐμφυλίου πολέμου ἀπὸ τοὺς κατακτητὰς καὶ ἐκμετάλλευση αὐτοῦ, σ. 2598. Στάση τῆς Ἀστυνομίας Ἀθηνῶν κατὰ τὴν περίοδο τοῦ ἐμφυλίου πολέμου (1943—44), σ. 2598. Τακτικὴ τῆς διαβρώσεως τοῦ Κράτους, σ. 2643. Δύο ἑβδομάδες ἥσυχες, σ. 2644. Ἡ πολιορκία τῶν Ἀθηνῶν ἀπὸ τοὺς κομμουμιστάς. Διάρρηξις τῶν φυλακῶν Συγγροῦ, σ. 2644. Ἀπόφαση γιὰ τὴ διάλυση τῶν ἀνταρτῶν, σ. 2644. Ὁ ΕΛΑΣ καταλαμβάνει ἐπίκαιρα σημεῖα τῶν Ἀθηνῶν, σ. 2645. Οἱ τελευταῖες προετοιμασίες τῶν κομμουνιστῶν. Ἀπαίτηση νὰ διαλυθῇ ἡ Ταξιαρχία τοῦ Ρίμινι καὶ ὁ Ἱερὸς Λόχος, σ. 2645. Προσπάθειες τοῦ Ἄγγλου Στρατηγοῦ Σκόμπυ γιὰ τὴ συμμόρφωση τῶν κομμουνιστῶν πρὸς τὴ συμφωνία τῆς Καζέρτας, σ. 2691. Τὸ συνέδριο τοῦ ΕΑΜ κηρύσσει τὸν ΕΛΑΣ ἀνεξάρτητον καὶ ἀποφασίζει μυστικὰ τὴν ἔκρηξη τοῦ κινήματος γιὰ τὴν κατάληψη τῆς Ἀρχῆς, σ. 2693. Τὸ ἔνοπλο συλλαλητήριο τῆς 3 Δεκεμβρίου 1944. Ἔναρξη τῆς στάσεως, σ. 2694. Ἄλλες στασιαστικὲς ἐνέργειες τῶν κομμουνιστῶν, σ. 2695. Τὰ θύματα τῆς 3ης Δεκεμβρίου 1944, σ. 2695.

Ἐπίθεσις τῶν στασιαστῶν κατὰ τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως Πειραιῶς καὶ κατάλειψις τῶν Ἀστυνομικῶν τμημάτων. Πῶς ἐπέρασε ἡ 3η Δεκεμβρίου 1944 στὸν Πειραιᾶ, σ. 2739. Ἐπίθεση γιὰ τὴν κατάληψη τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως καὶ τῶν Ἀστυνομικῶν Τμημάτων τοῦ Πειραιῶς, σ. 2740. Ὁ Σταθμὸς Κορυδαλλοῦ ἀμύνεται, σ. 2740. Ἐπίθεση κατὰ τοῦ Α' Ἀστυνομικοῦ Τμήματος καὶ ἄμυνα αὐτοῦ, σ. 2741. Ἐπίθεση κατὰ τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως, τοῦ Τμήματος Ἀσφαλείας, τῶν Β', Γ', Δ', Ε', ΣΤ', Ζ', Η', Θ', Ἀστυνομικῶν Τμημάτων, κατὰ τοῦ Τμήματος Ἀγορανομίας, τοῦ Τμήματος Τροχαίας καὶ τοῦ Σταθμοῦ Καλλιπόλεως καὶ κατάληψη αὐτῶν, σ. 2742. Ἐπίθεση κατὰ τοῦ Τμήματος Ἐπιφυλακῆς, ἄμυνα καὶ ἔξοδος αὐτοῦ, σ. 2742.

Ἐπίθεσις τῶν στασιαστῶν κατὰ τῆς Σχολῆς Δοκίμων. Κέντρα ἀντιστάσεως κατὰ τῶν στασιαστῶν ἡ Σχολὴ Δοκίμων καὶ ἡ Ναυτικὴ Διοίκηση (Μέγαρον Βάττη), σ. 2787. Σύλληψη ἀπὸ τοὺς κομμουνιστὰς ἀξιωματικῶν τοῦ Ναυτικοῦ, σ. 2787. Ἐπίθεση κατὰ τοῦ Ἄγγλου Πλοιάρχου, σ. 2788. Ἐπέμβαση τῶν Ἀγγλικῶν πλοίων, σ. 2789.

Μία μακαβρία σκηνοθεσία κηδείας στὰς Ἀθήνας, τῶν δῆθεν θυμάτων τοῦ συλλαλητηρίου τῆς Κυριακῆς. Ἡ σκηνοθεσία τῆς κηδείας τῶν θυμάτων, σ. 2839. Τελευταία προπαρασκευὴ γιὰ τὴν ἐπίθεση κατὰ τῶν Ἀθηνῶν, σ. 2840. Τὰ προβλεπόμενα εἰς Ἀθήνας κέντρα ἀντιστάσεως Ἐθνικοφρόνων δυνάμεων κατὰ τῶν κομμουνιστῶν, σ. 2841, Σχέδιον ἐπιθέσεως τῶν κομμουνιστῶν κατὰ τῶν Ἀθηνῶν, σ. 2841.

Ἡ ἐπίθεσις κατὰ τῶν Ἀστυνομικῶν Τμημάτων Ἀθηνῶν. Σημασία καταλήψεως τῶν Ἀστυνομικῶν Τμημάτων Ἀθηνῶν. Διακοπὴ τοῦ ἠλεκτρικοῦ ρεύματος καὶ τῶν τηλεφώνων, σ. 2931. Ἐπίθεση ἐναντίον 20 Ἀστυνομικῶν Τμημάτων. Ἡ ἀγωνία τῶν πολιορκημένων, σ. 1932. Πολιορκία τοῦ ΙΑ' Ἀστυνομικοῦ Τμήματος Καλλιθέας καὶ ἐπίθεση κατ' αὐτοῦ· ἄμυνα καὶ ἔξοδος τῆς δυνάμεως, σ. 3933. Σημασία τῆς καταλήψεως τοῦ Β' Ἀστυν. Τμήματος (συνοικίας Πλάκας), σ. 2079. Προετοιμασία τοῦ Τμήματος γιὰ τὴν ἄμυνα κατὰ τῆς ἐπερχομένης ἐπιθέσεως, σ. 3080. Ψυχο-

λογικὴ βία τῶν κομμουνιστῶν καὶ ἀπειλές, σ. 3081. Ἡ ἐπίθεση, ἡ ἄμυνα καὶ ἡ κατάληψη τοῦ τμήματος ἀπὸ τοὺς κομμουνιστάς, σ. 3082. Ἡ δολοφονία τῶν ἀξιωματικῶν καὶ τῶν ἀνδρῶν τοῦ Β' Ἀστυνομικοῦ Τμήματος, σ. 3084. Ποῖοι οἱ ἡρωϊκῶς πολεμήσαντες ποὺ ἐπέζησαν, σ. 3085.

Ἀστυνομία: (Προσόντα ἀστυνομικῶν), σ. 2972.

Ἀστυνομία: (Ἐγκληματολογικὰ καὶ ψυχικὰ φαινόμενα), σ. 2129. Ἀστυνομία καὶ Κράτος εὐνομούμενον, σ. 2717.

Ἀστυνομία: (Ξένη). Αἱ Ἀστυνομικαὶ Ὑπηρεσίαι εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας τῆς Ἀμερικῆς. Ἔκθεσις Ἑλληνικῆς ἀστυνομικῆς ἀποστολῆς εἰς Η.Π.Α.—Εἰσαγωγή, σ. 2329. Ἡ ἐκπαίδευσις ἐν τῇ Σχολῇ, σ. 2329. Ἐπισκέψεις—ἐντυπώσεις, σ. 2330. Ὑπηρεσίαι ὁμοσπονδιακῶν ὑπουργείων ἔχουσαι ἀστυνομικὴν δικαιοδοσίαν ἐφ' ὅλων τῶν Η.Π.Α., σ. 2331. Ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν—Δικαιοσύνης, σ. 2332. F.B.I., σ. 2332. Δικαιοδοσία F.B.I., σ. 2335. Τοπικαὶ ἀστυνομίαι, σ. 2336. Ἀστυνομικὴ Ἀκαδημία, σ. 2338. Sherif (Σερίφης), σ. 2340. City police, σ. 2341. Ἀστυνομία Ν. Ὑόρκης, σ. 2376. Ὑπηρεσία περιπολιῶν (τάξεως—patrol), σ. 2377. Ὑποδιεύθυνσις Μυστικῆς Ἀστυνομίας, σ. 2378. Ὑποδιεύθυνσις Τροχαίας, σ. 2380. Ὑποδιεύθυνσις ἐπειγούσης ἀνάγκης, σ. 2381. Γραφεῖον προστασίας νεότητος, σ. 2382. Ὑποδιεύθυνσις ἐπικοινωνιῶν, σ. 2383. Ὑποδιεύθυνσις μεταφορῶν καὶ συντηρήσεως αὐτοκινήτων, σ. 2384. Ὑποδιεύθυνσις ἀστυνομικῶν ἀδειῶν, σ. 2384. Ἐκπαίδευσις, σ. 2385. Township police, σ. 2386. Ἐθνικὴ Ἀστυνομικὴ Ἀκαδημία, σ. 2386. Συμπεράσματα.—Παρατηρήσεις, σ. 2387. Ἡ Ἀστυνομία τῆς Νορβηγίας, σ. 2431. Ἡ Ἀστυνομικὴ Σχολὴ Ἀμβέρσης, σ. 2529. Ἐπιτυχίαι ξένων ἀστυνομικῶν. Ἀστυφύλαξ σωτὴρ τῆς πατρίδος του, σ. 2856. Ἀστυνομία Ἀγγλική. Βασικαὶ ἀστυνομικαὶ ἀρχαί, σ. 2612. Ὀργάνωσις καὶ διοίκησις αὐτῆς, σ. 2671. Ὑπηρεσία Ἐγκληματολογικῶν ἀναζητήσεων, σ. 2762. Ὁ ἐν στολῇ κλάδος, σ. 2904.

Ἀστυφύλαξ: (Ὁ Ἕλλην). Κρίσεις περὶ αὐτοῦ τοῦ Ἰνδοῦ Καθηγητοῦ R.S. Kaushala, σ. 2276.

Ἀσφάλειαι: (Ἐθνική). Θέματα ἐθνικῆς. Πιστοποιητικὰ κοινωνικῶν φρονημάτων, σ. 2172.

Ἀτομική: (Ταυτότης). Ἴδε λ. ταυτότης.

Αὐτοκίνητον: (τὸ) Ἀστυνομικὸν περιπολικὸν αὐτοκίνητον ἐν Ἀγγλίᾳ, σ. 2958. Κατευθύνσεις τῶν ὀχημάτων δι' ἀσυρμάτου, σ. 2959. Μέθοδος διώξεως δι' αὐτοκινήτου (ἐν Ἀγγλίᾳ), σ. 2960.

Β

Βαλτέτσι: Ἡ νίκη τῶν Ἑλλήνων τῆς 12—13 Μαΐου 1821, σ. 2355.

Βοήθειαι: (Πρῶται καὶ στοιχεῖα ὑγιεινῆς), ἴδε λ. Ὑγιεινή.

Βούλγαροι: Ἡ Ἑλληνικὴ Μακεδονία, ἴδε λ. Μακεδονία. Ὁ Βουλγαρικὸς κομμουνισμός. Πῶς ἔθεσε καὶ κατώρθωσε νὰ ἐπιβάλῃ εἰς τοὺς Ἕλληνας κομμουνιστὰς τὰς περὶ «αὐτονομήσεως Μακεδονίας—Θράκης» ἰδέας του, σ. 1418. Ὕμνος στὴ Βουλγαρικὴ νεολαία, σ. 2707.

Βρέφη: Προστασία αὐτῶν, σ. 2590.

Γ

Γεώργιος Α', (Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων) καὶ ἡ Γαλλικὴ Ἀστυνομία, σ. 2075, 2119.

Γιουγκοσλαῦοι: (οἱ) κομμουνισταί. Ἡ θέσις των ἔναντι τοῦ «Μακεδονικοῦ ζητή-

ματος». Πῶς τὸ ἀντιμετώπισαν εἰς τὰ διεθνῆ συνέδρια τῆς Κόμιντερν καὶ τὶ ἔπραξαν κατόπιν, σ. 2466.
Γκεσταπό: Γερμανικὴ μυστικὴ Ἀστυνομία, σ. 1878.
Γνωμάτευσις: Τῶν τροφίμων, ἴδε λ. τρόφιμα.
Γραφαί: Μυστικαί. Γενικά, σ. 2853. Ἐξέτασις πρὸς ἀνεύρεσιν γραφῆς διὰ συμπαθητικῆς μελάνης, σ. 2854.

Δ

Δακτυλοσκόπησις: Περὶ τῆς ἀνάγκης δακτυλοσκοπήσεως παντὸς τοῦ πληθυσμοῦ, σ. 2790.
Δεκέμβρης: (ἢ Δεκέμβριος) τοῦ 1944, σ. 1942—2076. Ὁ κόκκινος Δεκέμβρης, σ. 2451—2691—2739—2787—2931—2977.
Δελφοί: Ἐκδρομή, σ. 2819.
Δερβενάκια: (Ἱστορικὴ μελέτη), σ. 2673.
Δηλητηριάσεις: (Διὰ μεθυλικῆς αἰθυλικῆς ἀλκοόλης). Ἴδε λ. ἀλκοόλη.
Διαβατήριον: (Διεθνές), σ. 2428.
Διατάξεις: (Ἀστυνομικαί), Διευθύνσεως Ἀθηνῶν, σ. 2583.
Διεθνὲς (Διαβατήριον), σ. 2428.
Διεθνής: (Γ' τῆς Μόσχας), σ. 2466. Συνέδρια ἢ συνελεύσεις τῆς Γ' Διεθνοῦς εἰς Μόσχαν, σ. 2470. Θέσις αὐτῆς ἔναντι τοῦ «Μακεδονικοῦ ζητήματος», σ. 2470—72. Στιχομυθία Ἑλλήνων κομμουνιστῶν καὶ ἀντιπροσώπων τῆς Γ' Διεθνοῦς, σ. 2472.
Διαστροφαί: (Σεξουαλικαί), σ. 1951. Κληρονομικαὶ προδιαθέσεις—Ψυχοπαθεῖς, σ. 1951. Ροπαί, πάθη—χαρακτήρ, σ. 1952. Ἔνστικτα, σ. 1952. Σεξουαλικὸν ἔνστικτον, σ. 1953. Σεξουαλικαὶ διαστροφαί, σ. 1999. Αἴτια σεξουαλικῶν διαστροφῶν, σ. 2003. Σεξουαλικαὶ διαστροφαὶ—ἔγκλημα, σ. 2003. Ἐγκλήματα κατὰ τῶν ἠθῶν, σ. 2004. Ψυχοπαθολογία τῶν σεξουαλικῶς διεστραμμένων, σ. 2037. Σεξουαλικὴ ἀγωγὴ τῶν παίδων, σ. 2037. Μέτρα πρὸς περιστολὴν τῶν σεξουαλικῶς διεστραμμένων, σ. 2039. Διαστροφὴ ἠθική, σ. 2457.
Δίκαιον: (Ποινικόν). **Τὰ ἐγκλήματα τῆς ζωῆς, κατὰ τὸν νέον Ποινικὸν Κώδικα.** (Ἄρθρ. 299—307 Π.Κ.). Τὸ ἔγκλημα τῆς ἀνθρωποκτονίας, σ. 1888. Ἀνθρωποκτονία ἐκ προθέσεως, σ. 1944. Τὸ ἔγκλημα τῆς παιδοκτονίας, σ. 2081. Τὸ ἔγκλημα τῆς ἀμβλώσεως, σ. 2183. Τὸ ἔγκλημα τῆς ἐκθέσεως, σ. 2325—2370. **Ἀνήλικοι καὶ Ποινικὸν Δίκαιον.** Πρόλογος σ. 2503. Διάφοροι ἐπὶ μέρους προτάσεις, σ. 2504. Ἐπίλογος, σ. 2508. **Τὰ ἐγκλήματα κατὰ τῆς τιμῆς, κατὰ τὸν νέον Ποινικὸν Κώδικα.** (Ἄρθρα 361—369 Π.Κ.). Γενικαὶ παρατηρήσεις, σ. 2653. Περὶ ἐξυβρίσεως, σ. 2654. Δυσφήμησις, σ. 2702. Συκοφαντικὴ δυσφήμησις, σ. 2755. **Χρονικὰ ὅρια ἰσχύος τῶν ποινικῶν νόμων, κατὰ τὸν νέον Ποινικὸν Κώδικα.** (Ἄρθρα 1—4 Π.Κ.). Γενικά, σ. 2943. Αἱ ἐπὶ τοῦ ζητήματος ἀντιλήψεις κατὰ τὰς διαφόρους ἐποχάς, σ. 2944. Αἱ σύγχρονοι ἀντιλήψεις καὶ ὁ νέος Κῶδιξ, σ. 2945. Τὰ εἰδικώτερα προβλήματα. Ἔθιμον—Ἀναλογία—Ἑρμηνεία, σ. 2994.
Δυσφήμησις: (Τὸ ἔγκλημα τῆς Δυσφημήσεως): Γενικά, σ. 2702. Τὰ καθ' ἕκαστον στοιχεῖα τοῦ ἐγκλήματος, σ. 2702. Ὁ δόλος ὡς ἀπαραίτητον ὑποκειμενικὸν στοιχεῖον αὐτοῦ. Ἀμέλεια, σ. 2705. Ἡ ὑπὸ τοῦ νόμου προβλεπομένη ποινή, σ. 2705. Πότε καὶ ὑπὸ ποίας προϋποθέσεις ἐπιτρέπεται ἡ ἀπόδειξις τῆς ἀληθείας τοῦ γεγονότος ὅπερ ἰσχυρίζεται ἢ διαδίδει τις, σ. 2705. Δυσφήμησις συκοφαντική, σ. 2755. Δυσφήμησις ἀνωνύμου ἑταιρίας, σ. 2757. Συμ-

πληρωματικαί τινες διατάξεις, σ. 2757. Ποῖαι αἱ ἀνέγκλητοι πράξεις, σ. 2758. Ἔγκλησις, σ. 2769. Δημοσίευσις τῆς ἀποφάσεως, σ. 2760.

Ε

Ε.Α.Μ.: (Ἐθνικὸν Ἀπελευθερωτικὸν Μέτωπον), σ. 1878—79—80, 1942, 2070—2174—75, 2451—52—53, 2499—500—501—502, 2547—48—49, 2597—98—99, 2643—2646, 2691—95, 2840—41.

Ἑβραῖοι: Κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ Ἰησοῦ, σ. 2211.

Ἔγκλημα: Τὸ ἔγκλημα τῆς ἀνθρωποκτονίας, σ. 1888. Ἀνθρωποκτονία ἐκ προθέσεως, σ. 1944. Ἡ ἐπιστήμη εἰς τὴν δίωξιν τοῦ ἐγκλήματος, σ. 2025. Παιδοκτονία, σ. 2081. Ἀμβλωσις, σ. 2182. Ἔκθεσις, σ. 2324—2370. Ὁ κόκκινος δολοφόνος τοῦ Ὑπουργοῦ Χρήστου Λαδᾶ, σ. 2314. Ἀνθρωποκτονία ἐξ ἀμελείας, σ. 2421. Τὸ μοντέρνον ἔγκλημα καὶ σύγχρονος ἀστυνομικὴ τακτική. Τὸ μοντέρνον ἔγκλημα καὶ ἡ ἀντιμετώπισις αὐτοῦ, σ. 2425. Ἀπαρίθμησις ἐνδεικτικῶς μοντέρνων ἐγκλημάτων, σ. 2426. Σύγχρονος ἀστυνομικὴ τακτική, σ. 2427. Ἀστυνομικὴ Ἐπιστήμη—Στρατηγική, σ. 2427. Τὸ ἔγκλημα τῆς ἐκθέσεως, σ. 2324, 2370. Ἐγκλήματα κατὰ τῆς τιμῆς, σ. 2653. Περὶ ἐξυβρίσεως, σ. 2654. Δυσφήμησις, σ. 2702. Ἡ λῃστεία τῆς ὁδοῦ Ἑρμοῦ, σ. 2708. Συκοφαντικὴ δυσφήμησις, σ. 2755. Σοβαρὰ ξένα ἐγκλήματα. Συγκλονηστικὴ ἐξαφάνισις στὴν Ἀμερική—Φάκελλος ὑπ' ἀριθ. 13595, σ. 2800.

Ἔγκλημα (καὶ ἀστυνομία). Μελέτη τοῦ κ. A. Martienssen, σ. 2555—2612—2668—2714—2761—2797—2860—2904—2956—2999.

Ἐγκληματίαι: (Σχιζοφρενικοί), σ. 2463.

Ἐγκληματικότης: Παιδικὴ καὶ παράγοντες συμβάλλοντες εἰς αὐτήν—Κοινωνικοὶ παράγοντες παιδικῆς ἐγκληματικότητος, σ. 2603. Φυσικοὶ καὶ βιολογικοὶ παράγοντες παιδικῆς ἐκκληματικότητος, σ. 2605. Παράγοντες ἐκ τοῦ πολέμου, σ. 2606. Φάκελλοι διὰ τὴν ἰατροπαιδαγωγικὴν παρακολούθησιν, σ. 2607.

Ἐγκληματολογία: Ἀρχεῖα δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων εἰς F.B.I., σ. 2403. Ἡ ἐξακρίβωσις τῆς ταυτότητος τοῦ ἀτόμου, σ. 2512. Ἀρχεῖον δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων εἰς Ἀγγλικὴν Ἀστυνομίαν, σ. 2799. Ἐξέτασις ἐκκρηκτικῶν φακέλλων διὰ τῶν ἀκτίνων «Χ», σ. 2969.

Ἐγκληματολογική: Ἀστυνομία καὶ ψυχικὰ φαινόμενα, σ. 2129. Ἡ ὑπόθεσις τῆς ἀγνώστου χειρός, σ. 2389. Ἐγκληματολογικῶν. Ἀναζητήσεων Ὑπηρεσία ἐν Ἀγγλίᾳ, σ. 2762. Ἐγκληματολογικὸν γραφεῖον, σ. 2797. Προσπάθειαι ὀργανώσεως κεντρικῆς ἐγκληματολογικῆς ὑπηρεσίας, σ. 2863.

Ε.Δ.Ε.Σ. (Ἐθνικὸς Δημοκρατικὸς Ἑλληνικὸς Στρατός), σ. 1879—2452—2597.

Ἑκάβη (Ἀρχαία τραγωδία), ἀναλυτικὸν σημείωμα, σ. 2496.

Ἐκδρομαί: (Ἐκπαιδευτικαί). Ἀστυνομικῶν Σχολῶν. Ἐπίδαυρος—Μυκῆναι, σ. 2480. Στὴ Θεσσαλονίκη, σ. 2775. Στοὺς Δελφούς, σ. 2819.

Ἔκθεσις: Τὸ ἔγκλημα τῆς ἐκθέσεως. Γενικά—Ὁρισμός, σ. 2324. Ὑποκείμενον τοῦ ἐγκλήματος καὶ εἰδικώτερον συμμετοχή, σ. 2325. Ἀντικείμενον τοῦ ἐγκλήματος, σ. 2370. Ὁ δόλος ὡς ὑποκειμενικὸν στοιχεῖον τοῦ ἐγκλήματος—Ἀπόπειρα, σ. 2371. Ἡ ἔκθεσις ὡς ἐκ τοῦ ἀποτελέσματος χαρακτηριζόμενον ἔγκλημα, σ. 2372. Ἡ ὑπὸ τοῦ νόμου προβλεπομένη ποινή, σ. 2373. Παράλειψις λυτρώσεως ἀπὸ κινδύνου ζωῆς, ὡς συμπληρωματικὴ τῶν περὶ ἐκθέσεως ὁρισμῶν, σ. 2374.

Ε.Λ.Α.Σ. (Ἑλληνικὸς Λαϊκὸς Ἀπελευθερωτικὸς Στρατός), σ. 1878—1880,

1942, 2070, 2174—75, 2451—53, 2547—49, 2597—99, 2643—46, 2691—95, 2740—42, 2841—42.

Ἑλλάς: (Βόρειος). Ταξειδεύοντας στὴ Βόρειο Ἑλλάδα μὲ τὴ Σχολὴ Ὑπαστυνόμων, σ. 22755.

Ε.Μ.Ε.Ο. (Ἐσωτερικὴ Μακεδονικὴ Ἐπαναστατικὴ Ὀργάνωσις). Ἡ δρᾶσις αὐτῆς εἰς Μακεδονίαν, σ. 2415—16, 2466.

Ἐξύβρισις: (Τὸ ἔγκλημα τῆς ἐξυβρίσεως). Γενικά, σ. 2654. Ὑποκείμενον τοῦ ἐγκλήματος, σ. 2654. Ἀντικείμενον αὐτοῦ, σ. 2655. Τρόποι προσβολῆς τῆς τιμῆς ἑτέρου, σ. 2660. Ὁ δόλος ὡς ὑποκειμενικὸν στοιχεῖον τοῦ ἐγκλήματος. Ἀμέλεια, σ. 2662. Τετελεσμένον καὶ ἀπόπειρα ἐξυβρίσεως, σ. 2663. Ἡ ὑπὸ τοῦ νόμου προβλεπομένη ποινή. Εἰδικά τινα θέματα, σ. 2664.

Ἐπίδαυρος (Μυκῆναι). Ἐκδρομὴ Ἀστυνομικῶν Σχολῶν εἰς αὐτάς, σ. 2610.

Ε.Π.Ο.Ν.: (Ἐθνικὴ Πανελλήνιος Ὀργάνωσις Νέων), σ. 1878—79, 2175, 2597—98.

Ἑρμοκοπίδαι: Ἡ δίκη ἀπὸ ἰατροδικαστικῆς σκοπιᾶς. Ἔλλειψις ἰατροδικαστικῆς ἐν τῇ ἀρχαίᾳ Ἑλλάδι, σ. 2843. Ἱστορικὸν Ἑρμοκοπιδῶν καὶ Ἐλευσινίων Μυστηρίων, σ. 2843. Συντριβὴ Ἑρμῶν καὶ διακωμώδησις Μυστηρίων, σ. 2844. Ἀντίδρασις Δήμου Ἀθηναίων, σ. 2844. Ἀποκαλύψεις Διοκλείδου καὶ ἀπευκταῖα ἐκ τούτων, σ. 2845. Ἡ νῦν ἐνέργεια τῆς ἀνακρίσεως ἐπὶ παρομοίας περιπτώσεως, σ. 2846. Ἐνέργεια πραγματογνωμοσύνης καὶ ὠφέλεια ἐκ ταύτης, σ. 2848. Πειράματα σχολῶν Χωροφυλακῆς καὶ Ἀστυνομίας Πόλεων, σ. 2886. Σχόλια ἐκ τῆς ψυχικῆς ἀναταραχῆς τοῦ Ἀθηναϊκοῦ λαοῦ, σ. 2889. Ἐπίλογος, σ. 2891.

Ἐρτσιανά: (Ψυχικὰ κύματα), σ. 2748.

Ε.Τ.Α.: (Ἐπιμελητεία τοῦ ἀντάρτη), σ. 2453.

Ἑταιρίαι: (Ἀσφαλιστικαί). Ἀπάταις εἰς αὐτάς, σ. 2610.

Εὐθανασία: Σημασία, σ. 2647. Αἴτια ἐξωθοῦντα πρὸς ἐνέργειαν, σ. 2647. Ὑποστηρικταὶ ἐνεργείας, σ. 2648. Ἀντίπαλοι πρὸς τὸ σύστημα, σ. 2649. Λόγοι ἀρνήσεως τῶν ἰατρῶν πρὸς ἐνέργειαν, σ. 2696. Ἀντίθεσις τῶν θεολόγων, σ. 2698. Οἱ φιλόσοφοι καὶ ἡ Γαλλικὴ Ἀκαδημία κατὰ τῆς εὐθανασίας, σ. 1698. Ἀμέσως ἐνδιαφερόμενοι, σ. 2744. Ἐκτελεστὴς τῆς εὐθανασίας, σ. 2746. Νομικὴ ἄποψις, σ. 2747. Ἐπίλογος, σ. 2747.

Ἔφ—Μπὶ—Ἄϊ: (F.B.I. ἢ Federal Bureau of Investigation). Ὀργάνωσις—Λειτουργία, σ. 2632. Ἀρχεῖα δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων εἰς αὐτό, σ. 2403

Ζ

Ζαχαριάδης (Ν): Γενικὸς Γραμματεὺς τοῦ Κ.Κ.Ε., σ. 1877—2596. Ρούλα σύζυγος Ν.Ζ., σ. 2626.

Ζέρβας (Ν): Συντ/ρχης, σ. 1879—2598.

Ζωή: (Ἐγκλήματα κατὰ τῆς ζωῆς, κατὰ τὸν νέον Π.Κ.). Περὶ ἀνθρωποκτονίας ἐν γένει, σ. 1888. Περὶ τῆς ἐκ προθέσεως ἀνθρωποκτονίας, σ. 1944. Περὶ παιδοκτονίας, σ. 2081. Περὶ ἀμβλώσεως, σ. 2182. Περὶ ἐκθέσεως, σ. 2324.

Η

Ἡγούμενοι: Κάλλιστον ἐστὶ μάθημα καὶ χρησιμώτατον τὸ πειθαρχεῖν τοῖς ἡγουμένοις, σ. 2813.

Ἦθη: (Θέματα ἠθῶν), Ἴδε λ. διαστροφαί.

Ἠθική: (καὶ ὑγεία), σ. 2454.

Ἥλιος: (καὶ δημοτικὴ ποίηση), σ. 2474.

Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι (Ἀμερικῆς): Αἱ Ἀστυνομικαὶ Ὑπηρεσίαι εἰς αὐτάς: Ἴδε λ. Ἀστυνομία (Ξένη).

Θ

Θερμοπύλαι: Σεπτέμβριος 480 π.Χ.—Ἰούνιος 1955, σ. 2567.
Θεσσαλονίκη: Ἐκδρομή, μὲ τὴ Σχολὴ Ὑπαστυνόμων, σ. 2775.

Ι

Ἰατροδικαστική: (Ἐπιστήμη). Ἔλλειψις ἐν τῇ ἀρχαίᾳ Ἑλλάδι, σ. 2843.
Ἰησοῦς: (Ἡ δίκη τοῦ Ἰησοῦ). Οἱ Ἑβραῖοι κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ Ἰησοῦ, σ. 2211. Δικαστικὴ καὶ θεοκρατικὴ νομοθεσία. Ἀδικήματα καὶ ποιναί, σ. 2212. Διαδικασία, ἀποδεικτικὰ μέσα, ἀπολογία κατηγορουμένου καὶ ἐκτέλεσις τῆς ἀποφάσεως, σ. 2212. Ὁ θρησκευτικὸς ἐπαναστάτης τῆς Ἰουδαίας, σ. 2214. Ἡ ἐλευθερία τοῦ λόγου, σ. 2215. Ἡ θρησκεία τοῦ μίσους, σ. 2215. Ὁ Μωσαϊκὸς νόμος σ. 2216. Ἡ διδασκαλία τοῦ Ἰησοῦ καὶ ἡ ἀντίδρασις εἰς αὐτήν, σ. 2216. Πορεία τοῦ Ἰησοῦ πρὸς τὰ Ἱεροσόλυμα. Παγίδες καὶ ἔρευναι τῶν Φαρισαίων καὶ Σαδουκαίων, σ. 2259. Ἡ συνωμοσία. Τὸ Συμβούλιον τῶν συνωμοτῶν, σ. 2260. Ἡ τραγικὴ νύκτα. Προδοσία τοῦ Ἰούδα. Ἐξευτελισμὸς καὶ ὕβρεις, σ. 2262. Ὁ Ἰησοῦς δέσμιος ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου. Τὸ κατηγορητήριον καὶ ὁ Ἀρχιδικαστὴς Καϊάφας, σ. 2263. Καταδίκη τοῦ Ἰησοῦ τοῦ Ναζωραίου, σ. 2307. Μαρτυρικὴ διαπόμπευσις τοῦ καταδίκου, σ. 2308. Συκοφαντίαι κατὰ τοῦ Ἰησοῦ ὡς πολιτικοῦ ἐπαναστάτου, σ. 2308. Ὑστεραι προσπάθειαι σωτηρίας, σ. 2309. Ἡ ἀνέκλητος καταδίκη, σ. 2310. Ἡ ὁδὸς τοῦ μαρτυρίου, σ. 2311. Αἱ πενθιμώτεραι στιγμαί, σ. 2312. Τετέλεσται, σ. 2313.
Ἰντερπόλ: (Διεθνὴς Ἀστυνομία). Ἐγκατάστασις ἰσχυροῦ Ραδιοφωνικοῦ πομποῦ ὑπ' αὐτῆς, σ. 2667. Τὰ μυστικὰ τῆς Ἰντερπόλ—Εἰσαγωγή, σ. 2751. Λαθρεμπόριον ναρκωτικῶν, σι 2574. Τὸ ἐνδιαφέρον τῆς Σκώτλαντ - Γιάρδ, σ. 2752. Παρακεχαραγμένα τσέκς, σ. 2752. Ληστεῖαι Τραπεζῶν, σ. 2753. Ἔγκλημα καὶ νόσος, σ. 2753. Ἡ ὄψις τοῦ ἐγκλήματος, σ. 2753. Ραδιοσταθμοῦ ἀσφάλεια, σ. 2754. Παρακεχαραγμένα δακτυλικὰ ἀποτυπώματα, σ. 2754. Παιδίον καὶ φόβητρον, (Μπαμπούλας), σ. 2754.
Ἱππόλυτος: (Ἀρχαία Τραγωδία). Ἀναλυτικὸν σημείωμα περὶ αὐτῆς, σ. 2563.

Κ

Καλαντζῆς: (Εὐάγγελος) Ὑφυπουργὸς Ἐσωτερικῶν (Δημ. Ἀσφαλείας), σ. 1913. Ἀγόρευσις του εἰς τὴν βουλὴν διὰ τὰ πιστοποιητικὰ κοινωνικῶν φρονημάτων, σ. 2172. Προσφώνησις αὐτοῦ πρὸς τοὺς ἐξερχομένους ἀρχιφύλακας σ. 2207.
Κανονισμοί: (Ἀστυν. Σώματος). Κανονισμὸς ὑπ' ἀριθ. 69, «περὶ ἀντικαταστάσεως τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 63 Κ. «περὶ στολῆς ἀξιωματικῶν τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, τῶν ἀρχιφυλάκων, ὑπαρχιφυλάκων, ἀστυφυλάκων καὶ μαθητῶν τῶν Ἀστυνομικῶν Σχολῶν», σ. 2685.
Καταπέλτης: Ἐκηβόλον ὅπλον, σ. 2655.
Κόμιντερν: (Γ' Διεθνὴς τῆς Μόσχας). Διεθνῆ συνέδρια καὶ θέσις αὐτῆς ἔναντι τοῦ «Μακεδονικοῦ ζητήματος», σ. 2466—68.
Κυμιτᾶτον: (Μακεδονικόν), σ. 2415—16. Ἴδε ἐπίσης λ. Μακεδονία καὶ Ε.Μ.Ε.Ο.
Κομμουνισμός: Ὁ κομμουνισμός, οἱ Βούλγαροι, οἱ Σλαῦοι καὶ ἡ Ἑλληνικὴ Μακε-

δονία, Ἴδε λ. Μακεδονία. Ὁ Βουλγαρικὸς κομμουνισμός—Ἡ δρᾶσις του διὰ τὴν «αὐτονόμησιν Μακεδονίας—Θράκης», σ. 2418. Ἐκδηλώσεις τοῦ Ἑλληνικοῦ καὶ Σλαυϊκοῦ κομμουνισμοῦ κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ Συμμοριτοπολέμου, σ. 2519—20. Κομουν. Διεθνής—Ἡ ζωὴ εἰς τὰ δορυφόρα κράτη εἶναι καὶ παραμένει ἀφόρητος, παρὰ τὰς περιστερὰς τῆς Εἰρήνης, σ. 2865. Ὁ κομμουνισμὸς σήμερα—Αἱ κομμουνιστικαὶ θεωρίαι τοῦ Κρεμλίνου, ὅπως τὰς ἑρμηνεύῃ ἡ Πράβδα, σ. 2968.

Κομμουνισταί: Ἡ Ἀστυνομία ἔναντι τῶν Κομμουνιστῶν, σ. 1877. Οἱ κομμουνισταὶ προπαρασκευάζουν τὸν ἐμφύλιον πόλεμον, σ. 1878. Οἱ κομμουνισταὶ ἐν δράσει, σ. 2067—2115—2218—2271—2366. Οἱ Ἕλληνες κομμουνισταὶ καὶ ἡ αὐτονόμησις «Μακεδονίας—Θράκης». Πῶς ἐδέχθησαν νὰ ἐξυπηρετήσουν τὰ ξένα σχέδια καὶ τί ἔπραξαν χάριν αὐτῶν, σ. 2468.

Κρυπτογραφία: Ἡ κρυπτογραφία εἰς τὴν Ἐγκληματολογικὴν ὑπηρεσίαν, σ. 2060.

Κυκλοφορία: (Ἐλευθέρα). Μέτρα πρὸς ἐξασφάλισιν αὐτῆς, σ. 2592.

Λ

Λαογραφικὰ (Σημειώματα): Ἥλιος καὶ δημοτικὴ ποίησι, σ. 2474. Τὸ πανηγύρι τοῦ τρύγου στὴν Ἑλληνικὴ ὕπαιθρο, σ. 2810.

Λεονταρίτης: (Θεόδωρος) Ἀρχηγὸς Ἀστυνομικοῦ Σώματος σ. 2677.

Μ

Μαῖαι: Ὑποχρεώσεις αὐτῶν, σ. 2590.

Μακεδονία: Ἡ Ἑλληνικὴ Μακεδονία, οἱ Βούλγαροι, οἱ Σλαῦοι καὶ ὁ κομμουνισμός—Γενικά. Ἡ θέσις τοῦ ζητήματος, σ. 2412. Σανδάσκυ, ὁ πρῶτος ἐπινοητὴς τῆς θεωρίας περὶ «Μακεδόνων». Κατασκευὴ ἀνυπάρκτου «Μακεδονικῆς ἐθνότητος», σ. 2414. Ἡ ἀνάμιξις τῶν Βουλγάρων. Βουλγαρικαὶ φιλοδοξίαι, ὄνειρα καὶ σχέδια, σ. 2416. Ὁ Βουλγαρικὸς κομμουνισμός—Πῶς ἔθεσε καὶ κατώρθωσε νὰ ἐπιβάλῃ εἰς τοὺς Ἕλληνας κομμουνιστὰς τὰς περὶ «αὐτονομήσεως τῆς Μακεδονίας καὶ Θράκης» ἰδέας του, σ. 2418. Ἡ θέσις τῶν Γιουγκοσλάβων κομμουνιστῶν—Πῶς ἀντιμετώπισαν οὗτοι τὸ ζήτημα «Μακεδονίας—Θράκης» καὶ τί ἔπραξαν κατόπιν, σ. 2466. Οἱ Ἕλληνες κομμουνισταὶ καὶ ἡ «αὐτονόμησις Μακεδονίας—Θράκης»—Πῶς ἐδέχθησαν οὗτοι νὰ ἐξυπηρετήσουν τὰ ξένα σχέδια καὶ τί ἔπραξαν χάριν αὐτῶν, σ. 2468. Τὰ Κομμουνιστικὰ συνέδρια τῆς Σόφιας καὶ ἡ συμμετοχὴ τῶν Ἑλλήνων κομμουνιστῶν εἰς αὐτά—Αἱ γνῶμαι Παπαναστασίου—Παπανδρέου, σ. 2469. Ἡ ματαίωσις τῶν συνεδρίων τῆς Σόφιας—Αἱ συνελεύσεις τῆς Γ΄ Διεθνοῦς εἰς Μόσχαν καὶ ἡ ψῆφος τῶν Ἑλλήνων κομμουνιστῶν κατ' αὐτάς—Τὰ ἐπακολουθήσαντα γεγονότα, σ. 2470. Μία στιχομυθία Ἑλλήνων κομμουνιστῶν μετ' ἀντιπροσώπων τῆς Γ΄ Διεθνοῦς (Κόμιντερν) ἐν Ἑλλάδι—Αἱ ὑποστηριχθεῖσαι ἑκατέρωθεν ἀπόψεις, σ. 2472. Ἡ Μεταπολεμικὴ φάσις τοῦ «Μακεδονικοῦ ζητήματος»—Ἡ ὑποκίνησις τοῦ συμμοριτοπολέμου καὶ ὁ σκοπὸς αὐτοῦ. Ἐκδηλώσεις τοῦ Ἑλληνικοῦ καὶ τοῦ Σλαυϊκοῦ κομμουνισμοῦ κατὰ τὴν διάρκειάν του, σ. 2519. Ἐπίλογος—Συμπεράσματα—Ἡ ἐθνικὴ Ἑλληνικὴ ἄποψις—Τὸ ἀνύπαρκτον ζήτημα—Ἱστορία, μῦθοι καὶ πραγματικότητες—Οἱ «Σλαυομακεδόνες καὶ οἱ σημερινοὶ κάτοικοι τῆς Μακεδονίας, σ. 2522.

Μάτερλιγκ (Μωρίς), Βέλγος συγγραφεύς, σ. 2649.

Μέντιουμ: Κίνδυνος πειραματισμοῦ μὲ ὑστερικὰ μέντιουμ, σ. 2794.

Μόρος: (Θωμᾶς) Ἄγγλος φιλόσοφος, σ. 2649.

Μυκῆναι: ('Επίδαυρος). 'Εκδρομὴ 'Αστυν. Σχολῶν εἰς αὐτὰς σ. 2480.
Μυστήριον: (τὸ) 'Ανθρώπινον, σ. 2460.
Μυστικαί: (Γραφαί). Ἴδε λ. Γραφαί.
Μωσαϊκός: (Νόμος), σ. 2216.

Ν

Ναζί: 'Η 'Αστυνομία ἔναντι τῶν Ν., σ. 1877.
Νέα Ὑόρκη: 'Η 'Αστυνομία τῆς Ν. Ὑόρκης. Ἴδε λ. 'Αστυνομία (Ξένη).
Νίτσε: (Φρειδερῖκος). Γερμανὸς φιλόσοφος, σ. 2649.
Νόμοι: (Ποινικοί). Χρονικὰ ὅρια ἰσχύος αὐτῶν, κατὰ τὸν νέον Ποινικὸν Κώδικα. Γενικά, σ. 2943. Αἱ ἐπὶ τοῦ ζητήματος ἀντιλήψεις κατὰ διαφόρους ἐποχάς, σ. 2944. Αἱ σύγχρονοι ἀντιλήψεις καὶ ὁ νέος Κῶδιξ, σ. 2945. Τὰ εἰδικώτερα προβλήματα. Ἔθιμον—'Αναλογία—'Ερμηνεία, σ. 2994.
Νοσήματα: ('Αστυνομικῶν καὶ προφύλαξις ἀπὸ τούτων. Στοιχεῖα ἀτομικῆς Ὑγιεινῆς τοῦ ἀστυνομικοῦ). 'Επαγγελματικαὶ ἀσθένειαι, σ. 2030. 'Επαγγελματικαὶ συνθῆκαι σχετιζόμεναι μὲ τὴν ὑγείαν τῶν ἀστυνομικῶν, σ. 2031. Συνηνεθέστερα νοσήματα ἐξ ὧν προσβάλλονται οἱ ἀστυνομικοί, σ. 2031. Μέτρα ἀτομικῆς ὑγιεινῆς καὶ προφυλάξεως τοῦ ἀστυνομικοῦ, σ. 2035.
Ν.Ο.Φ. Ἴδε λ. Σ.Ν.Ο.Φ.

Ξ

Ξυλόπνευμα: Ἴδε λ. ἀλκοόλη.

Ο

Οἰδίπους: (Τύρανος). 'Αρχαία Τραγωδία. 'Αναλυτικὸν σημείωμα, σ. 2617.
Οἰνόπνευμα: Ἴδε λ. ἀλκοόλη. Πόσον οἰνόπνευμα πίνουν οἱ διάφοροι λαοὶ τοῦ κόσμου, σ. 2973.
'Οκτώβριος: 28ὴ 'Οκτωβρίου. Ἄρθρον περὶ τῆς ἱστορικῆς ἐπετείου, σ. 2835.
Ο.Π.Λ.Α. ('Οργάνωσις Προστασίας Λαϊκῶν 'Αγωνιστῶν), σ. 1878, σ. 1879, 1880—2067—2076—2453, 2597—99, 2740—42.
'Οργάνωσις: (Συνδικαλιστικὴ) ἀστυνομικῶν ἐν 'Αγγλίᾳ, σ.2716. 'Υπηρεσίας ἐγκληματολογικῶν ἀναζητήσεων ἐν 'Αγγλίᾳ, σ. 2763.
'Ορκωμοσία: ('Αρχιφυλάκων). Προσφώνησις τοῦ Ὑφυπουργοῦ 'Εσωτερικῶν, σ.2237. Τελετὴ ὁρκωμοσίας 300 νέων ἀρχιφυλάκων καὶ ἀστυφυλάκων, σ. 2911.
Οὐτοπία: Φιλοσοφικὸν σύστημα τοῦ Θ. Μώρου (Morus), σ. 2649.

Π

Παίγνια: (Τεχνικά). Ὅροι λειτουργίας κέντρου τεχνικῶν παιγνίων καὶ λεσχῶν, σ. 2586. Παίγνια μικτά. Ὅροι λειτουργίας, σ. 2586.
Παιδοκτονία: (Τὸ ἔγκλημα τῆς παιδοκτονίας). Γενικὰ—'Ορισμός, σ. 2981. 'Υποκείμενον τοῦ ἐγκλήματος, σ. 2082. 'Αντικείμενον αὐτοῦ, σ. 2085. 'Ο δόλος ὡς ὑποκειμενικὸν στοιχεῖον τοῦ ἐγκλήματος, σ. 2088. Ποινή, σ. 2088.
Παπαναστασίου ('Αλέξανδρος): Ἕλλην πολιτικός. Αἱ γνῶμαι του διὰ τὸ «Μακεδονικὸν ζήτημα», σ. 2469.
Παπανδρέου (Γεώργιος): Ἕλλην πολιτικός. Αἱ γνῶμαι του διὰ τὸ «Μακεδονικὸν ζήτημα» σ. 2469.

Π.Ε.Ε.Α. (Πολιτικὴ Ἐπιτροπὴ Ἐθνικῆς Ἀπελευθέρωσης), σ. 2451—53, 2499—500, 2547—49.
Πίστις (Πατρὶς—Ἐλευθερία). Ἐπίκαιρον ἄρθρον ἐπὶ τῇ 25ῃ Μαρτίου, σ. 2173.
Πιστοποιητικά: (Κοινωνικῶν φρονημάτων). Ἀγόρευσις εἰς τὴν βουλὴν κ. Ὑφυπουργοῦ Ἐσωτερικῶν), σ. 2172.
Πλάνη: (Δικαστική). Μία περίπτωσις δικαστικῆς πλάνης, σ. 2896.
Ποδόσφαιρον: Γενικὰ περὶ ποδοσφαίρου, σ. 2282. Πρώτη ἐμφάνισις σ. 2283. Ποίαν ἀξίαν ἀποδίδουν εἰς τὸ ποδόσφαιρον οἱ διάφοροι λαοί, σ. 2283. Τὸ ποδόσφαιρον ἐν Ἑλλάδι, σ. 2285.
Πόλεμος: (Ἐμφύλιος). Οἱ κομμουνισταὶ προπαρασκευάζουν τὸν ἐμφύλιον πόλεμον, σ. 1878. Ἐνίσχυσις καὶ ἐμετάλλευσις αὐτοῦ ὑπὸ τῶν κατακτητῶν, σ. 1879. Πόλεμος κατὰ τοῦ ἀλκοολισμοῦ, σ. 2267. Περὶ πολέμου, ἀμύνης καὶ πολιτικῆς ἀμύνης, σ. 2949. Γενικῶς περὶ πολέμου καὶ πολεμικῶν μηχανῶν, σ. 2950. Ἡ θέσις τῶν ἀμάχων κατὰ τοὺς πολέμους τοῦ παρελθόντος, σ. 2950. Ὁλοκληρωτικὸς πόλεμος, σ. 2952. Ἔκκρηξις συγχρόνου πολέμου, σ. 2952. Ἀποτελέσματα συγχρόνου πολέμου, σ. 2953. Ἄμυνα καὶ προστασία ἐνδοχώρας, σ. 2954.
Πραγματογνωμοσύνη: Ἐνέργεια καὶ ὠφέλεια ἐκ ταύτης.
Πρῶται: (Βοήθειαι καὶ στοιχεῖα Ὑγιεινῆς). Ἴδε λ. Ὑγιεινή.
Πτώματα: (Ἀναγνώρισις φωτογραφικῶς τῶν ἐκ τῆς σήψεως ἀλλοιωθέντων πτωμάτων δι' ἐπανορθώσεως τῶν μορφολογικῶν χαρακτήρων), σ. 2675.

Σ

Σανδάσκυ: (ὁ) Ἴδε λ. Μακεδονία.
Σεξουαλικαί: (Διαστροφαί). Ἴδε λ. διαστροφαί.
Σκώτλαντ-Γιάρδ: σ. 2555.
Σλαῦοι: Ἡ Ἑλληνικὴ Μακεδονία. Ἴδε λ. Μακεδονία.
Σλαυομακεδόνες: σ. 2522.
Σλαυόφωνοι: (Ἕλληνες), σ. 2524.
Σήμανσις: Περιγραφική, σ. 2515. Ἀνθρωπομετρική, σ. 2517. Δακτυλοσκοπική, σ. 2517.
Σκύλοι: (Ἀστυνομικοὶ εἰς τὴν Αἴγυπτον), σ. 2204.
ΣΝΟΦ: (Σλαυγιάνσκυ Ναρόντεν Ὀσβομποντίτελ Φρὸντ = Σλαυϊκὸν Ἐθνικὸν Ἀπελευθερωτικὸν Μέτωπον), σ. 2520.
Σπέρμα: Ἐξέτασις κηλίδων, σ. 1940.
Στάσις: (Δεκεμβριανή): Προπαράσκευὴ αὐτῆς, σ. 2451.
Συγκοινωνία: Ἡ συγκοινωνία ὡς παράγων πολιτισμοῦ, σ. 2967.
Συμμοριτοπόλεμος: Ὑποκίνησις—Σκοπὸς αὐτοῦ, σ. 2519—20. Δρᾶσις συμμοριτῶν, σ. 2520—21.
Σχιζοφρενικοί: (Ἐγκληματίαι), σ. 2463.
Σωφρονιστική: Τὸ πρῶτον σχέδιον σωφρονιστικῆς ἀποικίας ἐν Ἑλλάδι, σ. 2409.

Τ

Ταυτότης: (Ἀτομική). **Περὶ τῆς ἀνάγκης δακτυλοσκοπήσεως παντὸς τοῦ πληθυσμοῦ.** Πρότασις γενικεύσεως τῆς δακτυλοσκοπήσεως, σ. 2790. Βάσεις ἐφ' ὧν στηρίζεται, σ. 2790. Περιπτώσεις καθ' ἃς εἶναι ὠφελιμωτάτη. Ἡ δακτυλοσκόπησις εἶναι ἀνεκτὴ ὑπὸ τοῦ λαοῦ, σ. 2793. Ἀνάγκη προπαγάνδας ὑπὲρ τῆς ἐφαρμογῆς γενικῆς δακτυλοσκοπήσεως, σ. 2793.

Τηλεπάθεια: (Καὶ τηλεκινησία), σ. 2551. Τηλεκινητικαὶ τηλεπάθειαι, σ. 2650. Ὀσφρητικὴ τηλεπάθεια, σ. 2652. Ἠχητική, σ. 2699. Δι' ὑπνωτισμοῦ, σ. 2796. Ζῴων καὶ διαίσθησις θανάτου ὑπ' αὐτῶν, σ. 2892.

Τιμή: (Ἐγκλήματα κατὰ τῆς τιμῆς). Γενικαὶ παρατηρήσεις, σ. 2653. Περὶ ἐξυβρίσεως, σ. 2654. Δυσφήμησις, σ. 2702. Συκοφαντικὴ Δυσφήμισις, σ. 2755.

Τίτο: (Στρατάρχης), σ. 2467—68.

Τουρισμός: (Ὡς παράγων ἐθνικῆς οἰκονομίας), σ. 2526. Τουρισμὸς—Ἀθλητισμός, σ. 2625.

Τρόφιμα: (Ἡ γνωμάτευσις τῶν τροφίμων), σ. 1881. **Πότε χαρακτηρίζεται τρόφιμον τι ἐπιβλαβὲς εἰς τὴν ὑγείαν,** σ. 1882. Τὸ γάλα καὶ τὰ ἐξ αὐτοῦ προϊόντα, σ. 1882. Τὸ βούτυρον, σ. 1882. Ὁ τυρός, σ. 1883. Ἐδώδιμα λίπη, σ. 1883. Ἐδώδιμα ἔλαια, σ. 1883. Τὸ κρέας καὶ τὰ ἐξ αὐτοῦ προϊόντα, σ. 1883. Κονσέρβαι κρέατος καὶ λαχανικῶν, σ. 1884. Ἰχθύες, σ. 1884. Ὀστρακόδερμα καὶ μαλλάκια, σ. 1884. Αὐγὰ καὶ κονσέρβαι αὐγῶν, σ. 1884. Μήκητες, σ. 1884. Σιτηρά, σ. 1884. Ἄλευρον καὶ προϊόντα ἀλέσεως, σ. 1884. Ἄρτος καὶ προϊόντα ἀρτοποιΐας, σ. 1885. Ζυμπτικαὶ κόνεις, σ. 1885. Ζυμαρικά, σ. 1885. Ὄσπρια, σ. 1885. Μαγειρικὸν ἅλας, σ. 1885. Πόσιμον ὕδωρ καὶ πάγος, σ. 1885. Νιωπὰ λαχανικά, σ. 1885. Ξηρὰ λαχανικά, σ. 1885. Ξηραὶ ὀπῶραι, σ. 1885 Καρποὶ καὶ ὀπῶραι, σ. 1885. Ὀποὶ ὀπωρῶν, σ. 1885. Γλεῦκος σταφυλῶν, σ. 1885. Μέλι καὶ ἀναπληρώματα μέλιτος, σ. 1886. Σάκχαρα καὶ ἀναπληρώματα τούτων, σ. 1886. Μαρμελάδαι καὶ παρόμοια, σ. 1886. Εἴδη σακχαροπλαστικῆς καὶ σακχαρωτά, σ. 1886. Καφές, προσθῆκαι καὶ ἀναπληρώματα τούτου, σ.1886, Κακάον καὶ προϊόντα ἐξ αὐτοῦ, σ. 1886. Τέϊον, σ.1886. Ὄξος, σ. 1886. Ἀρτύματα, σ. 1886. Οἶνος, σ. 1887. Οἰνοπνευματώδη ποτά, σ. 1887. Ζῦθος, σ. 1887. Διαιτητικὰ σκευάσματα, σ. 1887. Ὀξυανθρακοῦχα ὕδατα, σ. 1887. Εἴδη κοινῆς χρήσεως, σ. 1887. **Πότε θεωρεῖται τρόφιμον τι ὡς νοθευμένον,** σ. 1930. Τὸ γάλα καὶ τὰ ἐξ αὐτοῦ προϊόντα, σ. 1930. Τὸ βούτυρον, σ. 1931. Ὁ τυρός, σ. 1931. Τὰ ἐδώδιμα λίπη, σ. 1931. Τὰ ἐδώδιμα ἔλαια, σ. 1931. Τὸ κρέας καὶ τὰ ἐξ αὐτοῦ προϊόντα, σ. 1931. Κονσέρβαι κρέατος καὶ λαχανικῶν, σ. 1931. Κονσέρβαι αὐγῶν σ. 1932. Μήκητες σ. 1932. Σιτηρά, σ. 1932. Ἄλευρα καὶ προϊόντα ἀλέσεως, σ. 1932. Ἄμυλον, σ. 1932. Ζυμωτικαί κόνεις, σ. 1932. Ζυμαρικά, σ. 1932. Ὄσπρια, σ. 1932. Μαγειρικὸν ἅλας, σ. 1932. Νωπὰ λαχανικά, σ. 1932. Καρποὶ καὶ ὀπῶραι, σ. 1932. Ὀποὶ ὀπωρῶν, σ. 1933. Γλεῦκος σταφυλῶν, σ. 1933. Μέλι καὶ ἀναπληρώματα αὐτοῦ, σ. 1933. Σάκχαρα καὶ ἀναπληρώματα αὐτῶν, σ. 1934. Μαρμελάδαι καὶ τὰ παρόμοια, σ.1934. Εἴδη σακχαροπλαστικῆς καὶ σακχαρωτά, σ. 1934. Καφές, προσθῆκαι καὶ ἀναπληρώματα τούτου, σ. 1934. Κακάον καὶ προϊόντα ἐκ κακάου, σ. 1935. Τέϊον, σ. 1935. Ὄξος, σ. 1935. Ἀρτύματα, σ. 1935. Οἶνοι, σ. 1936. Οἰνοπνευματώδη ποτά, σ. 1936. Ζῦθος, σ. 1937.

Πότε χαρακτηρίζεται τρόφιμον τι ὡς ἀποσυντεθειμένον, σ. 1977. Τὸ Γάλα καὶ τὰ ἐξ αὐτοῦ προϊόντα, σ. 1977, Ὁ τυρός, σ. 1977. Τὰ ἐδώδιμα λίπη, σ. 1978. Τὰ ἐδώδιμα ἔλαια, σ. 1978. Τὸ κρέας καὶ τὰ ἐξ αὐτοῦ προϊόντα, σ. 1978. Κονσέρβαι κρέατος καὶ λαχανικῶν, σ. 1978. Ἄλευρα καὶ λοιπὰ προϊόντα ἀλέσεως, σ. 1978. Ἄρτος καὶ προϊόντα ἀρτοποιΐας, σ. 1979. Ζῦμαι, σ. 1979. Ὄσπρια, σ. 1979. Μαγειρικὸν ἅλας, σ. 1979. Λαχανικά, σ. 1979. Ὀπῶραι καὶ καρποί, σ. 1979. Ὀποὶ ὀπωρῶν, σ. 1980. Γλεῦκος σταφυλῶν, σ. 1980. Μέλι καὶ ἀναπληρώματα τούτου, σ. 1980. Διάφορα σάκχαρα, σ. 1980. Μαρμελάδαι καὶ παρόμοια, σ. 1980. Εἴδη ζαχαροπλαστικῆς, σ. 1981. Καφὲς καὶ ἀναπληρώματα τούτου, σ. 1981. Κακάον καὶ προϊόντα ἐξ αὐτοῦ, σ. 1981. Τέϊον, σ. 1981. Ὄξος, σ. 1981. Ἀρτύματα,

σ. 1981. Οἶνος, σ. 1981. Οἰνοπνευματώδη ποτά, σ. 1982. Ζῦθος καὶ πρῶται ὕλαι αὐτοῦ, σ. 1982. 'Οξυανθρακοῦχα ποτά, σ. 1982.

Πότε ὑφίσταται ἡ περίπτωσις τῆς ἀπομιμήσεως, σ. 2019. Γάλα καὶ προϊόντα τοῦ γάλακτος, σ. 2019. Κονσέρβαι αὐγῶν καὶ προϊόντα ἀρτοποιΐας ἢ ζυμαρικὰ μετ' αὐγῶν, σ. 2019. 'Οποὶ ὀπωρῶν, σ. 2019. Μέλι, σ. 2019. Καφές, σ. 2019. Προϊόντα ἐκ κακάου, σ. 2020. 'Αρτύματα, σ. 2020. Οἶνοι καὶ γλεύκη, σ. 2020.

Πότε ὑφίσταται ψευδὴς δήλωσις, σ. 2020. Γάλα καὶ τὰ προϊόντα τοῦ γάλακτος, σ. 2020. Βούτυρον, σ. 2021. Τυρός, σ. 2021. 'Εδώδιμα λίπη καὶ ἔλαια, σ. 2021. Κρέας καὶ προϊόντα ἐκ κρέατος, σ. 2021. 'Ιχθῦες, σ. 2021. Αὐγά, σ. 2021. Μύκητες, σ. 2021. Ἄρτος καὶ προϊόντα ἀρτοποιΐας, σ. 2022. Ζυμαρικά, σ. 2022. Ὄσπρια, σ. 2022. Νωπὰ λαχανικά, σ. 2022. Ξηρὰ λαχανικά, σ. 2022. 'Οπῶραι καὶ καρποί, σ. 2022. 'Οποὶ ὀπωρῶν, σ. 2022. Εἴδη σακχαροπλαστικῆς, σ. 2022. Προσθῆκαι καὶ ἀναπληρώματα καφέ, σ. 2022. Ὄξος, σ. 2023. 'Αρτύματα, σ. 2023. Ζῦθος, σ. 2023. Διαιτητικὰ προϊόντα.

Πότε ὑφίσταται περίπτωσις μειωμένης θεωρητικῆς ἀξίας, σ. 2023. Γάλα, σ. 2024. Κρέας καὶ προϊόντα ἐκ κρέατος, σ. 2024. Ἄλευρα, σ. 2024. Ἄρτος καὶ προϊόντα ἀρτοποιΐας, σ. 2024. Ξηραὶ ὀπῶραι, σ. 2024. Εἴδη σακχαροπλαστικῆς, σ. 2024.

Πότε τρόφιμόν τι χαρακτηρίζεται ὡς ἄωρον, σ. 2024. Γάλα, κρέας, ἰχθῦες, μέλι, ὄξος, γεώμηλα, ὀπῶραι, σ. 2024.

Τροφοί: (Βρεφῶν). Ὑποχρεώσεις αὐτῶν, σ. 2590.

Τροχοφόρα: ('Οχήματα) Κανονισμὸς κυκλοφορίας αὐτῶν καὶ πεζῶν, σ. 2583—84 85—86 καὶ 2592.

Υ

Ὑγιεινή: (Στοιχεῖα καὶ πρῶται Βοήθειαι). Πρόλογος — Εἰσαγωγή, σ. 1893.

Περὶ τοῦ σώματος τοῦ ἀνθρώπου. Στοιχεῖα ἀνατομίας τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος, σ. 1984. Στοιχεῖα φυσιολογίας, σ. 1986.

Γενικὰ περὶ πρώτων βοηθειῶν, σ. 1993. Κακώσεις καὶ βλάβαι τοῦ σώματος, σ. 1993. Κακώσεις τῶν μαλακῶν μορίων, σ. 1994. Αἱμορραγίαι, σ. 1998—2040. Κακώσεις τῶν ὀστῶν, σ. 2042. Κακώσεις τῶν ἀρθρώσεων, σ. 2044. 'Εγκαύματα καὶ κρυοπαγήματα, σ. 2050. Λιποθυμία, σ. 2052, 2089. 'Ασφυξίαι, σ. 2089. Τεχνητὴ ἀναπνοή, σ. 2090. Πνιγμός, σ. 2093. 'Ηλεκτροπληξία, σ. 2094. 'Ηλιοπληξία, σ. 2094. Δηλητηρίασις, σ. 2095.

Περὶ λοιμωδῶν νοσημάτων. Γενικά, σ. 2099. Παθογόνα μικρόβια, σ. 2100. Μέτρα καταπολεμήσεως τῶν νόσων καὶ προφυλάξεως, σ. 2101—2137. 'Οστρακιά, σ. 2137. 'Ιλαρά, σ. 2137. Κοκκύτης, σ. 2138. Διφθερῖτις, σ. 2138. Εὐλογία, σ. 2138. 'Ανεμοευλογία, σ. 2139. Παρωτῖτις, σ. 2139. 'Επιδημικὴ μηνιγγῖτις, σ. 2139. 'Εξανθηματικὸς τύφος, σ. 2139. Κοιλιακὸς τύφος καὶ παράτυφος Α καὶ Β, σ. 2140. Δυσεντερία μικροβιακή, σ. 2140. Δυσεντερία ἀμοιβαδική, σ. 2140. Χολέρα, σ. 2141. Πανώλη, σ. 2142. Τέτανος, σ. 2142. 'Ελονοσία, σ. 2143. Κάλα—'Αζάρ, σ. 2143. Γρίππη, σ. 2143. Δάγγειος πυρετός, σ. 2144. Τριήμερος πυρετός, σ. 2144. Μελιταῖος πυρετός, σ. 2144. Φυματίωσις, σ. 2145. Λῦσσα, σ. 2146. Ἄνθραξ, σ. 2148 Μόλις, σ. 2148. Ψώρα, σ. 2149. Τράχωμα, σ. 2149. Λέπρα, σ. 2149. Πολιομυελῖτις, σ. 2194. 'Αφροδίσια νοσήματα—Γενικά, σ. 2194. Σύφιλις, σ. 2195.

Βλενόρροια, σ. 2196. Μαλακὸν ἕλκος, σ. 2197. Νόσος Nikolas—Favre, σ. 2198.

Περὶ καθαριότητος. Ἀτομικὴ καθαριότης, σ. 2198. Οἰκιακὴ καθαριότης, σ. 2199. Δημοσία καθαριότης, σ. 2199.

Ὑγιεινή: (Στοιχεῖα ἀτομικῆς ὑγιεινῆς τοῦ ἀστυνομικοῦ). Ἴδε λ. Νοσήματα.

Ὑποσυνείδητον: σ. 2750.

Φ

Φαινόμενα: (Ψυχικά), σ. 2460. Ἱστορία αὐτῶν, σ. 2460. Ἴδε ἐπίσης λ. ψυχικὰ φαινόμενα.

Φάκελλοι: (Ἐκκρηκτικοί) Ἐξέτασις αὐτῶν διὰ τῶν ἀκτίνων «Χ», σ. 2969.

Φασισταί: Ἡ ἀστυνομία ἔναντι τῶν φασιστῶν, σ. 1876.

Φίλοι: Φίλους ταχέως μὴ κτῷ, σ. 2765.

Φρονήματα (Κοινωνικά): Πιστοποιητικὰ κοινωνικῶν φρονημάτων, σ. 2172.

Φύλακες: (καὶ νυκτοφύλακες), σ. 2589.

Φωτογραφική: Ἀναγώρισις τῶν ἐκ τῆς σήψεως ἀλλοιωθέντων πτωμάτων δι' ἐπανορθώσεων τῶν μορφολογικῶν χαρακτήρων, σ. 2675.

Ψ

Ψαρρός: (Συντ/ρχης): σ. 1879. Ἐξόντωσις αὐτοῦ, σ. 2453, 2598.

Ψυχικά: (Φαινόμενα καὶ Ἐγκληματολογικὴ ἀστυνομία), σ. 2129. Ἱστορία τῶν ψυχικῶν φαιν., σ. 2460. **Διαισθητικὰ ἄτομα** (Μέντιουμ). Αἱ ὑπεράνθρωποι ἰδιότητές μας, σ. 2509. Σκοπὸς τῆς ψυχικῆς ἐρεύνης, σ. 2510. Ἡ ψοχοφυσιολογία ὡς ἐπιστήμη, σ. 2510. Τηλεπάθεια καὶ τηλεκινησία, σ. 2551. Ὁ ψυχοδυναμισμὸς τῶν ψυχορραγούντων, σ. 2600. Ἀσύρματα ψυχικὰ κύματα, σ. 2650. Ἐπικοινωνοῦν οἱ νεκροὶ μὲ τοὺς ζῶντας, σ. 2748. Ἀκουστικὴ ψευδαίσθησις, σ. 2794. Τηλεπάθεια ζῴων καὶ διαίσθησις θανάτου ὑπ' αὐτῶν, σ. 2892. Ἀνακάλυψις κλοπῆς ὑπὸ μέντιουμ, σ. 2948.